

~~100~~
~~98~~ 101

gypserium

Tamariu

Sermonis puerile

et nuptiale

Brenu 1455

Harin 3980

NY 4-11-2

Page 25
2/2

Sermones funebres vul
gariter: litteraliterqz
pronūciādi. Et ser
mōes nuptiales
pulcherrimi

○
N. 86

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the texture of the paper. It appears to be a list or a set of instructions.

Adlectorem Epigramma ele
giacum:

Jura tibi si forte velis decerpere le
cro.

Uel fora: non presto hec iura libel
lus inops.

Si cupis herbarum vires: medica
mina circes.

Alicenam posses: aut magis d'ip
pocraten.

Astrozum motus quorum noticia
rara est.

Si raperis studio. Hinc Ptholo
mcus abijt.

Si natura placet conectorum sedu
la mater.

Phedon philosophus sit tibi con
spiciens.

Bartholus hinc loqe simul erulat
hinc Galenus.

Euclides Conon Ladmus. Aristo
teles.

Hinc Diodorus abest. Atlas. Pla
toq; Palcmon.

Grammaticus Peon Dardanius
q; Lapis.

Sed viget in toto mortis patien
tia lib: o.

Et peragit partes solliciti medici.
Ercipe tu luctus solatia magna so
dalis.

Doc animus mestus ebibat anti
dotum:

Postremo accipias tibi si placet
hinc hymencum.

To pean carne. lector amice vale:

Ad Reuerendissimū in Christo Patrē et hominū. D. Paulū Janē
humanarū ouium Pastōrē et diuino afflatu ep̄m Britianā Benemeritū:
Frater Gregori⁹. Britanīc⁹. Sacri ordīis Predicatorū p̄fessor. S. P. D.

Si nulla vnq̄ Reuerendissime Antistes nec p̄suetudo nec fami-
e liaritas mihi tecū intercessit: tum q̄ dispar dignitatis p̄ditio ab
tuo omnīū desideratissimo me p̄serto sem ouit: tū q̄ quo tēpore
tute ad studiorū matrē Pataniam disciplinarū gratia p̄tulisti: ip̄i mihi
agrū Picenū aliaq̄ pleraq̄ loca longinqua colere p̄tigit: incredibī t̄si
te semp̄ p̄secutus suz amore. Nec immerito q̄dē. Tā multa enī de prudē-
tia: hūanitate: et virtute tua ubiq̄ p̄dicabant: vt ad te amandū mirabi-
liter sim accessus: putauerimq̄ nihil mihi gloriof⁹: honorificētiusue com-
paratū iri posse: q̄ benignolētia et amicitia tuā p̄mereri. Nā: q̄ oīno sim
gulari: et p̄cipua laude dignū est: in ea te oīs doctrine arce positū eē
let̄: vt quom te omnes ob tuā p̄plissimā p̄bitatē mirāimodā veneren-
tur: hac vna re nō solā ciuib⁹ tuis: sed externis p̄cipue sis admiratiōi:
hincq̄ mirificus q̄dā vndiq̄ amoris et obsequiē p̄cellatus sit tibi cum tu-
lus. Nec iniuria quidē. Quis enī patrē nō amet: ac colat: in quo ea
ad sint: que Plato sapiēs et sūmus P̄hs optimo p̄fidi v̄dicāda c̄sult.
Ea enim es integritate: et iusticia: eaq̄ prudētia: et animi moderatiōe sit
patus: vt vniuersa ciuitas tua Britiana: sc̄psa: quotīdie ductu tuo fel-
icem appelleret: mirabiliq̄ benignolentia obseruet: ac colat. Nihil enim Re-
uerendissime Antistes agis: q̄ nō tecum ante diū multiq̄ sis medita-
tus. Quisquid enim p̄sideras: quicquid dicis: quicquid agis: miraz sem-
per p̄ se fert veritate: et sapientiam. Nihil nanq̄ a te fictū nihil simu-
latū: nihil deniq̄ ineptum p̄fisciscit. Illud deniq̄ omnes animi tui co-
gitationes tendere p̄spicuum est: vt oues tue quarū curā geris recto cal-
le ducant: eamq̄ viuendū rationē teneant: que nō minus probabilis sit
q̄ salubris. Eas enim ad pabula virtutis: vt optimū decet pastores: nō
minus studiose q̄ amanter et ducis et erigis. Qua quidē vna re nihil in
summo p̄fule p̄t esse excellentius. Innocentiā autē et abstinentiā quā
topere in teip̄so tnearis: quis ignoret: est nemo. Que oīa quom in te esse
vniuersi se sciāt et p̄dicent: factū est: vt incredibilī quadā benignolētia
atq̄ insigni amore ego quoq̄ te p̄sequar: eoq̄ magis q̄ p̄ter cetera
ornamēta ea es doctrina atq̄ eloquentia q̄ mirabiles de se possit amo-
res p̄citare. Habes ea omnia: que pontifici optimo et sapientissimo p̄ue-
niant. Quā igitur omnīū virtutū cumulo sis circūspectus nihil sane re-
stat quare nō omnibus sis admiratōi. Illud certe affirmare possum q̄
ad laudē tuā pertineat tantā tibi cuiuscunq̄ doctrine librorū esse su-
p̄pellectilem comparatū in qua oīs tua ctas conq̄iescat: vt illo tuo pon-

efficatu nihil preciosius possideas. Sed quæ ad eam ornandâ quotidie
 studium tuû speras: putavi p mea in te singulari observatiâ: quodcûq;
 ingenio nostro superiorib; & temporib; esset elucubratum id omne illud eẽ
 conferendum. Itaq; quæ forte nonnulla epitalamia que mihi quæ iter se
 culares agrè sub Jo. Britannici disciplina exciderant: aliasq; orationes
 in defunctos haberem quas in religione conscripsérâ: multaq; a me fla
 gitarent ut in lucẽ omnia edcrem: putavi tã honeste petitioni nullo mo
 do refragandû. Fieri enim posse existimabam ut is qui in his studijs
 minus sunt exercitati aliqua ex parte possent prodesse. Ceterâ quæ anti
 ma duerterem fieri nõ posse: quia virtus semper invidie sit obnoxia: nec
 obtricatorum facile moribus vitari licere: putavi aliq; mihi tanq; pa
 tronum & defensorum parandû: cuius presidio & auctoritate omnia nisi
 hi in into posita eẽnt. Tu igitur Reuerendissime Antistites solus inter
 amplissimos huiusce ciuitatis nostre vtros occurristi: cui eã ob singularẽ
 humanitatem tuâ: tum ob egregiã morû probitatẽ: opusculâ meâ dicã
 dum censui. Munus igit nostrum accipies ea animi benignitate qua
 a nobis misit. Itaq; a te petimus ut aliquãdo quæ, per occupationes
 licet: totû quicquid est: legas. Confido enim forte ut quod p te cõproba
 tû fuerit latrantis moribus minus formidet. vale Reuerendissime Epi
 scope & Fratrem Gregoriû Britannicam amplitudinis tue studiosissi
 mum ama plurimum. vale iterum.

CEr ede Dini Floriani Quartodecimo Kalendas aprilis. 1495.

CPaulus Jane Eps Briti. Fri Gregorio Britanico. S. P. D.

P Erlectis sua uissimis litteris tuis dilecte frater Gre
 gorij: quas ad me nudi⁹ tertius dedi
 si adeo sum mirifice delectatus: ut haud vnq; in legendis episto
 lis potuerim edepol affici gaudio maiore. Nã quãto me psequaris alo
 quãta me tua amplectaris integerrima humanitate: quãta a me demum
 afficias benignitate: tã tuas de me amplissimis laudibus tui tuo munere
 nõ vulgari elegantissime significasti. Nihil enim antea verebar quã me:
 meûq; honore multis aecres: versũ modo nedũ nõ possum dubitare: sed
 ne extimescere quidẽ: q nõ apud te tantũ sit ois laus: ois glã: & decus &
 ornãmẽtũ atq; ois amplitudo mea: ut mage diuelli a volãtate tua diffi
 cilis crederim: q; ab meo iudicio laudũ incrementa existimari. Pro
 inde quom nõnũq; Phalaridẽ leg: rim in nullos quicq; preterisse: q de
 se bene essent pmeriti: qui & gloriose: & ex tpe studioz misarũq; sese ama
 torem profiteretur: marime vero in eo actu q; Stesichorum poctam sui
 infimicissimum: pro recurrentia misarum non solum non enecauit: nõ ce

sum bedit: non extorem fecit: sed multis etiam muneribus donauit. pre-
tereaq; liberalitatem p[ro] se tulit semper atq; alias: eo autem precipue
quom non ab quocq; munera voluit accipere: sed q[ui] a se minus accipen-
tur: sepe conuictus est: ab eo mihi summe magnificentie: et singularis
humanitatis exemplum prestari intellexi: vt plenissimas tibi p[ro] merito
tuo immortalisq; agerem gratias atq; haberem: qui me dignum feceris
tanti donatione laboris. Opus mihi quidem peculiare est: et gratum: et
perlicundum. Suauissimum autem erit ac magis oblectabile: mihi dile-
cte frater Gregorij: si operam nauaucris: vt a curatissime: diligentissime
atq; examussim imprimatur: ne impressio: ne neglectu ac imperitia: quod
sepe euenire solet: verborum stilus preposteretur: sententiarum ordo de-
praueatur. operisue dignitas labefactetur. Ego autem opificem summam
obtestor atq; supplex ero: vt quod officium boni v[er]i suadet: omnes
qui litterarum studio oblectantur: quos alta facinorum fastigia demul-
cent: quos etiam disciplinarum virtutumq; suauitates oblectant: hoc
opusculum perlicundum tanti pendant: estimant: honorent: ac suis in bi-
blis thec[is] conscribant: vt quom in manibus nihil hoc habeant prestan-
tius: hoc vel sup[er]mo hand deserere laborent: quod excellentissimorum
sele viro[rum] frugalitatibus comparant: illustribusq; ac laudatissimis
mortalibus contulerint. Tu igitur frater Gregorij cura: vt q[ui]p[ro]tinum
impressoribus hoc immortale opus comendetur: ne incurria vnus mul-
torum vtilitas impediatur: et testimonium amplectande virtutis multi-
tudine modicum: sed eterna comendatione dignum diutius occultetur.
Quantum autem debeat h[uius] domui Britannice ista mortalitas: que tuz
Joannis fratris tui interpretationib[us] ta[m] in Persu poetas q[ui]dificillima q[ui]
in Statia Achilleidos: satis illustrata e[st]: egregiaq; in dies expectat com-
mentaria in Iuuenalem: Quidamq; Detphamo: phoscos: tum reliquo-
rum fratrum ornamentis: qui se student ceteris prestare: suis venustissi-
mis moribus animantibus: si in illis ipsis connumerandis orationem p[er]-
traxero: vereor: ne lectoribus meis teditum insciam. Ad te vero postre-
mo recurro mihi omnium mortalium amicissimum: qui quom me satis
ornaueris studuerisq; amplissimis laudibus insignire: prestantissimis ti-
tulis decorare: summissq; tuis conatibus extollere: ego autem minus me-
ruerim: gratias quantas possum: et ago: et habeo: nec puto: modo fata si-
nant: inter viuentes tui vnq[ui] posse obliuisci. Tu interea vale: et me vt ce-
pisti obserua: iubar: lucidissimum domus Britannice. Ex episcopatu no-
stro Britanno duodecimo *Klen. Apriles. 1495.*

Tabula orationum saneb: iam
vulgatum.

Prim^o pertinet qđo hō fuit fact^o im
mortalis: et potis n̄ mort: rōe fina
lis conditionis: ratione virtutis:
et operationis: et ratione nutritivē
talis subiectionis.

Sec^o qđo Peccatū est eā mort: qz
p peccatū facta ē Corruptio fontalis
pncipij Executio regalis iudicij.

Corruptio originalis rectitudinis.

Tert^o qđo Mors puenit i hoīem
naturaliter ex tribus. Ex mensura
q̄ est in ipso. Ex natura cōtrarioꝝ
pncipioꝝ. et ex vehemētia calidi.

Quart^o qđo Mors puenit ex trib^o.
Ex corruptiōe aeris. Ex itēpantia
cibi. Ex immoderantia exercitij.

Quint^o qđo Mors puenit oib^o mul
tipliciter: ppter distantia localem
ppter deficientiam virtuale: et p
pter violentiam exterior: em.

Sext^o qđo De^o pmitit hoīes defi
cere tribus de causis. Rōne virtu
tis quā indidit eis: rōe getis: quā
eis instituit: ratione societatis ad
quam eos perducit.

Sept^o qđo Mors perdit ex divina
iusticia ppter cōservationem bo
ni vsuēri: propter punitiones de
lecti: propter terrorem animi.

Octav^o qđo De^o subtrahēdo ali
quos v̄ mūdo: miserec̄ eoz puita
ti ne decipiātur ab hoste: miserec̄
eozm paruitati ne maculēnt̄ mi
serec̄ eoz suēditati ne p̄uēnt̄.

Non^o qđo Mors vincit naturā.
Destruit naturā: vincit potentia.
Destit̄ excellentiam.

Decim^o qđo Mors melior ē vita

qz Conlangit sint conlangit pact:
cōlangit v̄. Itati.

Undecim^o qđo Iudicij mortis ē
bonū: rōne Comunitatis: rōe. Eq
tatis: et ratione virtutis.

Duodecim^o qđo Ex p̄sideratione
mortis hō tria h̄y vtilia. p̄mo p̄p̄
noticiam p̄petualem: secūdo pro
pter doctrinam generalez: tertio
propter doctrinam salutarem.

Tert^o v̄cim^o qđo Cōsideratō mor
tis est vtilis p̄p̄ tria: p̄mo p̄ mor
tē vitamus impedimētia: efficacit̄
ra p̄tra salutē. secūdo Acquirē
medicina virtuosoz: ad curādas
plagas: tertio Confertur quod ē
vtilius ad salutem adipsēndaz.

Quart^o decim^o qđo Mors ē vtilis
p̄p̄ tria. P̄mo liberat a carcere
secūdo ab errore: tertio ab irratio
nali amore.

Quint^o decim^o qđo Mors ē vtilis
qz liberat a mūdo: a peccato:
a p̄ano confortio.

Sext^o decim^o qđo Mors timef̄ p̄
oib^o: qz Destruit eē: quo nihil de
siderabilius: Destruit h̄i eē: quo
nihil est delectabili^o. Destruit pos
se quo nihil est vtilius. Destruit
conuēre: quo nihil cūctius.

Septim^o decim^o qđo Mors mltā
timeur: et ratiōe incertitudinis ac
cessus: ratiōe similitudinis ingres
sus: rōne impossibilitatē successus.

Decimus octav^o qđo. v̄ dotib^o p̄sur
gentiam: que sunt visio imēdita
tentio firma. Dilectio inflāmās: et
dilectio continua.

Decimus non^o qđo. Dotes corpoꝝ
ineorruptibiltas: agiltas. Sub
tilitas. et Claritas.

Duodecim^o quo. Corpora dānator
erunt incorruptibilia. Deformia:
Integra et Grania.

Decimus tertius^o quo. Cōditōes dā
nator. Tenebre obnubilātes: sen
tentia separans: Invidia contri
stans. Et gehenna excrucians.

Tabula sermonū litteralium
funebrium.

Primus sermo ē pro quocūq; Im
peratore: Rege. Duce. Principe
et Marephone et ad Regem. Pā
dulphum applicatus.

Secundus Sermo ē. Pro quacūq;
ipatrice. Regina. Ducessa. Mar
chionissa in Constantiā directus
pisaurensium Dominam.

Tertius Est pro quocūq; Equite
anrato.

Quartus Est pro quocūq; Docto
re: sine aliquo Philosopho.

Quintus pro aliquo Magistratu
in Nicolau duodo habit^o Britie.

Sextus Est pro quocūq; Prin
cipe Capitano Doctore. Magi
stratu. Legato Doctore omni scie
tia celeberrimo attributus Domi
no Karolo Seno.

Septimus est communis pro quo
cūq; comite.

Octau^o Est communis:

Nonus Est cōmunis pro quacūq;
nobili muliere et matrona.

Decimus Est cōmunis pro quocū
q; Blophanato.

Undecimus Est cōmunis pro qua
cūq; muliere nobili.

Duodecim^o Est cōis pro quocūq;
Doctore: genere nobilissimo:

Tertiusdecimus Est communis.

Quartusdecimus Est cōmunis.

Quintusdecimus Est cōmunis.

Sextusdecimus Est communis.

Septimusdecimus Est communis.

Octavusdecimus Est communis:

Tabula orationum Marti
monialium.

Prima Est communis et potest ha
beri in nuptijs alienus Judee.

Joannis. Britannici.

Secunda Est communis Christo
pho: et Barzisi.

Tertia Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Quarta Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Quinta Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Sexta Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Septima Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Octava Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Nona Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Decima Est communis Fratris
Gregorij Britannici.

Undecima Est cōmunis Fratris
Gregorij Britannici.

Relique autem sunt pro sensu
pro mulieribus: pro pueris. et puel
lis communes.

Hoc pelarum opus imp:mi en
rarat Angelus et Jacobus de Bri
tannicis de pallazolo: ad honore et
gloriam domini nri Iesu xpi et gen
trici ei^o virginis semper Marie:
anno domini. 1495. 26. Martij. in
Civitate Britie.

Sermones funebres

CFinalis qdem eoditio fuit: q̄ ho-
mo fieret immortalis: n̄ sicut habet
in alijs h̄is. Ea que sunt ad finem
instituitur secundū rationis finis
sicut patet in artibus. Nam iustifica-
tūa disponit lingua ⁊ etiaꝫ arma-
menta s̄m q̄ conuenit ad finē na-
uigationis. Miles parat equos:
disponit arma ordinat acies: s̄m
q̄ conuenit victorie. Quis igitur
homo institutus fuerit ad finē bea-
titudinis: que omnē facultatē hu-
mane nature excedit oportuit q̄ i-
psa sui institutōe aliquid sibi col-
latum fuerit supra principōꝝ suo-
rum naturalis facultatem. Nam
et suis principijs naturalibus ter-
re perpetuū habere nō potest: cui
componatur ex cōtrarijs: quidem
est causa corruptionis in rebus: ⁊
forma perficit materiā: s̄m etus ca-
pacitatem: vnde hec sibi supra eō-
ditionem nature sue: collatum fu-
it: ut anima: que ad tam nobilem
finem ordinabatur. S̄ ad eternam
beatitudinem s̄m potestātē suam
supra cōmunes nature sue ordinē
esse perpetuū: materie cōmūka-
ret. Hec autem potestas super co-
pus erat ex ordinatōe eius in fi-
nem: ⁊ ideo impedire non poterat
eius effectum: nisi per deordinati-
ōnem eius a fine. Deo: dinatio au-
tem fieri non poterat: sine peccato
mortalis: ⁊ ideo ante q̄ in peccatuꝫ
rueret erat immortalis. Sed p̄ pec-
catuꝫ factus est mortalis: eo q̄ pec-
care poterat libero arbitrio nūqd̄
in iusticia confirmato: propter q̄
dicit Apl̄s. S̄ripēdia peccati
mors. **C**Secundo ratione virtus

lis operationis: quia sicut dicitur
Deutro. Deici perfecta sūt ope-
ra. Sed perfecta opatio perfectō p̄dis-
cit effectum. Quum igitur primus
homo p̄positus omnium rerum sa-
ctus fuerit iuxta illud. Gen. I. for-
mauit deus hominem de limo ter-
re: ⁊ sicut primus homo perfectus
fuit: q̄tum ad animā ⁊ q̄tum ad
sapientiam ⁊ s̄m Aug. Fuit mēte
p̄dictus: ⁊ ita perfectus fuit: q̄tus
ad corporalem substantiā. Et id
secundū statutum innocentie ho-
mo erat simplex: ⁊ immortalis nō p̄
naturam sed per diuinā gratiam
que collata fuerat homini p̄ origi-
nalem iusticiam. que quidem gra-
tia ablata fuit per culpā: ⁊ amota
causa remouetur effectus: ⁊ ideo
primus homo: quū peccauit fuit
morti traditus: iuxta illud Apl̄.
CCorpus propter peccatū mor-
tuū est. Ro. 8. Ratione nutrimen-
talis subuētionis: nam in statu an-
te peccatum duplici beneficio ad
conseruandam vitā subuēctas
hominī. Nā contra actionem calo-
ris naturalis: qui est instrumentū
anime cōsumit p̄tinue: humidum
radicale in quo est vita per cōsum-
ptionē p̄tinuā: sit deperditio i co-
pore cui subiectas per esuꝫ ligno-
rum paradisi: sicut modo subuēctas
nobis per cibos quos sumim⁹
Sed ad perpetuandam vitā sub-
uēctasur illi per lignum vite p̄
pter virtutē ei diuinitus cōcessa.
Et dicitur a quibusdā: q̄ confere-
bat ad restauratōem h̄midi ra-
dicalis deperditū ⁊ ad hoc p̄se-
sumi q̄ dicitur. Gen. 3. Videte

vulgares

ne sumatis de ligno vite: r. m. mes
 Circa qđ sciendum est: qđ lignum
 vite habebat virtutē ex se conser-
 uandi vitā in eternum, nec erat i-
 mortalitatis causa principalis. s; ex
 virtute sua poterat diuinit⁹ cō-
 seruare vitas, eo qđ alimētum ex
 ipso sumptum ad īperfectam assu-
 milationem adducebant. r ponit^r
 in eternū ppter tps longeuū.

Opus pro-

pter peccatuz mortuū est.

Ro. 8. Quā deus animā faciat. r
 omnia in esse constituat posset du-
 bitari. vnde mors atligat. si a deo
 non causat. Dī. Sap. I. De⁹ mor-
 tem nō fecit. Circa qđ sciendū est
 qđ mors in strauit in mōdū ppter
 peccatū sicut ait. Aplā. Nam
 ppter peccatū facta ē. C^o Primo
 corruptio fontalis principis. vide/
 mus. n. qđ ad corruptionem princ-
 ipiorum. sequitur corruptio princ-
 ipiatorū. eo qđ omnia principata i
 vitate sūt in suis principis sicut pa-
 tet ad sensum: qđ omnis distinctio
 colorum est per lucem. r ideo ob-
 scuratio fontalis principio lucis nul-
 la apparet color distinctio. Item
 omnis fructus ramozū procedit
 a stipite. r iō corrupto stipite cor-
 rumpuntur r ramulū Itē omnes
 homines fuerunt in primo homi-
 ne r ab eo descenderūt. Sed quia
 primus homo fuit per peccatum
 corruptus. qđ peccatū p:trauit il-
 lum beneficio per qđ poterat non
 mori. Sed illo corrupto tota illa
 natura humana. que in illo erat.

fuit corrupta. r necessitate mortis
 addicta. r ideo oēs q ab eo desce-
 derunt. cū necessitate mortis na-
 scuntur. Et hoc est qđ dicit. Aplā.
 Ro. 5. Per vnū hominē peccatū
 intrauit in mundū. r p peccatum
 mors. C^o Secū per peccatū facta
 est mors corruptio originalis recti-
 tudinis. Nam talis erat primi sta-
 tus rectitudo. quī superior ps ra-
 tionis subiecbat deo. Corpus at
 subiecbat rationi. Ita qđ prima
 subiectio erat causa. secūde. r secū-
 da causa tertie manente autē cau-
 sa manebat effectus. vnde dī ho-
 mo sic erat subiectus deo nihil po-
 terat contingere cōtrariū in pib⁹
 corporis. qđ esset cōtrariū anime
 ita ē in viribus aīe nihil ptingere
 poterat. qđ rō supior nō ordinaret
 i deū r sic in pmo statu nihil ptingere
 poterat qđ qñqđ vordinaret
 ad eo nisi pctm mortale p qđ ordo
 mor: q tollebat a deo. facta at deo
 dinatōe aīe a deo scā ē inordina-
 tio l viribus aīe. r p pmo in corpe
 ita qđ sicut rō supior fuit obedies
 dño ita vires inferiores sūt obedies
 aīe. Et ex tali inobā ē in hoīe
 p̄tina pugna. De qđ dicit. Aplā.
 Gala. v. Caro p̄cepit eīe aduersus
 spm. r ex hac pugna seq̄ mors. in-
 tra illud. Sap. Corp⁹ qđ cor: d̄p̄tē
 aggranat aīam. C^o Tertū Per
 pctm scā ē executio regalis iudicij
 Nā p̄niam necessitatē mādātā su-
 it pmo hoī. sic habet. Sil. ij. De ol-
 ligno padisi comede. De ligno. qđ t
 seic hōī r mali nō comedas. qđ qđ
 n. die comedas ex eo morte morie

Sermones funebres

ris. Nō enim plus credidit dyabo
lo promittenti mendaciter dicit.
Et. Nequaquā moriemini. Scit enim
dens q̄ quacūq; die comedetis ex
eo: aperiet ocali vestri: et eritis sicut
dñs scilicet. 2. m. Scñ. 3. Et q; credidit
falsitati: reus fuit criminis lese ma-
iestatis. Et ideo reus fuit pena to-
tus posteritatis. Unde subdit in
sermōe lata sentētia. In sudore vul-
tus. t. v. p. t. donec reuertaris in ter-
rā de qua sumpt⁹ es: q; puluis es:
et in pulnere reuerteris. Scñ. 3. Et
nō solū ipse sed oēs posteri eius tu-
ta illud. 2. Re. 14. Eēs morimur
et q̄si aqua dilabimur sup̄ terram:

Deus mortem

nō fecit. Sapientia. I. Quum
mors sit quedā priuatio: et oē agēs
intēdat eē perpetuū: q; ppter hoc
agit: q̄quid agit: vt habet in sermo
de anima. Mors est pter intentio-
nē agentis: et ideo Sapientia dicit. I.
Deus mortē nō fecit. Prouenit at
mors in hoībus nālter: ex tribus:
Primo ex mensura periodi.
Secundo ex natura contrarij:
Tertio ex vehementia calidi.
Quia sicut in alijs litteris dicit.
Una queq; res suo periodo mēsu-
rat. Mēsurans autē est tps: q; sicut
dicit Sapientia. Tabefacit tēpus: et
omnia senescūt in tpe: et ideo per se
tēpus est causa corruptiōis. Unde
dicit. lib. Sap. Omne q̄s ātiqua-
tur et senescit: prope interit⁹ est: et
hūius signū est: q̄ ea q̄ sunt: cis tē-
pus nō ātiquat: nec senescūt nec
corumpunt: sicut angeli: et similia.
Idē in anima. Unde dicit. Secūdo

de anima: q; si senex accipet oculus
iuuentis: videret vt iuuenis: Per q̄s
dat̄ intelligit: q; nec anime: nec vir-
tutis cap senescit: sed solū corpus: et
partes eius. T. Secūdo ex natura
contrarij. Nā in corpore hūano sunt
quattuor elemēta: et q̄bus cōponit̄
tur corpus et quattuor qualitates
cōtrarie: que cōtinue adinuicē pug-
nāt: et quarū discordia dissoluit
corporis armonia. Sicut enim lear-
cerati nitunt̄ quotidie et noctu frā-
gere carceres: vt possit fugere: et ad
loca ppria remeare: sic isti q̄tuor
intimici: corpora frāgūt et destruūt:
vt ad loca ppria reuertant̄: vt le-
uis sursum: et grana deorsus tēdat̄.
Omne enim cōpositū et contrarij ē
corruptibile. Vmōi simile videm⁹
in hominibus existentib⁹ extra p-
pria patriā q; semp desiderant: ad
propria redire. Tale est corpus no-
strū ex principijs nature: q̄s opoz-
tet corrupi iuxta illud. Apo. Se-
minat̄ incorruptiōe: sed resurgit in
incorruptiōe. Tertio ex vehemē-
tia calidi. Quā enim animal viuat
p calidū et humidū: si calor fuerit
interius: defiecat cito hūidū: et sic
corpus dissoluit̄. Sicut in lucerna
cōtingit: q; ignis cito extinguitur:
si humor cito cōsumit̄. Et hoc con-
tingit in quibusdā regiōib⁹ ethiopiā
calidissimis: in q̄bus hoīes ultra
30. annos nō dicuntur viuere: et rō
hūmō est: q; corpore eorū sunt cō-
cūdata: aere calidissimo. et id opoz-
tet q; sint porosa et sicca: eo q; eas
porant̄ p̄tinue: et hūmidū recedit a
corpore: et q; hūmidū recedit: ideo
efficiūt corda eorū frigida. Et ideo

vulgares

talis: ppter defectū virtutis natu-
ralis: que cum spiritu euaporat et
to senescit et difficit: qz sicut dicit.

Spiritus est qui vniuersificat.

U autē pater:

cuncta gubernas p:ouiden-
tia. Sapiētē. Quis ois rector
et gubernator studeat multitudine
regere: et in omni bono et p:sperta-
te seruare: hoc est valde mirabile:
qz dicit qui est summus gubernator
et rector omnium creaturarū: et hēat
curā de omnibus sicut manifestat.
Sapiētia in verbis p:positis: qz tū
nobilissimā creaturā. In naturā hūa-
nā tot diuersitatibus mortis subij
ei permittit. Cetera qz sciendum est:
qz hoc contingit ex tribus.

U ex circumstantia loci.

U ex intemperantia cibi.

U ex immoderantia exercitiij.

Quia virtus naturalis p salu-
bitatem aeris cōseruat illē. Aer
enim subtilis ad liberā et sincerā re-
spirationē plurimū valet: s; aliquā-
do ipedit: p nebulas: que abundāt
in locis paludosis: et hūiditas ex qb
nebulas resolunt: que aerē inficiūt
et faciunt pestilentem. Aer autē in-
fectus: plus naturā corrūpit: qz el-
bus corruptus: qz imediate: sine al-
teratione ad vitalia transit. S; el-
bus corruptus digerit et alteratur.
Inficit aut aer ex vapore corrupto:
qui procedit ex animalibus vene-
nosis: sicut legitur in legēda beati
Grego. qz in stagno quodā: draco
pestilens latēbat: qui egrediens:
et ad muros ciuitatis accēdēs: aerē

inficibat: et plurimi interibant.

U Secundo ex intemperantia cibi in
ita et ita. Multi perierāt ppter cra-
pulā. Et ratio huius ē: qz s; qz hō
habet determinatā quantitātē: ita
h; determinatā virtutē. Virtus au-
tē corporalis salua in medio: eoz
rūpī in extremis: sicut patet in re-
bus sensibilibus: que multo frigore:
sicut in yeme: eoz rūpūnt: et a multo
calore: sicut in estate: omnia ppter
nimiam calorem desiccant. Sed in ve-
re omnia vniuersificat: et p:ata viret.
herbe florent: plante pullulāt: p:op-
ter tēperatū calorem. Et s; hunc
modū: si cibus fuerit tēperatus cō-
seruat corpus. Nam si fuerit nimis
paruus cibus: debilitant virtutes
naturales: et si fuerit nimis magnus
cibus corrumpit: qz ex nimio cibo
multi humores generant: et hūidit-
ates. Et ex hūmiditatibus: nonnul-
le generant infirmitates. Et hoc est:
qz dicitur in euangelio. Videte gē-
tes ne eoz vestra cra. et ebrī.

U Tertio ex imoderantia exercitiij.
Nam ex imoderato labore debilitant
virtutes corporales. Et id natura
sapientis ordinauit tēpus labo-
ris: et tēpus quietis: qz tēpus getis
bz equari tēpori laboris. Nam quā-
tū dies excedūt in estate: tantū no-
ctes excedūt in yeme: et hoc ordina-
uit natura ad cōseruandū vices.
Et ratio est: qz dispositio corporis
ordinata est ad similitudinē musci
et instrumētī: in quo corde ad eoz
dā sunt redacte. Et ideo si fortius
debito percentiā destruit armōia
Et sic est in corpore humano sicut

Sermones funebres

patet ad sensus: qz excellētia sensa
toꝝ corruptit sensus sicut ianis sple
dida res corruptit visus yprocras.
Ab indigentia vel supfluitate cor
rūpitur sensus. Uñ dicit de sole: qz
radjs suis crecat oculos: sic ē de
singulis sensib⁹: ppter virtutes cor
poris in multis laboribus corrupi
tur: eo qz laboris vehementia dissol
uit eo: potis consonātiā: in medio
autem conseruatur.

Deus mortem

nō fecit. Sapien. I. capl. 17.

Quam mors sit vltima pena: eo
qz horribilitā finis sit mors: nō inli
git a iustissimo z pssimo dño: sine
merito culpe: qz culpa ordinatur p
penā. Et ideo ex culpa primordiū pa
rētū: priuata est originalis iusticia:
p quā homo poterat nō mori: z reli
ctus in principijs nature: z hoc est
qđ dicit. Deus mortē rē. Nō fecit
enim causam mortis: que est pecca
tū: qz a deo nō est illud: qđ est ptra
naturā. De quo petō mors: z oīa q̄
sunt mortis oriuntur. Est aut in oī
bus multiplex mors.

¶ Propter distantiam localem.

¶ Propter differentiam virtualem.

¶ Propter violentiam exteriorē.

¶ Et o qz multū distat a deo: z hoc

est qz dicit. Apłs. Dū sumus in

corpore pegrini a deo zc. Et iō pa

tres ex desiderio essendi cū deo ap

pellabāt se pegrinos: z aduenas su

per terrā. Uñ p̄sa. Ps. 119. Deu

me qz incolatus zc. Nazly deus sit

ubi qz tñ fm nobiles eius pditōes

dicit esse in celo: iuxta illd. Ps. 121

Ad te tenant. o. m. q. b. in. c. Et p̄sa
de celo z mūdo dicit qz huius signū
est: qz homines manus ad celum te
nant. Et qdaz dicit: qz due sunt par
tes orbis. scētrā: z circūferentia: z
oēs leges in hoc p̄cordant: qz deus
in circūferentia residet. scētrā in celo. Et
iō dicit in libro de celo z mūdo: qz
ibi est vita. melior omni vita. Et iō
videm⁹. qz res quāto magis distāt
a celo vel a deo. magis corrupāē
sicut generabilia: z corruptibilia. q̄
sunt sub celo. Que at magis appo
pinqūat ad deū perpetuo solidant
sicut patet de corporibus. sup cele
stibus. que nulla alteratione muta
tur. Et ideo homines quādiu sūt
in hac valle miserie constituti conti
nue moriuntur. Sapiē. 5. Nos con
tinue desinimus. ¶ Secūdo Propter
deficientiam virtuaē. Eo qz virtu
tes naturales semper debilitantur
in agendo. Et ideo primo tñ cōuer
titur de alimento qđ sufficit. nō so
lum ad restorationē depdit. sed
etiam ad augmentum. z hoc durat
vsqz ad. 21. annum. postea conuertit
tur solum ad restorationem. Ulti
mo debilitatur tñ natura. qz nō po
test tantū cōuercere de alimento. in
nutrimentū. quantum depeditur.
Unde oportet qz propter defectum
naturalis virtutis. z am̄rtionē cō
trarij sequatur corporis dissolutio.
Exemplū huius habemus de vi
no. cui si supāmiscetur de aqua qz
sit a quosny. quia aqua inualescit. z
virtus vini debilitatur in tantū qz
satis nō est vinum. sed aqua. z fm
hunc modum hoīes senescunt. z nō

turaliter moriuntur. quia propter multas comestione. sit amittitio multae extranei. et est in eis defectus virtutis naturalis. que non potest conuertere extraneus. et assimilare sibi. Et propter hoc in senibus sunt multe superfluitates. et viscosae humiditates. Et secundum hunc modum homines senescunt. et naturaliter moriuntur. iuxta illud. Omne quod antiquat et senescit prope interitum est.

Tertio propter violentiam exteriorum. sicut tyrannorum. quia vna die occiderunt vnde decem milia virginum altero die multos matres. aut propter violentiam elementalium actionum. eo quod peccatores offendunt creatorem celis et terre. Ideo ipsi offenduntur ab omnibus creaturis mundis. Unde a terra absorbetur ab aqua suffocantur. ab aere inficiuntur diuersis infirmitatibus. ab igne comburuntur. Unde dicitur. Sapientie.

Omnia creatura exar. in uisione inimicorum. et propter hoc apostolus. Petebat de ista miseria liberari. d. Infelix ego homo. quis me liberabit de corpore mortis huius. gratia dei per Iesum Christum et cetera. Misra bilia opera tua domine. ps.

Deus mortem

non fecit. Sapientie. I. Quis oleum artifex opus suum firmet et stabiliat sicut melius potest. Videtur mirabile quod deus. quam sit perfectissimus agens. creaturas suam tam nobilissimas. humanam naturam negligat. et mori permittat. Circa quod sciedum est. quod procedit ex diuina pro-

uidentia que permittit sic desicere et mori duplici ratione.

Primo ratione virtutis. quam ei indidit.

Secundo ratione quietis. quam ei instituit.

Tertio ratione societatis. quam eam perducit.

Ipsa enim est optimus opifex. et gubernator. Optimum autem est in qualibet gubernatione ut gubernator provideat rebus gubernandis secundum additionem ipsarum. nam in hoc iusticia regni consistit. Unde nos videmus quod rectores et gubernatores ciuitatum permittunt. quod homines ciuitatis agant secundum sua officia. et suas exercent artes. sine quibus ciuitas conseruari non potest. Nam natura inclinat adhuc in ista inuoluntate habitare ut homines sibi inuicem ex proprijs actibus subueniant. quod nullus est. qui sibi ipsi sufficiant cuiuscumque conditionis creatura. nisi solus ille qui fuit verus deus et homo. et nisi sit aliquis. plus quam homo. Sicut fuit. Iohannes Baptista. et alij qui fuerunt in solitudine. soli habitantes. Unde dicit Philosophus. quod homo naturaliter est animal politicum. Et ideo indiget diuersarum rerum subuentione. sicut patet discurrendo per singula. Et secundum hunc modum deus propter suam prouidentiam mundum gubernat. et permittit res agere secundum proprias virtutes. Sed corpus humanum componitur ex quattuor rebus. que sibi inuicem inimicantur et habet contrarias actiones. ex quarum contrarietate dissoluitur.

Sermones funebres

CSecundo rōne q̄tis: quā q̄ iſtuit. Nulla enī res pōt quietari: niſi in pp̄rio loco: ſicut natis nō quietat niſi i portu: ⁊ ſagitta in ſigno: ⁊ grana deorsū: ⁊ leuia ſurſum. Sic hō nō quieteſcit niſi in deo. Augu. Fecl ſi nos dñe ad te ⁊c. Et hui⁹ ſignū eſt: q̄ res extra pp̄riū locū corrum piſ. et in pp̄rio loco cōſeruaſ: q̄ ſicut dicit in alijs litteris locus eſt p̄ſeruaſi⁹ locatī. Et ideo. Sapiēs medicus remittit inſirmū ad locū ubi fuerat oriūdū. S; nos in hoc mundo ſumus inſirmi diuerſis in/ firmitatib;: p̄ q̄ patet: q̄ nō ſum⁹ in loco pp̄rio: ſed peregrinamur continue. P̄. 119. Multū incola fuit anima mea ⁊c. Sed in celo eſt pp̄rius loc⁹ alap̄ ubi nulla corrupcio ē vel peſtis. nulla alteratio: v̄l inſirmitas vel ſenectus. Quia ſicut dicit quidā. P̄. 119. A globo innari ſurſum nō eſt malū. Sap. Et nō tanget illos tormētū malicie. Ubi cōſtituſti dñe lucidiffimas manſiones: ubi requieſcūt ſanctoz̄ anime. Sed ad prouidentiam gubernatoris pertinet: vt vnaqueq; res ſortiat̄ur pp̄riū locū. eo q̄ ipſa prouidentia eſt gubernatiua ⁊ ordinatiua. Sed tūc vnaqueq; res ē bñ ordinata: quādo locata eſt. ſm̄ exigētiā ſue nature. S; anima hominis nō poteſt ad locū ſuum aſcendere. niſi a corporis carne ſoluat̄. ſurta illud. P̄. Educ domine de carcere anima meam. Et ideo diuina prouidentia permittit homines mori. Propterea dicitur in euangello. Bona ⁊ mala: vita ⁊ mors a deo

ſunt. **T**ertio rōne ſocietatis: ad quā eā p̄ducit. Nullus ſan⁹ artiſer faceret aliquod vas. q̄ nō poſſet nec deberet impleri. Deus aut̄ creauit animā hominis tante capacitate ⁊ virtutis: que poſſet impleri: ⁊ in ſe deū recipere. ⁊ deus in ea habitare poſſet. Jo. Ad cum uenimus ⁊ manſionē apud. e. Auguſt. Animā dei capacem meminimus: ⁊ deo repleti pōt. Et ideo nullū bonū terrenū poteſt animam ſaciare. ymo homo quāto plura h̄ tanto plura v̄ſiderat. Iuuenale teſte Satyra. Creſcit amor: nūm̄: quantū ipſa pecunia creſcit. Et ideo iſta eſt maxima pena: q̄ homo ſemper eomedit ⁊ ſemper ſameſcit. ſemper bibit. ⁊ ſemper ſitit: q̄ dicitur. Jo. Qui biberit ex hac aqua ſitiet iterum. eo q̄ bona tēporalia non ſaciāt. ſed vacuant. Q: quanto plus hō habet de pecunia: tanto minus habet de anima. Quā igit̄ niſi ſit vacuus in natura ſm̄ q̄ probatur in alijs libris. ad diuinas prouidentia pertinet. animā vacuam replere. Sed repleti nō poteſt bonis eternis iurta illud. P̄. niſi prius carne ſoluatur. Replebimur in bonis domus tue. Et itez̄ replebitur maieſtate tua. Ideo necceſſe eſt per mortem ad illa bona. que Paulus optat. p̄. 119. Cupio diſſol.

Mirabilia opa tua domine. P̄. 119. Illud mirabile reputatur. quod maxime apparet. eſt tamē cauſa ignota. Sicut multi mirātur. quādo vidēt

eclipsam solis et lune. et quando videtur nostra. et portenta maxima. et hoc propter ignorantiam cause. Sed sapientes. qui causam sciunt non mirantur. Et secundum hunc modum mira bile potest videri hominibus. quod ita sepius. ac subito homines moriuntur. et precipue constituit in dignitatibus. Sed si hoc diligenter attendimus: non hoc contingit a casu. nec a fortuna. sed potius a divina iusticia. et hoc triplici ratione.

Propter conseruationem boni vniuersi.

Propter punitionem delicti.

Propter terrorem aliorum.

Quia sicut dicitur in alijs litteris Bonum quanto edius. tanto diuinius atque eligibilius: vnde bonum partis dimittitur propter bonum totius. sicut et repleta patet in artificialibus. Videmus enim quod medicus abscondit membrum. ut conseruet totam subiectam. Et abiicit ouem morbidam. ne totus grex inficiatur. In ciuilibus etiam hoc apparet. Videmus enim quod potestas suspendit latronem propter bonum ciuitatis: In naturalibus et malum esse patet. Nam natura permittit res corrupti ut possint augmentari. Si enim frumentum cadens in terra mortuum fuerit. ipsius solum. Et secundum hunc modum diuina iusticia multos permittit. propter bonum totius populi. sicut patet de Bathan et Abyron. Qui murmurabant contra Moysen idcirco ait ut subita morte interiret. et sic pateret eis. quod deus

misisset. Ideo aperta est terra et deglutit Bathan. et aperuit super congregatos Abyron. et descenderunt in infernum viuentes. cum quodrigis rebus. Hoc autem fecit diuina iusticia quod posuit malos propter conseruationem bonorum. Unde dominus precepit Moysi de eis. Maleficos ne. pa. m. Permittit deus mortem corporis. propter vitam anime. Sed mors preedit et diuina iusticia propter punitionem delicti. Licet enim non sit modo tempus iusticie. sed potius misericordie. tamen quod peccatores non cessant deum offendere. et eius patientiam prouocare ad iram. Interdum deus rigorem sue iusticie exercet in peccatores acris. Vnde Valerius Maximus. Lento enim gradu ad vindictam sui diuina preedit ira. tarditateque supplent. grauitate compensat. libro primo de religione. Et Augustinus. Deus non permittit in rebus malum esse. nisi esset ad eo potens ut de quolibet malo sciret eligere bonum. Et secundum hunc modum omnem penam ordinauit. pro culpa. ut nihil sit inordinatum. Et ideo in diuina scriptura reperimus. quod propter diuersa peccata occisi sunt homines et diuina iusticia. Nam propter peccatum luxurie homines perierunt in diluuisio. quod sicut dicitur Apolos. Tantam inuoluit luxuria. quod mulieres supergradiebant viros. Propterea dicit deus. Repleta est terra inlicita eorum. Et ego dispergam eos cum terra. Penitet enim me fecisse hominem. Itaque propter peccatum contra naturam destruxit Sodoma et Gomorra. Vnde pluit super eam ignem et sulphur. ut pena reddat

Sermones funebres

Culpe: qz in peccato illo cardo: 7 fetor: 7 iō puniatur igne 7 sulphure. Itē ppter peccatūz supbie peccatū quosdā sicut patet in li. or. Re.

q Angelus dñi peccatū castas asyrtoꝝ. c. lxxxv. Misia: similit̃ hētur in actibus apostoloꝝ. De hēro / de: q vestitus veste regia sedit pro tribunali 7 contionabat ad populū. Populus aut̃ demones 7 non hoīes. l. exhibebant ei honoꝝ: deo debitu. Et statim peccatū cū. Angel⁹ dñi: eo q nō dedisset honoꝝ deo: 7 contūptus a vermibus: expirant. Propter terroꝝ est alioꝝ. Sicut habet in actibus. De Anania 7 sapira vxore eius qui ad argutionē petri expirauerūt ambo 7 factus ē timoꝝ magnus in vniuersa terra: 7 sup omnes q audierūt. Nā ex timoꝝ re dñi recedit hō a malo: iuxta illud

Timoꝝ dñi expellit peccatum.

q **Homō mise**

retur p̃ filioꝝ: misertus est dñs timētibz. sc. Ps. 102. Quoniam q̃libet res h̃z p̃p̃tā operationē cōnensētē sue p̃p̃rietati: sicut. Sap. p̃p̃t⁹ h̃z purgare oculū: 7 adamas trahere ferrū: 7 calo: nālis cōuerte re cibū in nutrimentū: p̃p̃tias dei est misericordia vt dicit. Greg. 7 cantat assidue in ecclesia. Deus cui p̃p̃tū ē re: 7 iō opat̃ ea que sue p̃p̃tati sūt. sc. misericordia. Ps. Misericordia dñi plena ē terra 7 iterū. Ps. Misericordies ei⁹ sup oīa opa ei⁹: 7 iō ex misericordia dei peccatū: q qdaz velociter moriant̃. ne i hoc seculo dñi⁹ affligant̃ qz sicut dñ.

Job. 14. Vō natus de. m. 7 ē. S; misericordia exhibet. morte meditare. 7 hoc opatur ceus miserēdo triplici miseratiōe.

Primo coram puritate:

Secundo coram puritate.

Tertio coram iocunditate.

Ne decipiantur ab inimico qz sunt fragiles 7 debiles 7 iō cōpantur rei fragili. Job. 14. Qui q̃i flos 7 ē. hec at̃ fragilitas inest eis ex pte materic. quia de puluere terre formatur. ps. Reco: datus ē dñs qm̃ palus sumus. Item inest eis fragilitas ex pte corporalis forme. qm̃ ipse cognouit signēum usum.

Itē inest eis fragilitas ex pte substantie. Job. Transiet sicut visio notetunia. Idē Ecce nāc in puluere.

.d. 7 q̃re sicut ē fragilis. ita ē miserabilis. 7 iō tales indigēt misericordia ne decipiantur ab inimico cui resistere nō poterūt. pp̃ q̃ dicit. Saul. ad. David. Nō vales resistere p̃hi

listico istū. qz puer es. Nā pueroꝝ ē sicut cera de q̃ facile formatur oēs figure. Sic 7 ipsi de facili induunt̃ 7 formant̃ ad malū. 7 acgrūt habi

tū vitiosam ita q nō possunt de facili remoueri. P̃hs habit⁹ ē de difficili mobilis. 7 iuxta illud. Isai. 1

Sicut 7 ethiops nō pōt pellē suam mutare 7 ē. Et iō misericordie agit deus. qm̃ a pueritia tales vocat de hoc mūdo. Sap. Capt⁹ est ne malicia immutaret eoz ei⁹.

Secundo Miserec coram puritate. ne maculetur peccatū. Nā puer dñ q̃i pur⁹ aer. Sed purus aer obtenebrat̃. 7 ma

culat̃ ex fumo sitatib⁹ terre. 7 aque:

Et tales misericordia indigent ne maculentur a mudo. Nā illud qd est purus ⁊ mūdum. citius maculatur. q̄ illud qd ē impurus. Enī vero maculat. ex fumositatib⁹ siccis terre. que faciunt animā aridā. ps.

Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Item maculat ex humidis va-
poribus aque. que faciunt animā lubricam p̄ luxuriā ⁊ concupiscen-
tiam. Gēsi. Effusus es sicut aqua. non rē. q̄ ascendisti cubile patris. tui. ⁊ idropius pater misericordia / rum tales vocat dicens. Sinite paruos venire ad me. quoniam ta-
lis est regnū celoz. Tertio. Mi-
seretur cordā locūditati. ne p̄tuent solatio. Nam qui puritate polent. digni sunt. vt ante deū. nouā cantem cantent. Apoc. Cantabāt can-
tice nouam ante sedē dei ⁊ agni. ⁊ nemo poterat dicere canticū illud. nisi illa. e. xliij. Qui empti sunt de terra. Et rō huius est. qui. q̄. sunt q̄ cum mulieribus non sunt cōiugati nati. virgines. n. sunt et sequuntur agnū quocūq̄ ierit. Et ideo miseri-
coro deus agit misericorditer tales a mudo abstrahens. ne propter fra-
gilitatē deceptiātur a diabolo. iuxta illud. Placida. n. deo iusti anima. propterea illaz liberat de medio ini-
quitate. Postq̄ dictū est de can-
tis mortis. nūc dicendū est de cōdi-
tionib⁹ eius. Cui⁹ partis ista sunt capitula. De Fortitudine mortis.
De Bonitate ei⁹. De Timore ei⁹.
De honore eius rē.

mors quam

amara est memoria tua. Ecclē. 4. r.
Nos debetis scire. q̄ si memoria mortis est amara. Icomparabiliter est amara eius experientia. quia tā-
ta est eius potentia et fortitudo. q̄ nihil est sub celo. quod ei resistere possit. Nam p̄tmo ipsa vincit na-
turam.

¶ Primo destruit naturam:

¶ Secundo vincit potentias:

¶ Tertio deicit excellentiam.

¶ Est enim natura vis insita reb⁹ e similibus similia percans. sicut factū q̄ planta facit plantam. et leo leonem. et homo homines. et quicquid operatur natura. operatur in tempore sicut patet in generatione hominis. Cuius formatio fit in. xl. diebus s̄m sententiam sacre scripturę. et etiam philosophię. Nam. Au-
gustinus. super illud. Jo. 20. xl. Annis edificatum est templus. hoc dicit. q̄ hic numerus dierum com-
petit formationi corporis humani. Philosophi etiam dicunt q̄ in tot diebus natura corpus humanum format. Nam conceptus s̄x p̄-
mis diebus. est in forma lactis. s̄x. r. sequentibus est sub forma san-
guinis. in. 12. Est sub forma carnis. In. 18. Sequentibus diebus proce-
dit vsq̄ ad līnīamenta membrorū. Unde verius. S̄x in lacte dies tibi sunt in sanguine terni. His senti-
carnem. ter senti membra figurant. Corpore vero completo et orga-
nizato anima a deo nouiter creata infundit. et sic ad generationē ho-
minis opatur deus. q̄ dat animā. Nā etiā operat̄ instrumēta vasa

Sermões funebres

re. Motus. n. celi opat' eius virtute
 qualitates agunt. Operatur etiam
 homo et sol. q' hō hominē generat
 et sol. Opantur etiam artes et studia
 atq' ad pfectū deueniāt. Et h' eius
 tanto labore et in tanto tpe homo
 formetur et ad pfectū ducatur: vno
 lectu occiditur. et nihil est qd contra
 mortē. hominē possit iuuare. nec di
 uicie. nec deliciae. nec honores. Di
 uicie nō liberāt a morte: nec deliciae
 a vermic. nec honores a fetore. Si
 cut dicit. B. Nec etiā potentis hūa
 na. Exemplum de Alexandro. a quo
 petierūt qdā. P'hi. qbus se Alexā
 der obtulerat immortalitatē. Rēdit
 eis. q' nō poterat eis cōferre. quoz
 ipse esset mortalis. Qui dixerūt ei.
 Quum sis ergo mortalis. quur tot
 mala destruendo facis?

¶ Secūdo de virtutū opatorū. Nā potē
 tie sunt p'īmū opatorū. Opantes
 vero sunt cōes corporū et aīe. Ita
 q' nec anima sine corpore. nec cor
 pus sine anima operari pōt. q' cor
 pus et partes corporis sunt instrū
 mēta anime. Vt sicut miles nō pōt
 pugnare sine instrumentis milicie.
 el' p'eo. l. et lancea. et similibus. nec
 etiā alqs artifex pōt sine suis instrū
 mentis. Ita nec corpus sine anima.
 vel anima absq' corpore. Propter
 q' dicit. Secūdo de aīa. Qui dixerūt ani
 mā gaudere vel tristari. tanq' dixe
 rit eas terere vel edificare. hoc est
 dicere sicut aīa nō pōt texere vel
 edificare sine manib' : ita existens
 in corpore nō pōt gaudere: vel tri
 stari sine corporis partib'. Propter
 q' dicit in p'imo de anima. Si est

anīme aliqua p'p'a opatio hoc ma
 xime est intelligere: sed hoc nō est si
 ne fanta sinate qd est p'dictio corpo
 ris. Sed mors istā potentia sua for
 titudine destruit: ex eo q' hō mor
 tuus nō pōt amplius operari.

¶ Tertio Dehest excellētia. iuxta ll
 b. P's. 26. Vidi ipsā sup exaltatā
 et elenatā sicut cedros libani. Trā
 siui et ecce nō erat tē. De hoc etiam
 dicit Baruch. 3. Vbi sunt reges gē
 tū: et q' dominant eoz q' lumen in
 am. q' tpe. sibi aurū et argentū acq
 runt sibi et nō ē finis tē. Et subdit.
 Exterminati sūt: et ad leros deseē
 derunt. Refert qdam. Ermogenes
 p'hs. q' tūba Alexandri erat aurea
 et in patulo posita corā qua conue
 nerūt plures. P'hi. Quorū vn' dī
 xit. O Alexand' heri nō sufficiebat
 tibi totus mundus: hodie sufficiebat
 quatenoz vine terre. Alius dixit.
 O Alexand' heri populo ipabas:
 hodie vn' solus tibi i'perat: Tertio
 dixit. O Alexander: heri terrā p'me
 bas: hodie ab ea p'meris. Quart'
 dixit. O Alexander heri vocē tuā
 omnes timebant: hodie te mortuū
 nullus timet. Quint' dixit. O Ale
 xāder heri habebas comitiū a' tot
 regū p'ncipū ducū: hodie solus sa
 ces in sepulch' o. Sextus dixit. O
 Alexand' heri habebas tot regna
 in tua potestate: hodie te mors te
 nec in sua. Septim' dixit. O Alexā
 der heri comedebas tot cibaria de
 licata: hodie factus est esca et est'
 vermicū. Et sic p' q' nulla excellen
 tia est i' mūdo: nō tēporalis nec re
 galis nec cuiuscūq' altitudinis vel

excellētie que per mortem cito nō destruat: depmāf qdē velocitē iurta illud. Eccle. 10. Sīs potestatus vita breuis. Et alibi Job: Eleua stī me ⁊ quāsi sup ventū ponēs ellīstī me valde: q; quāto magis eleuatur periculosus depmīstī iurta illud. Isa. 14. Quomodo cecidistī lucifer v̄ celo: qui mane oriebaris: Corru. in ter. q. vul. gentes. Et Salomon: q altam domū facit: querit ruinam.

m Elior ē dies

mortis: die natiuitatis. Et

ele. 7: capi. Nos vbetis scire q res q̄ ē melior oī recreitudo pōt vī/ cī bona. Sed res que est melior oī re: est vita: q; omnia inferiora vidētur ordinari ad vitā. Nam elementa sunt propter mixta: ⁊ mixta propter plantas: ⁊ ppter animalia plāte: ⁊ alalia ppter vitā humanā: sed mors est melior vita: propter tria.

Quia coniungit fini.

Quia coniungit paci.

Quia coniungit veritati.

In vnaquaq; re optimus est finis. Unde omne agens agit ppter finē. ⁊ finis mouet agētē. Vñ dicit Sap. q nullus aliquid ageret: non venturus ad finē. Sicut nauigatores nō nauigarent: nisi deberēt venire ad portū: ⁊ miles nō bellaret. nisi ppter victoriā. ⁊ agricola non seminaret nisi speraret fructū se pcepturū. Sed vltio: finis hominis est deus. ad quē nō possumus venire dū sumus in hac vita. quia fm apostolū dū sumus in corpore

pegrinamur a dño. 1. Cor. 5. Et sic vita impēdit nos pvenire ad finē. ⁊ nō solū nos. sed que sunt in nobis. Sunt. n. in nobis quattuor pncipia materialia. que omnia deherant pvenire ad suos fines. Sed mors frāgit creationē ⁊ omnia cōiuncta dissoluit. ⁊ quodlibet elementū vadit ad pprū locū. sicut ad suū finē. Nā anima vadit ad deū: q eā creauit. si tñ sine peccato mortali decessit. Caro ad terrā de qua sumpta fuit. Gen. 2. Cinis ē. ⁊ in cinere reuerteris. **T**ercio Cōiungit paci. Nā dū sumus in hac vita. inimus in ptnua pugna. q; in nobis pugnant elementa: humores. ⁊ ptes essentielles. Sed ex pugna elementū ducimur ad mortē. Ex pugna humorū ducimur ad infirmitates. q; ex corruptione diuersorū humorū oriuntur diuerse infirmitates in corpore humano. Ex pugna vero partū essentialū inclinamur ad peccatū: eo q caro repugnat regule rationis iurta illud. Apostoli.

Video altam legē in mēbris meis repugnantē legi mee. Et ratio huius est. q; simile inclinatur ad file. ⁊ q; caro est in iniquitatibus concepta. Ps. 50. Ecce. n. i iniquitate ad iniquitatē inclinamur. Et in omnib⁹ discordijs istis sumus. dū vivimus in hac vita. Sed mors ab omnib⁹ istis nos absoluit. si sine pctō decessim⁹. ⁊ ptingit nos paci. iurta illud Ps. In pace factus est locus eius. Et habitatio eius in syon. ⁊ alibi. In pace in illud ipsum dormi. ⁊ requi. **T**ertio Cōiungit nos

Sermones funebres

veritati. Sed in hac vita falsitati coniungimur. iuxta illud. Ps. x. Diminate sunt veritates a filiis hominum. et ratio huius est. quia omnis cognitio. perfecta. sed omnis veritas a prima virtute. sicut omne bonum a primo bono. Sed in hoc mundo non cognoscimus primam veritatem: eo quod omnino vera cognitio est a sensu. Unde intellectus cuius obiectum est: verus ac spiritus a fantasia. et fantasia ab ymaginatio. et ymaginatio a sensu communi. et sensus communis a sensibus particularibus. et sensus particularis a rebus materialibus. Sed iste videntur esse veri. et sunt falsi et vane. iuxta illud. Vanitati creatura subiecta est. sicut res que videtur pulchra. et vana est. iuxta illud. Vana est pulchritudo. Fornicator est delectabilis. sed est detestabilis. et diuitie videntur habitabiles. et sunt fluxibiles. Si in agnitione est talis processus. scilicet de primo ad ultimum a sensu ad intellectum et quia prima acceptio est falsa. et ultima est falsa. et propter hoc desumimus in via involuimur a tenebris falsitatis. et parum cognoscimus de veritate. Sed anime que sine peccato decedunt coniunguntur perfecte veritati. et in illa veritate contemplantur omnem veritatem: quia anime videntur deum orta est omnis creatura. Grego. Qui in hoc dei claritatem habet. nihil est super quod ignoret. et sic qui perfecte diligunt. et per consequens perfecte delectantur. Aug. Quam pervenerit

mus ad te fontem. et. Hec omnia consequuntur per mortem et ab his omnibus impediuntur per vitam. ergo melior est dies mortis. et.

o; mors bonum

et iudicium tuum. Eccl. 4. Tu deo que debetis scire ciues spectatis simi que iudicium mortis est bonam triplici ratione.

Primo ratione communitatis.

Secundo ratione equitatis.

Tertio ratione virtutis.

Bonum. scilicet in Deo. est diffusivum sicut philosophus. et huiusmodi signum est: quod res quanto plus habet de bonitate: tanto amplius se diffundit sicut per tale exemplum. Item corporalis lux videtur optima. Si nos videmus quod carbunculus plus diffundit de claritate quam cristallus. et eadem pars quam carbunculus: et stella plus quam eadem et luna plus quam stella: et sol plus quam luna: et deus plus quam sol: et unumquodque quanto plus habet de bonitate: tanto magis habet de diffundit. Sed mors communitate se diffundit ad omnia inferiora sensibilia: quod omnia que correspondunt quodammodo: eo quod mors est quodammodo participatio propter quod dicitur. Eccl. Libertate mortis scito. Si per aliquis dicitur: quod quanto est color: tanto est per color: hoc est verum si ex hoc perscrutatur malum: quod ex malo procedit malum Si ex morte sine peccato: pertingit sequi summum bonum iuxta illud. Jo. Apoc. 14. Vel mortui qui in deo moriuntur. et. 16. Aplos desiderabat eam. d. Philo. Primo. Cupio. et. Elmas et pertulit anime sue ut moreretur. Secundo ratione equitatis. eo quod et

iusticiaria eterni iudicis. Omnis
 entis res in regno suo. ad hoc qd nō
 remaneat vllaz malim. habet iusti
 ciaria ad remunerandos bonos. ⁊
 puniendos malos. Sed mors ē iu
 sticiaria dei. qua in oēs iuste proce
 dit. ⁊ nulli parit. nec est acceptio
 personarū apud deū. nec recipit p
 redēptione dona. nec precibus aeq
 scit. qd aut nō acquiescat precibus
 apparet. qz ita moriuntur iuvenes.
 sicut senes. iuxta illud. Emnes mo
 ritur. I. Reg. 14. Et Ecclē. 2. Mo
 ritur doctus similiter. vt indoctus.
 Exemplum de quodā iuvene. quez
 pater de ordine volebat extrahere.
 qui dicit patri. Pater si vultis me
 liberare de illa mala cōsuetudine.
 quā habet homo in terra. ad te ve
 nis cui pater respondit. Libentissi
 me fili mi. ⁊ pete qcqd vis. ⁊ facias
 tibi. Dixit tūc patri filius. Hoc aga
 tis qd nō moriantur iuvenes. nec se
 nes. Qui mor ex fili verbis p̄fusus
 christis ingemiscens ait. Nec tāta
 quam sim senex vsqz huc creogita
 ti. viue in pace. ⁊ recessit letus ac
 gaudens super prudentia filij. Itē
 mors est iustissima. quia in ea fit re
 tributio meritorum. iuxta illud.
 Reddet tunc vnicusqz iuxta opera
 sua in multis locis. sicut et tu esto
 supra quinqz ciuitates ⁊c. Propter
 qd mors peccatorum dicitur pess
 ma. et mors sanctorū dicit̄ p̄ciosa.
 Tertio ratione virtutis. Habet
 etiam potentia sanatiua. videm⁹.
 qd res que sanant morbos corpora
 les. sunt amare. Et s̄m hunc modū
 se habet mors ad morbos sp̄ritua

les. eo qd mors est valde amara. iux
 ta illud. Ecclē. 41. Mors q̄ ama
 ra ē memoria tua. s; qz sic ē amara
 liberat a culpa. iuxta illud. Ecclē. 45.
 Memorare nonissima tua et i ⁊c.
 Propter qd scripsit. Aristot. Alexan
 dro. Scribe in annulo tuo litteras
 mortis. vt quis eas legeris. decedat
 superbia tua. Exēplum. Dū qdam
 cōsisteretur peccata sua. Cuidaz cō
 fessor et ei magnā penitentiam in
 iungeret. occidit eū gladio. et simi
 ter de secundo. Accedēs aut̄ ad ter
 ritū. ille blande et dulce. Locutus ē
 et dicens nisi aliud tibi insungo.
 nisi qd sepulture mortuorū debeas
 interesse. et quando poteris sepell
 re. sepelito. et adituato. Quā antez
 ille hoc faceret. semel terrore mor
 tis p̄fectus. reliquit seculum. et
 factus monachus. p̄terito:ū peni
 tuit. in sanctū vir se crexit. Et ideo
 dicitur melius est ire ad domū la
 ctus. q̄ ad domum coniuqz. et ob
 hoc dicunt monumēta. quasi mētē
 monemta. Sequitur ergo. Mors
 bonum est iudicium tuum.

m Emorare no

nissima tua: ⁊ in eternū nō
 peccabis. Ecclē. 7. Vos debetis sci
 re: qd nōnulla tacturas libēter susti
 nent homines p̄pter vtilitatē. quā
 ex eis cōsequuntur. Exēplum sicut
 infirmus sustinet incisionem vulne
 ris in mēbris p̄pter vtilitatem cor
 poris. vel p̄pter deū vt martyres.
 Et ideo videt̄ mors esse valde vtil
 lis p̄pter tria que homo h̄z et ca.
 vel ei⁹ p̄sideratione valde vtilita.

Sermones funebres

CPrimo habet noticiā ppetuale.
CSecundo habet utilitatē re-
gulę generalis.

CTertio habet utilitatē doctri-
nę salutaris.

CValde. n. vtilē est. q̄ homo scri-
ptis cognoscat. qz sicut dicit. **Ber.**
Multi mlta sciūt. z seip̄os nesciūt
Nā qdam habēt noticiā clemēto-
rū sicut. **Phi.** z **Astrologi.** Et qdaz
habēt noticiā opationū civilium.
vt **Jurisperiti.** sed seip̄os ignorāt.
Sed bene talē h̄z noticiā ppter cō-
siderationē mortis. Et huius ratio
est. qz tale est cōpositū. qualia sunt
cōponētia. Sed per mortē hō resol-
uit in sua cōponentia. z in tali reso-
lutione apparet. q̄ fetores. z q̄ pu-
tredines. z abhominaciones sunt.
ex qbus homo cōponit. ppter qd
dicit. **B.** Quid fetidius humano ea
dauc̄. qd horribili⁹ hōie mortuo:
Cuius erat in vita gratissim⁹ am-
plexus. sit in morte horribilis aspe-
ctus. Quid igit̄ sūt vtilē. qd diu-
cie. qd honores: Diuicie nō liberāt
a morte. Nec desicē a vermē nec
honores a fetore. Et sic p mortē hō
venit ad noticiā sue vilitatis. Post
hōiem vermes post vermes fetoz z
horroz. Sic in nō hōiem vertit̄ om-
nis homo. Quia forma fauoz popu-
li: sernoz **Iunenalis** opesqz: surripu-
ere tibi noscere qd sit hō. Prop̄ q̄
Alexander vulnerat⁹ a sagitta di-
xit. **Uos** vocatis me filium **Jouis.**
Sed hoc vulnus monstrat me esse
filium hōis. Sed hic magis monstra-
tur p mortē: cuius scientia est val-
de vtilis: ad nō presumendū de se.

iuxta illud. **P̄. S.** Ut sciant gentes
qm̄ hōies sūt. **C**Secdo Est vtilis
ppter regulā generalē: qz ea q̄ ad
finē ordinat̄. fm̄ ordinē ad finē. si-
cut p̄ in artificialibus: naturalib⁹:
z civilibus. In artificialibus qdēz
qz domus est ppter habitacionē.
Et in naturalib⁹ p̄: qz arbor sic or-
dinat̄ a natura: vt possit fructus p-
ducere: z col̄ p̄seruare. Propter qd
h̄z arbor a natura radices in terra
ad recipiendū humores: z folia ad
protegendū fructus. hoc etiam p̄
in civilibus: qz p̄gnā est ppter vi-
ctoriā. Et ideo acies militū ordina-
tur z disponunt̄. vt possint ad vi-
ctoriā peruenire. Sicut dicit **Ain-**
centius in lib. de arte militari. Et
isto modo ex p̄sideratōe mortis q̄
est finis hōis. vita d̄z dirigi. ppter
qd **Job.** Interroga voluc̄lia ce-
li. z dicēt tibi pisces maris: z **Idica**
b̄st tibi. **Qz** canda se tanq̄ sine re-
gnat: vt nauis a temone.

CTertio Est vtilis p̄p̄ doctrinā
salutarē: qz ex p̄sideratōe mortē ha-
bet cognitio vltimi finis. Si finis ē
causa causa p̄. qz ō agens agit p-
pter finē. z finis mouit agens: **U**
omnes cause ordinantur ad finē:
qz in qualibet operatōe est qdam
circulatio. in quā finis mouit agēs
z agēs motus disponit materiaz z
materia disposita in forma: p̄ for-
mā. z forma ordinat̄ ad finem. z sic
est causa est p̄ncipiū z finis. Et
quantū ad hoc incli⁹ est ire ad do-
mū lucius. q̄ ad domū putū. qz i
ista finis cū etoz hōium admonē.
z vsuens cogitat qd futurū sit. **U**

vulgares

Petrus comestor: fecit in tūba sua
 hos versus. Petrus eram: quē pe-
 tra regit: factus ē comestor. Nunc
 comedo: vivus docui: docere ne-
 cesso. Mortuus: ut discant: qui vi-
 dent inceneratū. Quod fuit iste su-
 mus: erimus quandoq; qđ hic est.
 Unde quilibet mortuus dicit vi-
 vent: iuxta illud. Eccl. 38. Memo-
 esto sud scđ mei: sic enim erit et tuq;
 ppter qđ monumenta sūnt in pa-
 tulo: quia monent mentē. exemplū.
 30. Elemosinarij: qui faciens sibi
 fabricari sepulchrum nuicq; voluit
 id perfici ordinans qđ semper in so-
 lenitatibus: quam esset in honore
 pontificali veniret aliquis dicens.
 Sepulchrum tuū imperfectū est.
 Inbe ergo illō perfici: quia nescis
 quando fur veniet: iuxta illud. Lu-
 ce. Estote parati: qđ qua hora
 non putatis filius hoīs veniet etc.

m Emor esto iu

dicij mei. Sic. n. erit et tuq;
 Eccl. 38. vos debetis scire confide-
 ratio morij est valde utilis pp tria.
 Primo per eam vitamus id. qđ
 ad impediendā salutē est efficacius.
 Secūdo per eā acquirit id. qđ ē
 ad curandā plagā virtuosius.
 Tertio per eam cōfert id. qđ ad
 adipiscendā salutem est utilius.
 Nichil enim est efficacius siue in
 bono siue in malo qđ radix totius
 principium sicut patet: qđ in operi-
 bus merito: qđ caritas ē radix om-
 nium merito: qđ est efficacior ad
 merendū. Patet etiam in terra na-
 scensibus: qđ radix est efficacior ad

fructificandū. Isto modo in operi-
 bus viciohis: inūdana malitia que
 est radix omnium malorum est efficacior
 ad impediendū bonū. Hec autē ma-
 litia p̄sistit in tribus. Sicut dicit Cassi-
 In concupiscētia: Avaritia et Su-
 perbia. Nam Superbia inordinata
 erigit in altit: et quanto magis ele-
 vat: tanto magis deprimit. et idē ta-
 lis qui erigitur: similitat vaporibus
 terrestribus: qui postqđ descenderit
 sursum: iterū deorsum deprimitur:
 et eorū locus nō invenit ampli. Et
 ideo de his dicit. Ps. 36. Uidi impij
 supercaltati: et c. l. c. l. et post transi-
 vit et ecce nō erat. q. c. l. et non est in
 uentus locus eius. Sed ab hoc im-
 pedimento hō liberatur p mortem
 ppter qđ Aristot. scripsit Alexandro
 ut insculpi faceret in anulo suo li-
 teras mortis. Exemplū habem⁹ de
 paonice: qui vixit a canda superbit: s;
 visis pedib⁹ humiliat: vnde Elyas
 quū fuisse cominat⁹ moriē achab.
 Dixit dñs: ad Elyā. Nomen vidisti
 achab humiliatū corā te: pp qđ dicit
 Eccl. x. Quid superbis terra et cuius?
 Item Avaritia deprimit: qđ terre-
 nis bonis affectus a statu dignita-
 tis siue ejēt tales: qui debent terre-
 nis dominari. efficiunt⁹ terreno: um
 bonorū servat. cā ad hoc liberat hō
 per considerationē mortis. pp qđ
 dicit. Micro. Facile p̄tēnt omnia.
 qui se cogitat moriturū. Item cōcu-
 piscētia retrahit. qđ nihil ē. qđ ho-
 minem de statu sue altitudinis sic
 ejēiat. sicut concupiscētia. qđ totū ob-
 tenebrat hoīem et reddit sicut bel-
 luam. sed ab hoc liberat hō p cōfā.

Sermones funebres

deratione mori: pp qd dicit Greg:
Nihil tantū valet ad domandum
carnis desideria: q̄m p̄sideratō
mortis assidua qualisq; futura sit
morta. Exemplū legi in vitis pa
tram q̄ quā quidā sener tentare
de quadā muliere: audiens q̄ esset
morta letāter inuit ad sepulchrum
et illo ap̄to int̄itit palliū in tabo:
sanic. ac putredine eius: et reuersus
ad cellā quā tentarec̄ illa mulie
re. applicabat ad nares illū fetorez
dī. Ecce qd desideras. delectare in
sp̄o: et faciare: et sic mortificabas il
la tentatio. **Tertio.** Negri p
eā: qd est ad curandū plagā p̄mo
fius. Sicut. n. in corpore sunt diuer
se infirmitates: ita requirunt diuer
se medicine: q; p̄traria h̄is curan
tur. sed peccata sunt diuerse infr/
mitates anime. sicut dicit Tullius.
Inter quas est peccatū mortale: q̄
qd ordinatū est penitētie remediū
que fm Ambrosiū est virtus perfe
cta: que esse imperfectā reducit ad
perfectā. Sed ad hanc assumēdas
inducit mortis memoria: sicut ha
betur in Iona. 5. q̄ viri. Ninivite
ad cōminationē mortis penitētiāz
egerunt. Legi. n. illi q̄ quā Jonas
p̄dicaret adhuc quadraginta dies
q̄ n̄ sine subtererec̄. tūc rex v̄scē
dens de solio suo indutus sacco se
dit in cinere. Exemplū de pirata: q̄
occidit duos p̄fessores vt supra.
Tertio per eā confert illud: qd
ad adipiscendā salutē est vtilius.
Et hoc est perseverantia. iuxta s̄lō
nō qui inceperit. sed qui persevera
verit: et. Sicut. n. miles non recipit

honorificentia nisi supervenerit v̄
ctoria: et nauta nō recipit premiū:
nisi pervenerit ad portū: sic hō nō
p̄miat: vel saluatur: nisi p̄seueret
vsq; ad vite terminū. Sed hāc per
sener. antiā confert nobis memoria
mortis p̄pter qd dī. Apoc. Esto
vigilans et confirma cetera: q̄ crāt
moritura. i. peritura. q; si non v̄gi
laueris perseverando veniā ad te
cito. Exemplū illius iuuenis. quem
volebat pater cetera religionē tra
here qui dixit q̄ amoneret consue
tudinē mortis: lege vt supra.

Ecce Domine

de custodia animā meaz.

P̄. 141. Non debetis vos igno
rare eius spectatissimi q̄ mors est
valde vtilis p̄pter. 3.

Primo liberat a carcere.

Secundo liberat ab errore.

Tertio libat ab irrobabili amorē

Sicut. n. existens in carcere p̄ua

tur p̄p̄ia opatione que est civilit̄

vinere vel conuersari: eo q̄ hō sit

animal pollutū: et naturaliter ledi

nant hoies ad inuicē eduersandū.

Sic anima existens in corpore p̄vi

uatur p̄p̄ia opatione. Quod sic

p̄. Op̄atio p̄cedit a potētia: et po

tentia inest rōnali: rōnalis autē est i

tellectus et volūtas. Sed intellectus

respectu veri, volūtas respectu bo

ni. Sed q̄diu anima est in corpore

nō potest perfecte intelligere veri

tatē: q; sicut dī in P̄. **Es in**

uolūmur tenebris. Et rō huius ē:

quia intellectus a fantasmatibus:

et sine ipsis intelligere non potest.

vulgares

Sed fantasmata causant a reb⁹ exterioribus. Sed res exteriores apparent q^o non sunt: quia aliqd apparet pulch⁹: q^o est turpe. ⁊ aliud apparet turpe: q^o est pulch⁹: um. et aliud v^o odoriferū. q^o est fetidum: ⁊ cōtrario. ⁊ sic de alijs sensib⁹: ⁊ sic sepe a falsis decipitur Intellectus: ⁊ hec est cā quare magis homines intendunt falsitatē q^{uam} veritatem: ppter q^o dicit. Ps. xl. Diminute sunt veritates a filijs homin⁹. Irē voluntas respectu boni. Sed plures magis diligunt mala q^{uam} bona. Et ratio huius est. q^o bonū ⁊ verū convertunt: q^o nihil intelligit nisi cognitio. sicut dicit Aug. Sed non cognoscitur verū ideo diligitur bonum. ppter q^o in Ps. 4. d^r. Filij homin⁹ vsq^{ue} quo grauit corde: et tē. Sed per mortē animā educitur de corpore ⁊ liberat a fantasmatib⁹: ita q^o intellectus tendit in verū: et voluntas in bonū nisi per peccatū impediatur. Nā quilibet aīa separata a corpore habet plenissimam cognitionē veritatis. ⁊ dilectionē trinitatis pp q^o quidā Platonie⁹ nomine. Quū legisset libros Platonis in quibus probatur aīa esse immortalē: interfecit se vt his miserjs absoluta diuinis Intellectibus vniretur. **S**ecundo liberat ab errore. Tota enī nostra cognitio oritur a sensu. ideo q^o caret sensu. caret vna scientia: eo q^o qui nunq^{uam} habuit visum nō potest habere scientiam de coloribus. s^{ed} sensus informat rebus sensibilibus. Hec autē sensibiles sunt in cōtinuo

motu. Ideo quidā. P^hs. nomine Eraclitus considerans continuū motū in rebus in fine sue vite ad hoc deductus est: q^o volebat de q^ostione respondere verbo. sed tantū mouebat digitū: q^o res vera: statim erat falsa. Et isto modo ppter continuā varietatem rerū: falsam estimationē ⁊ opinionem habemus de ipsis sicut p^{er} de antiquis P^his q^o multis fuerūt erroribus implicatī. Sicut democrit⁹ dixit oīa cōposita eē ex atthomis. Et sic empedocles q^o posuit mūdū p^{er} lire ⁊ amicitia generari. ⁊ corūpi. s^{ed} ab ijs errorib⁹ liberat aīa p^{er} mortē: q^o si sine peccō deedit ituef ⁊ videt oēs veritates dei. Greg. Qui int^{er} diuinā claritatē h^{um}ibilis est foris q^o ignoret. **T**ertio liberat ab irrōnali amorē. Amor. n. nūlliter tēdit ad bonū. q^o sic dicit p^hs. Bonus ē q^o oīa appetit. s^{ed} aīa carni p^{er}fecta cōpellet ad dimittēdū v^{erū} bonū. q^o p^{er} se ē amabile. ⁊ ad diligēdū bonus appens. sicut videm⁹ q^o auar⁹ diligit pecuniā: ⁊ adulter luxuriā: s^{ed} nāle ē q^o bonū q^{uod} pur⁹ ē. tāto ē nobil⁹. ⁊ q^{uod} pl⁹ recedit a puritate tāto pl⁹ recedit a dilectiōe. s^{ed} bonū diuinū ē bonū pur⁹ nihil h^{ab}et mali admixtū. s^{ed} bonū mādanū multū defectib⁹ ē admirū ⁊ malis sic p^{er} de diuitijs: ad q^o multū afficiunt. ⁊ se affligūt: q^o h^{ab}ent i se multos defect⁹ amictos. s^{ed} labore i aequitōne. afflictione i possessiōe: ⁊ dolore i amissiōe. s^{ed} ab oīb⁹ his liberat hō p^{er} mortē: q^o aīa postq^{uam} separata ē a corpore si obtinebat: nisi p^{er} mortē

b q

Sermones funebres

lez maculā. Sicut cognoscit primū
verū: ita afficit ad primū: qđ ē vs
ppter qđ dī. ps. 17. Diligā te dñe
sor. m. rē. qđ dicens onere carnis
granatus te diligere nō possum tur
ta illud. Corpus quod corrūptur
aggrauat anīmam.

¶ Apio dissol

ui: r cēcū xpo. ad phil. p.
mo. Quū corpus nē sit directū ab
Intelligētia nō errāte: semp ē rectū:
r semp rēdit ad illud: qđ ē bonū:
nisi ex defectu alicui⁹ pncipiū ipe
diat. Et iō naturalitē hō nō appe
tit mortē: eo qđ destruit esse. Si tñ
rōne mors cōsī dret vltis inuent
tur ppter trīa:

¶ Quia liberat a mudo.

¶ Quia liberat a pccato.

¶ Quia liberat a prauo cōsōtio.

¶ Qui nos continue decipit eo qđ
mō ponit in pspicitate mō in ad
ueritate: qđ sicut mutat mūdus sic
mutant ea qđ in ipso sunt. Nā i mā
do mutant elementoy q̄itates: qđ
vno tpe dñant coīa supiora sicut i
estate: qđ sol mouet per signa meri
dionalia: r fin hāc mutatōem ge
nerant frīgora: r calores. Venit r
pluuie. Itē generant tēpor vicissi
tudines: fm q̄truo: rpa anni: q̄bns
tpe distinguit. Itē. Mutant hoīuz
etates r qualitates: r cōditōes: qđ
glūbet crīdēs in mūdo multis rota
tur info: tuniis: ppter qđ dicit. Boc
tuus. Quid me felice toties facta
stis amici. Quā igit sic fit iste mu
tabilis mūd⁹: r de bono in maluz
variabilis: merito ē cōtēndus. exē

plū cutusidā ducis: qđ positus in ex
tremis respiciēs pallatia sua dicit.
O qđ ē cōtēndus mūd⁹ iste. Ecce
habeo tot pallatia: r tot p̄it hospī
tari i cis. ego iñ nescio. quo hac no
cte debeat ire. r hospitari. Sed ab
hoc mūdo hō liberat p mortē qđ
aīa separata. p suā naturā non h̄
locū in hoc mūdo: s̄ in celo. nisi per
peccatū ipe datur. ppter qđ dī m.
ps. 21. Dñs regit me r nihil mihi
erit rē. ¶ Secūdo liberat a pecca
to. Nā q̄diu aīa ē in corpore h̄bz
voluntatē vertibilem ad bonū. ad
malū nec ē aliqđ in carne viuens.
qđ possit ex toto absolut a peccato.
nisi p grāz specialē. sicut fuit Bea
ta virgo. Et rō hui⁹ est. Quia licet
volūtas non possit cogi a carne. tñ
multū inclinatur ab ea. ppter ve
hēmētēs passiōes. quas hō patitur
in corpore. r impellitur ad malū. p
pter qđ dicebat apost. Infelix ego
hō. Et ppter talē impulsam. nemo
ē qđ possit carere peccato. ppter qđ
dicit. Jo. prima primo. Si dixerū
rē. Sed ab hoc liberamur p mor
tē qđ si hō sine peccato decedat. ita
firmatur i bono: qđ nullomō pōt de
flecti ad malum. turta illud. Sap.
Firmabit i illo r non flectetur rē.
¶ Tertio liberat a prauo cōsōtio
qđ inter oīa. que impediūt salutem
nām ē malū p̄ortitū. p̄opī quod.
Sēs Arsenio q̄rētī viā salutis vox
de celo dicit. Arseni. fuge hoīes. et
saluaberis. Et hui⁹ rō ē qđ elemē
ta qđ cōtingūt se. alterātur r corrū
pūtur. a proprietatib⁹ suis. sicut ter
ra ab aq̄ hūmectatur. r aer iñfrīgū

datur. Et ab igne inflāmatur. Un
 vn^o malus hō inficit totā cōgrega
 tionē. ⁊ vna ovis morbida totum
 gregē corūpit ⁊ vnus malus hu
 mor totū corpus. Et id inuenialis
 ille poeta. Satyricus. iungit satyra.
 C^o Secūda. Dedit hęc cōtagio labē.
 Et dabit in plures. sicut grex tot^o
 in agris vnus scabie cauit. ⁊ pruri
 gine porci. Vnaq; cōspecta liuorez
 vducit ab vna. iuxta illū. Modicū
 fermenti totā massāz corūmpit. Et
 id diligēter debet hō cauere ab hu
 iusmodi. q; qui tetigerit picē inquit
 nabitur ab ea. Sed ab hoc hō libe
 ratur p mortēz q; si sine peccato di
 scedat de p̄sortio malignozuz trāhit
 ad p̄sortiū. Beatorū ⁊ angelozum.
 Quia fin. Brea. Voles assumūtur
 ad dōctines angeloz fin diuersita
 tē meritorum iuxta illud erūt sicut
 angeli dei.

¶ Timor mortis

conturbat me. Job. Sciendū ē. q
 timor imminētis piculi conturbat
 hōlem. Et id in timore pallefcit. q;
 calor naturalis interi^o reducitur.
 vt possit resistere iminēti piculo. sic
 illi de comitatu reducitur ad clu
 tatez. q; si ab inimicis oppugnatur.
 vt nō p̄ualeāt in obsidiōe. Et id q;
 daz nō timētur. q; estimātur longi
 qua multū. vel q; si sunt multū vel
 propinqua vel p̄iūcta. propi q; il
 li q; decapitātur. nō timēt picula. q;
 sunt ita p̄p̄inqua. q; nō possunt re
 mediū apponere. Ita hō timet pro
 pter aduersariū inuadētez. Sz p̄c
 olbus alijs q; timent est mors. rōne

mortē. ⁊ hoc p; q; ad ei^o potētā.

C^o Primo destruit esse.

C^o Secundo destruit bene esse.

C^o Tertio destruit posse.

C^o Quo nihil ē desiderabil^o p̄p̄i q;
 dicit. Augu. Cōs̄dera qd bonū sit
 esse bonū. q; beati desiderant. Sed
 istud eē sic desideratū destruitur p
 mortē. Esse. n. ē q; p̄ diffinitionem
 designatur. q; diffinitio ē oīo signi
 ficāz q; qd est. s; diffinitio hōis ē
 q; ē substantia alata. Sensibilis. rō
 nalis. Substantia aut ē q; p̄ se sub
 sistit. Sz talis substantia tollitur p
 mortē iuxta illud. p̄. S; p̄ trāsi
 bit in illo ⁊ nō subsistet. ⁊c. Itē sub
 stantia est alata sed aiatū distinguit
 tur. quū aīa p̄ mortem a corpore se
 paratur iuxta illud. Siccine sepat
 amara mors. Itē substantia ē. Ala
 ta sensibilis. s; nihil ē sensibile sine
 calore. Sz mors extinguit calorem.
 ⁊ hui^o signū. q; quū hō moriē i ce
 tremitatib^o insrigidatur. donec to
 tus calor crep̄ret. Itē substantia rō
 nalis ē. s; mors distinguit rōnez. q;
 tāta ē acerbitas mortis. q; nihil p̄
 mittit cogitare. vñ ecclesia. Memē
 to creatoris anteq; veniat t̄p̄o affli
 ctionis. C^o Secūdo destruit bene esse.
 Sz nihil ē desiderabil^o bñ eē. Sz
 in oīa desiderabilia Decentia pul
 critudinis ē maxime desiderabilis
 Et illa pulchritudo in trib^o cōsistit
 In iuuenili etate. in membrorū eq̄
 litate. ⁊ i coloris viuacitate. s; mors
 destruit iuuenilē etatē. eo q; nō p̄
 cit etati. vel cōditioni. Erēplū illi^o
 Iuuenis quē volebat de religione
 extrahere. vt supra. Itē destr. u. t. me

Sermones funebres

horri equalitate. qz mors destruit
z dissoluit mēbra. z reducit in sua
cōponentia. Itē destruit colorem.
qz q̄tūcunqz iuuenis hō sit colora
tus in morte fit fuscus. Trenoꝝ. 4.
Quō obscuratū est auz. mutat^o ē
color optimus. Tercio destruit
posse: quo nihil est vtili^o: qd̄ patet.
Omnis. n. res est ppter suā opera
tionē. Opatio autē egredit a poten
tia: que ē p̄ncipiū opationis. vn /
de res q̄ nō potest operari ē quasi
frustra. Sed mors destruit oēs po
tentias hōis. z potentias anima /
les. p̄ quas sentit: z potentias vita
les. p̄ quas vivit. z potentias natu
rales p̄ quas nālter agit. z rō hū /
tus est: qz potentie aiales sunt ī ca
pite: vitales in corde. nāles in epa /
te. Sed per mortē totus corpus de
struitur. z in sua elementa reuertit.
Quā ergo tales potētie sunt orga
nice. ideo destructis organis. vstru
unt z ipse potentie. q̄tū ad opati
onē. Sicut destructo oculo destrui
tur visus z destructa nāsi destrui
tur nāsigatio. Quarto destruit con
tinere. Naturaliter. n. continet cō
tinere alijs. Qz nullus homo suffi
cit sibi vnde Esopus. Nemo sibi
satis est eget oīs amicus amico: z
pp̄ hoc qui nō vult euz alijs aut
est hō siluestris: aut est plus q̄ hō
z hic sufficit sibi ipsi. Sicut Jo. Ba
ptista q̄ vivebat in heremo. Sz cō
tinere destruitur p̄ mortē. qz nulla
post mortē habz motū: quo possint
etialiter continere. qz vnus quisqz
cū alio vivit z cōversatur in hīs q̄
maxime ab amico diliguntur. sed

Aug. dicit. q̄ defuncti nesciant qd̄
agatur in illa vita.

Amor mortis

ē turbat me. Job. Quā
mors sit finis osam terribilissimū. sicut
dicit. Ps̄. Eo q̄ omne qd̄ ti
metur. ppter mortē timetur. sō ab
hōib^o timetur. vnde Petr^o Apōst.
pp̄ timorē mortis negavit. Christi
quē maxime diligebat. z ipse Chri
stus imminente morte cepit patere.
rō autē quare mors multū timeat.
Primo rōne incertitudinis ac
cessus.

Secundo rōne similitudinis Igressus
Tercio rōne impossibilitatis sui
cursum.

Et ideo nō pōt sibi p̄videre:
qz subitō: vbi nō speratur venit cō
tricio eius. iuxta illud. Quam dire
rit par: z scitune re. sup̄ meritis.
Et ideo hūius est: qz infinitis mo
dis mors sup̄veniet hōi: qz aliq̄n
do per tristitiā: aliq̄nādo per natu
rā: aliq̄nādo per violentiā: aliq̄n
do p̄ repletionē: aliq̄nādo p̄ ena
cuationem. Per tristitiā qd̄: quā
quādoqz cor tristat: z clauditur: z
sic virtutes: z spiritus vitales egre
di nō possunt. Et ideo homo defie
cat. z debilitatur. iuxta illud.

Sp̄s tristis defiecat ossa. Itē mo
ritur p̄ nimia leticia. qz in leticia
aperitur cor. z tunc spargitur color
z ifrigidant mēbra. Et ideo homo
etiā gaudio nimio moritur. Unde
legitur de ypoerate. qui rediens a
studio. quū timeret ne mater p̄
nimio gaudio moderetur reuertit

vulgares

nis filij. premisit ei nunciu. qui nunc
 etaret ei a liquidu triste. Item moxif
 per violentias. quia omnis creatu
 ra eū impugnat. Nam calor dissol
 uit. Friguo mortificat. humiduz pu
 trefacit. Secum desiccatur. hoc est
 q̄ dicit in libro Sapientie. Ar
 mabit creaturam ad vltionē inimi
 corū. Itē moritur per naturā. Nam
 natura est principiu motus. Mo
 tus autē abstrahit partes. Itē mo
 tus est in tpe. in quo oīa fenescunt
 Ideo sunt prope interitū. Ites mo
 rit̄ ppter nimia repletionē. quia ce
 nimia repletionē suffocantur virtu
 tes naturalco. iuxta illud. Pro
 pter crapulā multi perferunt. Itē
 ppter euacuationem. ex qua natu
 ra debilitatur ita q̄ nō potest ei ali
 quando subueniri per quāpiā me
 dicinā. Ps̄. Defecit cor meū
 & caro mea. Et sic mors timenda ē
 ppter incertitudinem. Eccl̄.
 Nescit homo finē suum. ¶ Secun
 do ratione similitudinis ingressus.
 Nam ingressus hominis ad vitā:
 r̄ de ingressu hominis ad mortē:
 & cōtrario. Sed quū hō ingredi
 tur ad vitā est plen⁹ miseris. quū
 vero moxif. priuatur dicit̄ q̄ nī
 hil secū fert in ingressu. nec in recc̄
 su. Apo. Nihil intulimus in hūc
 mundū. Ps̄. Nihil inuenerunt
 oēs virt̄ dicit̄ aruz in māsibus suis
 Et Job. Nudus egressus sum
 de utero matris mee. nudus reuer
 tar illuc. Exemplum soldani. q̄ fuit
 maximus inter omnes soldanos:
 qui appropinquans mort̄. fecit si
 bi offerri sudariā suam. & lacerari.

& vociferari. Ecce soldanus nihil
 defert de bōis suis. iuxta illd. Job.
 Dico quuz dormuerit nihil
 secum afferet. ¶ Tertio ratioe im
 possibilitatis sui cursus. qz contra
 mortem nō pōt dari remediū vllā.
 Tunc dicit̄ nihil profuit. poten
 te nihil conseruunt. nec hīs similita.
 qz ptra diuinas sententiā non pōt
 esse repugnantia. quia hoc iudiciū
 a domino. omni carni. E rēplum il
 litus militis gratissimi illi regi. qui
 quum visitaretur a rege. & offerret
 ei oīa. que facere possēt petuit ex
 pulsionem mortis. Cui rex. Hoc fa
 cere nō possum. Et ille. ego illi ser
 uitam qui hoc facere potest.

¶ Sicut christus

resurrexit. & nos resurgem⁹.
 Postq̄ dicit̄ est de p̄ditionibus
 resurgentium. Nunc dicit̄ qz est
 de dotibus ipsozum. & qz homo cō
 sistit in anima & corpore. Ideo do
 tatur quantuz ad vtrūqz. sed quia
 anima ē nobilitor corpore. & dotes
 anime differūt a dotibus corpore.
 Ideo de dotibus anime prius di
 cendum vidētur. que quidem quā
 tū ad p̄sens q̄tuor p̄nt assignari. s.
 ¶ Primo vltio immediata.
 ¶ Secundo tentio firma.
 ¶ Quarto delectatio continua.
 ¶ Est qz imediate videm⁹ deū si
 cut ē. Hoc aut̄ replet oē desideriu.
 iuxta illd. Mat. Dñe oīs de nob̄
 .p. r. s. n. Et id̄ Moyses h̄cēt israe
 litici populi p̄inceps ab eo cōstitū
 tus. facies domini contēplabatur.

Sermones funebres

Et ideo dicebat. **O**stēde nobis te. cui rīsum est. Ego ostendam tibi omne bonū. Et vere in eo est omne bonū aggregatū qz ī eo sūt oēs pfectiones omnīū gratiarū. Sicut dicit qdam. **P**hs. Et ideo si esset aliquid bonū in alia creatura: qđ in deo nō inueniret: esset dimittit⁹ respectu illius creature. Sic pz: in omni genere creaturarū respiciendo. Nulla. n. creatura inueniretur ita nobilis qz in omnibus aliā creaturam excederet viliorē. Et nō in aliquo excedat. Sicut auz ē nobili⁹ plūbo: et nihilomin⁹ plūbū excedit aurū in aliquo: qz speculū obtegū et plūbo: qđ nō potest fieri ex auro. Et leo est nobilior agnorū fortitudine. **A**gn⁹ autē excedit leonē ī mā suetudine. Et sic est ī ceteris creaturis. Et ratio huius est: qz nulla creatura est: que cōtinuat omnem perfectionē. Si quid grata esset in aliqua creatura: qđ nō esset in deo: illa creatura esset nobilior deo. quātā ad illam cōditionē: qđ est abhominabilis cogitatu. **I**te quā deus cōtinuat in se omnem perfectionē: et bonitatem desiderium in aspectu ruis perficitur. et replet. iuxta illud.

Tunc videbis et affines. et mira. **P**s. 126. Qui impleuit desideria suam. **S**ecūda Dos est tētio firma. In hac. n. vita licet deus sentiat: nō tamē firmiter tenetur: qz vadit et recedit. iuxta illud. **J**o. 11ij. **V**ado et venio ad vos. Et ideo dicitur de quadā deuora muliere: qz quā aliquando sentiret diuinā cōsolationē: et aliquādo discederet a spī

ritu: aduecabat oēs frutes theologicas dicēs. **F**ides mea vade ad deum. et iura cū per oēs articulos. qui deo credit. vt veniat spes mea parare hospitium. vt digne spūs adueniēs recipiatur. **C**aritas mea tene eum quā venerit. ne recedat. Et sic magnā consolationē capiebat. sed nō perseuerabat. In vita vero illa sic tenebitur. qz nunq̄ separabitur. iuxta illud. **T**enebo eum. nec dimittā. **T**ertia Dos est dilectio infāmata. qz sicut dicit. **A**ng. in sermone de eternitate dei. dicit. **V**idebimus. et amabimus. Et quia in ista vita paz eū cognoscimus ideo parū eum diligimus. quia semp pz mū continetur in posteriori. sicut in omni calido. pz mū calidi. **V**t vsu rarius diligens pecuniā. diligit dominū. nō ppter se. sed ppter bona que cōsequitur. et hoc nihil aliud ē. qđ quedā similitudo diuina. et sic in omni diligibile. quō diligitur p mū diligibile. sed tunc. sicut clare videbimus. ita amabimus. **N**ā amabimus eū ppter suā similitudinē. sed essentialiter. et qz bonum mouet appetitū. et illud est infinitū. ideo ibi implebitur. **M**odus autē quo diligemus est. qz ex toto corde. ex tota anima. et ex tota virtute. **Q**uarta Dos est delectatio cōtinua in p̄sentī vita anima nō cōtinue delectat. qz nō eo modo disponit. Sicut delectat cūrtes hominē in cibo. s; variata dispositione. variatur delectatio. qz post repletionem nulla erit delectatio in cibo. et peccās delectatur in actū peccādī. iuxta illud. **L**e

tatur quāz male fecerit. Sed ppe/
trato peccato. mox delectatio rece-
dit. sed in vīta eterna deo cōlo:ma-
bimur. sicut patet. q̄ de⁹ q̄ fm vna^z
dispositiōe semp̄ gaudet vna sim-
plici delectatione. sicut dicitur *Ethi-
mologiarum.*

Sicut christus

resurrexit. et nos resurgem⁹.

Postq̄ dicit⁹ ē de dotibus animae.
nunc dicēdūz restat de dotibus cor-
porūz gloriātorū. que itēz sunt
quattuor. que rīdent quattuor de-
fectibus. q̄b⁹ in vīta ista affligimur.
Corruptibīlī nāqz cor:respondet in-
corruptibilitas. Granitati agilitas.
Spissitudinī subtilitas: caliginī cla-
ritas.

CPrima erit incorruptibilitas.

CSecunda erit agilitas.

CTertia erit subtilitas.

CQuarta erit claritas.

CPrima enim cognitio corpo:um
glorificatorū erit incorruptibilitas.
In hac vita p̄fici omnes morimur.
qz tēpore mēsuramur. et tpi subijci-
mur. Tēpus autē a motu primi mo-
billis causatur. Et iō q̄ sub motu
celi p̄tinetur cor:rupitur. et alteratio-
nī subijcitur. S; l' celo empyreo nō
est motus. et p̄ p̄sequēdo nec tēpus.
iuxta illud. Apo. Et tēpus nō
erit amplius. Tēpus autem. vt ait
Ph̄s. in quarto phisicop. est causa
corruptiōis. Et iō oīa q̄ sunt sup̄za
tēpus cor:rupuntur. Sicut Angeli.
et sancti in celo existētes. et hęc ē cā-
quare aīa variatur. Iusticia sentē-
tia. et ignozātia vīta. et virtutes. qz

quodāmodo tēpori subiacēt. et hoc
inquantū corpus regit et monet. et
de hac dote dicit. Apo. Semi-

natū corpus cor:ruptibile. surget in
corruptibile. Et sciendum q̄ corru-
ptibilitas accidit corporibus n̄ris
ex parte loci. ex parte subiecti. et ex
pte cibi. Ex parte loci. qz uos vide-
mus sensibiliter. q̄ loca in q̄bus nō
est bonus aer nō patiuntur hoīes
diutius viuere. S; in mōdo isto est
aer corrupt⁹ vel p̄pter nimicitatez
caloris. vel aliaz qualitātū p̄tinue
agentiūz et patientiūz. q̄bus aer in-
ficatur. Et ideo oīs cor:rupimur. in-
x̄ta illud. Oīs morimur et c. Sed in
celo nulla est alteratio. qz ibi est lo-
cus sanus. et ob hoc ibi nullus mo-
ritur. vt dicit Apo. Absorta ē
o mors victoria tua et c. Itē ratiōe
subiecti. qz q̄b̄ eōponit̄ ex p̄trarijs
cor:rupitur. qz p̄ria p̄tra se pugnāt
et alter causatur. et p̄p̄ hāc p̄gnā
euentiant infirmitates. corruptiōes
humoz et senectutes. S; in superna
patria cessabit oīs discordia. et pu-
gna. et ibi erit sūna p̄cordia. iuxta
illud. Declinabo super eā pa-
cē. Itē ratiōe cibi. Et enim illis si-
bi vsufructus ligni. vite conseruat
et fouet a morte. de quo Gch.

Videte ne sumatis v̄ ligno et c. quo
fructu Enoch et El̄as vascūtur. q̄
sunt in paradiso deliciarum et suc-
cumbunt multis millibus annozū. et per-
seuerabunt vsqz ad adnētum ch̄ri
stī ad iudicium. et non moriūtur. qz
in illo ligno vascūtur. multo magis
faciet ille verus fructus vētris vir-
ginis. qui in mensa celestis patrie

Sermones funebres

ministrabilis: iuxta illud ut edatis
et bidatis sup mētas meā: et. Et sic
p3 p3ma dos. s. incorruptibilitas.
Secunda dos est agilitas: q3 corp^o
q3 nūc est graue: efficitur leue: et de
hac dote dicit. Apoc. Seminatur
corp^o materiale: surget spūale. Spi
rit^o. n. q est in corporibus nris: est
nūc cū laboribus et pena: q3 ē con
tra naturā corporis nris grauitas.
Sed tūc totalit^{er} corp^o subdet ale
stra q3 null^o labor erit: in motu cor
porū glorificatorū: iuxta illud. Isa
ie. Sancti q sperāt in dño. ha. fo.
su. pe. vo. ut a gle. et. et simile huius
videm^{us} in stellis: q3 cōtinue mouē
tur: et nō qescūt: et laborē nullū sen
tiūt. Tertia dos ē subtilitas: de
qua etiā dī ad. Cor. Seminatur in
firmitate: surget in fortit. Ex quo
ita obediēs erit: q3 nihil poterit ei
resistere: et videm^{us} in corpore redē
ptoris: qui clausis sanuis intrant
ad discipulos. Exēpluz habem^{us} in
naturalib^{us}. q3 sicut radis solaris
penetrat: intus et. ita corpus glori
ficatum virtute diuina penetrabit
oēm materiā. Quarta dos ē cla
ritas: q3 corpus: q3 nūc ē tenebro
sus: siue vmbrosus erit lucidus. De
hac dote dicit. Apoc. Seminatur in
ignobilitate: surget in gloria: et hoc
appet satis rōnabile: q3 illud q3 cōsi
catur ignobiliorib^{us} poterit cōseari
nobiliorib^{us} corporibus. S3 nos vi
demus pprietates corporis cele
stis: sicut cōseat luciditas lapidib^{us}
p3iosis: sicut in aspide et carbūcu
lo: credenduz ē: q3 magis cōseabit
corporeib^{us} humanis: q3 iter oīs cor

pora inferiora summi gradū obti
nēt. Et ppter cōplexionē. et ppter
nobilitatē forme: q3 pfectiōis. Et
ideo dī in euāgelio. Fulgebūt ius
ti sicut sol in regno. p. m. Sed tūc
erit augmentū lucis: et claritas: quā
erit lux lunē: sicut lux solis: et lux so
lis septēplexiter sicut lux septē die
rū. Et lux corporū glorificatorū eū
bit claritati solis: et ad hoc valz dī
ctū. Danielis. Fulgebūt iusti sicut
splendor firmamētū: et quā ad in
stetiā erunt et: et sic patet de quat
tuor dōtibus corpore glorificatorū:

Sicut christus

resurrexit et. Cōsequēter
dicendū est de pditionib^{us} corpore
damnatorū. Ad q3 sciēdū ē: q3 sic
cōditiones dānatorū differūt a con
ditionib^{us} habitatorū: ita et dotes. Iō
dicēdū: q3 corpora dānatorū erūt
incorruptibilia deforma integra et
grossa primo.

Primo erunt incorruptibilia.

Secundo erunt deformati.

Tertio erunt integra.

Quarto erunt grauis.

Primo quidē erūt incorruptibi
lia: q3 sicut ordinē nature erūt. Nam
per ordinē iusticie est ordinatū de
cretū et institutū: q3 sicut mēsurā de
licti sit plagaz modus. S3 culpa
mortalis: s3 sit infinita. Et ad of
fensaz diuinas. q3 culpa debet cōsi
derari sicut cōditionē pōne que of
fendit. p peccatū mortale offendit
tur infinitū bonū. Iō culpa que est
eo. est infinita. Si gratia peccatum
cōmittit p aīam et corpus. iustuz ē

vulgarēs

q̄ in aīa ⁊ corpore homo p̄nīat. S; si corpore dānator cōspīent tūc dīuīna iustīcīa interrūperetur. Et sic fm̄ istū modū. certū ē q̄ corpore dānator nullaten⁹ eoz; ūpen tur. Hoc et s̄a patet fm̄ ordinē nature. Sicut. n. oīa mēbra corpore humani depēdēt ab aīa. ⁊ defīcīte aīa oīa mēbra remanēt Imobīlīa: ita oīa corpore. vniuersi depēdēt a motu celī. q; motus celī ē q̄sī aīa mōdī. idē cessante q̄d crīt in iudīcīo generalī. cessabit oīs alī⁹ motus. q̄ est in alījs corporebus. ita q̄ nulla crīt actīo p̄rariop. ⁊ p̄ eōse- quēs. nec corrupcīo. ⁊ idē hui⁹ ē. q; oīa agentīa naturalīa sunt instrūmēta p̄mī mor⁹. S; nos videmus q̄ cessante actīōe ⁊ geseente manu mīlītīs. ce s̄tat actīo enīis. Et ista ē sc̄da vīa p̄ quas corpore damna- tor crūt in corūptībīlīa. erunt de- formīa. Que quīd ē deformītas eā- bītur ex tribus. p̄mo ex adustīōe. Ignīs q; erant p̄petuo in ardorīb⁹ sempīternīs: Et ille ignīs erit tot⁹ fumosus. q; nō poterit exalare. Sicut nos videm⁹: q; cuncta ignī sū- p̄pōsta dēnīgrātur totalīter. ita erūt corpore dānator iurta illud. **C**ecēs eoz; redīgēt in ollā. Se- cūdo p̄pter p̄mīationē lucīs. Dīs enī pulcītudo. que ē in coloribus p̄cedīt a luce. q; lux ē p̄pōstās color. Uī videm⁹ q; sole eclīpsa- to. oīa palleścūt. sed sol eclīpsabī dānatīa. quīa nunq; vīdebūt lucē. De hac deformītate dīcīt. Vīcermī- es. T̄renoz; quarto. Dēnīgrata ē

super carbo. s. eoz; d. Tertio p̄pter elongatīōnem orbīs. Unde oculīs nostrīs videmus. q; corpore hūīlī mundi. quanto magīs appropīn- quant orbī. tanto magīs sunt lucī- da. ⁊ que magīs recedūt. remanēt vmbrosā. sicut patz de terra. Sed magna dīstantīa est inter orbem ⁊ centrum. in quo dānatorī includī- tur. et sic patet q; remanebunt vmbrosā.

Tertio erunt integra.

Quīs cum omnīb; mēbris resurgēt vī sicut in omnīb; mē- bīs homo peccauīt. ita in omnīb⁹ torqueatur iurta illud. Sap. Per que homo peccat. p̄ hec et torque- tur. et hui⁹. Exēplum habemus in dīuīte epulōe. quī torquebatur in līngna. q; per loquacītatem. et ebriētatē peccauerat.

Quarto erunt graua.

Lentitas enī in corporebus est p̄p̄ter a crem. quīa videmus ad sensum. q; corpore. que multū ha- bent. de aere. natant super aquas. sicut līgna. que sunt porosa. S; fer- rum: quīa modīcum est porosum. statīm in aqua submergīt. Et etīaz naues p̄p̄ter contīnētīaz aerīs īncedunt super aquas. et modīcus lapīllus. quī non contīnet acroz; sta- tīm mergītur in p̄fundo. sed a lo- co dānatorū totus aer excludī- tur. quīa ita replebitur. q; nullam locum habebīt. Nam sicut dīcīt. Isa. Cōgregatīōe vni⁹ fāsīs. retrū- dētur in lacū. Itē p̄pter subtilī- tē. vnde oē corpore. q̄to subtilīus

Sermões funebres

tanto agilius. Et qz dicitur q natu-
ra co:poz inferiori est. q nullū po-
terit venire ad maiore subtilitatez
q̄ subtilitas ignis. que fit per nām.
Sed ignis est leuioz oibus co:poz
bus elementalibus. vnde videmus
q qñ aliquis inflamat in igne. ve/
lociter monetur sursum. Sed co:po-
ra dānatozū natura erunt subtilia
q̄ grossa valde. q̄ patet ex loco. qz
ignis est subtilior aere. ⁊ ceteris ele-
mentis. ⁊ ita super omnia collocat.
locus aut dānatozū est inferior cete-
ris locis. ⁊ loca dānatozū sunt ibi.
igitur erunt valde grossa. qz co:po-
ribus grossis debetur locus inferi-
or. ⁊ sic patet.

I. Christus re- surrexit ⁊c.

Dicitur est de conditionibus q̄tū
ad co:pora peccatozū nunc dicen-
dum est q̄tū ad aīam. vnde sciēdū
est q̄ sicut gratia opponitur culpe.
ita conditiones beatozū sunt tra-
sue conditionibus dānatozū. Nam
in beatis. sicut dicitur est. sunt quat-
tuor nobiles pdictōes q̄tū ad aīaz.

¶ Primo visio dei immediata.

¶ Secundo tentio firma.

¶ Tertio dilectio continua.]

¶ Quarto dilectio inflammata.

¶ In dānatis aut tenebre obnubi-
lantes. Est ergo prima conditio in
dānatis calligo ⁊ obscuritas. qua
nāq̄ dei videbunt. Et hoc est ma-
ximū penarum. vnde sicut dicunt
Sancti q̄ vsqz ad diē iudicij dāna-
ti videbunt gloriā beatozū. ad suaz
maiozē penam. iuxta illud. Ut

deus turbabunt timore horribili.
Sed post diē iudicij claudet iua-
nuā. q̄ de cetero videre nō poterit
gloriā beatozū ex hoc augmenta-
bitur eoz pena. qz p̄siderabūt se in
dignos. non solū illā gloriā partiel
pare. verū etiā respicere. Et de hoc
dicit. Scriptura.

Vidine visio-
nis possumus scire cōsuetudinis cō-
stantiā p̄trariā. Nam vniū p̄rio:um
sectur. per aliud. Scilicet. n. q̄tū malū
fit infirmitas. qñ considerat q̄ bo-
num est sanitas. Et quid fit paup-
tas. qñ p̄siderat habūdātia. Quā
igitur in dei visione omne bonū cō-
sistit. iuxta q̄ dicitur est. moysi q̄ren-
ti faciē dei videre responsum est.
Ego ostendā tibi omne bonū. ⁊ he-
per locū a p̄trarijs. in p̄inatōe vi-
sionis consistit omne malū. ¶ Secū-
nda conditio eoz erit sententia
separans. quia tunc separabuntur
boni a malis iuxta illud. Erū-
bunt angeli. ⁊. s. m. ⁊c. Sz q̄dū du-
rat vīta hoīs: omnia sunt cōmixta
sicut videmus q̄ lux ⁊ tenebre sūt
in codē co:poze. Ut in eādē in q̄
est flāma ⁊ iuxta lechnū sunt tene-
bre. Et sicut videmus q̄ luna. que
in circuitu est luminosa. ⁊ in medio
tenebrosa. Ita in co:poze humano
cōmixti sunt boni ⁊ mali humores
⁊ p̄trarie qualitates. Ita in ciuib⁹
sunt boni ⁊ mali. Sed in iudicio se-
parabunt boni a malis. Et hoc fiet
per diuinā sententiā. qua dicitur.
Ite maledicti ⁊c. Et hoc erit talis
separatio. q̄ nūq̄ cōmixtio vel cō-
iunctio fiet. ¶ Tertia. Cōditio erit
inuidia constristans. quia volūtas

Vulgarcs

cor e rert per inuidia corrupta z deprauata. Unde sicut sancti sunt perfecti in benignitate. Ita volu-
 tas delibetata in danatis est cor-
 ru- pra. que no pot velle bonuz Et ro-
 huius sumitur ex loco. videmus. n.
 in vniuerso q triplex est differetia
 locoꝝ. s. supremus. z medius. Et in
 finis. Qui sunt in loco supmo. sicut
 sicut stelle in firmamento. existetes.
 z ita sunt lauda. q possunt fieri opa-
 ca. Et ea que sunt in infimo loco si-
 cut terra. a deo sunt opaca. q non
 pnt aliquomodo fieri luminosa. Vtz
 ea que snt in medio sicut aer z aq
 illuminant z obdrenbrant. z scdm
 hanc modu. Sancti qui sunt in ce-
 lo. a deo sunt confirmati in bono q
 nullomodo pnt velle mala. z dam-
 nati qui sunt in inferno. ita sunt ob-
 stinati in malo q non pnt velle bo-
 num. Sed hoies existentes in mun-
 do isto. possunt vsq ad mortu velle
 bonuz z mala. z peccare. z relinque-
 re peccata. **Quarta** conditio que
 est in eis. est q hnt crucias. z hec
 est infernalis ignis. vnde scienduz
 est. q triplex est ignis. s. mundi. pur-
 gatorij. z inferni. ignis mundi e cru-
 cians z sumens. qz sumit ligna.
 Et hic ignis purgatorij est crucias
 z purgans. sed no sumens. ignis
 aut inferni est crucians. sed no pur-
 gans nec consumens. qz in illa die
 queret homines mortu. z fugiet ab
 eis. De hoc igne dicit in ps. Ignis
 eorum non extinguet in eternu. hic
 ignis no indiget nutritione. nec ali-
 culus insufflatione. quia status do-
 mini tanq torrens succedet cum. z

sic patet quattuor conditiones da-
 natoru q ad anima contrarie quat-
 tuor virtutibus beatoru. Amen.

melior e mors

q vita amara. Eccl. 30. z re-
 quies eterna q lignoꝝ persecutas.
 Apud sacros doctores occurrit q-
 stio vtrum melior sit mors. q vita
 amara. Ad ista questioneꝝ snt due
 opiniones differentes. z opposite.
 Quidam. n. dicunt. q melior est vita
 q mors. Et ro est ista. Quia p mor-
 tem totu corpus destruit. et corru-
 pitur. et in terraz redigitur. vnde
 Bernar. de miseria corporis huma-
 ni ait. In morte hois. sacles palle-
 scit. nasus frigescit. dentes nigrescit.
 aures surdescunt. oculi tabescunt.
 nerui et vene corruumpuntur. Corp⁹
 nimio dolore scinditur. in domo no
 custoditur. ne domestici domus ni-
 mio fetore moriantur. ad aerem non
 suspenditur ne aer corumpatur in
 aquas non pfectur. ne aque nimio
 fetore inficiant. Sed quid sit terra
 foditur et in terra cecidit. et tanq
 venenu pestiferam. ne amplius ap-
 parcat. terra coopitur. ideo melior
 est vita. q mors. Quidam dicunt op-
 positu. allegates figura de Moyses
 qui potius elegit cum populo dei
 mori. q cu filia pharaonis delecta-
 ri. Legitur dan. q susana. Danel.
 sanctissima vna. dixit. Melius est
 mihi incidere in manus hois. q de-
 relinquere lege dei mei. id est mori.
 Et Salomo ait. Melior est dies
 mortis die natiuitatis. Ratio e. qz
 qsi homo nascitur. nascitur ad la-

Sermones funebres

bozem: ad multas miseras. Unde
Job. 14. Homo. n. v. m. b. v. tpe. r.
.m. m. q. qñ. f. e. z. f. v. v. z. n. in. e. f. p.
plenus defectibus tā anime: q̄ cor
poris: moriēdo trāsit de labore ad
requiem. Vñc est q̄ Salomon di
cebat. Eccle. 30. Melior est reges
eterna: q̄ languor p̄seuerās. z Pan
lus ad Phil. 1. Cupio dissolui z cē
cū christo. Et Job. 10. Cedet. a. m.
.v. m. Et David. Ps. 119. Mei mi
hi: q̄ incolatus me^o. p. est. Et Job.
10. Quare de. v. e. m. q. v. cō. c. n. o.
.m. v. f. q. nō. e. de. v. t. a. e. Et vere
opinio istorū est melior: z magis te
nēda: propter triplicē rōnē. z p̄mo.
¶ Primo propter beatitudines.
¶ Secundo propter honorem.
¶ Tertio propter cognitiones.
¶ Tria sunt vtilēs: viri bona: que
homo materialiter appetit. Et tñ
ad hec puenire nequit nisi pri^o fue
rit carne solutus. Circa beatitudi
nē. dicit Aug. 3. lib. de ciuit. dei. Q̄
nulla est causa philosophandi i fl.
vt beatus fiat. Et Boetius de p̄so
latione. P̄ho. lib. 10. dicit q̄ appe
titus beatitudinis nostre mentib⁹
hoīum materialiter ē insertus. Re
ctat Aug. q̄ quā qdam P̄hus a
quodā suo discipulo interrogaret:
quare philosopharet̄. r̄s̄dit prop̄
vitay beatā: z querēs quādo illam
assequeret̄: d̄xit qñ hoc corpus re
liquero in terra. Circa beatitudi
nem. 5. bo. p̄ma re. q. p. z. ar. viij. q̄
rit: vtrum beatitudo p̄sistat in ali
quo creato: vel ierato: ad questio
nē r̄ndet. d. q̄ diuerse fuerunt opi
niones. Aliqui P̄h. pagani posue

runt beatitudinē p̄sistere in bono
creato v̄puta i delicijs: z volupta
tib⁹: z isti dicebant epicuri. Et hāc
opinionē in presenti tenēt paupes:
q̄ reputāt voluptuosos ac diuites
esse beatos: allegātes P̄phetas.
In. ps. dicentē. 153. Beati dixerūt
populū: cui hec sunt: z opinio isto
rū dicit esse falsa: que p̄bari potest
tali argumētatione. Beatitudo ex
cludit oē malā: z excludit omne bo
nū. Sed voluptates z delicia atq̄
diuicie: nō excludūt oē malū: ergo
Beatitudo nō ē i diuicijs: neq̄ in
voluptatib⁹: ergo opinio illorū est
falsa. Itē. Virtudo nō subiect̄ mu
tationi: z variationi. Sed volup
tates z diuicie subiectiūf forime. I.
mutatiōi z variationi. ergo Beati
tudo nō p̄sistit in illis. Maiores sunt
vere: z minores p̄bant. p̄ illud q̄
scriptū ē. Eccle. 1. Est z alia infirmitas:
quā vidi sub sole in malis d̄sit
suis: diuicie p̄gregate. Itē David di
xit. Ps. 16. Diuicie si affluāt nolite
.c. a. De voluptatib⁹ dicit Boet⁹
de cō. p. lib. Tristes eritis volu
ptatū. Itē dicit. Eccl. 1. Ego Ecce
fastes fut rex israel in. perul. z p̄
posui in alo meo q̄rere z inuestiga
re sapienter de oibus q̄ sunt sub so
le. Vāc pessimā occupationē dedit
deus filijs hoīum vt occuparent i
ca. z vidi cūcta q̄ sūt sub sole. z ce
ce vniuersa vāitas z afflictio spūs
Itē Virtudo faciat appetitū hoīs
s̄ hec supradicta nō satiat: ergo in
illis vera nō p̄sistit beatitudo. dicit
Boet⁹ lib. de cō. p. Virtudo ē sta
tus oīum bonorū aggregatione p̄

vulgares

fectus. Eccle. Avarus nō iple
bit pecunjs. Et Petrarcha de re
medijs vtriusq; for:tie. Auar^o aua
rio: sit eo: quo plus h; gratia vide
tur q; beatitudo nō p̄sistat i vicijs.
Aliqui dicebāt beatitudinez p̄sistere
in delicijs ⁊ voluptatib⁹. Epicuri:
⁊ istoz etiā opinio est falsa. Et rō
hūius est. In illis in qb⁹ aialia cō
ueniūt nobiscū: in illis nō p̄sistit be
atitudo. S; aialia cōueniūt nobis
cum in voluptatibus. ergo in volu
pta. ⁊c. Itē ad beatitudinē sequit de
lectatio p̄fectissima: que resultat ex
app̄hensione vniuersalis boni. Sed
delectatio voluptatis est ip̄fectissi
ma: q; fm Boetii de cō. ii. Tri
stes erit⁹ voluptatū. ergo ⁊c.
Aliq; dixerunt p̄sistere i fama ⁊ ho
nore ⁊ isti dicebāt stoici. ⁊ isti etiā
errauerunt. ⁊ ideo. Quia gloria q̄
p̄cedit ab vno hoīe i alterū: ē plu
rimz fallibilis. Uti Boetii⁹. 30. de
cō. Plures magnum sepe nomē ex
falsis vulgari opinionib⁹ abstulerūt.
Quo quid turpius excogitari pōt:
Nā q; falso predicantur uolē: suis
ipsi necesse est laudibus erubescāt.
Idē. Nā dignitas collata ip̄obis
nō claros. s; miseros facit: ergo be
tudo non p̄sistit in gloria humana
neq; in honore: nec i bono creato.
S; in bono creato: q̄ est sp̄s de⁹:
ad: quod qdē bonū p̄fectū ⁊ opti
mū peruenit anima: mediāte mor
te: ⁊ sic patet quō melior est mors:
q̄ vita ⁊c. (Secūdo Dixi q; melior
est mors: q̄ vita rōne honoris. In
ter cetera q̄ appetit hō in hoc mū
do: appetit honorari. S; i hoc mū

do nō pōt p̄fecte honorari. Et hu
iusmodi rō ē. Quia fm Tullii. Ho
nor ē reuerētia exhibita in testimo
niū virtutū. Sed hō variat: q; ho
die est virtuosus: ⁊ cras viciosus.
iuxta illud Job. Nunq̄ in eodem
statu p̄manet. Et nota etiā q; q̄
nis hō semp p̄secraret in virtutib⁹:
in qbus sequit honor: tñ nō ab
oībus honoraretur: ⁊ scipue a ma
lis: q; mali odio h̄nt bonos ⁊ eos
vituperāt. Figura v̄ scribit⁹ ⁊ Pha
risais: q; semp detrahebāt honozē
xp̄i ⁊ eius famē. Nonnulli coz aie
bant eū fore bonū: aliq; malū. Itē
nota q; q̄nis homo honoraretur
in vno loco: tñ in alio nō: vbi non
esset cognit⁹ nec eius virtutes. Fi
gura de Alexandro magno: q; tñ si
cut narrat Seneca Cordubensis.
Quū audisset a quodā Phō plu
res mūdōs esse ait ve mihi misero:
q; nec vno gdes suz potit⁹ honozē:
vel potes sic: q; omia que in mūdo
sunt appetuntur: vt diuicie: digni
tates: honozes: propter honozē so
lū appetuntur. Sed inter cetera q̄
habent reddere magnum honozē:
hōi est mors: quia per mortē cor
poris anima recipit honozē a deo:
⁊ a mūdo. A celo: quia descendūt
angeli ⁊ sancti ad animam: sibi so
ciandam ⁊ congloſificandam. An
de officio mortuoz canſatur. Sub
uenite sancti dei. Ecce rrite ange
li domini: de iudea mūdo: videt
a clericis ⁊ a populis: ⁊ sic p̄ mortē
magis honorant mortū q̄ viuē
tes sic ait Salomō. ego magis lau

Sermones funebres

danſ mortuos q̄ vniētes. Et ideo merito dixit. Melior rē.

Tertio homo natura appetit ſcientiā. ſcilicet. tanq̄ p̄fectionē ſuā. vñ p̄hs p̄mo. Methaphyſice. Et ſc̄ hoīes nā ſere deſiderāt. Legitur v̄ ſalone q̄ quū cēt ī articulo mortis anditit diſputantes. r̄ quo meli⁹ potnit caput ererit: quūq̄ interrogetur propter qd̄ caput eleuaſſet ait. vt quū perecep̄ero id de quo diſputatis. letior moriar. vñ de Grego rino. Nazanzenus in apologia ait. **E**ptabile mihi ē r̄ p̄fectū. vñq̄ ad vltimā diſcere. vñ de qdaz p̄hs dicit. ſi allex pedes in fouea haberes. adhuc diſcere vellē. ſed a ſciam p̄fectā nō pōt aīa puenire niſi p̄ mortē. vt inq̄t. Apoſtol⁹. Nūc cognoſcimus per ſpectū in enigmate. tunc aut̄ ſacte ad ſactē. Et ideo melior ē mors rē. Et hoc ſolū intelligitur v̄ bouis r̄ iuſtis. q̄ virtuoſe in hac vita vixerunt id de iſtis dī. Ezech. 2. **A**īa viuet r̄ nō morietur. Sap. In ſi aut̄ in perpe. viuet. r̄ apud d̄m ē merces cop. Et q̄ in xp̄o vīuit et q̄ſcit. **I**deo vos parētes ei⁹ r̄ cognatiac̄ amici ei⁹ nō debetis dolere de ei⁹ morte. Quā p̄tioſa ē in cōſpectu d̄i mors ſanctor̄ eius. Et ſi p̄ſis defunctus poſſet loq̄. Vere exprobrādo. Ingentib⁹ diceret. illud. qd̄ ſcribitur. **L**uce r̄riq̄. **F**ilſe. **V**ie r̄ſalē nolite flere ſuper me. ſi ſuper vos r̄ ſi p̄ filios veſtros conſolamini ergo ſecum in dom̄no dicentes. **M**elior eſt mors. q̄ vita. r̄ ſic ille ſa cīt vobīſcum miſericordiam ſuā. qui vīuit in ſecula ſeculoꝝ. **A**mē.

b Ene omnia fe

cit. Mat. 7. **S**ecūda ſententia r̄ doctrina; p̄p̄i. **D**iuerſe cauſe hñt diuerſos. **M**ala maluz. **V**ñ de: **M**ai⁹. iſ. ait ipſe. ſaluator. **B**on⁹ hō. de bono theſauro cordis ſui p̄fert bona. hanc etiā ſententiā habem⁹. **M**at. 7. **N**ō potest arbor bona rē. **Q**uā gratia hō iſte. n. fuerit bonus in vita ſua. r̄ bonā vitā dare rit. ſequitur q̄ bona opera ſecerit. ſicut dicunt verba p̄poſita. **V**ñ oīa ſecit. **I**n quib⁹ verbis duo tāgūtur de hoc homine. **C**auſam operatio nis. **Q**uā r̄ ad p̄miū ſciendum ē ſm̄ p̄m. q̄ ſinis mouet ſemp̄ agētes. cū dilectionis. **S**erui; victoria que eſt ſinis belli. mouet exercituz ad pugnādū. **S**imile habitatio q̄ eſt cauſa. qua ſiat domuz. magnum ad faciendā domū. **Q**uā p̄ncipiuz in operab. lib⁹ ſit bonū. r̄ aſſectio talis boni ſit ſinis p̄pter qd̄ oīa appetūt bonuz. hñc ē q̄ vñ. quūq̄ mouet ad operādū bonuz. ſiue apprens. ſiue criſtens. bonum. n. apprens. ſm̄. a deo eſt deceptiuum. ſicut eſt bonum temporale quod delectat multos. **E**t ideo multos decept. **N**am auarus appetit bonū peccante. r̄ in ipſa ponit ſinez. ac ſi eēt perfectum. r̄ vltimū bonum. **L**uxurioſus appetit voluptates. **S**uperbus honores. r̄ dignitates. ſed quia tales. a tali apparente bono deceptiuntur. ideo arguit eos. **S**er. .d. **M**omentaneum eſt. qd̄ delectat eternum vero qd̄ cruciat. **S**imilit̄ ſapient̄ hęc pleniffime intelligens.

Prone. 14. Alt est via que videt homini iusta, nouissima aut eius videntur ad mortem. Bonus autem verus est ipse deus qui p̄tinet oē bonū extra quez nō est bonum. Hoc bonum cognouit Philippus, quoniam dixit ad xpm. Vñe ostende nobis patres et sufficit nobis. Est. n. deus tale bonum, quod bñ sufficit habēt. Immo h̄z repleat, et faciat oīa. in quo ē. Vñ qdaz Sanctus. ut. salloz. Aug. ait. Valde auarus est cui nō sufficit deus. Istud. n. bonum debz mouere ad bene operādum. qz qñ aliqs exspectat recipere aliquā magnā remuneratiōez pro labore suo ille labor nō est sibi grāuis. s̄z patietur potius. qz dicit. Greg. qz p̄sideratulo s̄m̄ minuit v̄m laboris. Exempluz de Jacob. qui seruauit patruo suo Loth septē annis pro Rachel et videbatur illi dies pauci. p̄e amoris magnitudine. Sc̄i. Sic sp̄ia liter loquēdo. Et aliqs hō. Sanctus p̄siderat remuneratiōez. et gloria paradisi. q̄ veris fidelibus ē p̄missa. et preparata. q̄qd laboris. v̄giliaz. et abstinentiarum sc̄m̄ioruz infirmitatum et huiusmodi patietur totuz patienter potius propter sp̄e. quā h̄z ad illa delectabilia sup̄norum. Et h̄e est eā. quare iste libenter sc̄m̄abat. ab alacris. et libenter ad ecclesias. Elemosinas faciebat. Sciebat quidem m̄sam eterni conuiuij sibi preparatam. Sciebat insuper qz ad illas epulas erat inuitatus. iuxta illud. Luc. 14. Ubi ait dominus nuptiaz. Omnia parata sunt. venite ad nuptias. Et id

in hora feliciertus sui potuit plus et misericors deus dicere illi. quod dixit amico suo moysi. Exo. 33. Veni ostendam tibi omnia bonum.

Secundum. Quod de hoc homine cōsiderare habemus. est causa dilectionis. pro cuius declaratio ne sciendum est. qz quāto seruus statet facere voluntatē dñi sui. et plius sibi placere. tāto magis ab ipso domino suo diligit. vñ. Salomō. Propter. Acceptus est regi minister intelligens. Ita ad p̄positum. quanto magis aliquis studet facere voluntatem dñi n̄ri Jesu xpi: tanto magis est acceptus illi. etiā magis in amore coniunctus. Quod autem hoc sit verum. ipse auctor veritatis probat. Mat. 12. d. Quicumqz fecerit voluntatem. p. m. q. in. c. est ipse meus frater. et soror. et mater est. Magna est dignitas esse frater vniuersi dei. Regis. Marchionis. Imperatoris: sed per ad impletionē voluntatis diuine multo gloriosior. et distior efficitur. quia filius adoptiōis regis et Imperatoris fit Jesu xpi. Et quia hic studuit facere eius voluntatem ideo credendum est sp̄m̄ in celo cum eo gaudere. Amen.

m. Odicum plo

ra sup̄ mortuū. Ec. 22. Sūt aliqui ita ultra modum et inordinatē diligētes filios vel p̄riuos zel. qz quādo moriantur irremediabiliter plo: aut et vir consolatiōnem recipient sed dicunt quodam modo id quod habet. Sc̄i. 7. De secunda ad Alium meum lugēs in

Sermones funebres

Infernū. vt ergo ij a tali amaricabili actu reuocent duas notabiles cōsiderationes declaro.

CPrima consideratio dicitur de voluntatis.

CSecunda cōsideratio diuine largitatis.

CQuantū ad primum dico. q̄ consideratio diuine voluntatis facit modicū plorare sup mortuū. Debem⁹ nāq; cōcordes cū dñina voluntate s̄m s̄nias Doctoz ⁊ teologoz ⁊ iusticiarum. Inter quos ē. S. Lo. in q̄stionibus de veritate. q. 2. Ar. 8. Et in primo S̄niam dñi. 48. Ar. p̄mo habet etiā in decretis. 13. q. 2. cap. q̄ preposterum. vbi dicit. Cip̄ian⁹. Qd̄ p̄posterum est q̄ peruersum vt quū dei voluntatem fieri postulam⁹. q̄n̄ enocet nos. ⁊ accersit de hoc mūdo nō statim voluntatis eius impio pareamus. sed obnitimur ⁊ obluetamur. ⁊ morte seruerum ad aspectū dñi cū tristitia p̄ducimur. ⁊ volumus ab eo p̄m̄s celestibus honorari. ad quem venimus inuiti. Idipsum quoq; S̄c̄i. intellexit. q̄ par̄dus sit voluntati dei. q̄ scribens ad lucillium sic ait. Placeat hōi. q̄qd̄ placet deo. quū igit̄ voluntas diuina sit p̄ma. ⁊ summa cā osum que sūt in hoc mūdo cuius alia eī querēda non est s̄m maḡstrū. S̄niam. loco. p̄mo. vī. 45. Et s̄m beatus. Tho. p̄ma. p̄te. q. 19. Ar. 4. Quare ergo debemus tristari. si deus voluit vocare ad se filium tuum. vel quēlibet aliū. vī nota. q̄. Augu. ait. Lo. de vera religione. Qui p̄fecte. deniq; diligit non

affligit morte alicuius. Deus autē est dñs viuoz. ⁊ atq; mortuoz. Tunc est q̄ possumus aliquātulū flere in morte amicorū. s̄z nō multū cōtristari. ex quo deo sic placitū fuit. vī. Hiero. de verbis pauli de morte s̄c̄e sic ait. Bonus est v̄s ⁊ oīa q̄ bon⁹ facit. bona sint necesse ē. Marci orb̄itas irrogatur. plāgo quod accidit. sed q̄ deo sic placet. c̄quo animo sustineo. vnicus raptus ē filius. duq; quidem. sed tolerabile. q̄ hunc ille sustulit. qui dederat. hęc ille. Neq; enim per plancum nostros possumus mortuos suscitare. Et ideo fatuū est. Hęc rōnē allegabat. Uī. 2. Reg. 12. Quū filius sibi charissimus laqueret. flebat. nec capiebat cibū. Quū autē mortuus fuisset comedit. vestitūq; se vestib⁹ regalibus. ⁊ cōsolationē accepit. Qui quū serus d̄m̄r̄ates de hoc dixissent quū infans v̄tueret. scinnabas ⁊ r̄fidit. Quū adhuc v̄tueret scinnababū ⁊ c. Dicebā q̄s enī scit si forte eū donet m̄h̄i dñs. Anne autē q̄ mortuus ē. q̄re scinno: Nunq̄ potero eū āplius reuocare: Ego vadā magis ad eū. Ille vero nō reuertet ad me. Et cōsolatus ē Dauid. Mos. n. si nō possumus penetrare voluntatē diuina. vt illā intelligamus. quare faciat istū mortū. ⁊ illā v̄tuer. debemus t̄h̄ scire. q̄ dñs oīa disponit ⁊ sapienter. q̄ s̄m Aug. Sepe offendit de⁹. ne offendat amic⁹: id̄ disponit one diuina sepe p̄tingit. vt s̄c̄i q̄ n̄ m̄s carnaliter distinguunt: subtrahant̄ quatenus affectiones nostre libenti⁹ in deū transferantur. **C**Tertius q̄

vulgares

cessare facti re. Est p̄sideratō diuile
largitatis: quā nobis p̄parauit: post
hanc miserabilē uitam. Dñi enī hic
sumus: subiecti sumus multis misē-
rijs: et afflictiōibus: et verā getē ha-
bere nō possumus. Unde Aug. de
uisione infirmorum dicit. Quis
numerare posset presentis uile mo-
lestias: Esurre: sitire: calere: algere:
lassari: et innumerabilia q̄ ex ip̄a cō-
suetudine nobis domestica sunt:
deniq; cum audacia pronācio: qz
principium uite hominis inictū do-
loz est. Et ideo hō moriendo sit de-
seruo dñs: certus de dubio: de misē-
ro beatus: Istud non ignorauerūt
Philosophi antiqui: qui in oru pue-
roruz stebant: in morte gaudebāt:
significantes: qz homo ad laborem
nascitur. ad requiem autem mori-
tur. Et ideo modicum re.

Spiritus cle

uauit me. et adduxit i teru
salem. In uisionibus dñi. Ezechie-
lis. 8. Sentētia est angelici doctoris
et scrutatoris secretorū dñi. Tho.
22. q. 175. Ar. primo ad secundū. qz
ad dignitatē hoīs pertinet. qz ad di-
uina eleuet ex hoc ipso. qz homo sa-
ctus est ad ymaginem dñi. Hoc. n.
sp̄s nō potest per proprias uirtutes
sed per grām dñi. Unde subdit. s.
Doctor. rōnem. d. qz bonū diuinituz
excedit in infinitū facultatē huma-
nam. ideo indiget hō. ut supernālī
ad illud bonū eapescendū adtune-
tur. qz sit per quēcumq; benef. cum
grē dñi. hec ille. Quū igitur iste fue-
rit deo unitus per grās. ut credim⁹

fuit a spirītu dei eleuatus. et potuit
dicere in hora transitus sui. cū. Eze.
sp̄s. re. ad dno uidentia.

Prīmū nature sue pulchritudinē
Secūdūz omnipotentis dei ma-
iestatem.

¶ Dico primo qz anima istius est
eleuata ad uidentū suā propriam
pulchritudinē. Quādiū. n. anima
nostra circūdata hoc mortali coz-
pore. nullo mō potest uidere suam
pulchritudinē. qz quicqd uidemus
oportet per organū corporale uiderē
qz est modo terrenū. cozporale. et
uile. et obscurū. Sed postquam a la-
beratur. a cozpore mortis huius
statim intelligit suā pulchritudinē.
que transcendit oēm formositatem
mūdi hui⁹. unde. Ar. primo. Et hī.
Bona anime sunt maxime bona:
Et. 7. Poli. bonū aīe. p̄ciosius est
oibus bonis. Et Augu. in libro de
qualitate declarās anime decorem
ait. Quēadmodū ē aīa humanā
nō esse qz deus ita p̄sumēdū ē. ut
hī int̄ oīa q̄ creauit de⁹ ip̄i deo eē
propinquus. Et ideo Dauid p̄e-
plando cur in obscuro. alam suam
quātis bonis esset dotata exultans
spirītu ait. Venite et uidete oīs. qz
timeatis deum quāta fecit ale me.
Ps. 67. s. quot donis cā decorauit
quot potentis quot uirtutibus. et
ornati. Et hoc est. qz dicit dñs ip̄e
loquens ad animā rōnalē. Ezech.
16. vni te olce. et uelut te discolo-
ribus. et caldauit te sacinto. et emxi
te bysso et indui te subtilibus. et
ornauit te ornamento. Non cre-
datis qz isti ornatus anime sint

Sermones funebres

et vestibus materialibus: quia alia non
vult talibus ornamentis. sed spiritualibus
et divinis donis quae animam faciunt splen-
didam: et coronantur plus cunctis sym-
bolis. Quapropter quoniam iste vide-
rit nunc tantam formositatem. non est plo-
randum. **S**ecundum spiritus dei etc. Ad
videndum lumen eternum: ex splendo-
re omnipotentis dei: in quem continue de-
siderat angelus contempere. Est ista con-
clusio in theologia approbata per si-
dem: quia anima rationalis exiens de corpore
sine macula peccati statim coniungitur
deo: et per gratiam: et per beatam fructuorum.
et videt: et contempletur naturam et essen-
tiam magni dei. Et hoc est quod declara-
vit. Io. in prima epistola. cap. 3. Dicemus
videbimus eum facie ad faciem sicut est.
Et videre. n. deus sicuti est. est videre
deum essentialiter: et non per visum ima-
ginariam: vel fantastiicam: sicut exponunt
doctores: et maxime. Th. par. In qua quidem
visio divina principaliter consistit tota felicitas: et gau-
dium Beatorum quia ipsa est summum
bonum: et solus essentialis bonus. quod
ab omnibus desideratur: sicut fatetur etc.
Ar. 1. Etymologiae. Bonum omnia ap-
petunt. Hinc etiam Anselm. contemplando
illam ineffabilem essentiam divinam: cre-
tat animam suam. d. Excita te nunc quoniam
anima mea et erige pariter per totum in-
tellectum tuum. cogita quantum potes
quale. et quantum sit illud bonum. Si
enim singula bona delectabilia sunt
cogita quantum sit illud bonum quod
conternet omnia bona. non qualiter in rebus
creatis exprimitur. sed tanto differens. quan-
to differt creator a creatura. Si
enim est bona vita creata. quae bona est

vita creatrix: Denique si magne et
multe sint delectationes. in rebus de-
lectabilibus. quanta est delectatio in
illo. qui fecit illa delectabilia: Et quia
hic noster. N. vixit virtuose. sicut quod fuit
mihi facta relatio. Sic narra virtutes
et vitam. Quia ergo bene vixerit.
merito dicere potest verba in principio
sermonis. assumpta Spiritus elevavit
me. et adduxit in Iherusalem. in visio-
nibus divinis. ad videndum. scilicet. aie mee
pulchritudinem. et omnipotentis dei ma-
iestatem. ad quam et cetera. Amen.

Obilis abiit

in regionem longinquam. ac
cipere sibi regnum. Luc. 19. Presens
vita sicut experientia ipsa mater re-
rum demonstrat est tota plena angu-
stia et afflictionibus. vñ Salomō hec
ex corde cogitavit. quibus plus omnibus
principibus afflueret divitiis. quae hic
possunt haberi. etc. Eccle. 21. Ego
ecclesiastes fui rex in Iherusalem. et
posui in alio meo. querere et inveni-
gare sapientiam. de omnibus. que sunt sub
sole. Vidi cuncta. que fiunt sub sole
et ecce universa vanitas et afflictio
spiritus. Quapropter quilibet sapiens in-
tendit istas miseras abundare de-
beret quantum potest. Salute in animo
istius mundum relinquere. et ad aliam
pinguiorem transire. scilicet. ad patriam bea-
tam. sicut fecit iste de quo ait. thema:
nostri. Et de quo possumus verba
premissa dicere. Mobilis etc. Dupli-
ci ex causa hic est laudandus.
Primo ex sanguinis nobilitate.
Secundo ex morum honestate.
Dico primo. quod iste est laudandus

Sermones funebres

N. h. nisi turpita nulla timere. Et q̄
re multi cadūt in peccati spurciā
niā q̄ nō respiciūt ad suā generosi
tatē. q̄ si aspicerent raro vel nunq̄
peccarent. Quū igitur iste. N. fue
rit nobilis genere. et eius etia3 parē
tela declaratu: nobilito: morib⁹: et ho
nestate: merito erat iste a nobis ho
no: adus: sicut nunc credim⁹ hono
rari ab angelis. i. vita eterna. Amē.

Ole animas

meam. 3. Re. 19. Non est du
biū: q̄ si volumus inuestigare natu
ras rerū creaturaz in prima frōte.
hec locutio. Sedi p̄he. Delle videt
paululū extraneus: et ipse p̄ha vide
bitur nobis p̄trarius: et oibus reb⁹
quoniam oēs res animate natu
raliter fugiūt mortē et factis de vl
tima potētia ne peant. Et incipien
do. a rebus aīano aīa rationali. hē
est hō: videm⁹ per experiētā. q̄ hō
ut euadat mortem ponit milles in
die si opno est corpno ppriū. inter
lāccao: et enico. et vt recipiat vitam
eo: poralē abijcit et respuit quicquid
substantie h3: q̄ p3 q̄ sunt infirmi.
Delle. n. p pelle ait. Job. 2. Et cui
eta q̄ possidet dabit hō p oia sua.
Videm⁹ quoq3 a latas res oīa sc̄ifi
tūa: vt bruta fugere nālīte mortē: et
nālīter fugere illos q̄ volūt sibi i ser
re mortē. Agnus videt lapā fugit:
lupus leonē. Mus. cottā. Columba
accipitrē. Pulli. Milnā. lepus ca
nez: q̄ nālīter cognoscūt eē sibi i ten
sos: et hostes. Similis a fatao aīa ve
getativa. Sic arbores herbe plāte:
q̄ ppter p̄servationē suā nitant eē

lare radices sub terra: in q̄bus cōn
stit cap vita. Et hoc ē q̄ dicit. Boe
tius in. 3. De cōso. p̄sa. xl. Qē nāq3
aīa lueri salutes iustitū et laborat:
mortē vero p̄ntitēq3 deuicit. S3 nō
p̄ha helias in p̄sona cutuslibet in
sti vadit q̄redo mortē: et clamat oī
potētī deo: q̄ velit tollere oīaz suā
s corpore ppter vnā cā3 rationabi
lē: et ista cā ē possessio oīnz bonoz:
P: o cui⁹ declaratiōe sc̄iedū ē q̄ in
hac vita nō ē p̄sona. q̄ possit dicere.
Ego hēo vitā bonam. et nihīl deest
mibi. Ego su3 p̄tē⁹ qm̄ q̄ possidet.
vnā bonā. nō possidet altep. Et m̄
totiēs si q̄ h3 vnū diē bonū h3
mille malos. Et hoc eē vep̄ arista
tur. Boeti⁹. 2. d. 9. P: oia. 4. Ania
eniz ē res humanoz p̄ditio bonoz.
vtque vel nunq̄ tota pueniat. vel
nunq̄ ppetua subsistat. h̄nic censur
eruberat. sed ē pudori degener fan
guis. h̄nic nobilitas notū facit. h3 an
gustis rei familiaris mallet eē lelu
suo et ignot⁹. Alle vtroq3 circōstans
vitā celebrē deller ille nuptio sc̄it.
orbatus liberio alieno cē su3 nutrit
heredi. Alius plelet⁹. silā filicue v
lictio mestus silachrimat: iecro ne
mo facile eū fortune sue p̄ditōe eō
co: dat. inest eniz singulis q̄ inez
per⁹ ignoret. q̄ exptus exhorreat:
hec iste. S3 ē i in alia vita. P̄erso
na hēdit oē bonū. possidebit oē bo
nū. qm̄ possidēdo sumā bonū ip̄s3
fontē oīs boni. possidebit oīs alia
bona creats. Artestate. Ber. q̄ ait i
meditatiōib⁹. Ibi hēmus deū. q̄ ē
summū bonū. summo sc̄elitas. s̄i
ma incāditas. summa libertas. p̄le

Sermones funebres

venit pelus vlucrent: fecit die mor-
tis incertū: prudentissimē vtrunq;
cōstituens: et reuertētes quo rapiā-
tur: et differētes quo tercreant. Er-
go iam bene vine. Cras linquis be-
ne vitā: Indulgentiā deus tibi p-
miserit: Crastinum die nemo tibi pmi-
sit. Si heri male vixisti: bene iam vi-
ue hodie. Salte hae nocte auferet
a te anima tua. Nō dico que ppa-
raisti culis erunt: sed fm q vixisti
vbi eris? Et hoc ipsum dicē de pe.
vl. 7. capl. si quis positus rē. Requie-
re etiā aliā auctoritatē in sine hui^o
libellē: que incipit promissit mihi de-
us et. Anum igitur tēpus mortis
incertū sit: omni hora estote parati.
Secūda causa: quare quelibet
persona debet stare parata: est loci
mortis incognitio: vñ dicitur. Pro.
10. Nesciunt hōes vbi eoruant.
Nesciūt, n. an debeāt mori in terra:
an in mari: in domo: vel in agro vl
in ciuitate rē. Et hoc non fecit ob
aliā causam etern^o deus: nisi vt hō
cognoscat suā virtutē. suā potentia
suā brachia esse vbiq;. et cognosce-
do: vbiq; cōtineas. Vñ de seipso
dicit. Ps. Quo sbo a spū tuo rē?
Vsq; de terra tua. Postq; igit loe^o
mortis nostre ē ita incert^o: debem^o
facere sicut ille: q pdit aliquā rez: q
ē cert^o: q res pdita est in aliquo lo-
co: et tñ q: nescit: qd sit ille loe^o: que-
rit in oī loco: sic et nos: q: nescimus
locū mortis nostre: debem^o in oī lo-
co esse parati: expectādo ipsas. Et h
est q dicit Seneca ad Lucillū. Inē
eā est quo loco mors te expectet: tu
hō eā i oī loco expecta. Et B. i me

ditatōib^o. Certū ē q mortis: acer-
tū ē quo: aut qñ: aut vbi: qm vbiq;
mors te expectat: tu quoq; si sapiēs
es: eā vbiq; expectabis. estote ergo
parati. Tertia. Lā est: quare vñ
qib; esse parat^o. Est modū mortis
ignoratio. De hac eā loquitur. Eccl.
9. Nescit finē suū hō: s; sicut pl
sees capiunt hōes: et aues laqueo:
sic capiuntur hōes in tpe malo.
Nescit. n. si moriā in gratia: vel in
peccato: si diues: vel paup: san^o. an
infirm^o rē. Nec etiā scit hō quomō
erit eius finis. qm ali; cōburuntur.
ali; suspendunt. nōnulli decapitan-
tur. aliq suffocant. aliq fame occi-
dūt. et sicut. qdā in carcerib^o. qdā fer-
ro. qdā peste. qdā gelu. qdam estu.
Et hui^o similib^o. Vñ ait Prosper.
Ferro. peste. fame. vinculis. algo: et. ca-
lore. Nulle modis miserō mors ra-
pit vna hōmīnes. et sic varq; sunt
cuentus. et modū mortis. et ignoti si-
nes. Et rō huius incertitudinis ē:
vt hō cognoscat ipsuz deū esse dñs
mortis. Videm^o. n. qñ aliqs hō do-
minū alleu^o rel. vtiē ea re vt vult:
Erēpluz si qs haberet vnuz equnz
vteret eo. quū liberet. aliquādo eq
tando. aliquādo portādo ligna. et
hūiusmodi. Sic et etern^o de^o. quū
sit dñs mortis. vtiē pluribus. ac va-
rijs modis mortis. qv apte ostēdit
i suis martyrib^o. sicut reita t. Apo-
stol^o. Heb: et. Ali; adē dissentī sūt
nō susceptētes redēptionē vt melio-
rem inuenirent resurrectionem. ali;
vero iudicia expecti. insup et vin-
cula. et carceres. Lapidati sunt. san-
clati sunt. et occidēte gladij mortui

Vulgarēs

tant rē. Quapropter estote parati. ut quuz venerit dñs. i. ipsa mors. q̄ ad nutū dñi venit. et pulsauerit. inuā cor dñs vestri p̄fectis ap̄iatis c̄: sine timore impenitentiē. Que sue rūt verba assumpta. Pensando et enī p̄tinue amicus et charissim⁹ no ster. N. hanc incertitudinē mortis quātū ad rēpus. Locū. et modū: sic hō sapiēs et prudēs. studuit p̄tinue p̄ posse suo stare par⁹ moderatiōib⁹ virtutib⁹ et bonis opib⁹ suis. hic narra vitā. et finē sanā. et in fine suo se munuit armis fidel. p̄ctio nis. cōmunionis. ac alioꝝ sacramē toꝝ ecclesie. ut secur⁹ abiret. Quā obzē credere possumus. q̄ sit i vita eterna. et fruatur nuptijs sp̄alibus cū illis virginib⁹. de quibus dicitur. Mat. 25. Que parate erāt intraue rūt cū eo ad. n. velimus et nos cha rissimī p̄tinue stare parati. ut mere amur gustare de illis nuptijs vite eterne Amen.

m Melior ē dies

mortis. die natiuitatis. Eccl. 7. Istud verbū quod p̄posui. ē sapiētis Salomōis. q̄ dicit. q̄ melior est dies mortis die natiuitatis. et tñ oēs gaudēt in natiuitate. et dolent in morte. Tñ hoc verbū videt̄ mirabile. et quasi incredib̄le. Et tñ in veritate ē ita. ut dicit Salomon oīs sapientia data est ei a deo et nō ab hōie ita q̄ eius sapientia nunq̄ errauerit. Si. n. vixero tibi. q̄ nix sit alba. et carbo ignis niger. istud ap̄ probatione non indiget. qz oculus hoc p̄bat. et iudicat. Itē si vixero tñ

bi. q̄ mel sit dulce. et sel amaru. hoc similiter nō oportet p̄obare. qz gustus hoc p̄bat. S; quādo dico tibi: q̄ melior ē dies mortis. d. n. nō cre dis mihi. qz naturaliter oēs fugiūt mortē. et q̄runt vitā. Et tñ hoc p̄bo. et p̄bo sic. Melior est finis. q̄ ea que sunt ad finē. i. melior est res finalis. et p̄fecta. q̄ ista que debēt p̄fici: ut ait Salomō. melior est finis orationis. q̄ p̄ncipiū. et etiā fin p̄m. .2. P̄hoꝝ verbū gratia. Meli⁹ ē colligere. seu metere. q̄ seminare. quia seminam⁹ ad hunc finē. ut colligamus. Et hui⁹. Similiter ē de morte et natiuitate hōis. hō. n. nascitur ut mereatur bonū. siue malū. penā v̄ gloriā. Hoc autē hō i morte recipit siue bonū. siue malū. fm illū. Apo. 14. Spa enī illoꝝ. s. l. igitur patet q̄ melior est. d. m. d. n. Et q̄ hoc sit v̄ꝝ demonstratur p̄ triplicē rōnē. Primo propter conditionis hōminis incertitudinem.

Secundo propter multoꝝꝝ periculoꝝꝝ creptionem.

Tercio propter eterne beatitudinis adeptionem.

Dico primo. q̄ melior ē mors. q̄ natiuitas. p̄pter incertitudinē p̄ditionis humane. q̄ sic p̄. Nā in natiuitate hōis. nescit qualis debeat esse hō. s; in morte scitur qualis fuerit. Ideo dicitur. Eccl. 11. Ne laudaueris hōiem in vita sua. si ergo nō debes laudare. vel magnificare hōiem nisi. post mortē eius. ergo si militer nō debes gaudere perfecte de natiuitate eius. vel vita vel de aliquo statu ei⁹. sed solū post moꝝ

Sermones funebres¹

tez eius debes gaudere. Videmus enim q̄ nauta prudens: q̄d in habz merces suas ī mari: nunq̄ gaudet: nec securus cristit: q̄z semp̄ veretur ne fortuna repentina irruat: ⁊ oīa bona ⁊ etiā seip̄m demergat. Sic ē de nobis q̄d in sumus in hoc ergastulo carnis. subiecti sumus multis pcellis: ⁊ tentatōib⁹. Et iō nō debemus gaudere. Vñ Lactanti⁹. l. 3. d. institui. sic ad ppositū ait. Hec a sit vita p̄his beata esse nō pōt: ⁊ malis subiecta est p̄ corpus. S; qñ p̄sona morit: ad portuz pducit: et ad finē desideratū attingit. Exemplū habemus in fructib⁹. Nam fructus q̄ nascunt ī testa: vt nar: amigdala ⁊c. Quādiū sunt in testa. non possunt laudari vel vitupari: quia nescit quales sint intus. boni: an mali: pondus sit signū bonitatis: isī aliquando vermis est intus. corrodens eos. ⁊ sic delēp̄it multos. Sic q̄d tu homo ē in testa corporis: nō d; laudari: nec vituperari: q̄z nescit quādiū viuat: qualis sit intus. q̄ bñ post mortē qualis fuerit scit. Et ideo melior est ⁊c. T̄ Secūdo dico: q̄ melior est ⁊c. Propter euasione multoz periculoz. Est enim dies natiuitatis hoīs: ingressus ad oēs misērias ⁊ ad oīa p̄cula hui⁹ mūdi. Dies aut̄ mortis est egressus ab oībus illis. Quanta sine p̄cula miserie. calamitates: angustie: ⁊ mala hui⁹ mūdi: q̄s sufficeret enarrare? Certe nullus: ⁊ q̄z qñ homo morit̄ ab oīb⁹ h̄mōi malis liberat̄. Ideo potius gaudendū est de morte q̄ volendū. Vñ Augu. lib. soliloq̄z:

Quādiū miser lactabor ī fluctib⁹ mortalitatis clamans ad te dñe et nō exaudies: Audi dñe clamorem meū v̄ hoc mari magno: ⁊ edue me ad portū: felicitatis eterne. Felices q̄ de periculo hui⁹ maris educti: ad te dñe portū tutissimū p̄uenire potuerūt. O vere felices q̄ de pelago ad littus de exilio ad patriā: de carcere ad palatiū: p̄uenire meruerūt. O vere beati q̄ oīum maloz erūt sarcina: securi s̄a de sua imarecessibili gloria ad regnū decoris p̄uenire meruerūt: hec ille. Melior ergo est dies ⁊c. T̄ Tertio dico q̄ melior ⁊c: Propter acquisitionē eterne beatitudinis. Quā enim eterna Vitando nō possit haberi: nisi morte mediantē. Iō mors nō est fugienda: s; amplectēda: ⁊ desideranda: quē ad modum facit. bat Apostolus. p̄b. p. v. Cupio dissolui ⁊c. Hinc ⁊ Seneca. Stultissimū est timere: q̄ nō possis vitare. Et ideo indubitanter fm̄ sedē nostrā: omnis q̄ bene morit̄: ad celū vadit. eū xp̄o ad regnādūz in perpetuūz. Figura huius habet. r. Macha. i. Vbi dī: q̄ p̄ueri Alexanderi regis magni: posuerūt sibi oēs diademata post mortē: ⁊ s̄i q̄z comz post eos. Et hoc enim dat̄ intelligi: q̄ hō filius regis eterni: nō pōt coronari: nisi post mortem. Et q̄z ille amicus noster. N. q̄ nup̄ defunct⁹ est: vt bñ nostis: bene ⁊ virtuose vixit. ⁊ bene mortuus est. Indubitāter credere debemus. q̄ anima eius in pace requiescit. ⁊ vitat̄ cum xp̄o in gloria. Ad quam ⁊c.

¶ Eni in hortū

mcū soroz mca sponsa. Can
 ticoꝝ. 2. Quū oīs artifex opus suū
 firmet ⁊ vt stabilizat. vt patet per ex
 perientias. mirabile profecto videt̃
 quū deus sit perfectū agens. q̃ cre
 aturā snā. quā fecit nobilissimā. s.
 naturā humanā sic desicere ⁊ mori
 pmittat. Et de hoc forte apud mil
 tos est admiratio grandis. Ad hoc
 dicēdū est. q̃ de hoc pmittit eueni
 re ex diuina puidētia. Reperto enī
 q̃ diuina puidētia pmittit hoīem
 mori ⁊ desicere. Triplet ratione.

CPrimo propter tranquillitatem.

CSecundo propter felicitatem.

CTertio propter facietatem.

CDico primo. q̃ deus pmittit ho
 mīne desicere ⁊ mori propter tran
 quillitates. q̃ per mortem ducimur
 ad perfectā tranquillitatem. Dicit̃
 enī Job. 7. Adicia est vita hoīs
 sup̃ terraz. Et bene. Naz p̃tinue su
 mus in assidua pugna. ⁊ impugna
 mur. Sunt enī in homīne q̃tuor
 qualitates. Serpentes q̃ unquam
 cessant impugnare homines. hūm
 dū pugnat p̃ira ficcā. calidum con
 tra frigidū. ⁊ e cōtrario. Et quādo
 vnum istorū superat ab altero. cor
 rūpitur. ⁊ generat̃ mors coꝝpoꝝalis
 vt dicant Medici. Impugnāmur.
 2. a sensibus. q̃ mors intrāit per
 fenestras. s. p̃ sensus nostros. Impu
 gnāmur. 3. Ab exterioribus. quā a
 vaporibus coꝝp̃ inficiat̃. a delecta
 tionibus decipimur. a demonibus
 seducimur. Nā dicit Apōst. Nō est
 vobis colluctatio ⁊ pugna aduer
 sus carnē ⁊ sanguinem tm̃. sed ad

uersus mand̃ rectores ⁊ principes
 tenebrarū harū. i. demones. Tñ. B.
 Māchus caro demonia. d. m. p. S.
 p̃ mortē ab his oīb̃ liberamur. iux
 ta illud. P̃s. Liberaſti nos de affli
 ctionib̃. ⁊ post ad p̃fectā tranquilli
 tatē ducimur. vt dicitur Thobie. 3.
 Post tēp̃tates tranquillū facis. Et
 ps̃. In pace i d̃sp̃sū ⁊ alibi. In pa
 ce factus ē locus ei⁹. p̃bat̃ ēt hęc
 p̃ma cō. ⁊ alta ratiōne. Dicit̃ enī
 P̃hus. p̃lo p̃hoꝝ q̃ nulla res pōt
 getari. nisi in p̃p̃rio loco. Exēplum
 Maus nō pōt getari nisi in portu
 ⁊ sagitta nisi in signo. ⁊ graula nisi
 deorsū. ⁊ leuia nisi sursum. Bonū et
 n. nō pōt gescere in alio. nisi i deo.
 iuxta sñaz Aug. Fecisti nos dñe ⁊
 ingētū ē cor nr̃z. donec reuertatur
 ad te. Et rō q̃re res extra p̃p̃riū nō
 gescit. ē q̃ corūp̃it. ⁊ putrescit. i. p̃
 p̃rio at̃ loco p̃seruat̃. Exēplū de aq̃
 in fonte. ⁊ plāta in terra. ⁊ de p̃fice
 in aq̃. ⁊ h̃mōi. Si. n. plāta enclatur
 cito arefcit. Et rō ē fm̃. P̃hm̃. p̃lo
 p̃hoꝝ. q̃ locus ē p̃seruatiuus locati
 Iō sep̃iēs Medic⁹ mittit i firmos
 ad locū. vbi fuerat̃ or̃fidi. Quā ig̃
 nos sum⁹ iūbiecti multis infirmitat̃
 b̃. p̃s q̃ nō sum⁹ i p̃p̃o loco. q̃ vt
 dictū ē. loc⁹ ē. 2. L. Loc⁹ at̃ nr̃ est in
 celo. vbi nulla erit coꝝruptio. nulla
 infirmitas. ad celū fo nō possumus
 puenire. nisi p̃ mortē. q̃ diuina pui
 dētia dimittit hoīes mori. vt p̃ueni
 at ad celū. vbi ē inēsa tranquillitas.
CSecūda rō. quare de⁹ ⁊ c. Est q̃ p̃
 mortē ducimur ad sup̃nā felicitatē
 Quousq̃z enim in hoc mūdo iūm⁹
 peregrini sumus. vt dicit. Apōstol.
 Heb. 13. Nō habem⁹ hic manētē

Sermones funebres

ultatem: sed futuram inquirim⁹.
Ideo scripsit ille pbs. Dauid ad hanc
patriam venire desiderabat: cogi-
tans suam peregrinationem⁹ dicebat.
Dei mihi quia incolatus meus
per hoc non peregrinatione solui per mor-
tem liberamur. si vero in gratia mori-
mur perducimur ad illam felicitatem
supernam. Exemplum de lazaro: ut dicit
luc. 16. Factum est ut moreretur medi-
cus: et portaretur ab angelis in sinu
habrabe. id est ad eternam felicitatem: et
gloriam. Item exemplum de beato Do-
minico. Lutus sanctissima anima: im-
mediate post mortem visa est deferri
ab angelis in celum per scalas cadis-
simas: et in summitate scalarum ipse
et beata virgo cum gratiose expectan-
tes: et felicitate perpetua ei preerentes.
Tertia res est. quare deus permit-
tit hominem esse propter sacerdotem: ad
quam nos perducit. Quis enim scilicet sa-
piens faceret vas aliquod quod non pos-
set vel deberet impleri? Certe nullus
sic deus quem creauerit animam huma-
nam tante capacitatis et virtutis:
que posset deus in se recipere: et de-
posset in ea habitare: ut dicit pbs.
Anima iusti: sedes est dei: quod de nul-
la creatura potest impleri: credis ipsum
hanc frustra et stulte fecisset? Certe
non. sed ut de ipso deo impleatur. So-
lus enim deus animam nostram potest facere
et implere ut dicit Aug. Animam
hominis capacem visionis diuine: nul-
lus potest implere: preter deum. Quis igitur
nullum sic in natura quod possit ani-
mam facere: quia quanto plus habet:
tanto plus desiderat: ut ipsa veri-
tas dicit. Jo. 4. Qui biberit ex aqua

hac sitiet iterum. Ad diuinam ergo pro-
uidentiam pertinet: cum implere bonis
eternis. Sed ad talia bona non pos-
sumus peruenire: nisi per mortem. Er-
go. **O** anima christiana non mireris
si deus permittit nos morti committi:
licet: quia hoc facit. ut ad eternam vitam
nos perducatur. Non ergo debemus
dolere de morte carissimi nostri. Nam
ex hac miseria ad tranquillitatem eter-
nam: et ex hac peregrinatione ad bea-
tam patriam. Et deinde ex hac inopia
ad facietatem desiderabilem. A primo
gratia ad ultimum vocat omnipotens
deus animam ad eterna gaudia di-
cens: ueni in hortum meum sorsor mea
sponsa. Ad que etiam nos vocare
dignetur. qui uiuit.

melior est dies

mortis die natiuitatis. Eccl.
7. Melior est valde mirabile quod se-
piens in uerbis prepositis est: quod sit
melior dies mortis quam natiuitatis.
Quia mors: ut dicitur. Et hinc sit ultimum
terribilissimum: et omnes eam detestantur. et
fugunt et tamen dicit Salomō. quod
melior est dies. et cetera: quam natiuitates
omnes optant. Sed si tamen aspici-
mus uerba preposita habent uerita-
tatem. Que probatur triplici ratione.
Primo propter apparentiam di-
uine claritatis.
Secundo propter beatitudinem hu-
manam felicitatis.
Tertio propter confidentiam per-
fecte securitatis.
Dico primo quod est melior mors die
natiuitatis: propter apparentiam di-
uine claritatis. Quia mors sequitur

vulgares

claritatem. claritas beatitudinem.
 Beatitudo felicitas: ē: et felicitas se-
 curitatis. Et hoc ergo probatur. q̄
 mors est optima. q̄ id est bonū q̄
 facit bonū. sed mors facit bonū:
 quia facit videre deū. qui est opti-
 mus: et melior oibus bonis. et in ca-
 lū visōne solūm requiescit appeti-
 tus humanus: quia qui videt deus
 recipit in se deū: q̄ res visā recipit
 intus a vidente: sicut lux recipitur
 ab oculo: s̄m suā essentia. Dicit enī
 p̄s. libro de sensu et sensato: q̄ nos
 videmus intus suscipientes. unde
 qui videt deū: videt omne bonū
 iuxta illud. *Et scis tibi omne bonū*
 Et ideo in hoc solū appetit⁹ facta-
 tur. et quietatur. q̄ non potest plūs
 appetere. sicut nec visus corp⁹ pōt
 clarius videre. q̄ lumen lucis. Et
 hoc est q̄ querebat philippus. d.
 Dñe ostende. n. p. et. s. n. quasi dice-
 ret quicquid aliud vares non suffi-
 ceret. Et ppter vitam impedimur
 ab ista visōne. q̄ ait deus Moysi.
 Non videbit me homo et viuet. S̄
 quis posset dicere: q̄ aliqui viden-
 tes deū vixerunt per essentia: sicut
 Moyses: et Paul⁹ respōdet. *Tho.*
prima par. q. xij. Ar. xij. dices: q̄ sic
de⁹ miraculose et supnālter quicq̄
operat⁹: in rebus corporeis: ita etiā
supernālter et p̄ter cōmunē ordi-
nem. Mentē aliquorū in hac carne
vtentū. sed non sensibus carnis
vtentū: vsq̄ ad visōnem sue essen-
tie eleuant: iuxta Aug. sententiam
nemo per essentiam: deū potest vi-
dere: nisi ab hac vita quodāmodo
moziatur: etiam omnino exiens de

corpore siue alienatus a sensib⁹ cor-
 poris unde P̄s. Educ. de. ca. meā.
 Secundo propter beatitudines
 humane felicitatis. Melior ē mors
 q̄ natiuitas: q̄ videntes vita mor-
 tali. nō possunt esse felices. Ij quidā
 errātes in diuersis rebus posuerūt
 felicitatem. sicut in diuitijs in pecu-
 nia et similibus. quia s̄m opinionez
 talium. beatus est qui habet q̄qd
 vult. Item quidā posuerunt in ho-
 noribus. quidā in voluptatibus. q̄
 dam in diuitijs. que omnes opinio-
 nes sunt falsc. In diuitijs non pōt
 esse felicitas. q̄ cū per eas possint
 haberi bona corporalia. nō tamen
 spiritalia. Item non consistit in ho-
 noribus. q̄ felicitas consistit in seli-
 ce tanq̄ sūmū bonum ip̄ius. Sed
 honor magis consistit in honore
 q̄ in honore. vt ait p̄s. Item
 nec in voluptatibus nec in alijs bo-
 nis corporis. q̄ s̄m bona corporis
 homo a multis animalibus supers-
 tur. puta ab elephante in diuturni-
 tate a leone in fortitudine ab aq̄la
 visu. ergo in hac vita nullus potest
 esse beatus. q̄ in nulla re tempora-
 li consistit felicitas. sed tantū in vi-
 sione diuina. iuxta illud. *Jo.*
Hec est vita eterna. vt cognoscant
te verū deum. Sed ad hanc visio-
nē in qua p̄sistit beatitudo siue vi-
ta eterna. nō possum⁹ puenire. nisi
p̄ mortē. et sic mors est melior vita.
q̄ p̄ eā p̄sequimur vitā beatā. q̄ nō
facimus p̄ vitā tēporalē. quātū ad
actū. et c. ergo melior. Tertio pro-
pter p̄sidentia p̄fecte securitatis Ij
enim in hac possumus affluere mul-

Sermones funebres

his bonis: tamen in possessione eorum non sumus securi. et hoc patet quod scriptura ad spiritualia bona et temporalia. De temporalibus bonis apparet ad oculum. Nam diuitie. voluptates. honores. semper non possidentur ab homine: immo quod his bonis oportet ea dimittere. vel in vita: ut multi faciunt. vel in morte. saltem. et qui credit in eis delectari. tunc eis subtrahuntur. Exemplum luce. xij. Et illo qui dicebat alicui. Quia mea habes multa bona. etc. de spiritualibus bonis etiam patet quod nemo dum viuus est securus de sua salute. Nota hoc exemplum. quod cignus qui uult mori cantat. leo uero. quod uixit de rapina plorat. Sic iusti qui simplices. et innocenter uixerunt. gaudent de morte. quod uadit ad premium bonorum. Sed mali qui male uixerunt plorant. quod currunt ad supplicium damnatorum. Sicut ipse saluator ait. Ibunt. etc. mali in supplicium eternum. iusti autem in uitam eternam.

Capitulum dissolutio

ui. et esse cum christo. Vbi patet primo. Quod opus nature non fit opus intelligentie. id est semper est rectum. et semper tendit ad illud quod est bonum nisi ex defectu alicuius impeditur principij. Et id est homo. qui est opus nature. et habet perfecte operationem intelligentem. non appetit mortem. eo quod mors. habet destruet si non mors pideret ratione utilitatis. inuenit uisibilem. et per se non poterit appeti. et maxime propter tres utilitates. quas facit.

Primo quod liberat hominem a mundo.

Secundo quod liberat hominem a peccatis.

Tertio quod liberat hominem a prauo consilio.

Primo quod mors appetenda est. quod liberat hominem a mundo. quod nos quotidie decipit. eo quod homo in infirmitate modo in sanitate modo in aduersis modo in prosperis ponit. et sicut mutatur mundus. sic mutantur ea que sunt in mundo. Nam in mundo mutantur qualitates elementorum de frigido in calidum: de sicco in humidum. et cetera. Item qualitates et aditiones hominum mutantur quod homo eris in mundo. semper est in rota fortunae. ut ait Boetius de consolida. Quia ergo mundus iste sit variabilis de bono in malum merito est preueniendum. Exemplum de quodam. qui posuit in extremis. uidit sua palatia et dixit. O domine deus. quod preueniendus est iste mundus. Ecce ego qui habeo tot palatia non possum hospitari in eis. et nescio quod hac nocte ire debeam. et hospitari. Sed ab hoc mundo et eius fallacis homo liberat per mortem. Nam post mortem homo non erit variabilis. sicut modo est. quod si ibit sine gratia non poterit reuocari ad ipsam. Si homo cum gratia similiter nec illa aliquando amittet. Secundo mors est utilis. quod liberat hominem a peccato. Quod dicitur. anima est diueta corpori habet uoluntatem variabilem. et ad bonum et ad malum. Non est gratia in carne manens. quod ex toto absolute possit a peccato. nisi per gratiam specialem. Sicut de beata uirgine. Et ratio huius est. quod licet uoluntas non possit cogi a carne ad peccandum. tamen inclinatur ab ea. propter inuenientes passiones suas. quas homo patitur a corpore. et ideo quodammodo impellitur ad malum. Ideo

vulgares

apud homo sentiens. Ro. 7. Mat. infelix ego qs me liberabit a corpore mortis huius. Et ideo ppter talem impulsu nullus est qui possit dicere se esse sine peccato. vnde p[ri]mo. Jo. p[ri]mo. Si dixerim⁹ rē. Per mo: rē. n. ab hoc peccato homo liberatur. q: si homo sine peccato decedit. ita firmatur in bono. q: nō pōt āplius. subijci malo vt d[icitur]. Eccl. 14. firmabitur in illo. r nō flectetur. patet ergo quomodo mo: s a peccato liberat. Ideo vtilis. bona. r appetenda est. Tercio mo: s est vtilis. q: liberat a prauo consortio. Inter alia enim que nostrā salutem impediunt. mala est malum consortium. Unde cuiusdam sancto patri querenti viam salutis. responsu[m] est ei de celo. Fuge homines r saluaberis. Ratio huius est. Quia sicut clementia non corrumpitur. a se sed a suis qualitatibus. Sicut terra ab aqua humectatur. que naturaliter est secca. r aer infrigidatur ab aqua. r in flāmatur ab igne ita homo a prauo consortio inficitur vni[us] entis malus homo. totam ciuitatem inficit. Morbida facta pecus totum corpus rāpit ouile. Et inuenale teste. vnaq: cōspecta liuorē deducit ab vna satyra. 2. Modicū fermenti totam massam corrumpit. Corruptiq: bonos mo: s colloquitur mala. vni⁹ malus humo: in corpore totum corpus corrūpit. Propterea dicit Augustinus in regula esse eijciendos de monastario. ne contagione pestifera plurimos perdant. Et ideo diligenter debet homo ab huiusmo

di. se custodire. Quia qui tangit peccum inquinabitur ab ea. Eccl. 12. Sed ab hoc liberat homo p mortem. r de consortio maligno: rā fit ad consortium beato: ruz angelorum. Quia entis charissimus noster. N. timuit ne in aliquo offenderet deum. dum vinceret. Studuit. et a peccato. r a mundo. r a prauo consortio quantum fuit possibile. se subtrahere. Credendum est ergo. q: fit in numero sancto: r sociatus. in eterna patria ad quam.

Sermo ad pueros.

Ste puer ma

gnus coram domino. Luce p[ri]mo. Puer iste. qui. mō mortuus est. magnus est ante conspectum diuinum. Ratio eius magnitudinis: r glorie est. quia manus dñi est eius illo vt dicitur. luce p[ri]mo manus. s. misericordie. q: deus cū eripuit euz de tenebroso mundo hoc. Sed multis non sic videtur. pmo admiratur dicentes. Erat vnus nobilis r potens. habens vnum filium. sibi dilectum: virtuosum circumdatumq: prudentia. elenatq: ingenio. r tamen deus subito eum rapuit. Et quare non conseruauit enim in consolatione patris sui? Stult. et terrena tantum sapientes. ostendam vobis. q: non immerito deus voluit enim ita tenerrimum ad se venire triplct ratione.

Prima est propter anime pulchritudinem.

Secunda est pp parentū punitionē

Tercia est pp patris retributioē

Sermões funebres

Prima ergo causa. quare deus voluit hunc tenerrimū filiū vocare ad se est ppter anime pulchritudinem. Ne. n. maculent alas suas in imundicijs peccator. deus vocat pneros ad se sicut testat scriptura. Gen. 2. Deus creauit hoicm ad. 7. 2. s. suam. s. in animā clarā. albam. 7. carentē omni imunditia. hoc quoque Ari. pfitetur. 3. de anima. d. Na est sicut tabula rasa in qua nihil ē pictū. potest tamen depingi. Itaqz anima est sicut charta alba. in prin cipio. 7. ibi scribuntur peccata in p ecclia tps. 7. donec etiā opatdes. Ne ergo tanta pulchritudo ale eius in quinaret. per cōmissionē peccatorz voluit sua nūc puritate deus eno care. Manifestum est. n. q. hic sine peccatis nō possumus viuere. q. se ptes in die cadit iustus. 7. si qs sine mortalibus viuat raris inuenitur. nigroqz simillimus signo. 7. cū maximo labore hoc potest facere. Et ē de illis de quibus. Hier. dicit cecl dimus quasi folijs vniuersi. Hoc ē experientia docet. q. de mille vnus nō vadit sine peccato mortali. Jō vt puer iste in sua puritate pserua retur. cum vocauit. Et hoc est illud q. dicit. Prover. vi. Rapt⁹ ne malicia mutaret intellectum eius. P: si ma ergo cā. quare dñs tulcrit cum apertissime patuit. **S**ecunda cā est ad punitionē parentū. Sunt. n. aliqui qui ita inordinare diligunt filios q. nō verent multa mala per petrare. peccata cōmittere. vsuras facere. fraudes dolos infinitaqz scelera admittere. vt filios distē:po

nozent. magnificent. 7. alta palatia eis edificent. Et citius eligunt sup pliciu eternū. vt placeant filijs. vñ Persius. E caris hoius. o quātus est in rebus inane. De hoc etiā ha bemus. 2. Re. rj. de Danid qui ha buit filiū et Bersabec ex adulterio: 7. peccatū volens deus punire filiū sibi dilectū occidit. vt autem ista cā dānatōnis eoz amoneat. et peccatūz qd cōmiserunt ppter filios pu ntatur iusto iudicio dei. filij eorum moriuntur. **T**ertia causa subtra ctionis puerorū est. vt eis paradisi appetat portas. et in thronū eter ne glorie eleuentur. **C**ausā. n. vt ha betur. Mat. 19. est regnū glorie celoꝝ. Si. n. sciremus quā dignitatē acquirā: pueri baptizati. in morte gauderemus multā. Nā si quis ha beret filiū. 7. sciret illum factū cē in alia patria magnū dñm. Regē: im peratorē. duceꝝ vel principē. nō cer tissime fletet. ymo potius gauderet. Quanto magis de pueris morientibus innocētibz debet letari: qz ipso facto assumant in palatium vite eterne. ad seruendū regē regum cui seruire regnare est. quibus con tino dñs dicit. et habet lucc. 18: Lito proferte stolā primā. et induite illos. Et ysaias. Si. Leticia sempiterna super capita eoz. gaudiu. et leticiam obtinebāt: et fugiet ab eis dolor. et gemitus. Et. 2. M. ach. 10: Felix dies in qua reuersus est in terram patrum tuoz. 7. sedisti in se de regnū eorum. his ergo tribus causis paruulos vocat de⁹. de mō do ad gaudia vite eterne.

vulgare

m **Ortus est se**

ner: et plenus dierum. Gen.

35. Hec verba formaliter dicta sūt de patriarcha Isaac tñ trāsūptiue ī isto defunero videm⁹ esse cōpleta: q: et senex obiit et plenus dierum. Dec. n. duo solēt hōies desiderare .I. dñi vīuere: et filios supstitos reliquere. In hac autē auctoritate duo sunt p̄sideranda. p̄: smā: q: dicit de viro iusto q̄ mortu⁹ ē senex: s̄m ē. q: dicit pleni⁹ dier. Disserrendo p̄ scripturā sacrā: et p̄ alios. doctorū libros inuenio: q̄ q̄ moriunt sūt in quadrupliet statu et differentia.

Quidā sūt senes: s̄ n̄ pleni dier.

Quidā pleni dier: s̄ nō senes.

Quidā nec senes. nec pleni dier.

Quidā et senes: et pleni dier.

Deico primo. q̄ quidā moriuntur senes: s̄ nō pleni dierū. Isti sunt q̄ dies suos h̄nt vacuos: et sine fructu in p̄sona talis d̄. Job. 7. Ego habui mēses vacuos. Dicūt expositores morales q̄ dies vacui dicunt: in q̄bus hō nō opat: q̄cōq̄ ad salutē suā p̄tinens. De Tito autē impatore d̄. q̄ quā semel sederet ad mēsam: et veniss̄ in etus mentē q̄ illo die nihil strenuum ac memorabile egisset: mēsa relinquit et cū gemitu et dolore exclamādo dicit. O amici mei dies istū pdidi. Cogitate o charissimi mei: si iste gentilis: tantū doluit de amissione vni⁹ dicit: q̄ntum debent dolere christiani. et nunq̄ cessare die noctaq; a bono op̄: et precipue quā cognoscāt: q̄ capill⁹ de capite eoz non peribit. nec mo

mentū t̄p̄is qn de oibus rōnē reddant in die iudicij. Unde Ber. ait oē t̄p̄s imp̄sum: requiret qualiter fuerit expensum. Et tō dicebat sa/p̄s. Eccl. 4. sicut p̄terna t̄p̄s: et bellina a malo. S; sūt aliq̄ senes t̄p̄e: iuuenes hō moribus. q̄ nunq̄ voluerūt expendere t̄p̄s sibi datus in bono op̄e de q̄b⁹ Apoc. 2. d̄. De die eis t̄p̄s vt penitentiā agerēt. et nō voluerūt penitere a fornicatiōe sua. T̄rto dico q̄ quidā moriunt pleni dierū. sed nō senes. Isti sunt boni et bene viuētes. qui quotidie crescunt in op̄ibus virtuosis. de q̄bus. Ps̄. Ibunt de virtute in .v. v. d. d. l. l. Et apte illud dicit ps̄. Sapientie. 8. Consumat⁹ in breui: expleuit t̄p̄a multa: q; v; in breui t̄p̄e quo vixit: ita studuit: et festinauit bñ facere: q̄ tñ fecit: ac si multo t̄p̄e vixisset. Unde illi dies dicuntur pleni. s. bonis operibus. Et ideo de Tabita que fuit de istoz numero d̄. Act. 28. plena erat bonis operibus et elemosinis quas faciebat.

Tertio quidā moriunt: nec senes nec pleni dier. Tales sunt hōies videntes in lasciujs: expēdentes totū tēpus in vanitatibus et inuirijs sicut videmus multos facere. Sed vob̄ illis: quia dulcedo eoz tempo ralis: vertetur ī sel in alta vita. Isti sunt insensati: et bestiales: sed non intelligent. Unde ps̄. 3. Etb̄. dicit delectari maxime in delectandis gustus et tactus bestialitas est. Et idem ibidem. Appetitus est insatiabilis circa delectationes. Et ita ē in veritate: quia quando hō plus

Sermones fúnebres

querit delectationes sensualiter: tanto magis anxiat: et alias qrit. Et id prudentes hoies debet suppeditare oē qd appetit caro miserrima. vñ Aug. dat tibi cōsiliū. d. Melior ē modica amaritudo in saucibus: q̄ eternū tormētū in vīscerib⁹. Tere multo satius ē: nōc ponere frenum sensualitati: et concupiscentie: q̄ postea in inferno in eternis comburi. Quarto quidā moriunt et senes et pleni dierū. Isti sunt illi qui hic saq̄ vixerūt: et hī vixerūt v̄ die i dīe melius operātes: vt ait. Scī. lōga est vita: si plena ē. Implet autē: quā sibi alius bonus snū reddidit: et ad se potestātē sui transtulit. De quorū numero fuerūt. Dauid et. Sāct⁹ Job. qui ait. 9. cap. Dies mei trāserunt sicut nances portantes poma. Nautis. n. poma portans. quacūq; trāserit odorē suauissimū relinquit. ita et viri Iusti onnisi pomis fructū: et fructibus bonorū operū: odorē bone fame et exēplum pbītatis posteris derelinquūt. Marine autē nautis: odorē pomorū emittit: quādo salus mercibus portū applicat. Sicut est qñ homo i sine vite sue bene vixit: et virtuosē: appropinquat ad portū felicitatis eterne: tūc apparēt poma scilicet vtutes et opera bona redolentia coram deo: per glorificationē: et coram hominibus per imitationem. Talem credimus rarissimum nostrum. M. defunctus exiit. Et idco merito eum commendare possumus. et dicere mortuus est etc.

11 Otum fac mi

hi domine finem meum. ps. 38. Ego enī scrutando scripturas rep. rio: q̄ quilibet homo sine finis: siue peccator: libenter vellet scire finem suū: quantum scilicet deberet in hoc mundo. Sed peccatores p̄opter vnum. Iusti vero p̄pter aliud. Peccatores vt possent liberius peccare: et plus in delectabilibus morari d'centes. Bene possumus adhuc multum gaudere: qz .xl. annis adhuc superuimus. et i sine poterimus postea facere penitentiam: qz deus est misericors. Iusti vero vellet scire finem suū: vt melius se prepararent per veras penitentiam. De quorū numero erit. Dauid. d. qd subdit i ps. vt scia quod dedit mihi: id notā fac mihi. finem meū. i. notifica q̄ntū vitare habeā. In sacra. n. scriptura inuenio q̄ aliquid potest notificari alicui tripliciter: Primo per verba. Secundo per verbera. Tertio per exempla. Dico primo q̄ aliquid notificat alicui per verba: quibus deus notificauit finem nostrā nobis. Et hoc patet i his: qui discūt grammaticā logicā: et aliam liberalem scilicet: quia per verba magistrū: ignorātes instruuntur de istis: de quibus nullam ante habebant cognitionem. Per istum. n. modum deus nobis notificat finem nostrum. s. per vba sacre scripturę: vis scire finem tuū: Lege. Job. 14. Ubi ait. Breues di-

vulgares

es hominis sunt. Vita hominum in breui habet finem suum habere. Vñ ipse de^o. Apo. ultimo ait. Ecce ego venio cito: et merces mea mecum est: reddere unicuique s. s. o. s. Vñ possumus colligere et verbis istis qd breues sunt dies hominum: et finis nra p xpmus. Et qñs erit vita vniuscuius qd. Talis erit finis ei^o: qd dicit vnicuique reddet. Ex^o plo illor qd vicio se vtrerūt habent. Luce. 16. De vlti epulone: qd ppter peccata et sua vitia sepultus ē in inferno. post mortē. Ecce finis eius. Itē veniet cito reddere bonis bonis. Ex^o plum tbi dē. De lazaro qd ppter paciētiaz et virtutes alias: post mortē est receptus in sinu abrahe. Et hoc est: qd dicit. Apo. Ro. 6. Finis vero. s. bene viuendum vita eterna. Ecce qño p verba notificat vnicuique finis eius rē. **T**Secūdo. Alqd sit notū alicui p verbera. Sicut patet de magistris circa discipulos et patre. circa filios: de dño circa seruos qd. s. p sbera notificat eis illud: qd p verba noluit intelligere. Sic facit omnipotens deus nobiscū. Ut enī nobis suum nostrum notum faciat verberat nos infirmitatibus: tribulationibus: angustiis: pressuris et tormentis multis. Nonne tibi notificatur finis tuus quando contine febrem pateris: quando dolores in corpore sine cessatōe sustines: quādo rē. Certe sic. Si ergo dilectissimis verbis dulcis non instrumur verberibus: saltem emendemur: vt sciamus finem nostrum: de proxi

mocentire voce saluatoris attestante qui ait. Mat. 24. Vigilate. scilicet in bona et vera penitentia: quia qua hora non putatis. s. h. v. Et quo enim nescis finem tuum: para te in occursum domini o anima christiana. et ne tardes de die in diem. quia nisi sic feceris: ille nō te preparatum inueniet.

TTertio. Notificatur aliquid alicui per exempla. hoc patet in scriptoribus. pictoribus et huiusmodi: qd videntes aliorū opera. instrumtur ad operandum similia. Sed plus deus plus facit nobiscum: qd quotidie ponit exempla ante oculos nostros de termino et fine vite nostre: non parcendo vnicuique: nō pauperibus: non potentibus: non sapientibus robustis: non iuuenibus: non senibus. Eccl. 7. Moritur doctus similiter vt indoctus. et ad hoc probandum non indigem^o rationibus: quia ad sensum patet. Hodie enim vnus occiditur gladio nec potest dicere. De^o adiuu me: modo moritur alter in naufragio: modo ille in campo: ruit: iste in lecto occumbit subito: ille necatur iste suffocatur: alij anima extorquetur adeo qd nullus euadere potest qui vel isto modo vel illo ad mortem currat. Et rarissimi nonne ista sunt exempla: que nobis finem nostrum notificant. Certe exemplum habemus: et habuimus ante oculos nostros nunc. Ecce clamat ante nos. propheta. d. Entendate in me istus: que ignorant peccastis ne

Sermones funebres

forte preoccupati: queratis spatium penitentie: et inuenire non possitis. Vides istum mortem iustitiam: tu restitue vides illum mortem cum odio mortis: tu cuius oibus pacem habeto. Et isto meritis post finem tui: quem tibi deo no tificauit: pro: obere. ex eplo ad regula celoz puenire. Ad que. 7c.

b **Latit mortui:**

qui in dno moriuntur. Apo.

.14. Pro cuius verbi declaratioe. Sciendum quod olij holuz: q ec hac vita decedunt: sicut infantia: sicut a dul top: quadruplex est differentia.

Quidam in dno moriuntur in dno.

Quidam cum domino.

Quidam propter dominum.

Quidam contra dominum.

Qui vadunt in locum purgatorie afflictionis.

Qui in locum super glo:ificatioe:

Qui autem in limbum.

Qui pro locum eterne damnatioe.

Quelibet istorum differentia: et trispartita diuidit. Primum ergo moriuntur in dno: hi sunt qui decedunt in statu gratie et sic in dno. i. cum gratia dno moriuntur: non tamen mundi. Et id non statim post euolare ad gloriam: quia nihil coingnatum intrabit in eam. Apo. vlt. Tales. n. decedunt ad locum. ubi oportet purgari illos per ignem: quem locum dicimus purgatorium. Et nota: quod est duplex purgatorium loquendo de loco. vnum est generale declinatione. Et hoc est in centro terre: prope infernum. Aliud est speciale dispositione. Et hoc est in aliquo loco sicut placet diuine dispositioe et ordinatioe. Sicut patet

alia paschalis: 7c. Et hoc est illud de plebs. primo quoniam aliquis commisit aliquam mortalem peccatum. et quo habuit committit: et sic remissa est culpa tamen non soluit hinc totam penam debitam. Secundo quoniam aliquis decedit cum culpa venialis tamen sine mortali. Tertio quoniam quod decedit sine mortali. et venialitatem cuius reatu pene venialis: potest fieri ut quod per contritionem consequitur remissionem non est culpe venialis: et remaneat debitor pene. quod debet veniali quam pena soluet in purgatorio. De his tribus. Apo. dicit. p. cor. 3. Si quis supra edificat super fundamentum hoc. scilicet det ligna. fenu. et stipulam detrimetur partem: ipse tamen saluus erit. Sic tamen quasi per ignem. Per ligna intelligit primum modus. per fenu secundus: per stipulam tertius. Pro istis ergo primis quod in domino moriuntur: sunt suffragia scienda que sunt in quadruplici et differentia. Quod. n. i. d. e. Ele. mofine: et. Ictanta. Item hec aut potissimum locum optinet missa. Nota exemplum paschalis: cuius animam peperit. S. Germanus epus. Campanus Item exemplum illius presbyteri in balneo: reperit quemdam defunctum sibi obsequere. In quarto dialogo rra hec habes circa finem. Tales ergo dicuntur. Hi spe. non re. Et hoc est quod dicit. Thema. Btl. C. Secundi est dno. i. in gratia dno. et sine aliqua culpa originali. mortis et venalis: et sine aliquo reatu pene. decedentes. Tales. n. statim euolat ad celum. Et hi quoque ut primi sunt in triplici differentia. Primi sunt infantes: quod cum baptismo aque moriuntur. De quibus

vulgares

dicit Aug. ad Petrus diaconum. Parulus: q nuda ppria voluta-
te credere. nec penitentia p peccato
q8 originaliter traxerit agere pos-
sunt sacramentum fidei: q8 est san-
ctū baptisimū: q8 diu rōis etas eoz
capax eē nō p̄. sufficit ad salutes.
Pro talibus nō eē orādū. **C**etero
cūdo sunt martires: q baptizātē ba-
ptismo sanguinis. Et id statim ad
ecclī euolat: q̄uis nō fuerint bap-
tizati baptismo aq: pp̄ def̄ etū aut
mīstri aut clemēti: sic fuerūt retho-
res disputātes euz. h̄erina. matre.
conuersi ad fidem ab ea. Pro istis
etiā nō est orandū: q: vt ait. Aug.
Inuisā facti matris: q orat pro ma-
tre. 3. Sunt q baptizantē baptismo
flāmīnis. i. spūs sancti. Sicut sunt
penitētes: qui tāraz cōtritionē ha-
buerunt: q̄ oīs culpe ⁊ pecc̄ remis-
siones sunt cōsecuti. Sicut fuit la-
tro in cruce. Nec p̄ istis est etiā orā-
dū. Sicut etiam. Maria. Magda-
lene: que h̄ statim post contritionē
decessisset. statim ad paradysum
euolasset: ⁊ de multis alijs: qui nō
indigent orationibus: ergo **C**ōclu-
do. Beati mortui. rē.

Tertio p̄ter dominū. Si sunt
infantes: qui euz peccato solo origi-
nali decedūt: qui dicūt mortui: nō
in domino: circa p̄terea eū dño: qz
nō cum gr̄a dei: q: sine baptismo.
De qbus. Jo. dicit. 3. cap. Nisi q̄
renatus fuerit ex aqua ⁊ sp̄ritu:
nō intrabit in regnum dei. neqz cō-
tra dominū: quia non cum morta-
li: sed p̄ter dominum. Et hoc con-
tingit tripliciter: p̄mo quando pa-

rentes nolūt eos baptizari. Sicut
pagani: ⁊ Iudei. Secundo quan-
do non possunt: puta propter dese-
ctum aque. Itē si propter igno-
tis sacerdotis defecerūt: q: nescit for-
mam baptisimū: tales non saluātur
sed descendūt ab limbum: quia nō
induerūt christū: que p̄ baptisimū
induimur: vt ait apo. Gal. 3. Em-
nes enim qui in christo baptizati
estis ep̄m induistis. Tertio quando
parentes negligunt. par. quia expe-
ctant aliquem absentes vt baptize-
tur: vel alia causa non necessaria.
Et interim infantes moriūtur. Ta-
les infantes descendūt ad limbum:
⁊ parentes nisi peniteant ead infer-
nus. Pro talibus quoqz nō est orā-
dum: nec ecclesia intendit pro tal-
ibus orare: quia non sunt capaces
gr̄at̄e d̄uine. Nota contra paren-
tes. qui circa hoc sunt negligētes.
Nota casum de quodā puero. qui
dum a parentibus diserretur bap-
tizari: quādam nocte fuit a diabolo: vt
cruclimo: circūcisus: ⁊ quūz tota no-
cte vociferaret p̄ner: nec seiretur a
nutrice quis haberet: de mane eō
surgens intuent eum circūcisum:
q8 fuit mirabile. **Q**uarto. Mo-
riuntur p̄tra dñm. Isti sunt qui eū
peccato mortali d̄cedunt: per q8
homo efficitur inimicus dei: rō qz
fr̄onū eadez est disciplina. Mans-
festū est autem: qz p̄ obedientiā effi-
citur quis amicus dei iuxta illud:
vos amici mei estis. sc̄. que. p̄. v. d.
dominus. Jo. xv. ergo a contrario
homo p̄er inobedientiam efficitur
inimicus dei: ⁊ cōsequenter: h̄ in hoc
d ij

Sermones fimbres

peccato decedat mori: & ptra dñi. in
ita illud. Qui nō ē necē ptra me
est. Ln. 14. Cōstat enī q̄ peccū mor
tale nō est aliud: s̄ trāgressio diuī
ne legis & celestīū inobediētia mā
datoꝝ. fm̄ Ambꝛ. Cōcludit̄ ergo:
q̄ p peccatū mortale efficiē hō in
micus dei. Et ideo tales q̄ dñi mo
riūt: & mori dēiūt. Pro talibꝫ ergo
nō est orandū. Nec sancta mat̄ ec
clesia pro talibꝫ intēdit orare nec
etiā nos debemꝫ: q̄ in inferno nul
la est redemptio.

¶ Cum venerit

q̄ hora corꝝ reminiscamini: q̄
ego dixi vobis. Jo. h̄z sapiētes tres
sunt ptes prudētie. s. Memoria p̄
teritorꝝ: Intelligētia p̄sentīū: & pul
dentīā futuroꝝ. Quā īḡr̄ inter oīa
que agimꝫ. prudētia fit maxime ne
cessaria. Jō inter alias p̄tutes et
opationes: quas potissime ī hōibꝫ
cognoscimꝫ esse: est q̄nī ī arduis ne
gociis prudēt̄ se h̄sit. iuxta sentē
tiā. Salomonis. Prover. 27. Frā
in angustis cōprobat: h̄nc est q̄
hō q̄ prudēt̄ in morte se h̄z pru
dens merito ab oībus dicit potest
quuz negociū mortis fit valde ar
duū: q̄ est vltimūz terribilissimū. fm̄
P̄hm. 3. ethimologionū. Circa q̄
si prudēt̄ volumꝫ agere: debemꝫ
habere tres p̄dictas partes. s. vt.
¶ P̄mo cōsideremus p̄terita.
¶ Secūdo intelligamus p̄sentia.
¶ Tertio p̄vidēcamus futura.
¶ Et q̄ ista tria sunt nobis multū
necessaria in nostris negotiis. Jō

christus deus noster in verbis p̄po
fitis hoc nobis insinuat. d. Quā ve
nerit hora. s. mortis ascen: remini
scamini: q̄ ego dixi vobis: sic debe
re accidere. Et quare: q̄ hec locu
tus suz vobis. Quis verbū in eter
nū p̄manet: q̄ celum & terra transi
būt. Verba autē mea nō tr. Ln. 2.
Quantum ad p̄mum. Sciendū est
q̄ scientia q̄ adiscitur: cito obliuio
ni traditur: nisi repetat. Et s̄o sicut
assiduitas studij est vna de clauis /
bus sapiētie ita memoria vel repe
titio scitoꝝ. Et ideo ne scientiaz
mortis obliuiscamur: que nobis ne
cessaria est & utilis dicitur. Remini
scamini. s. sepe de morte cogitare q̄
quāsdem cogitatio: seu memoria va
let ad multa: & precipue ad reducē
dum peccatoꝝ ad deum: iuxta il
lud. Ps̄. Reminiscere. 1. 9. ad. d.
vniuersi fines terre. Et ad retrahē
dum ipsum a peccatis. Unde. Ec
cle. 7. Memorare nouissima rē. s̄
gura de. Antiocho. p̄mi. Macha. 6.
Qui ait. Anne reminisco: mala: q̄
feci in hierusalem vasa auri & ar
genti. Quid regem ierichoꝝ spo
liatoꝝem hierusalem: nisi peccatoꝝ
est spoliatoꝝem animam suam: & au
ferentem inde vai. l. omnes vir
tutes: quis reminiscens mortis: con
fiteretur peccatum suū. per quā cō
fessionem absoluitur a peccatis: et
regitur. Unde in r̄co: datidē mor
tis semper debes care cum Tho
bia. d. Ne reminiseris v̄se delicta.
mea: vel parentum corꝝ: neq̄ v̄n
dictam sumas. d. pn. rē.

vulgares

Secundo debemus intelligere presentia. Et qz vt dicit. Greg. plus mouent exēpla q̄ verba. ⁊ p̄sentia q̄ preterita. Idco si memoria mortis preteritorū nō te mouit. ad beneficia tendā. respice istos. qui hodie mortuus est. q̄te sacrū pulchritudinis nobilitatis potēte. vt merito possit assimilari statue Nabucodonosor cuius caput erat aureū. pect⁹ ⁊ brachia aurea. ⁊c. Modo autem audi. Job in persona ipsius. d. Ex pollauit me dñs gloria mea. ⁊ abstulit coronā de capite meo: destruxit me vndiqz. Et vt ait. x̄ps si i vridi ligno hoc faciunt. in arido qd fiet: Hoc est. si mors prostrauit istū sanenē pulchrū. forte. diuitem ⁊c. quid faciet de scne. ⁊ debili ignobili. ⁊ paupere quasi dicat. multo magis. qz vt ait apls. Omne qd antiquatur. ⁊ senescit ppe interitū est. Et hoc oibus dicit. et maxime mulieribus in sua virtute p̄sidentibus. Eccl. 38. Memoz esto iudicij mei. qz sic erit et tuū. hodie imbriteras tibi. Tertio debemus puidere futura. vnde nota s̄m doctores. qz diuere est facere. Ps. dixit et facta sunt. Tunc. n. deus iudiciū mortis fecit quādo dixit. Quacūqz die comederitis ex eo morte moriemini. Gen. 1. Et quibus deus mortem non fecerit. sed ipsi manus. ⁊c. Sap. tñ causa mortis est peccatū. Et quia sentētia dei est irrepocabilis. quia ego deus et nō mator ait p̄pha. in persona dei: idco est s̄ma certitudinc: mortē debem⁹ expectare. Et quia iste carissimus noster. N. erat cer-

tus de morte: timens mortē sempiternā. raliiter ordinauit vitā suam. vt nō filius mortis sed filius dei cū alijs vocaretur. De quibus ait. ps. Ego dixi dñs estis ⁊c. Rogemus ergo omnipotentem deum. vt mētes nostras dirigat in beneplacito suo. vt et nos mortis tpalis remissentes suglamus mortem eternam. Aqua ipse nos liberet. q̄ est bñ. de. amē.

Elioz ē: mors

quani via amara. Eccl. 30: vos debetis scire. multa esse que sunt per se ita liquida ac manifesta vt probatione. vel declaratione nō egeant. sed statim quum dicuntur approbantur. vt si dicatur qz ignis sit calidus glacies frigida. mel dulce: sel amarum ⁊c. Quia deū sunt q̄ nsti demonstrentur: et probentur: nullo modo credantur: ita enim videtur cōtraria. Ut si dicere m vobis qz terra est rotūda ⁊ qz sub pedibus nostris est alta habitatio hominum: nisi ratione vobis probarem non crederetis: ⁊ tamen est ita in veritate hoc idco dico: quia vobis proposui vnam verbum Salomonis: qz opinioni hominū nō videtur verum: sed totū contrarium. Et tamē iterū ē: qz dicit. Dicit. n. qz melior est mors ⁊c. Scio certe qz illud nō videt vobis vcp ⁊ credibile qz si esset melior naturaliter hō inclinaretur ad ipsam appetendā. Sed ego video qz omnes ⁊ omnia mortem sugiant ⁊ vitam timent ⁊ custodiunt: ergo non videt verū sed p̄trariū. Quā tñ ita sit p̄itas.

Sermones funebres

Et ideo qz videt pbarietate habere. Debet ratioe pbari: qz hō p̄ma facie nō credit: rōne credere cogit. Dicit ergo Salomon. Melior est mors q̄ vita: qz hoc fit vep̄ p̄.

¶ Ratione quietationis.

¶ Ratione durationis.

¶ Ratione cōmendationis.

¶ Ratione p̄miationis.

¶ Dico primo qz mors est melior vita ratione pacifice quietationis. Quādiu. n. sumus in hac vita: I pace et q̄te esse nō possumus: sed sumus in cōtinuo motu: et pugna: qz oportet nos pugnare cū mūdo: cū carne: cū dyabolo. Jō dicit Job. 7. Milieta ē vita hominis sup terrā. Sumus et in p̄tinuo motu. iuxta illud. Generatio p̄teriti: et ḡnatio veniit. Et iterū. Trāsit mūdus et cōcūpiscencia eius. Et Greg. dicit. Quo tidianus defectus corruptionis: nihil aliū ē q̄ quedā p̄siritatao mortis. Sed mors ponit nos in pace: et q̄te qz est intelligēdū de morte honoz. Non afit p̄uersoz. et peccator. Vñ Apo 14. Bū mortui q̄ inf Amō tā dicit spūs rē. Quā igitur reges fit melior labor: Jō mors est melior vita. ¶ Secūdo ratione durationis. Suis modicum durat. qz vapo: est ad modicū p̄cō. fm qz dicit. Apo. Jacob⁹. Et etiā nos dicit ad mores. iuxta illud. Ps. 88. Quid est hō q̄ vnat et non. v. m. q̄i. d. nullno. S3 mors corporalis ducit nos ad vitā p̄p̄tā. q̄ nunq̄ finit. Vñ Apo. 2. Cor. 5. d. Quādiu sum⁹ in hoc tabnaculo Igemiscim⁹ grauat⁹ eo: qz vōlemus expoliari:

sed sup̄estit⁹: et absozeat mortale: qz ē ad vitā. Quā situr vita p̄petua ad quā nos due mors cozporatio: fit melior vita ozruptibilis sequitur qz melior fit mors q̄ vita.

¶ Tertio rōne cōmēditōis. Quā diu. n. sum⁹ i vita p̄siritandare aliquid secure nō possum⁹: p̄p̄ diuersa et varia p̄cula que hic sunt. qz qmō videt iustus bonus. et sanctus. pōt cadere. et cadit in reccatum. qz modo sapiēs efficit stult⁹. Et ideo dicit. Sapiens. Eccle. 1. Vñ mortē ne laudes quēq̄ Et 3re. Landa post vitā. magnifica post p̄sumatio nē. Landa nauigantis felicitates. sed quā p̄duct⁹ erit ad portā. Landa dicit virtutē sed quā p̄ductus est ad triūphū. Sed mors nos tuos ponit tranquillo portu ideo secure laudat et cōmēdat. Quā ergo mors ponat i tuto et certo portu salutis vita v̄ i incerto. q̄ melior et c.

¶ Quarto ratione p̄miationis. Scitis. n. qz dū sumus in hac vita p̄misi eternū habere possumus. sed p̄ mortē ad illud oportet nos p̄uenire. Unde Paulus hoc p̄fideraus dicebat. Ph̄. 1. Cupio dissolui et esse cū xp̄o. Quā igitur ad vitam eternam habendam et possidendam fit creatus homo. et ad illam p̄uenire non possumus. nisi per mortem corporalem. quid frustra laborat homo mortem fugiendo: Jdeo ad illam obtinendam melior est mors q̄ vita. vt asserunt verba p̄ncipio sermonis p̄posita. quod intelligendum est semper de morte iusti et non peccatoris.

Reuertar i do-

mū meā. vnde criul. Ln. xi.
 Secunda sententiā tam Phoz q̄
 sanctorū doctoz. vnaqueq; res h̄
 naturalē inclinationē ⁊ amorē ad
 locū vnde pdueta est. Ratio q; in
 loco vbi res recipit esse melius con
 seruat in suo esse in sua p̄fectiōe. q̄
 alibi. vnde P̄s. li. de celo. ⁊ mun
 do. d. locus est p̄seruationis locati.
 Exemplū de p̄s̄e. q; locus eius est
 aqua. Ideo p̄seruat i ea: ⁊ extra eā
 corūpit ⁊ morit̄. Iō ⁊ medici q̄
 habēt aliquē infirmum. q; sit extra
 suā patriā. quē nō possunt liberare
 tā cito: dant ei p̄siliū. vt ad pp̄las
 patriā redeat. Et h̄nc est q; hō est
 stens extra suā patriā. q̄uis h̄eat
 multas diuicias ⁊ honores ⁊c. Nō
 nihil sibi videt. q; est extra suā pa
 triā ⁊c. Sic sp̄a aliter loquēdo. P̄s
 ma ad quā ē aīa n̄ra creata. ē i ce
 lū. Nam s̄m oēs creatur a deo. qui
 creādo infundit. ⁊ infundēdo creat.
 Iō aīa oīs. habz singularē inclina
 tiōē ad hoc celū. q; ibi recipit eē
 et melius ibi p̄seruat. q̄ alibi. quia
 ibi b̄rificatur. quā b̄rificatiōē oēs
 appetunt. Teste Doctio. 3. de con.
 p̄s. ad. Eīa mortalīū cura. quam
 multipliciū studiōz labor exerceat.
 diuerso quidem calle procedit. ad
 vniū t̄n beatitudinis sinē n̄stī pue
 nire. quo adeptō. nihil vlt̄r̄ desi
 derat. Ideo iste desinet̄ q̄uis ha
 buerit diuicias. dignitates et hmōs
 in hoc mundo. t̄n q; extra suū locū
 erat. semp̄ habuit naturalē inclina
 tiōē ad celū ⁊c. ad patriam super-

nam. in qua aegeret p̄seruationē:
 q; est locus pp̄rius q; p̄seruatio nō
 pōt haberi in hoc mūdo. pp̄ter va
 riabilitatē: et corruptibilitatē. Iō
 recte de eo dicit Thema nostrum.
 Reuertar in domum meā vbi criul
 in qbus verbis tria tanguntur.

CPrimo consumatio presentis pe
 regrinationis.

CSecundo inclinatio conuenien
 tis consolationis.

CTertio assuetudo decentis cōlun
 ctionis.

Ideō dicit. Reuertar. Iō dicit i
 domū meam. Ideo dicit vnde cri
 ul. Primū ergo qd̄ tāgitur ⁊c. Est
 p̄sumatio presentis peregrinatōis.

Eidem̄ enim p̄ experientiam: q; q̄
 aliq; mittitur ad aliquem locū: si
 ne ad aliqd̄ p̄agendum: p̄ quo de
 beat merere honorem: puta ad stu
 diū: vt aegerat scientiā: vel in aliq;v
 officium: quo cōpleto consuevit ad
 patriā reuertī. Figura habet Tho
 bic. 12. De filio Thobie: et angelo
 qui missus fuerat ad illuminandū
 patrē. Cuius iam illuminatiōe cōple
 ta est angelus. Tempus est: vt re
 uertar ⁊c. Sic spiritualit̄ vnusq;v
 nostrum mittitur in hunc mundū:
 tanq̄ scolaris ad studium: ad pu
 gnā dimicando p̄tra diabolūz car
 nē: et mundum: q; dicit Job. Missi
 cia est ⁊c. Peraeto ergo certamine
 debet dicere homo: reuertar ad eū
 qui me misit. i. ad deū. Quia ergo
 hic noster charissimus. N. peregit
 officium: studium: et n̄ticiam suā.
 Ideo dicit: reuertar ⁊c. **C**Secūda
 vero q; tāgit: est inclinatio p̄ueniē

Sermones funebres

his solationis: et hoc tangit quod dicit: in domo mea. Pro quo sciendum est: quod semper appetitus inclinatur ad bonum: siue sit apparens: siue relictus. Quod igitur vita eterna sit summe bona et plena multis bonis. Ideo iste defunctus ad istam domum semper inclinatus fuit: tanquam ad summum bonum ad quam homo peruenit et merito dicere potest illud Luce. In domo tua oportet me manere.

¶ Tertium autem quod tangit est affectio decem tribus coniunctionis. Et sic dicit unde etiam. Pro quo sciendum est quod res nunquam quiescit donec sit in loco proprio. Nam ad proprium locum sue naturae redeunt ubi Eccle. I. Ad locum ubi creantur flumina reuertentur. Quod igitur locus anime sit eadem omnipotens: et non mundus iste. teste. Apost. 9 ait. Debe. 12. Non habemus hic manentem civitatem etc. Et hoc fit: ad quam peruenit. N. Et merito dicere potuit quod transiret ex hoc mundo illud. Jo. 15. Exiit a patre: et venit in mundum: iteque relinquendo mundum: et vado ad patrem etc.

o. Portet mor-

tale hoc inducere immortalitatem. Pro huius auctoritatis declaratione: has tres rationes proponam: et modo sologitico procedam. Quarum prima talis erit.

¶ Prima corpus humanum est mortale propter elementis compositionem.

¶ Secunda corpus humanum est mortale propter defectu commissionem.

¶ Tertia corpus humanum mortale resurgit incorruptibile: propter

operis boni retributionem.

¶ Prima conclusio probatur. Et quod est compositum ex quatuor elementis est mortale. Sic corpus etc. Item. Et compositum est ex diversis humoribus: et frigus est mortale. Sic corpus humanum sicut etc. ¶ Secunda probatur. Et corpus humanum principium trahit ab Adama. Sic corpus Adae factum est mortale propter peccatum: ergo etc. Maior huius vera est. Minor probatur per auctoritatem sacre scripture. Gen. 2. Quacumque hora comederis: morte morieris. Ecce. Invidia diaboli: mors introiit in orbem terrarum etc. Iohannes. 2. Nisi que peccaverit ipsa morietur: ergo etc. vera. ¶ Tertia conclusio probatur potest sic. Ad iustitiam pertinet reddere unicuique mercedem sui operis. sicut quod quis operatur. Sed talis retributio non dabitur nisi quod corpus resurget. ergo oportet corpus resurgere propter talem mercedem: vel retributio nem. Maior huius probatur: multum loquendo. Minor. Redde quod debes et alibi. Maior. Quilibet mercedem dignus est mercede sua. Minor probatur auctoritate Anastasii: dicit in. 3. simbolo note fidei. Ad cuius adventum. o. h. etc. Et sequitur nunc egerunt ibunt etc. Quia vero mala etc. Ergo propter talem mercedem oportet hoc mortale resurgere. Et resurgendo dabitur ei sui operis retributio. Que criminum duplex que retributio sunt dicitur anime: sicut corporis glorificatione: eas ponunt nostri doctores theologici. Et precipue si le gloriosus doctor. Sanctus Tho

vulgares

mas de aquino. qui dicit. q̄ quan-
do Juder venit ad iudicandū. et
angelus canet tuba. de quo ange-
lo loquitur. Hieronim⁹ dicit. Sicut bi-
bam. sine comedā videtur illa vox
sonare in auribus meis. Surgite
mortui venite ad iudicium. De ista
tuba loquitur. Apосто. vbi dicit.
Cantet enim tuba et mortui re-
surgent incorrupti. Dicit igitur ipse
q̄ ad talem vocem tube. omnes re-
surgent. et resurget hīs dormibus or-
nati.

C Primo leuitate.

C Secundo subtilitate.

C Tertio impassibilitate.

C Quarto luciditate.

C Quinto visione.

C Sexto odorazione.

C Septimo dulci voce.

C Octavo pulchritudine.

C Nono emanatione.

C Sunt enim illa beata corpora ita
icuta. q̄ transeunt in momento:
quocunq; volunt. hoc patet de cor-
pore christi glorificato q̄ ex sua
agilitate et leuitate ad celos ascen-
dit. quod differt multū a terra. eo-
dem momento.

C De secunda. subtilitate. pene-
trabunt. impar solis. qui penetrat
vitrum et non frangit. Et hoc patet
etiam de Chri. Vñ stantibus Apo-
stolis hostio clauso s̄ fenestris. ap-
paruit. Et ideo dixerunt. Cognoue-
rūt dominū in fratre dō panis. An-
de Apostolus ait. Seminat corpus
animale et resurget spirituale.
C De tertia sunt enim impassibi-

lia nulli detrimento passionū sub-
iecta. Hoc patet auctoritate apo-
stoli. in principio posita. E potest
mortale hoc induere immortalitē.
et corruptibile. induere incorrupti-
bile. C De quarta sunt enim ista si-
quidē corpora gloriosa. clara so-
le et dico septies. Math. 13. Fulge-
bunt iusti sicut sol in regno patris
sui. Et notādū q̄ dicit sicut sol. qm̄
et ipse sol h̄ pmo hoc. q̄ est leuis. et
agilis. subito extendit ab oriente
ad occidentes. Subtilis. 2. quia pe-
netrat. 3. Impassibilis. q̄ penetran-
do non leditur. Et. 4. lucidus quia
illuminat totas terras. Et hec oīa
habebunt corpora beata q̄ erant
satis animabus iuncta.

C De quinta vero quodlibet corp⁹
beatum ab oībus videbit. et ipsum
omnes intuebitur. Vñ notandū
de visu. Visus. n. corporis glori-
ficati et differt a visu corporis p̄nitenti quāq;
differentiis. Prima differentia est.
q̄ corpus nostrum solūmodo videt
exteriora. et gloriificatū et interiora.
et exteriora. Secūda differentia. q̄
si hoc corpus respicit superius. eo-
dē intuitu non videt inferius. Cor-
pus autem gloriificatū. eodem in-
tuitu videt et superius et inferius.
Tercia differentia nostrum corpus
non adeo bene cernit ea que a lon-
ge sunt. sicut ista que prope sunt.

Illud vero etc. Quarta differentia
corpus nostrum si respicit ante. nō
videt retro. Illud vero sic. Quinta
differentia non omnes simul videt.
Illud vero etc.

Sermones funebres

De. 7. de odoracione. Illa corpora effundent odorē amēnū. ⁊ suauissimū. Et nota q̄ non solū effundēt vnum odorē. sed diuersos. ⁊ homo erit tanto plus quanto fuerit vas diuersarū virtutū ita erit diuerso / rū odor. **De. 8. pulchritudine.** Oīa corpora erunt pulcherrima. ⁊ pulchritudo vni⁹ erit diuersa ab alijs. **Dis. n. dotibus solūmodo ornatū corpus illius.** qui vixit in hoc p̄sentē corpore virtuosē. ⁊ ad vltimū ab illo anima recessit ī sēde ecclēsie ⁊ ī gratia dei. Sicuti fuit iste de quo hodie facimus presentem cōmōrationem: viri excellentissimū: ipsum vero laudare valeo: quoniam vas multarū virtutū fuit. **Die. n. fuit. sapientia decoratus: p̄sertatione honestus. Sermone discretus. Tēperantia modestus. Coniūctia magnanī⁹. Iusticia p̄clucidus. Patientia armatus. Fide perfectus. Caritate seruidus. Spe robustus. Et sere oībus virtutibus imbut⁹. Et quia habuit in se tot ⁊ tantas virtutes. ideo laudat eū p̄phā: **Dauid. vi. Ps̄.** Dic accipiet. b. a. d. ⁊. m. a. d. s. q. h. ē. g. q. d. Et nota q̄ per has virtutes. quas in vita est operatus. vocat eum dñs. d. Serue bone ⁊. s. l. l. g. d. t. Et ipse r̄idet dñ. **Reuertar in domū meā: vnde erit / ni. Erat de celo ⁊ veni in mundū iterum relinquo mundum. ⁊ vado ad p̄rem. Et est ipsa anima deco / rāta his dotibus: Insignita dei imagine. Deco: rāta similitudine. Nota ta spiritu sancto. Redēpta sanguine p̄p̄rio xp̄i. Depurata cum ange****

lis. Capax beatitudinis. Meres bonitatis. Particeps rationis. Et his oībus dotata fuit anima istius. **Is** eaz vocat dñs. d. **Veni electa nica ⁊. p. in. te. t. meū.** Et ideo q̄ vocata est a dño filij ⁊ parentes eius non debent flere: ymo gaudere. licet q̄ graue sit a tristitia posse contineri quādo amittitur talis pater. Et sō q̄tam ad respectum vite presentis possunt parentes eius dicere: ⁊ nō solum ip̄s. verum etiā omnes con / terranei. Quomodo sedet sola ciuitas plena populo facta est quasi. v. d. g. Sed nolo in presentē habere istum respectū. sed ad illud. qd̄ ip̄e dicit cū p̄phā **Job.** Tempus ē vt reuertar ad eū qui me misit vos autem benedicite dñm. ⁊ enarrate oīa mirabilia eius ⁊ consistemur coram domino oībus viuētibz q̄ mihi fecit hic misericordīa: per gratiā: ⁊ in alio dabit gloriā ad quā.

Decabis me ⁊

ego respondebo tibi. **Job**

Nota q̄ quislibet vocatus de ma / lo loco ad bonū debetur libenter ire. Figura huius habemus d̄ loth qui vocatus fuit ab angelo. d. **Eri ciuitatē. ⁊ saluum te fac in monte.** Per loth. n. figuratim loquēdo intelligere debemus quēlibet moriētem. qui a deo vocatur. d. **Eri ciuitatē. ⁊ mundū istū ⁊ te saluū fac in mōte. i. in vita beata.** Et nota q̄ talis erit ut sit per mortē. ⁊ sō mori melior est. vīta humana. Et hoc ē qd̄ dixit **Sapientē. Eccl. vii.** Melior est mors q̄ vita. Et ratio huius

vulgares

est: quia anima per mortem sa-
cit nobilissimam discursum ad deum
si modo mortatur in gratia. Et qui
libet moriens discurret. vno modo.

CPrimo de mutabilitate ad im-
mutabilitatem.

CSecundo de seruitute ad libertatem.

CTertio de labore ad requiem.

CQuarto de paupertate ad the-
saurum multiplicem.

CQuinto de fame ad saturitatem.

CSexto de vilitate ad honorem.

CSeptimo de merore ad locunditatem.

COctavo de bello ad primam pacem

CDum autem homo vult est suble-
ctas continue mutabilitate. quia.

CDe libertate ad seruitutem.

CDe requie ad laborem.

CDe diuitijs ad paupertatem.

CDe faciabilitate ad famem.

CDe honore ad vilitatem. siue vi-
cuperium.

CDe gratia ad culpam.

CDe vita ad mortem sempiternam. 22:

CIdeo dicebat Job loquendo de
his oibus miseris capi: Homo
uatus 22. qui quasi. 22. Et ideo dice-
bat poeta laureatus. Mouetur
homines more hols. 7 nihil sub ce-
lo stabile edernitur. Et in primo
de remedijs vtriusq; fortune inqt.
Quia res fortunas hominisq; cogi-
to. nihil inter ra subitos 7 tot reru
motus mortali vita inquietus in-
eno. 22. Sed quia homo morit. per-
uenit ad vera Immutabilitate. iuxta
illud sacre scripture. Ego sum dñs
qui non mutor. vnde nota q; nihil
aliud est optimu bonum. pter deū.

Et enim ita perfectum bonu. q; il-
lo inneto. anima vltra nihil querit
scdm Boetium. 3. de con. Emitis
mortali cura 22. q; est ipius ani-
me vera obiectu in quo anima ipa
speculatur. iuxta illud. Ego suz spe-
culum sine macula. ergo melior est
mors 22. **C**Secundo ad Ro. viij. Ipa
creatura liberabitur a fuitre pec-
cati. Ps. 122. laquens contritus e.
22. sp mortem. 7 melior e mors 22.
De. 3. de labore ad requie. Ps
In labore holuz no sunt. 7 cum. h.
no. f. Mat. non laborant neq;
nent. sed pater celestis: pascit eos.
Et sancta mater ecclesia catat. In
circutu tuo disse lumen est 22. De
.4. de paupertate ad thesaurum.
Mat. xij. venite bñdicti 22: Ps.
ij. Gloria 7 diuitie 22. Auga. The-
sauru habes in arca vines est: ad
issum thesauru peruenit ista ala: 22
go melior. De. 5. f. v fame ad saturi-
tate. Ps. Satiabor quum 22:
ysaie. Serui mei comedent. 7
vos esurietis: figuram de diaste ho-
bennsq; petebat gutta equer: ergo
melior. De. 6. de vilitate: ad hono-
rem. Sap. 5. hi sunt quos habuim⁹
in 22. Luce. xij. vos estis qui ma-
sistis mecu in tribulationibus 22.
Ideo cantant clerici sup mortuos
subnente sancti 22. O qlis potes
esse hono: sociari angelis 7 ab ipis
deduci coru deo. Gen. De. 7. v me-
ror: ad gaudiu. ysaie. ij. Gaudiu
leticia obtinebat. Idē. lrv. Gaude-
bo in populo meo: 7 Ps. Gaude-
bunt sancti in gloria: 7 letabunt in
cubilibus 22. De. 8. 7 vltimo: de bel

Sermones funebres

lo ad continuam pacem. Ps. 132. Ecce q̄ bonū & q̄ iucundum &c. ysa. 11. Sedebit populus meus in pulchritudine pacis in tabernaculo fiducia: & in requie opulenter ergo &c. Et ideo nō tebe mirari: si antea eulscunq; vocati a dño respondet. se velle ire. Et id quādo quia moritur eius amici ac primi nō debent flere: q; ad hoc etiā nō hortatur. Sap. Eccl. 22. Modicus plora super mortuū. Igitur vos rogo amici charissimi: vt super p̄itē mortuū flere parū debeatis: quum sit hodie vocatus a deo: de tā mī / ferrimo loco ad tam beatissimā re / quē. Sicut vere possumus autu / mare. Illis nāq; is fuit virtutibus / p̄ditus: quibus p̄t in hoc mun / do q̄ decorari. Postremo illa ac / cepit arma que sancta mater eccle / sia suis fidelibus prestat: quum ad / tale bellū cundum preuidet. Ser / uantq; quēcūq; mandata prece / pit: vt illud amplecteret. q̄d ait. Si / vis ad vitā ingredi sua mā data &c. / ad quā etiā nos ducat qui &c.

Urge propa

6 amica mea & veni. Cantico / ruz. Si bene inspicio maior ami / ctia que esse possit: est amor sponsi / in sponsam: & ecōtrario. Spirituali / ter loquēdo p̄ sapientē: qui amici / tiam perit surgere intelligere debe / mus christū & per amīcā animam. / christus. n. sponsauit sibi animam: / iuxta illud. Offec. Sponsabo te / mihi in fide. Et ideo sūme eam dil / git. Ideo cantatur in ecclesia. Spō

sus amat sponsam. Saluator visi / tat illam. vnde notate charissimē / quādā esse consuetudinē. spōsians / votem dare maritis. Libellus autē / facit oppositū. Nam ip̄e preparat / votem spouē. Et prima dos quam / p̄parat anime: cō ista: & iste votes / erunt quinq;.

¶ Prima ad mirabilē pulchritudī.

¶ Secūda rōnis capacitatem.

¶ Tertia sp̄itum sanctū in ado / ptionem.

¶ Quarta pro eius dilectione pro / priū sanguinem.

¶ Quinta in immortalitatem.

¶ Dño dedit sibi admirabilēs pul / chritudinem vnde Salo. Cant. Egre dere pulcherrima dominarū / & abi post vestigia gregum & pascē / hedos tuos. loquitur hic anime. q; / ea est pulcherrima creaturā. Et / q; hoc sit verum. q; sit pulchritō: et / creatura alia probatur. & primo ra / tione ordinatiōis rerū supernarū. / Nam deus ordinauit terrā: que ē / villos: oibus alijs. q; ē ser reliquo / rum. Est. n. terra stabulam: in quo / deus proiect fecit aliorū elemento / rum & celoꝝ. supra terram ordina / uit aquas. supra aquas aerem: in / pra aerem ignē. Et supra hec quat / tuor elementa ordinauit planetas / .l. lunā: supra luam speram igneā / supra sperā igneam mercurium: su / pra mercuriū venerē. supra vene / rem solē: supra solem martē. supra / martē Ionē: supra Ionem Satur / num: & supra hec. celum stellarū: & / supra stellarū cristallinū: & supra re / liqua: celum empireū. Et in illo po

vulgares

sunt deus anima rōnalem in signū
 pulchritudinis: qz locus ⁊ locatus
 fm phm debent pportinari. Celus
 empiricum est pulchꝝ per psequēs
 ⁊ ipsa anima: que tibi collocatur ē
 dium rez pulcherrima. Ideo de se
 ipsa dicit pulchra suz ⁊ decoꝝa filia
 Ierusalē Lantico:ā. ⁊ ista est
 pꝝima dos anime. **C**Secūda dos
 est ista. dedit illi deus rōnis capaci
 tatem. qz cā fecit capaceꝝ ratiōis;
 vnde pꝝs in pꝝimo de anima. dicit
 Operatio pꝝpꝝta anime est ipsuz in
 telligere. vnde scire debetis specta
 tissimū virū: qz deus fecit diuersas cre
 aturas. Et his creaturis. Aliqꝝbns
 dedit esse solū. vt sunt lapides. ali
 quibus dedit esse ⁊ viuere. Aristo.
 aliquibus ⁊ esse ⁊ viuere ⁊ sentire.
 vt alalibns: aliquibus esse ⁊ viuere
 ⁊ sentire ⁊ intelligere. ⁊ hoc solū
 vltimū cōmunicauit iohis angelis.
 et etiā anime. ⁊ ista est secūda dos
 quam dedit anime. **T**ertīa dos
 est ista dedit illi spꝝritū sanctum in
 adoptione; qz dotauit eā spꝝritū. s.
 omnibꝝ donis. et gratiis. **Q**uar
 ta dos est ista. dedit illi pro eius di
 lectione pꝝpꝝtum sanguine; qz pro
 eius amore sanguinē suū sudit sup
 lignū crucis. iuxta illud Apoē.
 Ipse lauit nos a peccatis nostris
 i sanguine suo. ⁊ his verbis. d. Ber.
Anima est insignita dei imagle.
Decozata similitudine.
Desponsata fide.
Redēpta sanguine pꝝprio.
Deputata cum angelis.
Heres bonitatis.
Lapar beatitudinis.

Et particeps ratiōis.
Altima dos est ista. dedit illi sū
 moralitates. Et ideo immortalis.
 Nam ipsa anima est quā simplex.
 Et qz sit immortalis pꝝbatur exēplis
 scripturarū. Dicit hic illud exem
 plū illius abbatris. que pꝝorabant
 monaci mortuū. Qui dixit. O stul
 ti nolite flere. qz non mortuus. sed
 de morte ad vitam peruenit. Exēpluz
 etiā illius scolaris bononiēsis. qui
 mortuus apparuit socio suo. qz to
 tus ardebat. Exēplū laꝝari qua
 tridnau. qui iam setebat. Ecce er
 go videte quō bene est dotata. Et
 quibus verbis comprehendī potest.
 Iesum xꝝm sūme diligere animā
 nostrā rōnalem. Et qz ipsam sūme
 diligit. Ideo eā vocat. d. Verba pꝝ
 libata. Surge. ⁊ surge de loco isto
 vltimū. ⁊ veni ad locū beatitudi
 nis. Et ista nō pōt surgere. nisi rell
 quat corpus in terrā. Qm de natu
 ra graui est: nō sursum posse ascen
 dere. Quam igitur corpus sit gra
 ue. quia de terra. Ideo non potest
 anima cum corpore sursum ascen
 dere. Et corpus nō valet relinqꝝre
 nisi morte mediante. Igitur que
 bet anima bene dispensata cū chꝝ
 sto est contenta a corpore per mor
 tem dissolui. vt ad sponsum venire
 queat in vitam eternam. Iuxta
 illud apostoli. Cupio dissolui ⁊c.
 Et postqꝝ anima vocat a chꝝsto:
 et illa est contenta ire. parentes
 eius. ac cogniti. non debent flere.
 si quis filiorum aut alterius cu
 iuscunqꝝ vocatur. in mo gaude
 re potius. et precipue quando

Sermones funebres

virtuose vixerūt: et in gremio ecclesie quiescant. Sicut fecit ille: qui vixit virtuose: hic narrat quibus virtuti b' fuerit p'figitatus: postremo quo modo sacra ecclesie suscepit. Ideo gaudete harrissim' quia hodie christus vocauit spōsas suam dicens: surge propterea ab ista caduca vita et veni in illam terram quam monstra uero tibi: ad quam rē.

Vocabis me.

et ego respōdebo tibi. Job. 14. Et per. Job: qui dicit deo vocabis me: debemus intelligere animam cuiuslibet morientis: qui petitur a deo: ut relinquat vitam p'sentem et mūdum istam: et sequatur eū iuxta illud quod dictū est. Abrae. Gen. egredere de terra tua: et d. c. t. et veni in terra. q. m. tibi. Per Abraam qui vocatur intelligere debem' animam nostram que vocatur a deo: d. tibi. Egredere de terra tua. i. exi foras de terra. i. de corpore tuo: quod ex terra est. Iuxta. Gen. Memento quia cinis es et in cinerem reuertetur: et iterum. Fecit deus hominem de terra: rē. Hieremie. 22: Terra terra: audi verbū domini dei tui. Gen. Loquar ad ostium: quoniam puluis sim. Et sequitur et veni in terram. i. ad altam patriam: et tibi te crepare facias in gentem. m. i. faciabote angelicis choris: et sanctorum cunctis. Et ideo videtur ipsa anima se a deo vocari: et benignit' debet eū. Job. d. vocabis me: et ego rō. tibi. i. ego creatura tua r'spondebo tibi creatori vocanti me: op' manuū tuarū.

p. d. i. nisi me isto corpore solueris non potero ad te ire ista est moralis expositio et mystica verbi prelibati: Vocabis me rē. Notate quod quādo anima a deo petitur liberi' ire debet ratione multiplici.

Primo propter vocantis dignitatem.

Secundo propter vocati prelationem.

Tertio propter vie longitudinem. Quarto propter vite humane breuitatem.

Quinto propter loci turpitudinem.

Dico primo quod maxima ē dignitas vocari a rege: a papa sed multo magis a deo. Quis sit. Ipse iuxta illud. Apoc. rex regum et dominus dominantium. Et nota quod ad se deus neminem vocat: nisi prius sit iustificatus a peccato et hoc per gratiam suam: quia s'm sanctū. T'ho. nemo potest a culpa surgere: nisi per gratiam diuinam: sed potest cadere. Quos ergo vocat illos et iustificat: secū dū dictum apostoli. Quos vocauit illos et iustificauit: et quos iustificauit: illos et magnificauit. Multa huius rei in sacra scriptura: adducit possent extra. Et primo de Petro: et Andrea: qui vocati fuerunt. Et ideo iustificati: et de paulo apostolo: qui a domino. Jesu vocatus fuit: iuxta illa verba. Salue. salue: rē. de. s. Mattheo qui vbi audiuit: sequere me: confestim relicto omnibus secutus est dominum. Et ideo iustificatus. Unde notate quod talis vocatio a deo sacra: vocatur vocatio de culpa ad gratiam: quod sit per orationem

vulgares

confessionem: per cordis contritio-
nem: et per operis satisfactiones. Et
his tribus modis iustificatur a deo:
quando vocatur. his tribus modis
iustificata est hodie anima huius no-
stri. N. ut dicat postea in vltima p-
te istius sermonis. Et quia iustifica-
ta a peccato. ideo dicit ipsa. voca-
bis me etc. per gratiam. et ego respondebo
tibi per preparationem. et accipiens ve-
nirc ad te. quia iustificata. Et quia
est contenta ire. ideo vos amici ei
non est vobis flendum. immo gau-
dendum. quia sicut ad locum secu-
rum: ubi vos expectat gaudens.

Secundo propter vocati prelia-
tionem. Quilibet anima libenter
ire debet quando a deo vocatur.
quia dei anima non vocatur a deo
per mortem corporalem. est in con-
silio prelio quia habet pugnare
cum triplici hoste v. cum carne cu
demonio. cum mundo et peccato.
Primo cum carne militat. quia ca-
ro pccat. aduersus spiritum. et spiritus
aduersus carnem. ideo dicit. Job.
Militia est vita hominis super
terram. Ber. Mundus caro etc. cum
demonio. quia continue nobis infi-
diatur ideo dicit Iacobus. Fra-
tres sobrii etc. Cum mundo quia non
est obtemperandus eius. sicut debet
suo collectandum: ut sancti. inimi-
ci facti huius mundi. facti sunt amici
ei dei carat ecclesia.

Tertio propter vic longitudines.
Maxima enim distantia et immen-
sum chaos est inter nos et celum. Et
ideo qui ad celum ire debent. oportet
quod faciant sicut viatores. qui co-

medunt antequam de domo recedant.
ut melius ad terminum peruenire
possint. ad quem ire intendunt. Hoc
figuratur de. Meli. 3. R. 19. Ange-
lus ad heliam. Surge comedere. gra-
dis enim adhuc tibi restat via. etc.
Per heliam possumus intelligere
animam cuiuslibet morientis: cui
dicitur. Surge. s. a corpore. et antequam
surgas comedere. i. corpus christi su-
me. quod datur viatoribus. ut me-
lius ad terminum sine vic. valeant
attingere. Et ideo ille hoc confide-
rans cum maxima reuerentia et de-
uotione recepit corpus christi in hac
sua infirmitate. Et ideo quando dis-
cit. Vocabis me. s. de isto miserabi-
li corpore. 2. s. Dicens. nunc ad te ve-
nio domine. quia cibus angelo-
rum esca. ideo vos parentes ei non
debetis flere mortem istius. quia hu-
ius virtute sacramenti. non est mortis.
sed vult cum christo. Iuxta illud. Jo.
Ego sum panis vite etc. Si quis etc.
Quarto: Debemus pensare. Al-
te humane breuitatem. quia valde
breuis iuxta illud. Job. Memoro
mei deus. quia ventus etc. Et ideo
hanc breuitatem considerare debet
quilibet homo. et qualis breuis sta-
re paratus. ut si petatur. possit ri-
dere. venio. Et hoc precipit christus.
Matth. 24. Estote etc. Et ideo ille
considerans hec omnia voluit esse
paratus. habendo omnia facta se-
cum. ut dixi. etc.

Quinto et vltimo propter turpi-
tudinem. Locis ille in quo homo
habitat. malus est. quia plenus la-
queis ideo dicit. S. Antonius iste

Sermones funebres

mundus plenus ē laqueo: & laquei
quibus ligatur anima sunt peccata
mortua que illa queant animam.
Prouer. Fumibus peccatorū suo
rum quisq; constringitur: vnde Hie
re. Solue vincula colli tui filia syō.
Idem. Tu fornicata est cum ama
toribus tuis: & facta es velut adul
tera. Et quando anima est separa
ta a corpore: id est ab ista vita eccle
siastica amplius non potest pollui
& precipue quando moritur in fide
sicut fecit ille post qui factam omnē
preparationem dicit. Pacem meam
do vobis: sicut dicit Apostolus.
Pacem habentes & dominus dile
ctionis erit vobiscum. Ego autem
relinquo mundum & vado etc. In glo
riam eternam: ad quam.

Vado ad cum

qui me misit. Jo. xv. Scire
debetis: cines etc. q. quando aliquis
paterfamilias vult recedere a filiis
aut cognatis etc. anteq̄ perueniat
ad actum sui recessus primo p̄ ali
quot dies nunciare anteq̄ pat̄ filiis
ac amicis de recessu suo. Et ratio ē
vt ipsi filij ac cognati minus contri
stentur: quia si eos premonet ante
recessum assuefaciunt adeo in tristi
tia: q. non postea sic condolent: si
cut facerent si recederet primo die
post factam auisitationem. Istus mo
dum & stilum dominus noster Je
sus tenere voluit ammonēdo ami
cos suos: vos amici mei etc. id est di
scipulos anteq̄ recederet ab hac

vita mortali: dicens ad illos verba
preposita: vado etc. Si bene noni et
ues etc. Dominus Iesus in suo recessu
suo: vel separatione quattuor agit
principaliter.

¶ Primo proponit accessum dele
ctabilem

¶ Secundo proponit conceptum
lamentabilem.

¶ Tertio proponit profectum cō
mendabilem.

¶ Quarto proponit effectum am
mirabilem.

¶ Ibi vado ad eum qui me misit etc.
Sed q. hec locutus sum vobis: tri
sticia imp. cor. vestri. Si autem ab
itro mittat eum ad vos etc. Ille me
clarificabit etc. Primo accessus de
lectabilem. Circa hanc primā parti
culam posset quis sancti ingenij que
rere: quare filius vadit ad patrem:
Respondemus q. hoc facit quadru
plici ratione: & prima est hec. Pri
ma est motus natur. Secunda est
Actus iusticie. Tertia est p̄nctus
amicitie. Quarta extractus Lon
uentie. Prima ratio fuit actus
nature. Et hoc potest probari ratio
nibus naturalibus. Dicit enim phis
q. omnia redeunt a suis principiis
Et ratione naturali non ne vidim
us: q. sol continet mouetur de
parte orientali ad partem occident
alem: & iterum ad sim reuertitur
principium: et ibi quiescit iuxta illos
phs. Sol & luna: reuertunt in ha
bitaculo suo. Alterat̄ de etc. No
ne. et videmus q. radius solaris: q.
a sole procedit ad sim principium

vulgares

revertitur. scilicet ad solem. Similiter corpus humanum: creatum fuit ex terra: et alio tempore vivit super terram: et in fine revertitur ad suum principium. ex quo fuerat creatus. Juxta illud Gen. Creatus est deus homines de limo terre. Et ideo propheta Isaias. 22. Appellat corpus nostrum: terram: de terra. Terra terra: audi verbum domini. Et notate quod dicit terra: ter. ratione triplici. Primo quia factum de terra. Secundo quia vivit in terra terrenis vesicis: tertio quod revertetur in terram: tanquam ad suum principium: et sic habes veritatem auctoritatis prophetarum: quod omnia ad suum principium revertuntur. Sic patet modo filius debet reverti ad patrem quia a patre processit: sicut ipse se attestat. Et ut a patre et venit in mundum iterum relinquo mundum etc. Et notate quod sicut filius habet reversum ad patrem: a quo processit: ita anima mea habet reversum ad suum principium: in quo fuit creata: et hoc est celum. Et ad celum non potest per venire nisi morte mediante. ut cito habebimus in ultima particula. Igitur nemo debet perstrari in morte amici: quod per causa tantam acquisit bonum quod non consequeret nisi moreret. Juxta illud apostoli. Non videbit me homo et vult. Et ob hoc si iste aut me vivis loquitur a deo haberet licentiam. Increparet vos acerbissime. d. Nolite flere super me etc. ego vado ad patrem etc. Secundo filius vadit ad patrem: propter actum suum. Ricke. Habemus. n. in decretalibus etc.

tra de etis. Qui eo iure quod in altero quis statuit: ut et ipse debet. Sed redemptor noster hanc delectabilem legem siue decretalem statuit. ut quod se humiliaret deberet exaltari. Idem super omnes observavit. Quia nemo unquam tam profundam habuit humilitatem. quam christus. De qua humilitate loquitur apostolus. Humiliavit se etc. Et quia se sic humiliavit: ideo meretur exaltari a patre suo in celo. volendo ergo mercedem a patre recipere sue humilitatis dicit verbum propositum: vado ad eum qui etc. Tertio filius vadit ad patrem propter conjunctionem amicitie. Scire debetis quod valde desiderabile est filio dei cum patre conuiuere: quia lex vere amicitie est: ut amici simul conuiuunt: que amicitia maxima est inter patrem et filium quod patet. Nam omnia bona amicum sunt communia. Et in veros amicos debet esse equalitas. Nec omnia sunt inter patrem et filium. quia omnia dedit pater filio: Ioh. Et iam est equalitas inter eos. Nam pater et filius habent unam essentiam: idem velle: idem posse. ideo ipse videtur. Ego et pater unum sumus et Ioh. primo. In principio etc. Sunt etiam equales quantum ad naturam. et quantum ad personam. et quantum ad sapientiam. et voluntatem. iuxta illud. In tertio symbolo. Sed patris et filii etc. Et ideo videtur philippo. Philippe quid videt me etc. quia ego in patre. et pater in me est. Et equalitas est inter

Sermones funebres

eos: Ideo eorum amicitia est optima et maxima: sed de iure vere amicitie est simul vincere. Igitur fili⁹ voluit res ad patrem: ut in perpetuum eum patre vinceret. Ideo non est mirandum: si filius etc.

Quarto. Filius vadit ad patrem: propter tractum convenientie. Nam omnis anima rationalis desiderat naturam: iter peruenire ad patrem celestem. Et hoc desiderium exprimebat philippus: quando dicebat. Domine ostende nobis patrem. etc. Sed quia dicit. Io. Nemo potest venire ad patrem nisi per me: ideo convenientis erat ut ad patrem iret: et postmodum suos apostolos secum duceret: quod et fecit post missionem etc: quia ipse spiritus. scilicet corum corda accendit: quod nunquam peccauerunt. Et morientes: omnes ibant ad patrem: quia filius fecerat eis viam. Et ideo dicebat. Si autem abiero mitam etc. Spiritus veritatis qui a patre procedit: et ille monstrabit vobis viam veniendi ad patrem: qui nunc sunt cum patre. Ad quem quilibet anima deberet ire cupere: quia ut supradixi: omnis anima rationalis desiderat peruenire ad patrem suum. Pater enim aium est deus: qui cum creatur in celo. Et quod deus sit pater anime per triplicem rationem. Ratione creationis. Ratione gubernationis: et Ratione adoptionis. Dicitur autem pater noster ratione specialis creationis: quia creavit nos ad imaginem et similitudinem suam: quam aliis creaturis inferioribus non impertit. Den-

tro. etc. Ipse est pater tuus qui fecit et creavit te. Ite ratione gubernationis. Quia non omnia gubernat: nos tamen gubernat. ut et alios: cetera ut servos. Sap. 14. Tua pars prudens: et cetera gubernas. Et Sap. 13. Cum magna reverentia disponis nos. Item ratione Adoptionis: quod aliis creaturis dedit quasi mundum: nobis autem hereditatis: et hoc quod filij. Sed si filij et heredes. Apo. Ro. 8. Non accepistis spiritum servitutis in timore: sed spiritum adoptionis filio: unum: in quo clamamus abba pater. vnde in scriptura sacra. Omnium vestrum vnus est pater vester in celo. Et omnium vestrum vna est mater in terra. Unde quoniam volumus orare: clamamus in eodem deo. Pater noster etc. Mat. 6. Desiderat igitur ad istum animum pervenire. Sed istud desiderium non valent adimplere. nisi veniat ipse animus noster per viam christi. scilicet per mortem scilicet quod corporaliter moriamur: per istam viam inquit filius dei ad patrem suum. Iuxta illud: quod scribitur Luce primo. Oportuit christum pati et ita etc. ergo oportet et nos mori. Quia perfectio cuiuslibet regionis consistit in immutabilitate: que habet: sed nos habemus duces nostrum Iesum christum: qui mortuus est pro nobis ergo oportet et nos pro eius amore mori: quod mors corporis: est vita anime: eo quod per mortem corporis homo devenit ad vitam eternam. Et hoc est quod dicebat. Apo. Mortui enim estis

vulgare

et vita vestra abscondita est cum christo
 in gloria vite eterna: et quia ergo per
 mortem devenimus ad vitam eter-
 nam, sequitur consequenter: quod me-
 lior est mors: quam vita. S. 7. Eccl. 7.
 Et iterum. Laudant magis mortu-
 os. quam viventes: precipue illos: qui
 bene occumbunt. Illi enim beati mori-
 riuntur: quorum mores prohibent
 testimonium fidei: virtutibus: cari-
 tati elenioque. Et talium mors dici-
 tur preciosa. ps. 126. Preciosa est in
 oculis domini. Et dicitur preciosa pro-
 pter tres: que ipsa mors confert ani-
 me. Primo confert. Perfectionem.
 2. Quietationem. 3. Confert.
 Delectationem. Tres sunt scire vo-
 demus: quod de ratione perfectionis est
 ut unusquodque attingat ad suum:
 principium. Sed ad suum principium
 anima devota. Beata et sancta non
 potest pervenire et attingere. nisi per
 mortem: que est separatio anime a
 corpore: ergo mors Justorum dici-
 potest preciosa. Secundo dicitur re-
 spectu: quietationis. Unde notan-
 dum: quod nulla res quietari potest: nisi
 super stabile: et immobile. Sed que
 quid est extra deum: est mobile et in-
 stabile: in re illud. Boetij. Qui per
 petua mundum ratione gubernans.
 Terrarum ceteraque istorum: qui tempus
 ab eo. Ire tabes: stabiliisque manes
 das cuncta moveri. Li. 3. d. 2. Er-
 go quibus omnis res quietari deside-
 ret: oportet quod veniat per manus
 mortis ad suum desiderium: ergo
 mors illius qui ad suum desiderium
 conducit illius: est preciosa. ps. Bea-

tus vir qui etc. Tertio confert dele-
 ctationes. Vera enim delectatio est
 absque amaritudine. Sed nulla de-
 lectatio temporalis non potest se-
 quiri: nisi cum amaritudine. in re
 illud. Boetij. Quod multis amari-
 tudinibus humane felicitatis dul-
 cedo respersa est: preter delectatio-
 nem: quas anime. Justorum et Bea-
 torum a deo consequuntur: que est
 vita Beata: omni plena. iocundi-
 tate et delectatione. in re illud. ps.
 Delectationes in verba tua usque
 in finem. Istam autem delectatio-
 nem non potest habere anima. nisi
 per mortem ideo mors Justorum
 dicitur preciosa. de quorum nume-
 ro fuit. n. Et ideo mortem alacriter
 accepit dicens vado ad eum etc.

Sancta et salu-

bis est cogitatio. pro defun-
 ctis exorsere. ut a etc. 2. Macha. 2.
 cap. 6. m Augusti. Omnes qui ab
 hac vita recedunt. aut sunt valde
 boni aut valde mali. aut mediocri-
 ter boni. Considerata suorum.
 Augusti. omnibus non prodest ora-
 tio. Quum dicatur verbum propo-
 sitio. ceteraque suffragia. que pro
 defunctis sunt: profunt illis qui ab
 hac vite recedunt medioeriter bo-
 nis. i. in purgatorio existunt. Unde
 nostri doctores talem movent que-
 stionem: dei suffragia profunt omni-
 bus defunctis. Et respondent. d. q.
 non. sed solum in purgatorio existi-
 tibus. Et primo non valere dicunt

Sermones funebres

pro valde bonis: ratio quia bonorum nostrorum non egent: ad faciem totius appetitus: que est vita eterna: quia anima totaliter faciat in illa vita beata: iuxta illud. **ps. 16.** Satiabor quibus appa. **72.** Et alibi. Replebimur in bonis domus tue. Et quia appetitus beatorum faciat in ista vita beata: ideo non indigent suffragiis nostris nec auxiliis nostris: unde. **Angu. in lib. de civitate.** Dicit sic. Qui rogat pro martire in iustam facit martiri: et se quitur. Sed si aliquis nostris suffragia sunt: qui nobis uelentibus sunt in eterna requie: non sunt ista suffragia: sed gratiarum actiones. **Secundo** non valent etiam valde malis: unde. **Angu. in h. seire patrem meum in inferno esse: antequam pro eo orarem: potius me me occiderem.** Et ratio: quia si rogaret contra iusticiam divinam, faceret pro peccato: iam damnatus est eterna liter in inferno: iuxta illud. **Evangelij.** Ite maledicti in ignem eternum **72.** **Mat.** Alia est ratio: quare pro mortuis non est orandum: eo quod ab hac vita decesserunt desperati: et in inferno sunt absque ulla spe venie. **Job.** Peccantem quotidianum. Quia in inferno nulla est redemptio: **72.** **Tertio.** Profunt mediocri bonis: ut sunt illi qui sunt in purgatorio: his suffragia profunt: unde. **Angu. in 13. q. 1.** Eis hec profunt: quod quibus viserent hec sibi: ut postea potest possent meruerant: unde. **Greg. 13. q. 2.** Anime defunctorum quattuor modis adiunantur. **1.** a pena purga-

torum absoluntur. **2.** oblationibus Sacerdotum. **3.** precibus Sanctorum. **4.** elemosinis Larorum. **5.** Ieiunij Cognatorum. Quos modos Distinguit. **Raf. sic.** Suffragia quidem profunt defunctis ad absolutionem: pene: a qua possunt absolui: quattuor modis. **1.** modo per intercessionem. **2.** per orationem membrorum. **3.** per orationem Sanctorum. **4.** modo per intercessionem capitulis ecclesie. **5.** existit: et sic adiunantur per oblationem altaris. **3.** modo per modum pene. **1.** elemosinarum largitionem. **4.** Per modum absolutionis pene. **1.** per ieiuniorum afflictionem: et ad predictos modos: omnes alij reducuntur. Sed **Magister Doctorum Sanctus. Thomas. in 4. Sententiarum dicit.** quod distinguitur istos modos: dicit quod duplex est ecclesia scilicet militans et triumpans: prima non habet locum in purgatorio per modum auctoris: ita: unde. **Sicendum est:** quod anima que est in purgatorio: a pena dupliciter absoluitur: **1.** uno modo quidem per viam gratie: alio modo per viam iusticie: per viam gratie dupliciter scilicet per intercessionem publicam capitulis: que fit in oblationem sacramenti altaris. **2.** Per intercessionem. **3.** per orationem membrorum ecclesie scilicet per orationes sanctorum. **4.** Alio modo absoluitur a pena per viam iusticie: et hoc etiam dupliciter: **1.** uno modo: per viam redemptionis. **2.** Alio modo per viam pene scilicet per elemosinarum largitionem: alio modo per ieiuniorum afflictionem:

Ideo hec omnia considerateo pa
 retes nō debetis flere: sed. istis mo-
 dis ⁊ ei subuenire: vt. a peccatis sol-
 uantur. Ad secundam questionez.
 Respondet. Ray. Melius est op⁹
 caritatis quod dirigitur in deū: q̄
 quod dirigitur in homines. Ideo
 primi duo modi scilicet oblatio al-
 taris: ⁊ oratio sanctorum sunt me-
 liores ⁊ perfectiores: q̄ duo ultimi
 quia principaliter dirigitur i deū:
 alij vero duo in hominem. s. elemo-
 syna: ⁊ Ictunium. Notate de p̄mo
 suffragio. Sanct⁹. Thoma. in. 4.
 Sententiarum: ⁊ etiam secundam.
 Ray. in sua summa dicit: q̄ princi-
 palius suffragium est. Sacramen-
 tum altaris. Et ratio est: quia in ip-
 so continetur: christus qui est fons
 caritatis: cuius intercessio excolit
 omnes: ideo ⁊c. Ideo voo confide-
 rates ista omnia: nolite flere: sed eis
 succurre per dicta suffragia: vt si
 quo tenetur vinculo: possit absolui
 ⁊ sic sancta et salubris erit cogita-
 tio pro defuncto orare: vt. a. p. s. per
 gratiam dei: que nos ⁊c.

¶ Anima plus ē

¶ Esea. l. cor. pus. Math. 6:
 Secundum cursuz prudentie ⁊ co-
 gnitionis naturalis quanto res est
 melior ⁊ nobilior: preciosiorq; tan-
 to magis ac maioris studio ē custo-
 dienda. Sed quum hoc ita sit. Et
 ratio naturalis habeat locum ve-
 ritatis nos dicemus animam esse
 custodiendam omni cura. potius
 q̄ corpus: ratio. quia nobilior. om-

ni creatura mundi. ill. que quidem
 nobilitas. potest pbari aliquibus
 argumentis. probatur igitur a lam
 eē nobilior: em omni creatura mū-
 di. Illa dicitur esse nobilior et per-
 fectior creatura mūdi. que deo ma-
 gis assimilatur. Sed anima ma-
 gis deo assimilatur. q̄ omnis alia
 creatura. ergo anima est nobilior ⁊
 perfectior omni creatura mundi.
 Assumptum de deo notum est. ⁊ li-
 quidum. ⁊ manifestuz. quia est per-
 fectissimo. immo ipse dat ceteris p-
 sectionem: artiter semper est perse-
 ctior opere. et illi nihil deest. ps. 15.
 Dixi deo. deus meus ⁊c. Ma-
 ior patet. Minor probatur. Sen. p̄
 mo creauit deus animam ad yma-
 ginem et similitudinem suam. ⁊c.
 Item. Illa creatura dicitur esse no-
 bilior inter ceteras creaturas que
 continet in se omnes perfectiones
 aliarum creaturarum. Sed anima
 continet in se omnes perfectiones
 aliarum creaturarum. ergo anima
 est nobilior: in ceteras creaturas.
 Maior liquida. Minor probatur.
 Grego. in quadam Smelia super
 illud verbum. Ite et predicare euā-
 geliaz omni creature deo. Anima
 habet quid cōmune cum omnib⁹
 creaturis. habet esse cum lapidib⁹
 viuere cum plantis. sentire euz anī
 malibus: intelligere euz angelis. er-
 go ⁊c. ps. 7. Minus est eum paulo
 minus ⁊c. Aliq; qui pambulat ⁊c.
 Augusti. super. Sen. ad litterā. Sic
 de⁹ ē in p̄ oem creaturā ita aīa oēs
 creaturā nā et dignitate preccellit.

Sermones funebres

Sed theologi doctores sacri. dicunt
q̄ angelus nō est nobilitas aīa natu
ra sed dignitas statu: & officio: quia
ipse cōtēplatur deū mō absq̄ me
dio. S; quedā auctoritas. Jo.

dicunt. Mēsurā hōis que ē & angelū
videt p̄radicere. R̄sident. d. q̄ illa
auctoritas intelligit de futuro. Nō
autē de p̄senti. Ubi verū est q̄ quedā
aīa habebūt tantā gloriā: quantā
angelū: & plus. Quā ergo cines p̄
stātissimi aīa sit tāte dignitatis: de
bet hñ custodiri: & maxime a pecca
tis p̄ que deū amittit: & suā nobili
tatē minuit: & imaginez dei perdit.

Ubi. B. Frat̄ p̄tra p̄p̄tōres clamat
alta voce. d. O aīa ad imaginē dei
creata: dei similitudine v̄corata cō
cūis sanctorū: & coheres angelorū
erubescet potētiā p̄traxisse similitu
dinē. Et igitur anima nō amittat
suā nobilitatez: debet a peccato ca
uere: & maiorez cūram debet hō ha
bere v̄ anima: q̄ de corpore. Unde
nota qd̄ debeat sacere quelibet ani
ma dñ; est in corpore: ne in eternū
in inferno damnetur. Figuratiue
ostenditur. Gen. 19. Ubi dicitur q̄
duo angelū venerūt Sodomaz: vt
exerterent eam: & inuenerūt Loth
sedentem in foribus ciuitatis &c.

Et cogebant eum dicentes. Surge
& tolle v̄rorem tuam: & duas filias
quas habes: & ascende in montes:
& salua animā tuā: in monte: & edu
cerunt eum extra ciuitatem &c.

Per Loth intelligitur quelibet ani
ma christiana: in qua est peccatum.
Loth interpretatur: vincetis siue li
gatus: cathenis peccatorum: & se

det in foribus ciuitatis. L. in extre
mo vite sue: quia in mōi puncto
ad mortem currit. Ina illud. Pe
riculum in mari &c. l. sequitur eo
sedente venerunt v̄o angelū: per
quos intelligende sit due inspira
tionēs. Altera que dicit. Recede a
malo. Altera fac bonū. Ps̄.

Recede a malo & c. et cogebant
eum angelū. d. Surgit q̄ extra ci
uitatem. Iste due istratiōes pec
catorum excitant a peccato. Intra il
lud. Apostoli. Surgit dormis &
exsurge a mortuis. Sed si mo
riens vult surgere: cesse est ei q̄
secum ducat v̄rorem: & duas
filias. Per v̄rorem intelligas pen
tentiam: per primā tam confessio
nem: per secundam r̄sactionem:
et cum his filiabus eber exire in
marē: & saluare anīa suā in mē
te: & non respicere tro. l. ad tem
poralia: que relinq̄: post mortē:
& sic in hoc mundo atq̄: & in fu
turo gloriā. Ame.

Adiu voces

de celo &c. Doct. 14. Secū
dum diuinam scripturam: reper
mus quadruplices voces claman
tium.

C Prima peccatorum.

C Secunda damtorū:

C Tertia purgantium.

C Quarta iustorū.

C Prima dicitur v̄ peccatorū: s.
hominum mundacorum: qui sine
dedict voluptatibz delictis: de
quibus dicitur. Gen. 2. Venite
perfruemur: que ha sunt in ter

Vulgares

ra. I. hac vltima et vtamur creatura ad libidinem celeriter in iuuentute nostra: et vino precioso impleamus nos: et non intereat flos nostri temporis. Coroznemus nos rosis. i. vanitatibus: antequam mors nobis euentiat: et a nobis nullum fiat solacium absque luxuria.

Secunda vox est damnatorum: quam damnati in inferno emittunt: propter icuissimas penas quas patitur: et portant propter peccata: que commiserunt: dum hic viuerent: pro quibus penitentiam non egerunt. De hac voce dicitur. Ista. s. Vox eorum quasi maris sonabit: que vox est confusa et querulosa. Et ista vox generatur ex agitatione fluctuum. Sic vox damnatorum est terribilis confusa: et querulosa: propter fluctuam agitationem. i. propter penam magnam: que eis est impartita propter eorum peccata: que commiserunt. Isti damnati emittunt voces horribiles: et tamen non exaudiant: quia non clamant per contritionem suorum peccatorum: nec propter misericordiam consequendam. Sed solum propter multiplicem tormentorum penam. Sicut clamabat diues in inferno sepultus.

Tertia vox est purgandorum: qui in purgatorio purgatur: et isti emittunt vocem ad nos viuentes: petentes a nobis: adiuuari suffragijs. Unde Job. Loco istorum dicit. Misce mihi. et. Propter quod viuentes debent audire voces istorum: et desiderium eorum opere adimplere. Ps. Beatus vir qui imple

uit desiderium suum: pro ipso. Ecclesia. Qui obturat aures suas ad vocem clamantis dicentis misere mei. Misere mihi. et ipse clamabit: et non exaudietur voce mea.

Quarta vox est in super: quam emittunt ad deum orando pro se: et pro peccatis mundi. Ps. voce mea. Ad dominum clamavi. et. Usque in descensum. Ista vox audit a deo. Ps.

Clamabit ad me et ego exaudiam eum. et. Ista voces emittunt ad deum veri penitentes: quando querunt saluari et iustificari. iuxta illud: Ps. iis. Clamant in toto corde exaudi. et. Usque preueniunt. Figura de Ezechia rege: cuius voces laqueymabilem exauduit deus. Iste dicitur audire vocem tuam: et vidi laqueymas tuas: et descendi liberare. et.

Hanc vocem laqueymabilem debet emittere quilibet mortuus stendo peccata sua instar Ezechie. et dominus exaudiet vocem eius: ut etiam audiuit vocem Zacharie: et Elisabeth. Cui angelus dicit. Ex audita est oratio tua. et Elisabeth. vroz tua pariet tibi. s. in senectute sua. et. Hac voce laqueymabilis clamauit ille defunctus. N. duz viueret. cui dictus est. Ex audita est oratio tua. et helisabeth. i. vox tua laqueymosa pariet tibi filium. i. gratiam quam finita pena que tibi pro peccatis tuis dabitur in purgatorio. penitens ad gloriam. ad quam nos christus perducere dignetur. Amen.

Misere mihi.

Sermones funebres

Eddite: que

sunt *Lesaris*. *Lesari*: que sunt dei deo. *Matth. 22*. Scenn dū *Macrobiū*: *Tullium*. *Seneca*: omnesq; doctores tam gentiles: q̄ grecos: tā modernos: q̄ antiquos: *Iusticia* est reddere unicuiq; q̄ suū est. Est itaq; corpus ex terra: ideo terre tradendum est: sicut suo creditur: et sue creditur. *Iuris il / lud. Genesis. 3*. *Memento* q; pul / vis es: et in pulucrem reuertaris. *Nis* vero est sp̄s: et ideo sp̄itus debet reddi: qui est deus: q; suū esse ex deo habet: igit̄ tanq̄ creato ri suo reddendus est. Sed nota q; deus nunq; operat̄ iusticiā sine mi sericordiā: nec misericordiā sine iu sticia. ¶ *Primo* aliquādo vtrunq; manifeste: aliqñ vnū aperte: et alte rā occulte: et aliquādo. e. cō. aliqñ vtrūq; occulte. *Utrūq; operat̄ ma nifeste: et aperte: vt in salustioe bo noy*. Quia iuxta iusticiam dat bo nis bona. *Eperat̄ etiam misericor diā manifeste: q; remunerat vltra meritum et p̄dignū. Terte* Paulo.

Nō sunt p̄digne passiōes huius tēporis sed futurā gloriā: que reue labit̄ tē. *Uñ Bernardus*. *Fatcor* nō sū dignus meis prop̄iis meri tis regnū obtinere celoꝝ: s; dupliet ratiōe obtinēs illū dñs me^o iesus x̄ps et hereditate patrio: et merito passiōis: altero ipse p̄tentus: alte rā mihi donauit: cuius dono illud mihi v̄dicere nō erubescō. ¶ *Se / cūdo* aliquādo operat̄ iusticiā ap te et misericordiā occultā: vt in pec

catorib; p̄ tribulatiōe. *Sic̄l san. Antonio*. *Qui a decimibus est ve hemēter cecus. Itē tēā p̄sterina* et *Senio*: q; similit̄: ecc̄sa ē. ¶ *Ter tio* Aliqñ operat̄ misericordiā ap te: et iusticiā occulte: in expecta / tione peccōis: q; piū et misericōis expectat vt peccato reuertat̄. *S; q; magis expectat: et arecti^o punitet*. *Uñ Valeri^o mori. i. li. de religioe*. *Lento. n. gradu* sed iudiciā sui di uinis p̄cedit iras: ordit̄ q; suppli cū: granitate cōpenit. ¶ *Quarto* aliqñ vtrūq; occulte: in inoeciōib; et pueris in limbo a diuis: et in iser no obtrusis diuisib;: q; hīc videbā tur boni: et iusti. *Sed hīc possēt q̄ri*. *Quare q; de^o punit hī est vt dicitur* pius et misericōis: vltra: p̄dignā vel demeritū: *Nā ille q; peccat: peccat t̄paliter: et de^o illū punit eternalit̄: q; nō ē ita pius re. Xñ. David* q; q; uis peccā sit t̄pale: tñ isict et detur pat̄ et̄nale. *s. s. s;: q; et̄nale mone bit culpa: et peccatū tanq̄ materia ignis. Itē merito cremat̄ et punitur eternaliter. Itē alia rō: q; p̄ peccā offendit̄ deus: q; est infinit^o. Ideo infinite d; puniti. S; q; hō nō pōt po:itare infinitā int̄fici: de^o vult q; po:itet extensue. s. p̄ tēpus infinitū. Itē alia rō. *Qz mala volūtas re probor̄ ē eius: iō et p̄a d; eē et̄na* ¶ *Primo* declaratur hoc etiā exē plis. *Primo*. *Uēditio cuiuscunq; rei est momētanea: et tñ possessio est perpetua: et eterna.* ¶ *Secūdo* *Itē*. *Vulneratio ē momē tanca: et tñ cecitas est pertua.* ¶ *Tertio* *Itē*. *Casus in sonas est**

vulgares

tpalis: et tñ detēto est perpetua:
Quar. Itē. Effusio oculorū ē mo-
 mēta: et tñ cecitas est eterna.
Quito Itē. Postio venientē tpa-
 lis: et tñ mortē operat ppetuam.
Serto Itē. Actus cuiuslibet sa-
 cramentī ē momentaneus: tñ ē ppetuo
 character. Sic in pposito. Misericor-
 dia et iusticia dei manifeste ostēdit
 opata a deo in amico nro. primo.
Misericordia qz vocant eā a labo-
 re ad requiē dicens. Venite oēs q
 laborastis. Et ego etc. Secūdo qz
 vult eā coronare corona immortalitatis.
 ps. Gloria et honore coronastis
 eī. et pstituit eā etc. Et Sap. Ser-
 minabit sicut lilium. et florebit in eter-
 nū ante etc. Ad ppter eius merita
 sed ppter suā pssimā misericordiā.
Servo iusticia. qz reddet illi iux-
 ta opera sua. Jo. Teste i Apo. 14.
 Epā. n. illoz sequunt illos etc. Iste
 igitur vt implet dicitū dominicū.
 Reddite que sunt etc. Se disposuit
 in vita ad gratiā hīc p penitētiā.
 Jeunium: oratōes: elemosynas: ce-
 ciliarum visitationes reddēs vni-
 cuiqz quod suuz est. et in futuro ad
 gloriā. per eum etc.

Plus mihi su-

perest sepulchri. Job. 87.
 Ego consideravi dicit patientissi-
 mus Job q est vna extrema demē-
 tia vna stultitia: q persona satiget
 ad acquirēdū res mundanas: res
 temporales: res corporales: qsi qsi
 bene stētant et mihi crepuit cor ad
 accumulandū veniēdo. ac mortem
 de oibus rebus non remanet mihi
 nisi vna parua fossa: vniū obicuruz
 et strictum sepulchri. Solum mihi
 superest sepulchri. Si nos inuesti-
 gamus et queramus bene pruden-
 tes cines mei nō reperimus q qsi
 homo est vitius habet magnā am-
 plitudinē magnā latitudinē q lon-
 gitudō tota restringitur qsi ipse ho-
 mo venit ad mortē. vnde ego repe-
 rio q homo vitius hz duplicem la-
 titudinē v3 primo habet latitudi-
 nez nature: et anime: magnā latita-
 dinem habz ala in vno corpore vt
 no habet latitudinē q̄tam ad ef-
 fectiā et q̄tam ad suas virtutes.
 Quātum ad suam essentiā anima
 est i toto corpore et tota in qualibet
 pre corporis. vnde non est aliqua
 sic parua sic vltis in corpore huma-
 no qsi vniū in qua non sit tota aīa
 essentialiter et h̄m suam naturam et
 non est solum in cerebro vel capite
 vt dixerunt quidā reprobari a p̄ho
 in libro primo de anima: sed tota i
 digito pedis et manus et breuiter
 vbiqz est tota essentialiter. Et hoc
 tu habes clare ab auctoritate Au-
 gustini in. 6. libro de tri. cap. 9. Abi-
 sis. Creatura quoqz spiritualis sic

Sermones funebres

est anima est quidē in corpore cō-
paratione simplici: sine compara-
tione autē corpore multiplex est et
ipsa nō est simplex. nā ideo simpli-
cior est corpore qm̄ non mole distū-
ditur per spaciū loci: sed i vno quo-
q3 corpore et in toto est et in quali-
bet eius parte tota est nō solū ala
habet latitudines in corpore vno
q̄tum ad essentiam. S; etiā q̄tus
ad suas p̄tes. debetis notare q̄
ipsa anima fm̄ suas virtutes quo-
niam virtus visua est in oculo vir-
tus auditua ē in aure: et sic de alijs
virtutibus sc̄m̄ suas virtutes nō
est tota in qualibet parte corpore
q3 virtus visua nō est in aure: vir-
tus auditua non est in lingua &c.
Concludo ergo breuiter: et dico q̄
homo viuens habet magnā latitu-
dinem q̄tum ad naturam: or verte-
cartam: el se ne vene la spirata mor-
te et totam hanc latitudinē restrin-
git in t̄m̄ q̄ ipsa anima nō est i co-
pore nec essentialiter nec virtualit̄
nec in toto corpe nec in aliqua par-
te ipsius corpore. Solū ergo mihi
supereit sepulchrum. ¶ Secundo
dico q̄ homo viuens habet latitu-
dinē fortune modo distat se q̄tū
ad carnem. in sillabus: parentibus:
modo q̄tum ad temporalia. v3 in
thesauris: et pecunijs: et mercemo-
nijs: in hēdificijs: in agris in vineis
essendo sic ampliatu3 et dilatatu3
venit mors et t̄lo suo restringit eū
in vno paruo loco vnde cōsideras
hoc. Ecclē. loquit̄ de se ipso. 2. capl.
dicēs. Magnificauit opa mea visq3
et nihil permanens sub sole. Solus

mihi supereit sepulchri: et hęc verba
suerunt coram vobis sumpta. No-
ster. H. passato ab ista presenti vi-
ta raminando sepenumcro ex mē-
te istam locutionē Job et videndo
a pertissime in oibus hjs reb3 m̄
danis nō esse aliud nisi vanitatem
afflictionē spiritus et corruptionem
et q̄ tu morte nō acquirit aliud ni-
si vna parua fossa quando fuit in
isto mundo visus accumulare res
in quibus non est vanitas. sed vir-
tus. non afflictio spiritus. sed gau-
dium mentis nō corruptio. sed per-
petuas et virtutes et bonas ope-
rationes. hęc narra vitam suam et
virtutes suas et sine3 suā. possum3
ergo concludere et dicere sibi anda-
cter illud q̄ dicit psalmista in Ps.
S3. Ibat de virtute in virtutē iud.
deus deorū in syon Lu. N. q̄ am-
bulasti per viā huius m̄di de vir-
tute in virtutes gaude iubila et fae-
festū quoniam conemplabis deus
deorū facie ad faciem in syon. I. I
tam eternā. velimus et nos dilectis
sini viuere virtuose in hoc m̄do
v: mercamur videre ipsam sumus
bonum facie ad faciem in isto mun-
do per gratiam &c. Amen.

¶ Non est mor-

tua puella: sed dormit.
Mat. 9. volens sors pietatis iesus
xps. parentes amicos et vicinos ar-
chisynagogi qui plorabant amare
mortē filie sue vnicę. dicit sacer euā-
gelista Mat. q̄ vertit se ad multu-
tudinem et dicit. O brigata nō plo-
retis nō est mortuus &c. Quāuis ne

vulgares

turalibus phis ista locutio appa-
 reat falsa et impossibilis. Egregij et
 ues mei q vna puella mortua sit
 vna et dormiat. Cum dicat p:cept
 ph:or Aristo in lib. de som. et vigi-
 lia istas duas passiones. s. dormire
 et vigilare esse passiones animalis
 vna tñ apud imperatozē nature. i.
 omnipotentem deum est possibilis et
 verissima. Nec est mirandum: vide-
 mus. n. per experientiam aliquas
 res videri falsas hoibus simplici-
 bus idiotis et grossis et tñ esse veris-
 simas hoibus doctis et in scientia
 educatis: v. dicatis mihi. Quis hō
 spoliatus philosophya posset ima-
 ginari totam terrā esse minozē vna
 stella celi: certe nullus et tamen apud
 phos istud est verissimū. Itē quis
 vnq̄ posset credere id q̄ credūt. s.
 q̄ tres spirituales res in corpe res
 inmateriales res que p̄ma facie vi-
 dentur fieri et impossibiles et tamē
 sunt possibilis et verissimilif reuer-
 tendo ad proposi. hec locutio dñi
 nostri iesu xp̄i: isti vident phis impos-
 sibilis et tamen sibi qui est deus et
 homo est possibilis et verissima nō
 est ergo mortua puella. Considerā
 do pluribus vicibus istam locutio-
 nem charissimi. Ego repto sub bre-
 uitate tres conditiones personarū
 de quibus alique vinct et in verita-
 te sunt mortue. Alique vident mor-
 tue et in veritate sunt mortue. Ali-
 que et sibi vltimo vidētur mortue
 et in veritate sunt vne. Dico primo
 q̄ alique persone videntur vne et
 in veritate sunt mortue et iste sunt
 illi que fecerunt sibi paradisū de

hoc mundo qui posuerunt totā se-
 licitatem suā in rebus huius mun-
 di qui stant suffocati et submersi
 neli placere dilecti e solatione mū-
 dani carnali et bestiali qui clausere
 oculos per non refiguardar p̄u el
 celo per nō se recordare p̄u v̄ dno
 vt nō recordarentur amplius pro-
 prie salutis. Isti tales videntur q̄
 sint vni et nō solam vni sed etiaz
 bene vni: et tñ dolorosi e meschine
 sunt in veritate mortui quantū ad
 animā. Et illud est q̄ dicit tuba fi-
 dei xp̄iane Pau. apostolus scriuan-
 do ad Thimo. 5. capl. Et dua q̄ in
 delicijs ē vnaes mortua ē. et ideo
 angelus dñi ep̄o pergami qui erat
 de ista p̄ma brigata dicit Apoc. 3.
 capl. Scio opera tua: q̄ nomē hēs
 vt vnas et mortuus es: et de istis
 p̄mis nō dicit dñs p̄ba. assumpta.
 Aliqñ alq̄ vident mortui et in ve-
 ritate sunt mortui et isti sunt illi q̄
 p fragilitatē vel ignorātiā vel p̄
 p̄tā maliciā hāēdo peccato mor-
 tali stant indurati: et obstinati in
 malo et nullo mō dicere volūt cul-
 pā sed poti⁹ volūt mori cū ipso pec-
 cato mortali et ire ad sepulchrum
 eternum. Et isti tales homines de-
 sperati: homines diabolici: homi-
 nes inhumani videntur mortui
 quantum ad corpus et sunt in veri-
 tate mortui quantū ad animam et
 quantum ad corpus et ista mors
 .s. anime et corporis est multum
 plus a terra multum plus crudelis
 multum plus terribilis q̄ sit solam
 mors corporalis: de qua terribilitate
 loquens. Ang. Sepulchris limpi

Sermones fuchbres

diffimulatum totius ecclesie militantis l
.13. d. ei. del. cap. 12. Dicit hoc. Illa
enim mors est grauior: et omnium
malorum pessima que non sit sepa-
ratione anime et corporis sed i eter-
nam penam potius vtriusq; cõple-
ru. Ibi contrariõ non erũt homi-
nes ante mortem nec post mortem:
sed semp in morte: ac per hoc nõq;
vuentes nunq; mortui: sed sine fi-
ne morientes: nunq; nõ erit homi-
ni peius in morteq; vbi erit mors
ipsa sine morte. Nec enim dicit do-
minus de istis verba assumpta.
Alique alie persone et iste sunt vlti-
me videntur mortue et in veritate
sunt viue. et isti sunt illi q; viuunt i
hoc mundo virtuose iuste et sancte
et quando passiuo sine peccato in-
de tali et moriuntur cum gratia oĩ
potentis dei et quibus videatur mor-
tuis quantum ad corpus. In verita-
te non sunt mortui sed viuunt quã-
tuz ad animam in eterna vita. In
persona quõrum paulus ait. et ad
Cor. 6. Quas morientes et ecce viu-
mus. Et. Ven. Beda sup illo passu
Lu. 20. Deus autem non e mortuo-
rum sed viuorum dicit. Est autem
vera vita qua iusti deo viuũt et qui
corpore moriuntur: et de istis vlti-
mis dicuntur a domino verba as-
sumpta. Et quia ista puella est pas-
sata ab ista presenti vita fm q; mi-
hi facta fuit relatio a personis fide
dignis visa est viuere virtuose: hic
nara vitam: suas virtutes: et sine vi-
te sue. si purgata diligenter ab om-

ni peccato possum credere q; sit
de ista vltima brigau. Quãobrem
ardamente possumus dicere v ca-
thema assumptuz. Non est mor. pu.
et. O p̄es. o matres o fratres: o so-
rores o parentes et o vos omnes
alij amici non effundatis lachry-
mas non ploretis nec detis vobis
melanchoniã et afflictionem quoni-
am vestra puella vel filia soror et pa-
rentes et non est mortua sicut vos
cogitatis. scilicet quãtum ad corpus
quantũ autem et animam viuut et
dormit in gloria paradisi expectan-
do futuram spem et resurrectione:
Ad q; omnipotẽs deus faciat nos
peruenire per gratiam vt denum
possimus in alio mundo per glo-
riam. Ad quã nos perduẽt. et.

b Breues dies.

hominis sunt. Job. 14. Tã-
ta est breuitas nostri temporis et
maxime nunc honorandi etuz q;
quando cogito quasi ex toto extra
me ipsuz et prumpo: in lachrymas
et totus tremo et ex magna amari-
tudine et dolore cordis conquezo:
venisse in hunc mundum dicendo
illud q; dicit Job. 3. cap. quare da-
ta e mihi lux et vita: Et propi hoc
pius et pius fiat e me misse a voler in-
uestigare la radice et fundamento
de questa breuitate: et quando bene
quehu et requisit ego reperio q;
duo soluz sunt potissima fundamẽ-
ta istius tante breuitatis. Primum
fundamentum est natura ipsius tẽ

vulgares

poris. Secundum fundamentum est deus dominus ipfius temporis. Dico primo qd primum fundamentum breuitatis nature est natura ipfius teporis. z pro aliqua declaratione. hoc debetis notare q magna differentia e inter naturam eternitatis. z naturam temporis. fm q egregie diffinita est. a. nostro etuc Boetio. s. de con. Eternitas est iterminabilis vite tota simul z perfecta possessio sine discursu. sine successione. sine vicissitudine. Sed tepus est quedam possessio imperfecta qm illud q possidetur in tepore possidet firmiter z quiete. Ad aut inmutabilis fm rationem qz possideret in tepore hz finem z no est totum simul sicut eternitas sed hz parte post partem. s. diem post diem. mensem post mensem annu post annu z semp sine requie sine intermissione ambulat. Et totum hoc no procedit ab alio nisi qz ipsum tepus est fundatum. et radicatu supra motuz primi mobilis et primi celli et est sua mensura. Unde. 4. phisicoru. Tepus est nuncius motus fm prius et posterius. Et qz celum nunq qescit in ptinuo flaru et incontinua generatõe sequitur q tepus fundatum super hoc celu mediate suo motu fit similiter in continuo motu z ptinua generatione. sed post horribilez iudiciu celum erit immobile et non erit aliud quod tempus. Vidi dicit aquila grandis. Jo. raptus in spiritu. Apoc. 10. Et qd vidisti Jo. Vidi z an

gelus quem vidi stantem supra mare et supra terram leuauit manum suam ad celum et iurauit per viuẽtem in secula seculorum qui creauit celum et terraz et ea que in eis sunt. qz tempus non erit amplius. Venes igitur dies hominis. Quatum ad istud primum fundamentum sufficit. Secundum fundamentum breuitatis nostri temporis est dominus deus ipfius temporis totus cursus. tota longitudo. tota breuitas nostri temporis est in manu dei sicut pecunie tue sunt in manibus tuis et sicut tu dispensas tu distribuis pecunias tuas pnt tu vis. cui tu vis. et quantum tu vis. sic ipse deus dispensat et distribuit tempus ad libitum suum. Quamobrem tu bone homo non potes iuste conquiri de deo dicendo. cur deus non das mihi nisi triginta annos temporis. Et illi das. s. Cur facis me mori in flore iuuentutis et illum in senecta: quoniam illud tempus parum vel satis q tibi dat non est de bito sed ex gratia et benignitate ex dono. sicut tu das pecunias tuas. Adhuc igitur dominus tepus in manibus suis. et in sua potestate. nos reperimus in sacra scriptura dispensasse ipsuz tempus humane nature diuersis vicibus diuersis modis. et primo incipio a Genesi. nos habemus q si primus pater noster Adã durasset in gratia z no peccasset deus dispesasset tempus qz semper vixisset. sed qz peccando

Sermones funebres

perdidit gratiam accepit ab eo te-
pus viuendi et sibi curauit et dixit
ei amice: ex quo non curasti mihi
obediſſe non curasti offendere me:
non curasti perdere gratiam meam
ego quocumque nolo quod tu uiuas in eter-
num sed solus. 930. annis legitur .5. et
factum est tempus quo uixit adam
nonagētis triginta annis et mortuus
est. Item magis ultra. 6. cap. tu re-
peries quod omnipotens deus uidentem
magna peccata magna abomina-
tiones magna scelera incipere cre-
ſcere et multiplicari super terram in
tantum quod omnis caro corruerat uel
am suam mortuus ad terram iurando di-
xit hec uerba. Non permanebit spiritus
ritus meus in homine in eternum quia
caro est: eruntque dies eius etatis. c. uel
centi annorum et in presenti nostra eta-
te illud tempus abbreviatum est in ali-
quis uisus ad .77. si aliquis pur tran-
ſeunt: illud tempus quod rariū est eorum
uita potest magis uocari mors la-
bor et dolor quam uita. Dies annorum
noſtrorum in ipſis ſeptuaginta annis et
apostolus eorum labor et dolor. ait phra-
ſis. 89. et in multis personis nos ui-
demus. hodie istos annos esse abre-
uiatos. uidemus. n. quod iustus domi-
nus uni dat. 30. annos uni alteri dat
.xx. illi. 50. menses et minus etiam huius
quod sibi placet et totum hoc non proce-
dit ab aliquo nisi quod ipse deus est et te-
poris et potest facere de ipſo quod
uult breues ergo di. ho. sunt et ista
fuerunt uerba assumpta. Noſter. N.
mors: tunc est uidentem dies istius te-
poris esse breues mediātibus suis
uirtutibus suis bonis operatōibus

in quibus se exercit quod fuit in pre-
ſenti uita et in ore confessione comu-
nionis et alijs sacramentis ecclesie
que deuote ſumpit in ſuo ſine ui-
ſus est prouenire ad illam uitam ubi
ſunt dies eterni perpetui et ſine fine
Quod obire nos quod inimus hic preſen-
tes poſſumus erigere oculos ad ce-
lum et reddere gratias deo et dice-
re cum phraſa: uitam et uitam a te. et tibi
e. lon. vi. et c. Ann uita nobis de-
us concedat in huius mundo per gratias
et in alio per gloriam qui etc.

c. Epistola diſſol-

ut et esse cum christo: ad phil.
primo. Licet ista iuxta pauli apostoli
tute fidei christiane uideatur extra
ne prima facie huiusmodi. ceteris melius
deſiderare et apud horribiles et
obſtrnam mortem fit ſententia
olum phoſ et maxime Ari. in pluri-
bus locis et potius primo christico
rum in principio obiectum uolū-
tatis fit bona et omnes res que
deſiderant a uoluntate deſiderant
in quantum habent ſe alijs bonita-
tem: et ipſam maxime uideamus et
perſimentaliter in bona. ſed potius
malum quod cum primo uite que uita
est una res bonorum obire non debe-
ret deſiderari. ſed uel non deberet
appetere ſed habere ab omniſatione
non deberet amare habere in odi-
um. Tamen ſi in conſideramus
iſta locutionem talis reperimus
cauſam non eſſe caneam ſed congruē
iſſimam et conuerſiſſimam. Nos
habemus in philoſophia una res deſi-
deratur duobus modis. ſ. per ſe. et

vulgares

per accidens. Illa res desideratur per se que habet in se aliquid bonitatis: et illa res desideratur per accidens, que non habet in se aliquid bonitatis, sed est via et causa alicuius alterius bonitatis: verbi gratia. Infirmus desiderat medicinam amaram: et miles bellum propter pecuniam: et isti iste res non desiderantur per se quia non habent aliquid bonitatis: sed desiderantur per accidens in quantum amaram est via et causa ad introducendum sanitatem in corpore que sanitas est una res bona. et isto modo apostolus desiderat mortem non quia mors habeat in se aliquam bonitatem: sed quia est via mediantem qua homo iustus pervenit ad deum: qui deus non solum est bonus, sed est ipsa bonitas et supra omnem bonitatem. Et quod hoc sit verum audi ad iunctionem que facit sue boentioni. Nam postquam dicitur. cupio dissolvi ad iungit multo magis et esse cum christo. Multe sunt cause propter quas homo iustus positus in hoc mundo continue desiderat mortem, sed una est illa que transcendit omnes alias, scilicet perfecta cognitio veritatis: De ista propter brevitatem solum dicemus duo verba. Princeps philosophorum. Aristoteles investigando proprietates hominis inter alias reperit unam que manifestavit in principio Metaphysicorum dicens. Omnes homines natura scire desiderant. Ratio huius est: quia omnis res imperfecta naturaliter appetit et desiderat esse perfectam. Et quia homo ignorans est una res imperfecta naturaliter appetit et desiderat esse perfectam et scire non solum scire, sed etiam perfecte

scire. Est autem impossibile quod homo usque quo est in hac vita presentem possit habere perfectam cognitionem et scientiam alienius rei. sicut quod dicit Aristoteles in primo philosophorum et in pluribus locis: et maxime in quinto Metaphysicorum. et primo posteriorum. Tunc perfecte cognoscit et scit aliqua res quando perfecte sciuntur et cognoscuntur cause et principia illius rei usque ad elementa. Et quia existens in hac vita non potest perfecte cognoscere nec scire principia et causas alicuius rei, nec creature sequitur quod non possit habere perfectam cognitionem vel scientiam alienius rei. Quod homo existens in hac vita non possit habere perfectam cognitionem principiorum et causarum creatoris accipiendo pro ista principia et causas cognitionem suam in tantam sui visionem, patet quia deus non habet principia nec causas: sed potius est universale principium et causa omnium. Unde iuxta fidei christiane Paulus apostolus ait. i. cor. 13. Tunc autem facta ad facta: videmus nunc per speculum in enigmate. Et Aristoteles 2. Metaphysicorum dicit. quod sic se habet intellectus noster ad res manifestissimas et ad res divinas sicut oculus nocivus ad lumen solis. Unde sicut oculus nocturnus propter debilitatem suam visus non potest perfecte respicere solem ita intellectus noster quousque est in vita presentis constitutus huic corpori non potest perfecte propter suam debilitatem cognoscere ipsum deum. Quod est homo existens in presenti vita non possit perfecte cognoscere principia et causas ipsius creature: est limitatum notum ad minus de principio: et ad

Sermones fuchbres

vniversali sicut iam habuistis. ergo
p̄cude ⁊ dic p̄pter eas assignatas
q̄ h̄o quousq; est in hac vita p̄fuit
nō potest habere p̄fectam cognitio
nē ⁊ sciētā alienis res nec creato
ris nec creature: sed qm̄ h̄o in h̄o re
cedit ab ista vita p̄senti ⁊ spoliat
isto corpore h̄o p̄fectā cognitionē
et sciētā creatoris ⁊ creature. Crea
toris q; nō videbit eā amplius per
speculū. i. per creaturas ⁊ enigma
te. i. per frigidis. sed videbit eam sa
cie ad sa. vel sicuti est. Jo. Crea
tura et habebit p̄fectā cognitionē
⁊ sciētā: qm̄ videndo ⁊ p̄cēplādo
diuinā essentiā clare et perfecte vi
debit creaturā in ipsa diuina essen
tia sicut in suo p̄ncipio ⁊ in suo fon
te sp̄ditissimo. et de hoc accipe vn̄
p̄lch̄rā originale Bernardi in ser
mone v̄ oibus sanctis et factā sine.
Cognoscemus tūc ipsuz in semetip
sum trinitate et gloriā illā sine v̄llo
enigmate mūdo corde p̄templabi
mur. In hoc enī erit v̄ta eterna vt
cognoscamus patrē et filiū enī san
cto sp̄ritu et videamus deū sicuti
est. i. nō modo sicut est in nobis sed
sicut est in semetipso: tūc quoq; in
ipsa sapiētia: oīa que in celo et que
in terra sunt perfectissime cognosce
mus: in ip̄o fonte sapiētie rerū om
niū cognitionē habentes. Pensan
do ergo illud homo iustus positus
in valle miserie hui⁹ mūdi clamat
alta voce cum paulo dicendo cu
pio ⁊ que verba fuerūt corāz vo
bis assumpta. Vn̄ desiderius ⁊
maior volūtas q̄ habuit n̄. N. in
hoc mūdo fuit hoc. i. nō: et esse eū

ch̄risto: ⁊ vt posset implere hoc suū
desiderium visus est viuere virtuo
se: hic narra vita. virtutes: ⁊ sine. q̄
obrem eū transierit et hoc mundo
possumus credere propter suas vir
tutes q̄ in alio mundo sic viuat ⁊
regnet et triumphat in secula secu
lorum. Amen.

o. Adnes mori

mur. Quāq; quotidie vt
deatur a sensu ⁊ per experientia q̄
oēs vn̄iversaliter morimur p̄stan.
.d. tamen multi nesciendo causas ⁊
non habendo cognitionem et noti
ciam scientificam de hoc veheimen
ter mirant: s; si ē aliq; q̄ de hoc ha
beat nō solū cognitionē ⁊ noticiā
experimētalē et sensitiuā s; etiā scie
tificā et cognoscat eam nō mirabi
bitur q; scit vn̄ p̄cedit. Est v̄ruz q̄
circa istam materiā assignant a sa
eris doctozibus theologis multe
et diuerse cause: sed in p̄senti in
tendo loq̄ breuē dimitte do omnes
alias. accipiem⁹ solū vnā theologi
cā q̄ est ista. Nā n̄ra corruptibilis
p̄ talē modū ordinata ē disposita
et cōposita q̄ ē necessarium q̄ aliq̄
vite veniat ad corruptionē et nos
oēs simili veniam⁹ ad mortē. De
mēto qm̄ oēs in corruptibiles sumus
dicit. Et p̄pter aliq; declaratio
nē hui⁹ debetis notare q̄ sunt aliq;
creature q̄ fm̄ suā nām nō sunt cor
ruptibiles nec in toto nec in p̄te si
cut sunt celi. Sol. Luna. Stelle et
si tu reperis aliq; in sacra scriptu
ra alchuno placere q̄ dicat oppositū
.i. q̄ celi et stelle sunt corruptibiles

vulgares

sicut in. Ps 101. Opa manuum tuarum
 sunt celi ipsi peribunt tu asit pma/
 nes 2c. De stellis asit sicut habes
 in Apoc. 6. stelle cadent de celo sic
 ficas mittit grossos suos debes stel
 ligere de corruptione que est fin q
 litate 2 non fin substantiam: qz celi
 fm substantia est ingenerabile et in
 corruptibile et inalterabile. et i au
 gmentabile sicut pbat phus i lib.
 8. celo. et mun. capi. primo nec pot
 recipere peregrinas ipressiones sibi
 dē. Celi est elongati a tris ibidē.
 et pp hoc ipse ibidē dicit. Celi ē lo
 cū deputat oportet deo. Et i codē
 lib. dicit. q est locus spiritu et det:
 2 co: dat cā Psa David dicente
 Celi celi dno terram asit dedit 2c.
 Ista igit corpa celestia nō sūt cor/
 ruptibilia nec in toto nec in parte.
 Sunt asit aliqae alie res q sūt cor
 ruptibiles 2 in toto et in pte et iste
 sunt oēs cōposite infra hoicm sicut
 est aurū argentū plābū 2 hōi et
 oēs res sine vegetales sicut sunt ra
 dices. plante et arbores et omnes
 res sensibiles. sicut sūt aialia bruta
 oēs iste res sūt corporales et i toto
 et in pte. In toto qm leo mortuus
 nō est amplius leo in toto nec i par
 te qm mortūe leone sua aia aplius
 nō vivit. sed mortē simul cū corpe.
 Sunt aliqae alie res q sunt corru/
 ptibiles in pte. sed nō in toto sicut
 fant quattuor elementa. Elementa
 enī fm phm igit simul actua 2 pas
 sua: nā vni elementū corrūpit ali
 ud verbi gratia. ignis corrūpit ae
 rem et aqua corrūpitur ab acre et

tamen ignis corrupendo aerem
 nō corrūpit totum aerē. sed partes:
 sicut expresse dicit phus in lib. 8 ce
 lo 2 mun. cap. 8. Et in pzo Metha
 uroz. cap. primo. 2 rō est prima: qz
 si ignis corrūperet totā aerem seq
 retur vni magnū leduentēs i pha
 sez q locus vr erat primo aer esset
 vacu° q est 3 phm 4. Et si dicerēs
 bene nō posset repleri alio elemēto
 ego dico q est impossibile qm dicit
 ipse Ar. in. 4. de celo 2 mun. cap. 5.
 q oia elementa monent nāliter ad
 sua loca sicut ad suos fines et natu
 raliter quiesceno saluant et conser
 vant in ipsis locis. Quāobrez i illo
 loco vacuo non posset esse ali quod
 aliud elemētū sicut in loco nāl. s
 violenter et 5 naturā si ergo elemē
 ta essent corruptibilia in toto seque
 retur immediate vni illoz in edue
 nientum vel q ille locus elementū
 corrūptū esset vacuus: vel esset reple
 tus aliquo corpore. perpetuo 2 vto
 lento: 2 nullum violentū est perpe
 tuū secūdo de celo. 2 mūdo. Con
 clude ergo et dic scdm veras phras
 q quattuor elementa sunt corrupti
 bilia in parte et non in toto. Sunt
 aliqae alie res que sunt corruptibi
 les in toto: sed non in parte sicut ē
 homo. In toto quidē: qz homo cor
 ruptus sine mortuus non est ampli
 us hō oculus hominis mortuū non
 est amplius oculus. Manus homi
 nis mortuū non est amplius ma
 nus: nisi volumus loqui equivo
 cādo eo modo quo dicimus q ho
 mo dicitur est homo: quod ocu
 f q

Sermones funebres

lino marmoreus est oculus q̄ ma-
nus metali est manus. dicit p̄s. 2.
De anima ⁊ in libro. d̄ morte ⁊ vi-
ta. Sed si volumus loq̄ pp̄rie for-
maliter vnioc: h̄ mortu⁹ nō est
h̄ oculus h̄oīs mortui nō est ocu-
lus r̄sde sic de alijs. Et q̄n̄s h̄o
fit corruptibilis in toto: t̄n̄ non est
corruptibilis in p̄te. s. anima: quia
anima est vna res incorruptibilis
⁊ quando recedit a corpore rece-
dit sicut vna res p̄petua ab vna re
corruptibili. Sep̄at̄ hoc ab hoc di-
cit p̄s in tertio de anima sicut per-
petuū a corruptibili. Conclūde er-
go q̄ omnes naturaliter sunt mor-
tales p̄pter corruptibiles naturas.
Omnes ergo morimur. Postq̄ er-
go oēs vniuersaliter morimur: La-
rissimū debem⁹ n̄tī vīuere tali mō
q̄ ad minus q̄m morimur mortis
m̄r bene. ⁊ q̄ noster. N. vīsus est
vīuere virtuose s̄ q̄ v̄bi facta re-
latio a fide dignis: h̄c narra vītam
⁊ finem suū. Possamus credere q̄
fit mortuus bene ⁊ moriendo b̄s
p̄iceps fit factus glorie vite eterne
v̄bi vīuit ⁊ r̄s̄p̄at. Amē.

o Adnes mori

mur. s. Re. 14. Quemlibet homi-
nē esse necessario corruptibilem et
mortalem cūctis ⁊ c. Breuiter clare
⁊ sufficienter p̄bat̄ in p̄stularum.
Quantus ad p̄ncipiū ipsius homi-
nis quātū ad mediū ⁊ quātū ad
finem: quantum p̄ncipiū proba-
tur hoc p̄ncipiū ⁊ exordium
humane generationis sicut est vo-
bis manifestus fuit noster. P̄ adā

qui essendo in statu innocētie per
ordinationē ⁊ dispositionem diuī-
naz erat immortalis erat in corrupti-
bilis ⁊ similiter nos fuissēmus im-
mortales si ipse durasset in statu in-
nocētie sed recedēdo ab isto statu
mediante peccato effectus est mor-
talis ⁊ cōsequenter oēs nos effecti
sumus peccatores: ⁊ propter pecca-
tum mortales: ⁊ de hoc accipe vnā
pulchram auctoritatē ab aurelio
Augu. speculo ecclesie militantis
in. 13. de ciuit. dei. cap. 3. Faciendū p̄-
mo vsq̄ v̄bi teneretur obnoxius. ⁊
tuba r̄pane fidei paul⁹ ap. scribēdo
ad ro. s. cap. dicit. Sicut p̄ vnū ho-
minem in hunc mundum peccatus
intrauit: ⁊ per peccatum mors: ita ⁊
in oēs homines mors pertransiit: ⁊
quo omnes peccauerunt. Tu potes
petere ⁊ dicere: tu mihi dicis paulē
q̄ pater noster adā peccauit ⁊ pec-
cando ececidit in mortem: sum con-
tentus: sed q̄ culpam habem⁹ nos
si ipse peccauit: R̄s̄dit tibi aposto-
lus. vi. in quo omnes peccauerunt
quoniam secundum magistram in
secūdo. vi. 30. Omnes eramus i ip-
so adā materialiter vel causaliter
⁊ virtualiter. Essendo igitur ipse
adam corruptus mediāte peccato
fuit necesse q̄ etiam nos fuissēmus
corrupti mediāte peccato: ⁊ hoc v̄
demus per experientiam q̄ quan-
do radix vnus arboris ē corrupta
cōtaminata ⁊ maculata omnes ra-
mi qui procedunt ab ip̄a similiter
sunt corrupti cōtaminati ⁊ macu-
lati. Similiter essendo vna radix i
adam corrupta propter peccatum

vulgares

et per peccatum damnatus ad mortem fuit: necesse est quod omnes nos qui sumus rami huius radice finis corrupti et propter peccatum damnati ad mortem. Omnes ergo morimur. Quantum ad primum. Secundo dico quod quilibet homo quantum ad medium. I. quantum ad suam vitam est necessario mortalis et hoc probatur per unam rationem philosophicam subtiliorem et peregrinam. Communiter naturales philosophi ponunt duo momenta unum circulare et rotundum: aliud rectum: et dicunt quod ista differentia est inter ista duo momenta quoniam motus circularis et rotundus nunquam venit ad finem sed semper est in continuo fluxu et propterea omnes ille res que moventur illo motu sunt in corruptibiles et perpetue sic sunt celi. Sed motus rectus de necessitate habet finem et quiescit in aliquo termino excepto si non esset motus infinitus qui non reperitur. et propter hoc omnia illa que sunt mobilia isto motu sunt corruptibilia instabilia et mortalia. Ad propositum vita cuiuslibet hominis non est aliud quam motus quidam rectus. Unde quia vita hominis est motus rectus necesse est quod aliqua vice quiescat in suo termino et veniat ad aliquem finem et sic quilibet homo venit ad mortem et corruptioem. Et ergo moritur. Tertio dico quod etiam quantum ad finem suam quilibet homo est mortalis dicitur princeps philosophorum. Aristoteles primo ethicorum: quod bonum est quod omnia

appetunt: omnes res mundi appetunt et desiderant eorum bonum. I. finem quia bonum et finis committitur et habent naturalem inclinationem ad ipsum videmus per experientiam quod lapsus procerus in aerem nunquam quiescit donec perveniat ad suum finem. I. ad centrum. et cur illud: quia habet naturalem inclinationem et quodammodo naturalem appetitum ad ipsum centrum. Ad propositum nostrum finis hominis est deus. Unde homo nunquam habet quiescere. nunquam est contentus: usquequo non pervenit ad suum finem: et ista est loquutio nostrum. Augustinus spe. ecclie militantis in primo libro. psal. cap. primo ubi dicit. Fecisti nos. ad te et in te: et cor nostrum donec quiescat in te. sed hoc non potest consequi homo nisi deponat vitam corporalem et assumat vitam spirituales sicut est iusticia dei: et quia hoc fit mediante morte ideo omnes morimur: et hec sunt verba eorum vobis sumpta. Non debemus ergo mirari nec de nobis videri extraneum harissimum si noster. Non migravit ex hac vita sensum quem tam sicut vos audistis erat necessarium quod ipse moreretur. Erat necessarium pro respectu sui propter quod erat necessarium pro respectu sui merito: et maxime erat necessarium pro respectu sui finis: Unde non poterat pervenire ad suum finem qui est deus nisi hic dimitteret vitam suam corporalem. Evadendo igitur in presentiarum hic dimissam vitam suam corporalem propter adventum mortis: et essendo si forsato de vivere: vir-

Sermones funebres

tuose in hoc mudo: hic narra vitas
suam. virtutes ⁊ suam. Possū
ergo credere q̄ sit conuictus cum
christo suo sine ⁊ teneat eum: stricte
amplexando ⁊ dicat. Inuent quē
diligit anima mea te. deum nec di-
mittas. can. 3. Velimus etiā nos vi-
uere virtuose vt possimus perueni-
re ad vltimam suam ⁊c. Amen.

♥ Vinus tuū mix

tum ē aqua. Isay. Secūda
doctrinam sanctorū tria loca prin-
cipalia Inueniuntur. Unus est in
quo sunt omnia bona ⁊ nullus ma-
lū ⁊ iste locus est celum in quo est
beatitudo que omnia bona cōpre-
hendit in se: vnde Boetius. Beati-
do est status ⁊c. Alius locus est in
quo sunt omnia mala ⁊ nullum bo-
num. s. Infernus v̄ quo dicit. Job.
Terra miserie ⁊ tenebrarū ⁊ ex vsqz
horror inhabitat. Alius locus ē in
quo sunt bona ⁊ mala simul mixta
⁊ iste est mundus iste de quo loco
dicitur. Mat. Abissus dolendū mi-
seretur. Et Boetius. Omnis mū-
dana felicitas multis amaritudini-
bus est respersa: ⁊ hoc rationabile.
Nam s̄m p̄hos: medius participat
naturā extremorum vt patet. Sed
mundus iste est medius inter celū
q̄ est supra nos in quo sunt solum
bona ⁊ inter infernum q̄ est infra
nos: in quo sunt solum mala. ideo
cōueniens est q̄ in mundo sint bo-
na ⁊ mala mixta. Sed que sint plu-
ra bona aut mala: pōt dicit q̄ si lo-

quamur de vna persona in specialī
pro aliqua habz plura bona q̄ ma-
la ⁊ aliqua plura mala q̄ bōa. Ex
emplo illorum duorum p̄hos: quo-
rum vnus semper plorabat alterū
semper letus stabat. Dabitis ergo
q̄ quilibet in hac vita habet bona
mixta cū malis: vt quilibz possit di-
cere verbum p̄positum vniū tantū
mixtū ⁊c. Ut per vinum intelligat
bonū ⁊ consolatio: quia habet leti-
ficare: qz habet letificare iuxta illud:
Et vinum letificat. c. h. per aquam
vero intelligatur tribulatio quare
facit sicut aqua que infrigidat de
quibus ps. Saluum me fac deus:
quoniam in aqua. vs. ad. a. m. Unde
nullus habet in ista vita vinum sa-
lum purū. i. consolationem suā pa-
ram sine amissione aque tribulatio-
nis: vt patet de diuinitibus potētibz
habentibus filios ⁊c. Verum ē q̄
aliqui habēt nimis de aqua sine vi-
no. Sed debent consolari quia de-
facit sicut bona mater que non dat
filio vinum purum sed mixtum qz
magis est sanum. Applīca ad perso-
nam q̄tris consolari. quō deus po-
suit in vino suo de aqua tribulatio-
nis que sic ei accidit vt non inebrie-
tur vino consolationis. ⁊ Ideo pa-
tienter substinere debet ⁊c. Exem-
plo beat. pauli qui dixit loquens
de seipso qui h̄uit multas de aqua
tribulationis in vino sue consola-
tionis. Cum infirmo: sortio: suz ⁊c.

Udus egres-

sus sum de utero matris

vulgares

mee. n. r. e. s. l. dominus. de do. ab h
 cut. do. pla. sta. f. est fit no. domini be
 ne. Job. i. Secundum doctrinaz sa
 pientum vita cuiuslibet sancti iust
 ⁊ est reducta ad memoriam ad ma
 gnum documentis exemplum pio
 narum manditi: quia ex vita eorum
 instrulamur quid facere debemus.
 Verum tamen est qd a diuersis san
 ctis exempla diuersarum virtutum
 possumus accipere. Nam a beata
 virgine possumus accipere exem
 pluz maxime humilitatis precipue
 quando dicit. Ecce ancilla domini
 ⁊c. A beata. Maria magda et. Jo
 anne baptista exemplum maxime
 penitentie vt patet. A beato. Joan
 ne euangelista exemplum maxime
 munditie et sic de alijs. Sed a bea
 to. Job. singulariter habemus ex
 plum maxime patientie. Nam cum
 quadam die procuratōe demonis
 fuisset sibi nunciatus qd omnia sua
 animalia erant sibi ablata qd erant
 septem milia oniaz: et tria milia ca
 mellozum quingenta iuga bouum
 ⁊ quingente asine similitē oēs sibi sa
 muli fuissent mortui exceptis quibus
 dam pōtj qd sibi ista nūtiauerūt ⁊ qd
 granis ē omnes filij qd erāt. vj. et
 filie qd erāt tres mortue fuissent nū
 tiatā est. Ipse autē oia patiensissime
 sustinuit: qd patet quia omnibus
 istis nunciatis promittit verba pro
 posita. Nudus egressus ⁊c. In qui
 bus verbis tangit tres rationes p
 pter quas nullus debet de amissio
 ne temporalium contristari.

Prima est quia hoc ex igitur re
 rum conditio. Cū dicitur. Nudus
 egressus sum.

Secunda quia ista ē diuina ope
 ratio. Cuz dicitur dominus dedit
 dominus abstulit.

Tertia quia ista est diuina asee
 ptatio. Cuz dicitur sicut domino pla
 cult ita.

Quantum ad primum scienduz
 qd nullus debet de iure contristari:
 si dedit illud qd non est sibi natura
 le nec substantiale: sed si tempora
 les non sunt de substantia hominis.
 nec sunt sibi sub alia. Imo acciden
 taliter aduentunt. Si enim aliquis
 perderet pedem aut manum mul
 tum dolere posset quia ista sunt ho
 mini naturalia et de substantia ei⁹
 sed non sic est de parentibus et de
 rebus temporalibus ⁊ mundanis
 Et ideo nostra naturalis conditio
 exigitur qd de eorum amissione do
 lere non debemus et hoc tangit.
 Job. cum dicit. Nudus egressus. s.
 ⁊c. Quasi dicat figurum est qd ista
 sunt nobis naturalia nec de substā
 tia nostra: quia sine eis nati sumus
 et sine eis in morte recedemus. cre
 plum de philosopho biante: quod
 cōstare exiens et omnibus perdit
 tis dicit se nihil amississe quia om
 nia mea mecum porto. Quan
 tam ad secundum scienduz qd quā
 do aliqua persona bona tempora
 lia perdit potest, aliquantū contri
 stari. Sed de eo qd fit diuina opa
 tione nō dī persona cōtristari quia
 f iij

Sermones funebres

deus est dñs noster: de eo autē q̄ fa-
cit dñs seruis tristari non dy. Deus
autē est ille q̄ principaliter auferit ab
vobis bōa r̄palia: r̄ si hōies aliquā
dō hñc cā: hoc est p̄missiōe diuina.
Ergo de eo q̄ facit dñs deus null⁹
tristari dy: nec p̄tra eū turbari nec
murmurare q̄ hoc pōt de iure q̄
vīa sua sunt: r̄ idco pōt cui vult da-
re r̄ aquo vult auferre: r̄ hoc notat
cū dicit. Dñs dedit r̄c. Unde dicit
Prouer. Nihil abstulit tuū q̄ lar-
git⁹ ē. Propriū creditū suū recipere
decurit creditozē. Uñ ex hac scēda
p̄z q̄ nō solū nō debemus dolere: s̄
nec cōqueri nec murmurare. Et de
clara p̄ exēplū in p̄sonis que s̄ sa-
pientes sunt nō cōquerunt q̄ ab
eis cōcessa auferunt. Et s̄ q̄ dy
dicere illud ecclesiasticū. Reuertat̄
pulsus in terrā suā r̄ spūs ad deū
q̄ dedit illā. Quantū ad tertiā scē-
dā sunt cōia. ergo cū deus sit amī-
cus noster debemus velle illud q̄
vult: r̄ nobis placere q̄ sibi placet.
S̄ certū est q̄ hoc q̄ facit sibi pla-
cet alias nō fecisset ergo r̄ nobis dy
placere. Uñ dicit Seneca ad Lucil-
lum placeat hō q̄quid deo placet
Et ideo q̄libet volens bene facere
r̄ timens errare dy voluntatē suā
diuine voluntati quantū potest cō-
formare. Et ratio est q̄: voluntas di-
uina ē regula omnī nostrarū ope-
rationū r̄ voluntatū r̄ nullus erat
nisi inq̄siti ab illa regula recedit.
ergo illud q̄ deus vult debemus
r̄ nos velle. Sed certū est q̄ deus
vult hoc q̄ factū est alias nō fuis-
set factū: q̄ oīa quecūq̄ voluit do-

minus fecit. Et s̄ de hoc nullus dy
tristari imo magis gaudere q̄ dy
credere q̄ nō vult nisi bonū r̄ vti-
le hominibus h̄ istā vtilitatē perso-
ne nō videant. Quia ita est de dy-
nasticitate sicut de medicina. Que h̄
videat amara tñ est vtilis. Nam sa-
pīens infirmus in receptione medicī
cū amare gaudet p̄pter vtilitatē
quā inde sperat. Et ideo dicit Dic-
rony. in epistola quadā. Si nostros
defunctos plāgimus quos iterum
resurrecturos īperamus: quid scē-
remus si deus tñ preciperet mortē:
voluntas tñ eius nobis sufficeret
ad solatium nullā debemus p̄po-
nere neq̄ affectū. Et q̄ gaudy ē
circa gratiarū actiones ideo de oī-
bus que nobis diuina permissione
cucniant sibi debemus gratiarum
actiones referre r̄ dicere cū Beato
Job. Sit nomen dñi bc r̄c. Amen.

Edicum plo

ra super mortuū. Ecclē. 22.
Querit a docto:ribus. Utrū perso-
na sapiēs r̄ virtuosa de aliqua ad-
uersitate sibi adueniente debeat cō-
tristari in corde r̄ illam tristitiam
ostendere in opere. Ad istā questio-
nem respondet. S. Doctho. super
Job. q̄ de hoc fuerunt antiquitus
due opiniones apud P̄hos. Una
fuit q̄ in homine sapiente r̄ virtuo-
so non cadit aliqua passio alien⁹
tristitiae de amissōe alienius rei tē-
poralis. r̄ si tristatur non est sapiēs
nec virtuosus. r̄ isti fuerunt quidā
Philosophi vocati stoici: quia sta-
bant in portis r̄ dabant se mortū.

Et huius ratione assignant: qz dicunt: qz bona temporalia nō sunt bona hominis sed fortune: modo nullus sapiens nec virtuosus vj tristari de amissione eorum: que nō sunt sua. Sed virtutes et scientia sunt bona hominis: et ideo si ista pderet tristari debet. Illi philosophi fuerunt qui dixerunt qz virtuosus et sapiens bene potest et debet tristari de hōi sed temperate ita qz ratio non recedat a sua rectitudine: et rōnes huius assignant: qz vt dicebant: homo h̄ duplicabilia bōa. s. quedam bona principalia et ista sunt bona anime que sunt virtutes et scientie. Illa sunt bōa instrumentalia. et ista sunt bona temporalia que instrumentaliter deseruiunt virtutibus: quia nullus exercere potest actus virtutis nisi habeat temporalia sicut patet de virtute liberalitatis: et ideo si hō perdit virtutes summe vj tristari: qz ista sunt bona eius principalia. Sed si perdit temporalia tristari potest aliquo modo: qz sunt bona eius aliquo modo: sed nō multum: qz sunt bona instrumentalia solum. et istius sede opinionis sunt doctores theologici. In cuius exemplum Job de amissione temporalium tristatus est: sed tñ a rectitudine rationis nō recessit. Qd p̄ qz quom oia temporalia et filios perdidisset et i p̄p̄ia persona percussus fuisset dixit vroz sue. Si bona suscepimus de manu domini. Mala autem quare nō sustineamus: qz fuit verbum temperate colere et nō abscotum a ratione. Et id bene dicit i verbo p̄posito cuiuslibet

q amittit aliquē p̄p̄inquit vel amittit per mortē: modicā plora super mortuū. In quo verbo duo tangit. Unū est qz sicut concedit sibi plora super mortuū. Secūdo temperantē et imponit sibi modicum. Quantū ad primū sciendū qz nō legit nec in nouo nec in veteri testamēto qz deus simpliciter p̄hibuerit ea que sunt naturalia imo p̄cessit. Sicut v̄ cōmestione et alijs. Modo hoc est naturale qz quādo aliquis de hac vita recedit qz patet et amici tristantur p̄pter sensualitatem et carnis qz habent. nam sicut in morte parentum nō iuenitur prohibuisse sed magis concessisse sicut patet de Iabaraam qui sicut mortem vroz. et sic de alijs multis sanctis legitur. et ideo bene dicit in verbo isto. Modicā plora super mortuū. Et statim potest istam p̄cessionem ponit documentum seruandū in actu. d. modicū quasi dicat. Debet iste sicut esse temperatus. Et ratio huius potest esse duplex. Una ē ex parte defuncti qz nihil hoc prodesse potest nec quantū ad corpus nec quantū ad animā. Non quantum ad corpus quia perfectam suscitari nō potest. Nec quantum ad animā: quia talis sicut sibi non prodest: s̄ elemosine et alia bona sunt que sibi prosunt. Secunda causa est quia nocet plorantibus et dupliciter scilicet quātū ad corpus et quātū ad animā: quantum ad corpus: quia ex tristitia deficcatur. Unde Salomon: Spiritus tristis deficcit ossa. et aliquando etiam

Sermones funebres

occidit. *Uñ Eccl. 30. Multos occidit tristitia & nulla utilitas in illa. Similiter nocet anime: quia persona peccat nimis tristitando: qz videt velle pira qz deus vult: & ideo ille sapiens. Eccl. 18. Et vnaquaqz parte hoc tangens dicit. Depelle tristitia ante neqz. n. est conuersio & huic proderis nihil & teipsum consumabis. Et maxime tunc dicit persona tepe-
te tristari quando illa persona est mortua ordinatae &c. Amen.*

Amicos isti cō

gregati sunt & venerunt tibi. *Isa. 60. Querit. S. Tho. Secunda secunde. que sunt remedia ad tollendam tristitiam vel ad mitigandam in hōie tribulatio: & dicit qz sunt multa: & inter alia tangit vñ qz est visitatio amicorū. s. de illa tribulatione cōparationem ostendendo. Et ratione huius assignat. Vna est quia vñ p̄rariū habet expellere vel ad minus mitigare aliud. Modo gaudium & tristitia sunt p̄raria. Et ideo quando gaudium & delectatio in corde alicuius imprimuntur eius tristitia a corde repellitur vel mitigatur. Vñ generale remedium est facere & dicere ea que miscunt gaudium & delectationem tribulationi. Modo inter alia que ingerit gaudium & delectationem cordi alicuius est quando & experiri manifeste qz habet amicos plures. Sed illi qz visitant amicos in tribulationibus existentes ex eis cōpatiuntur ostendunt se esse veros amicos eorum: qz vt dicit Seneca: *Doc vñ bonum h̄ aduersitas: qz**

probat amicos. Et ideo persona videns qz visitat in suis tribulationibus a multis gaudium h̄ & delectationem in corde & sic dolo: mitigat vel expellit. Secunda causa est: qz si aliquid onus graue super se haberet: & puenirent aliqui ad eum qui pariter illius oneris sibi auferrent vel ad secum portandus humeros proprios submitteret ille multum allentaret. Quia persona est tribulata habet super se graue onus ad portandum visitatio autem amicorū pparatione ostendendum non est aliud quod ostendit quod ipsi volunt quantum in ipsis est auferre illud onus ab eo vel ad minus secum portare: et id est magna allentatio tristitie. Istud remedium vix habetis quia amici multi vos visitauerunt quia in hoc ostendunt se esse veros amicos: quia vos in aduersitate visitat et paratos se esse ostendit ad auferendum istud onus a vobis si possent: vel ad minus ostendunt se paratos ad portandum vobiscum: Et id habeo magnam materiam ad consolandum vos. Vñ vere possum dicere vobis verba pposita. *Es isti cō. &c.* In quibus tria ostendunt: primum est quod sunt multitudo numerosi. Secundum quod sunt p̄mptitudine copiosi sibi cōgregati sūt. Tertium quod sūt rectitudine vigorosi venerunt tibi &c. *Ame*

Kater qui ad

iuuat a fratre quasi turris firma. *Prouer. 18. Ad cuius dicitur huius auct. pot. mouere vna pulchra quod quam mouet doctores et est questio talis. Terrā aliqz possit bis viuere*

vulgares

in hac vita sine amico. Et determi-
nant veritate qd no. et ratio huius
assignat. Omnes mortimur &c.
Nota qd psona no debet volere de
parentibus mortuis ppter multas
cas vna est ppter mortem necessi-
tate hoc py in quoda rege pagano
de quo narrat. Aug. in lib. de cura
p mortuis qd cu dñs suis sanctifica-
ret nunciatus est ei qd filius suus vi-
uens obisset: et dicit qd no d. relige
sacra que manibus gerebat nec la-
chrymatus est nec suspiravit: s; ait
sepelliat. memini. n. cu me genuis-
se mortale. Et sedit Aug. qd d. abo-
l^o i iudicio coram xpo dicit. Ecce hic
auctor meus cui nec resurrectione
nec paradisu pmissi pro morte vni-
ci nobilis et sapientis filij sacra mea
non reliquit nec flevit. Qui aut xpia-
ni pro qbus ideo mort^o es vt mor-
tem no timerent et essent de resurre-
ctione certi no solum ingent mortuos
voce et habitu sed etia ad ecclesiaz
precedentes pfundunt. Sedo ppter
renocandi impossibilitate. Cuius cre-
plu habemus in David de quo ha-
bet. 2. Re. 12. qd qñ filius suus mor-
tuus e resumpsit coronaz qñ ppter
infirmitate eius deposuerat et alia
signa regalia resumpsit et euz a suis
honoribus de hoc admiranib^o in-
terrogaret dicit. Ego sbo magis ad
eu qñ ipse reuertet ad me. Sed euz
infirmitate orabat sicut vt euz misit
dñs restitueret ian: tati: et de hoc lo-
quit verba ppositi oes rē. Tertio
ppter fuitis maiore facultatem.
Na parentes et amici multotiens i-
pediūt ne deo fuit: qz inimici ho-

minis domesticis eius. Mat. 10. Ere-
pla de scā Tetrica v q dicit hic. I
epla ad paulinā psolatoria v morte
blehille. Sacra lge inclansa nfi rps
iut xpianos natura nobilis calen-
te adhuc viri corpuscule necdā hu-
mano duos filios fil' pdidit mēsum
dictura incredibilis: s; xpo teste si sal-
tez lachryme gutta si fluxit: qz stetit
imobilis: et ad pedes xpi aduoluta
qñ ipz teneret serrisit. et pedisti^o ingt
futura snz dñe: qz me tanto onere
liberasti. Cui Aug. sup gē. ad lram.
Amicabili qdā dēuolētia plurimū
fit vt offēdat de^o nec offēdat pri-
m^o. Quarto pp dei bñplacitū et vo-
lūtatē hoc sola si alia nō eēt vberet
eē sufficē: hui^o creplā hēm^o in-
cario optio de quo Aug. li. 8. ciul. dei
dicit. Cur armat^o equo me tanto onere
terre h'ratū pceptit se vdit: qz iusse-
rāt sic dñs vt illuc quem romani hē-
rēt mitterēt. Si igit pagano nullam
spē hñs v rōne mortē se vdit: qz vñ
hoc iussit qto magis xpian^o id
vberet a sua vel alioz morte dolet
qñ scit hoc deū velle. vñ Hiero. Re-
surgere credim^o et plāgim^o qd facit
dñs si morti tue pceptet de^o volūtas
ei^o sola vtiq; sufficēt ad solaciū cui
nullū debem^o pponere affectū. Cui
Cassio. Louū hz gēūz vult qd de^o
nō vult et p'rio. Quid pp imorta-
lis vite adeptōz: hui^o creplā habe-
m^o i Roberto p'ho de quo recitat.
Augusti. lib. de ci. dei. sic dicit. Ro-
bertus leoto. Platonis li. v. de ani-
me immortalitate disputant se p-
cipitem dedit de muro vt v hac vi-
ta migraret ad eam qñ credit esse

Sermões funebres

mellore. Si igitur homo paganus tantã fidẽ dedidit alterius pagani: quanto magis christiani per deũ suũ certificati non deberent de sua vel suorũ morte dolere ut ad beatã vitã possent attingere: vi. propter miserã mundi euasione. huius exemplũ habemus in multis genti libua z paganis de quib⁹ dicit. Solinus q̃ apud plurimos luctuosa sunt puerperia z leta sunt funera. Consectudo. n. est apud eos q̃ q̃ puer nascitur parentes z amici congregantur: z faciunt magnus plangituz ex eo q̃ in hunc mundũ venit passurus multitudinẽ miseriarum. Alicubi etiã ut in India est consuetudo ut dicit. Jeronimus q̃ mulieres cũ suis maritis faciunt se sepeliri. Malunt. n. cũ viro mortẽ inire q̃ post ipsum in luctu z statu miserie remanere. 7. ppter debiti solutiõnem. Tenemur. n. deo soluere vbitum mortis z ideo nullna dolere d̃z si soluit q̃ debz. Exemplũ de trib⁹ ep̃is de quoz morte recitat ciprianus de aliã duobus recitat. Greg. An⁹ nãqz nullo modo volebat hoc debitu mortis eroluere. Cui apparuit angelus d̃z infirmaretur z cui indignatiõ dicit. Pati times extreme non vultis q̃ faciaz vobis z sic ab eo recessit. Alius volebat soluere. s̃z nõ debebat. si vero debebat statim debeat. Unde infirmat⁹ dicit. si nũ q̃ bene. si aliquando quare nõ modo: Tertius ponebat hoc in voluntate creatoria paratũ remanere q̃tum vellet: z soluere quando vellet z iste dicitur suus. Ambrosi⁹. Uã

infirmatus dixit cũ in extremis laboraret rogatus fuit ut impetraret a d̃o plõngationẽ vite. At nõ sic vult ut me pigeat iterum viuere illi mortũ tunc qm̃ bonũ habem⁹ deũ. Ne si dicat. Si deo placet q̃ adhuc vitã possum viuere si meo rubore si placet deo q̃ mortar possuz mort sine timore. Quãtis aut̃ propter s̃ dictas causas z multas alias non debeamus contristari de morte parentũ: piam tñ est parentes mortuos modicũ lugere q̃ spon dicit. Ber. plaqa recens dolore nõ caret. Propter hoc Apost. ad Th̃. nõ p̃hibet simpliciter contristari. sed dicit non contristemini sicut ceteri qui spem nõ h̃nt. S̃z de resurrectiõ. Prohibz igit̃ tristitiam nũtiã ratiõnem perturbantem z in desperationem ducentem. Eccl. 22. Modicum. pio super mo. requiescit anima illius. Ex quo patet q̃ illi quoz anime vadunt ad quietem nõ sunt plorandi. sed illi qui moriantur in peccat. vnde Hieronim. in epistola ad paulinam de morte Bleulle dicit. Quis mortuus sit lugendus dico quẽ gehenna suscipit quem tartarus dno rat in cuius pena ignis etern⁹ est. Nos autem quozum exitum angelozum turba cõmittatur: quibus obuzaz x̃ps occurrit: grauemur magis si diutius in tabernaculo isto mortis habitemus quia q̃ditu hic moriamur peregrinamur a domino Ideo zc. Amen.

m **Emoz esto in**
dieq̃ mei sic erit z tuã heri

vulgares

mibi ⁊ tibi hec dicit. Eccl. 3. Deus ꝑ
 capiens nos saluari q̄ vult omnes
 saluos fieri vt dicit apostolus et in
 tribulationibus consolari per scrip-
 turam sacram loquitur nobis ali-
 quando in persona mortuorū vt ꝑ
 omnes mors nos in nostris tribu-
 lationibus consoletur. s; quia mal-
 te ꝑsone que sunt hęc tribulate sūt
 de morte huius persone. Ideo in ꝑ-
 sone eius volens consolari eis loq-
 tur dicens verba ꝑposita. Memoz
 ⁊c. In quibus verbis ad parentū
 suorū consolationem et omnium hęc
 existentium instructionē tangūtur
 tria.

CPrimo ꝑmittit admentionem
 fructuosam. d. Memoz.

CSecundo subtingit rōnē virtuo-
 sū. sibi. Sic erit ⁊ tuam.

CTertio ponit expositionem ꝑre-
 ciosam. sibi heri mibi ⁊c.

CQuantū ad primā sciēdā de q̄
 cuiuslibet persone duplex debz esse
 iudiciū. ꝑmū est particulare ⁊ istū
 tangit solū animā ⁊ hoc iudiciū sit
 cuiuslibet quando moritur: q; statim
 anima a corpore separata iudicā
 s; ꝑ opera sua et vadit ad locū quē
 meruit. Aliud appellatur iudicium
 vniuersale. ⁊ istud tangit corpus et
 animā ⁊ istud erit ꝑtūm ad oēs
 in fine mundi quando voce archā-
 geli dicetur. Surgite mortui ⁊ veni-
 te ad iudiciū. ⁊ tunc anime cū suis
 corporibus viuuntur et s; ꝑ me-
 ruerunt facta ꝑius de omnibus di-
 ligenti examinatione ad loca diner-
 sa s; bunt: vel ad infernum: vel para-
 diſum et sibi in eternū manebunt.

Si ergo queratur de iudicio loqui-
 tur scriptura sacra in persona istius
 mortui. d. memoz esto iudicij mei. s;
 ꝑmo vel de secūdo dico q; vtro
 q; vult. vñ si aliud dicere nisi q; ad
 monet nos q; debeatis cogitare de
 morte et de extremo iudicio et ista
 admonitio ē valde vtilis et fructu-
 osa. q; valet maxime ad tria. **P**ri-
 mo ad ꝑceata cauenda. naz si ꝑso-
 na nunq; deberet mori nec de suis
 opibus iudicari poss; securus ꝑec-
 cata cōmittere. et in. ipsis remane-
 re. s; si bene cogitat q; necessario
 debet mori et de omni cogitatione
 locutione opatione iudicari o; mi-
 habilitate retrahi a ꝑccato. vñ dice-
 bat Salomon. Eccl. 1. In oib; ope-
 ribus tuis memorare nouissima tua
 et in eternū nō ꝑccabis ꝑ nouissi-
 ma hoīs s; ꝑ sanctos intelligit mor-
 tem et iudiciū. vñ dicebat Augu-
 stinus. lib. 6. con. nec me reuocabat a ꝑro-
 funditate carnalis voluptatū gur-
 gite nisi metus mortis ⁊ saturi iudi-
 cij tui dñe. Valet secūdo ad ꝑalia
 ꝑtēnenda. Si. n. ꝑalia persona mo-
 riens posset secū portare et si in iu-
 dicio isto aliud valeret sicut valēt
 in iudicij mundi posset multū de
 eis curare persona: hoc nō est verū
 q; secū nullus portare ꝑt. vñ Job
 Indus egressus ⁊c. et si aliud ꝑo-
 nitur circa corp; in morte ꝑam
 ponitur et magis ꝑpter honore ꝑo-
 nitur q; ꝑpter vilitatē. Acceriaz.
 In die iudicij diuicie alit; valebūt
 vñ dicit. Nec tunc diuicie dñi
 tibus ꝑcederunt ⁊c. Et idco si ꝑso-
 na bene de morte et diuino iudicio

Sermones funebres

cogitaret ista spalia p̄tēneret vnde Hieronimus ad paulinum. Facile p̄tēnit omnia qui semp cogitat se morturū. Et iterū ad ep̄tianum. Qui. n. quotidiē meminit se eē morturū p̄tēnit p̄sentia ⁊ ad futura festinat. Exemplū huius habemus de quodā rege nomine saladino q̄ veniens ad mores volens p̄sonas inducere ad p̄tēnendas viciās tēporales per totā ciuitatē portari fuit unū p̄mū de stamo et p̄co clamabat. Saladin⁹ vobis notificat q̄ de oībus vicijs suis nihil secū portat nisi hoc q̄ vidētis. Valet tercio hoc memoria ad v̄spiciēda gaudia mundana. Si. n. gaudia mūdi essent lōga et deferret ad finē gaudiosum persone possent de ip̄s curare. Sed gaudia mūdana nō sunt talia imo sunt breuia et cito terminantur. vnde v̄r gaudia iuz ypoerite ad instar puncti. p̄ ypoeritam intelligitur mūdus qui apparet illud q̄ nō est: ⁊ p̄ctus denotat breuitatē. Similiter oīa gaudia mūdi terminant finaliter ad tristitiā sic patet de gaudio matrimonij. Unde dicit Salomon. Extrema gaudij luctus occupat imo etiā sunt mixta q̄dā durat ⁊ doloribus ⁊ tribulationib⁹ q̄ risus dolore miscbit vt dicit idē ⁊ ideo de eis nō est curādū De hoc habemus exemplū q̄ recitat Hier. de quodā rege potētissimo q̄ cū haberet ante se innumerabile caecel; tū ⁊ quidā vellēt eum inducere vt gauderet fleuisse v̄r. ⁊ interrogatus de causa dixit fleo q̄ post. c. annos oēs isti mortui erūt: ⁊ ego cū eis et

in puluere reducti. ergo ⁊c. Quātū ad fm̄ p̄ncipale sciendū q̄ posset aliqs querere quare sic debet fecoz dari de iudicio istius ⁊ patrii ⁊ generari q̄ forte ista me nō tōgūt tāgit rōnem. d. Sic erit ⁊ tuū: quādo enim videt modum p̄ocimum sui ardere d̄ timere idē de sua ⁊ p̄ndere ita ⁊c. Sed tu dices nunquā est similitudo inter hoīes de morte ⁊ iudicio vltimo: imo. Unde dico q̄ est magna diuersitas inter homines morientes ⁊ quantū ad locū ⁊ q̄tū ad tps ⁊ q̄tū ad modū. Et est etiā similitudo q̄tū ad oēs p̄mo q̄tū ad animā q̄ q̄libet moritur p̄ se parationē a se a corpore ita tñ q̄ anima remanet incorruptibilis de ista similitudine habet in l̄bo. sapientie capl. i. Doctus similiter et indoctus. ⁊. est similitudo q̄tū ad corpus: corpus olum tam bonū q̄ malū: tā sapientū q̄ stultū tam diuitū q̄ pauperū putrescūt ⁊ a v̄nibus corrodunt nisi deus p̄ miraculū p̄seruet corp⁹ alienius sanet a corruptione de ista similitudine d̄. Eccl. Luz mortē hō hereditabāt eū serpentes ⁊ vermes imo q̄ plus est corpus diuitū magis fetet q̄ corpus pauperū vnde dicit Ambrosi⁹ in cramerone. 6. Nulla inqt ē discretio inter cadavera mortuorū nisi forte q̄ grauius fetent corpora diuitum destructa luxuria. Tertio est similitudo in recipiēdo sicut meruerūt et bona ⁊ mala. De ista similitudine d̄ Sap. 6. Non. n. subtrahet. personā cuiuscūq̄ v̄s quā pusillum ⁊ magis ipse fecit ⁊ eq̄līter illi cura ē de

vulgarēs

obtus de hac silitudine dicit Aug. Quid agis Iqt o hō aptū talē iudicē quē fallere nec corrūpe poteris nō p̄sūmas euadere cū ille nouerit oīa nec falsos testes qb̄ ipse fallatur nec patronū līgosis artib̄ adhibebis nec ambices aliquo mō vt iudicē possis corrūpe tūc. n. iudex erit eāe tue q nō ē testis vite tue. p. 3. h. p̄ncipale. Quātū ad tertīū p̄ncipale sciēdū q̄ possis aliq̄ dicere bñ scio q̄ iste mortu⁹ est ⁊ q̄ ēt ego debeo mori. s. nescio qm̄ forte viuā vsq; ad .l. ānos. et id̄ cur oz me ita cō cogitare de morte ⁊ de iudicio. Dico q̄ si hō de hoc cēt secur⁹ possis p̄sidenter aliq̄ mala facere. s. nō ē sic. Et id̄ explanat qm̄ iudiciū tuū erit. d. hō die mihi ⁊ cras tibi. q. fm̄ Aug. nihil ē certius morte. ⁊ nihil incertū hora mortis. vel diē heri mihi ⁊ cras noli q̄ lōgā vitā tibi p̄mittē. ⁊ noli mortē tuā q̄si v̄ lōgūquo p̄siderat vñ diē. Sene. Multi sūt q̄ mēoziaz mortis h̄nt ⁊ mortuos se eē credūt tñ mortē q̄si de longinquo p̄siderātes: vitā emēdare negligūt ⁊ p̄uersionē differūt. Et tñ diē Aug. super Jo. Qui penitētī ventū p̄misit disti mulātī diē crastinū n̄ spopōdit. nec i hoc dīta ē tñ senē ⁊ iuuenē q; ita ē p̄pe vn⁹ sic ali⁹ nisi q; in hoc est dīta: q; senes an̄ oculos h̄nt mōtez iuuenes ho post tergū. vita .n. n̄ra nō est nisi qdā carnis ad mortē. et q; incertus ē nobis dies eius ⁊ hora debemus eā quotidie expectare fm̄ Aug. incertus dies tāq; quottidianus est expectādas ⁊c. Amē.

m Misere mihi mei.

Misere mihi mei saltem vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Job. 19. Verba presentis the matis sunt Job. Valde tribulati q̄ tamen oppido congrue possunt accipi pro animabus defunctoz: que in purgatorio purgantur: que ad suos amicos ⁊ notos clamant dicētes: verbum propositum: coraz vestris deuotionibus. In quibus verbis duo notantur: ⁊ primo. C. P̄rio querulosa postulatō suffragij C. Secdo p̄ciosa d̄mōstratō suppl̄ cō C. Quā dicitur miseremini mei. m. .m. .f. v. a. m. quū dicit manus domini tetigit me. Circa. ps. Ubi notat querulosa postulatio suffragij ē: sciēdū. q̄ quedā p̄uetudo: ⁊ p̄ditio ē i mūdo qm̄ aliq̄ subducit alteri. l. ei⁹ necessitatib̄ erūnis calamitatib̄ b⁹ ⁊ mis̄ijs: q̄ ēt ipse debeat a bñs cōs adiuari: ⁊ hoc volūt oēs leges tā nāles q̄ scripte ⁊ dñicālis. Consi derata hac p̄ditōe ⁊ debito. Cōue nire iustū et equū est q̄ aīe q̄ sūt in purga. v̄beat a suis caris amicis cognat⁹ ⁊ noz adiuari. Rō: q; dñi ipi viuerēt eos adiuerūt. Qd̄ si nō sit talis aīa p̄rnt̄ v̄ viuētib̄ dicēs eū pha. ps. Dat⁹ sū obliuioni tāq; m. ac. S; est magna i gratitudo m̄toz: nō tñ oīnm: q; mortuis penitētiāq; bñs faciāt imo nūq; recōdāt: e si q̄ p̄ceperūt licri p̄ testamta iuste largiāt. imo aliq̄ occultāt: et tacēt oblitū bñsicoz acceptoz. Q̄ si scirēt quātas penas sint passuri illi. q̄ bec faciāt: nō dico q̄ varent illa solū q̄ debēt. imo eācta q̄ possidēt. vt possēt euadē illas penas. s; eēitate ducti si bec p̄siderāt. vñ et ipi mortui

Sermones funebres

retributione reddent. **N**ō orabit pro eis quā fuerint translati in regnū. Exemplū. Quādam miles in bello Karoli magni cū multis pugnaturus rogauit cognatū suū: ut si in bello moreretur: equū suū venderet: et precidē daret pauperibus: quod et factū est mortuus est. n. in bello.

Ille autē cognatus eius equū vendidit: sed nequāquā precidē pauperibus erogauit. Post modicum vero tēporis ille qui fuerat defunctus et apparuīt tanquā sol fulgens: dixitque et. Cognate pro octo dies penas maximas sustinēt: quia non fecisti quod iusseram: sed uce tu spūnis labisti. **H**odie enim diaboli seruent animas tuas in infernū: et ego purgatus uado in regnū dei. Et ecce subito in aere auditus est clamor: leonā uersa rā ac lupō: et ipsa de mundo abstulerāt. Deinde querit de quibus hominū anime defunctorū querunt: et respondetur: de quattuor.

Primo queruntur de his: quibus fidei et caritatis et beneficii exhibuerunt: et ipsi eis non refundunt. Unde. ps. lxxv. Ebliti sunt benefactorum eius. Et hec est magna ingratiudo: et pro ratione humanam obtulisset: et non regratiari benefactoribus. **U**n Aristot. v. Et hi eorum oportet regratiari eis: qui gratiam scit. Sed defunctis: aliter regratiari non possumus.

Secundo defuncti querunt de filiis filabus: cognatis et. Ne hereditibus qui eorum bona possident: et eis nō subueniunt: et tales infideliter agūt: quia si quis nō subueniret

amico suo: quem in isto igne materiali uideret puniri: infideliter ageret. Et ecce anima patris uel matris est in penis purgatorum: et tu portes ei subuenire: et quare nō subuenis? **A**udi quod anima patris uel matris. ad te clamat: di. Misere mihi mei. Et sunt due cause quare bis dicitur misere mihi mei. **P**rima est quod dicitur: quia estis in mundo: et quod potest misericordia adipsi. ps. 118. Misericordia domini plena est terra. **S**ecunda: quia nos anime sumus in purgatorio in misericordia: et paupertate: nec habemus amplius eorum poena nostra: quibus possimus saluare meritorie: nec habemus substantias quas pauperibus erogare possumus nec alio modo possumus nobis succurrere. Ergo misere mihi mei saltē. v. a. mei quasi dicant si alieni non subueniant: saltem vos subuenite: qui estis affines: uel consanguinei: uos qui possidetis hereditates nostras: et propter uos sumus in purgatorio. Et si quis quereret: dicitur causa: quia debeas tibi subuenire. **A**nima responder. t. d. quia manus domini tetigit me: et quare me. per sicut deus quasi dicat. Deo panis mecum summa iusticia sua: penam infigendo. Et uos amici mei penam meam: me relinquendo. Et carnis meis saturamini. **L**meis temporalibus diuitijs.

Tertio. Conqueruntur de testatoribus: qui non expedit testamēta eis commissā: sed prolongant et protrahunt de die in diem. Et hoc est contra charitatem et fidelitatem: quia

*sermo magister
sermo
yatha*

fm Tbi. Anime carent iterea sub-
leuamine quod eis dberet. xij. q. ij.
fieri de illo testamento: si eribituz
fussset tempore suo. Unde i Decre.
dicitur multum delinquent: qui dis-
serunt mortuorum exequi testamē-
ta: imo debēt excomunicari: et sunt
exdicati: quum possunt soluere et
negligunt. Unde in decre. dicitur:
xij. q. Debta suffragia p mortuis
nō reddētes furcs sunt et sacrilegi:
et excomunicandi. C Quarto con-
querantur de sacerdotibus: et rell/
giosis: et paupribus: qui elemosy-
nas defuncto: nō recipiūt: et pro eis
non fideiter orant. Unde in Decre.
dicitur. Receptores elemosynarum
plus debēt. x. q. l. Quia sacerdotes.
Nec aliquis: qui v labore possit se
nutrire debet accipere elemosynas
sed tantum debiles: infirmi etc.

C Secūda pars. Circa fm vbi no-
tatur penosa demōstratio supplicij.
Supplicium purgatorij: vbi prestā-
tissimū: est horribile et apissime peno-
sum: et precipue supplicij ignitū. s.
ignis. Unde Augusti. dicit. Di. 25.
capl. Qui in aliud seculum distulit
fructū conuersionis: prius purgabi-
tur igne purgatiōis. Dic ignis est
nō est eternus: tamen miro modo
grauis est: et superat omne penam:
quā vnq̄ passus est aliquis in hac
vita: vel pati pōt. Et q̄ ille anime
sentiant illum ignē tam crudelem.
Ideo clamāt et petunt adituarī p
quattuor. s. aut per oblationes alta-
ris aut per orationem alicuius viri
sancti: aut carorum ieiunia: aut co-
gnato: u; elemosynas. Ideo paren-

tes eius. N audientes per intelle-
ctuz prepositi thematice: vocē defun-
cti. dicentis misericordini mei etc. Cu-
pientes eū erandire: et a penis pur-
gatorij redimerendō tardabūt ei q̄
citissime subuente: vt possit gloria
eterna perfrui: ad quā. etc.

Enuzagribo

dic est: et cras in cibarium
mittitur. Mat. 6. Scdm sententiam
Pbi. Emne corruptibile statim
q̄ separat a suo regente et cōseruā-
te: corrupitur. pater de plantis: pisci-
bus etc. Presupposito igitur dicto
Pbi esse vero. Dico q̄ corpus hū-
muz est corruptibile et cōseruā a suo
regente: q̄ est anima: et statim q̄ se-
parat ab alia: corrupit. Et iō sub h
multitudine sent dicit xps euilij v
uēti verbū ppositū: knū q̄ bodie
est etc. Vbi vnū vidēdū est. s. vilitē
tē corporis nostri: ibi cras in ciba-
riū mittit. Vltz cursus h; naturari
corporis nostri: q̄ induitur in sepul-
chro. Circa q̄ fm Pbi. Illud q̄
termino claudis: breuē est. Jacobi
.4. Que est vltā vestra: Vapor est
et ad modicum apparēs. Ad Ephe-
sios. 6. Id. n. q̄ in p̄senti est: momē-
taneuz est. Dico. Vbi sunt reges:
vbi sunt principes: vbi sunt sp̄ra-
tores: vbi sunt locupletes rerum:
vbi sunt potētes seculi: Certe quāsi
vmbra p̄transierit: et velut somnū
evanuerunt: queruntur: et nō sunt:
et quā vltā presentis incolatus no-
stri habet terminum. Ideo dicit eē
breuis. Job. Breuis dies homi-
nis sunt: propter quā breuitates cō-

Sermones funebres

paratur a sacra scriptura senio agri: quod patet in sua pulchritudine durat furta illud: *Isaie. 9. Clama. Et quod clamabo: Etsi caro senum: et gloria eius. i. eius pulchritudo: quasi flos agri. et cecidit est senum et cecidit flos: quia spiritus dñi sufflauit in eo. Hanc breuitatem consideras Job clamat. d. Homo natus. de muliere .b. v. t. m. m. q. q. f. e. ct. 2. f. v. v. Et quod vita nostri incolatus sit breuis: et quod digne senio agri assimiletur Figuratiue ostenditur. 4. Re. 19. ubi dicit: quod deus loquens de assiris per os *Isaie: ait. Facti sunt sicut senum agri: et viris herba tectorum: que arefacta est antequam veniret ad maturitatem. Qui sunt hi assiri de quibus loquitur dñs deus: nisi hoies in hac vita viuētes assiri interpretantur vigilantes siue vigilantes: vñ quilibet viuens considerare debet breuitatem vite sue: et super obscuritatem finis sui vigilare. Iuxta monita Saluatoris *Mat. 6. vigilate itaque: quia qua hora rē. Et sequitur quod dixit deus facti sunt sicut senum agri: quia post peccatū Adē facti sumus mortales et corruptibiles quia sicut senum ardore siccat: ita caro desiccatur ardo re concupiscentie peccati. Et ideo dicitur *Apoc. 4. Omne senum edbum est: supple in ardore peccati. Et Jacobi primo. Sicut flos transibit. Erotus est enim sol cum ardore: et arefecit frum: et cecidit flos eius: et deco: vultus eius deperit. Et sequitur viris herba tectorum: que arefacta est antequam veniret ad maturitatem. Verba ista viris in****

terpretatur virtutes et bona opera que sunt in tecto id est in anima et virescunt carumque ornant et decorant sed antequam veniant ad maturitates id est antequam ad complementum similitudinis vite eterne: arefcunt ardore peccati. *Ps. Fiat sicut senum tectorum quod priusquam euellatur exaruit: Et ideo dicitur. *Ero. 10. quod locuste. id est peccata operantur vniuersam terram: id est superficiem anime: videntes cunctas virtutes. que sunt in anima. Et ideo iste presens defunctus considerans quod erat corruptibilis vt senum: et herba viris: id est opera bona et virtutes erant arefacta per ardorem peccati. antequam ad corruptionem veniret: voluit omnia peccata per contritionem. et confessionem cum satisfactione expellere: vt eius anima cum viriditate. i. cum virtutibus ac operibus bonis venire posset ad premium vite eterne ad quod.**

Edde: quod

debes. *Mat. 14. Sciendum est: quod homini venienti in mundum duo conferuntur. scilicet anima et corpus: et propter hoc duos creditores habemus. scilicet deum: et terram. *Terrę debemus corpus: et deo animam. et hoc triplici ratione. *Quia ab ipso creata. *Quia ad eius imaginem facta: *Quia eius sanguine redempta. *De primo Amos Prophetę. 4. Ecce creauit me et formauit manus suis etc. De secundo. *Gen. primo faciamus hominem: etc. De tertio de sanguine eius redempta. *Alit********

vulgares

ergo redde qđ debes. scilicet coz p^o terre. ⁊ mibi animam: dicit domin^o. Redde coz pna terre. quia de ea assumptam est. *Isayas.* Terra: terra: terra. ⁊c. *Salomon* quoque. *Ecclesiastes* vltimo. *Renertat* pul nia ad terram suam: et spiritus re/deat ad illum qui creauit eum. *Dic* ergo. Redde qđ debea. Sciendum est autem: qđ debitor: in duobus ofsendit creditorem. P^omo quando rem acceptam reddit deterioratay. Secundo quando reddit inuite. Sic deua nobis. Si animam puray ⁊ mundam acceptam: imandam et desormē reddimus. hoc facit ille qđ in peccato mortali permanet ⁊ delectatur. quia tunc statim perdit si multitudine dei. quam habebat p peccatum. *Studeam^o* ergo chari simi reddere animas nostras deo: nō deterioratay criminib^o: s; potius melioratā virtutibus. Arbitremur istū talē ppe diē extitisse. cui a dño dicitur est. Redde qđ debes ⁊c.

p Preciosa est in

cōspectu dñi moza sanctor^o elus. *P^o. 116.* Sicut dicit *Sanctus Anselmus* duo instituta in lib. sa/cre scripture possunt repiri diuersa quotidie. *Unde. s. de morte peccato* rā pessima: aliud de morte iustoz: preciosa vt hic dicit *Pha.* De isto in auctoritate pposita. Preciosa i cōspectu dñi moza ⁊c. P^omo etiā dicit *Grā Anselmus* de morte peccozum qđ eoz moza est pessima ppter triplicē rationē. P^omo propter amissionē terrenoz in qbus posue

rūt suā spey ⁊ fiducia. *Uñ dicit* *he* tua *Grego.* Nō sine magno dolore amittit qđ cū amore possidet. *Uñ* tales dicunt ill^o. *Eccle. 11.* O moza qđ amara est memoria tua hoi pa/cē habēt in substantijs sua ad huc volēt accipe cibū. *Unde* si memoria ē sic amara: quāto magis moza ipsa: ⁊ vere ipse i morte oīa amittit ⁊ possessiones ⁊ denarios etiā pan nos qđ indultimi. Ergo pessima ē moza ⁊ amara illis qđ posterūt cor i talib^o. *Sec^o* dicit *Anselm^o* qđ moza peccozis est pessima ⁊ amara ppter separationē amicoz ⁊ p san guineoz. *Uñ* videt qđ nullus est qđ tantū diligit hominē in vita qđ in morte p omnia in foneā vellet ipz sociari. *Uñ* *Job.* Fratres mei clon gauerunt a me. ⁊ nott mei qñ alle ni recesserunt a me: ⁊ primi mei de reliquerunt me. *Et* *Pha* vltimus dicit. Eēa amici mei spererūt me ⁊ facti sunt mibi inimici. *Uñ* dicit te ad foneam tu non erabis: ⁊ terra cooperiet te. *Tertio* dicit possum ppter amissionē eternoz. *P^o.* Nō habitabit in medio dom^o mee qui facit supbiam. *Et* *Paululus.* Regnū dei nō possidebunt iniqui: sed ibunt i supliciu eternū: ⁊ pluet super peccatozca sulfur ignia: gran do. nit. glacies. *Et* ergo bene dicit pessima moza peccatoz. *Sz* moza sanctor^o viroz dicit preciosa in cōspectu dñi ppi alia tria. P^omo ppter cessationē opis. *Sec^o* propter periculū itineris. *Tertio* ppter premiu qđ ipi habebunt. *Dico* p^omo propter cessationem oepis

Sermones funebres

mors sanctorum viroꝝ est preciosa in
conspectu dñi. Apo. 14. A modo s̄
dicit spiritus vt requiescāt a labo-
ribus suis. dicit homini isti q̄ mor-
tuis est. Ps̄. factus est in pacē lo-
cus eius ⁊ habitatio eius in sancta
syon: q̄ dicit locū pacis ⁊ tranqui-
latis. **S**ec̄do p̄pter periculū iti-
neris. Ps̄. In viā quā ābālsā ab-
sconderunt superbi laqueum mihi.
Et s̄ dicebat Proph̄a. Quē ad-
modū desiderat cernus ad fōtes
Aquam ita v̄siderat aīa mea ad
te de⁹. Et Paulus. Infelix ego hō
gs me liberabit de corpore mortis
hū⁹ ⁊c. **T**ertio dicitur preciosa
p̄pter premium q̄ ipsi habebunt.
Mat. 2. Voca operarios ⁊ redde
illis mercedē suā. Quanta erit ista

merces istoz viroz bonozum quā
declarat ille Paulus dicens. Quod
oculus nō vidit nec auris audist:
nec in cor hominis ascendit: que s̄
parauit deus diligētibus se. Et s̄
dic̄ Diero. Quiescat vox tua a plo-
ratu: ⁊ oculus tuus: a lachrymis.
Apo. Absterget de⁹ omnē lachꝝ ⁊
mā ab oculis sanctorum viroz: ⁊ tam-
nō erit amplius neq; luctus: neq;
clamor: sed neq; alius dolor: qm̄
p̄roꝝa transferunt. Ergo preciosa
mors sanctorum viroz: q̄ iusti here-
ditabunt terrā: ⁊ delectabūte ī mul-
titudine pacis. Ergo non est dolen-
dum: sed potius congaudendum si
de p̄siti miseria ducaī ad regē ad
quāz creplū nos p̄ducatur ⁊c. Amē

litterales

Cratto saneb'is pro quocunq;
Imperatore. Rege. Duce. Princ'i/
cipe. Marchione &c. Ad regē. Pá/
dulum applicata.

IKat cōcur

e sus omnium tant^o ad
regiam in hoc ipso nō
tul solum pandulfe.

Verum etiā totius huius ore ma/
ritima casu: vt voces meas audire
posse nullo pacto considerem: An/
diq; ciues conclamant merent: as/
suetantur: tum suburbant ad urbē
mest'ae tristes veniunt: fundunt la/
chrymas: et in latus ad celum tollūt.
Id quod cōsuetudine quadam in/
ducti facere circa mortuos consue/
tere. Dec. n. ipsa. Pandulfe natu/
ra tantum duce: & sentimus & faci/
mus: vsuq; potius a vetustissimis
habito: q̄ ratione aliqua doctrina
ve seruamus. ego vero rex illustris
aliā quadam via ad conspectum
tuum venio: non tamen lachryma/
rum exers: neq; doloris immanis
ferreus. n. essem: ac tygridi similis
si haroli germani tui illius tantē tā
q; prestantis: atq; admirandi du/
crois nostri mortem vna cum ce/
teris q; marino possem luctu non
deplorarem: ab aulaq; ad tumultu
summo cum dolore: stetaq; non p/
sequere: hic. n. eius iteritus quaq;
non iteritus quidey: tete contunx
in p̄mis victoria: vofiq; Germanos
te deiceps Baptista: nepotes: agna/
tos atq; cognatos attingit: itemq;
nosmetipsos: qui vobis obedim'us:
deniq; omnes qui litteras hoc. An/

contantum incolunt: concutit atq;
perturbat. E. manibus etenim om/
nium nostris. harolis quom mart/
me consilio floret: & etate sua va/
lens vtilisq; suis aduentisq; futur^o
erat: creptus est. Verum enimvero
quid proficeres Pandulfe si diu/
stus tecum animi macerareris: si le/
gem hanc ab initio conditay: opul/
q; et optimum: et diuinum omni/
bus eque mor: talibus seruandum
obducta fronte despiceres: si in lu/
ctu lachrymisq; cōtabesceres: si q̄
etiā a somno excitare poculum
epulasq; aspernarere: quod non/
nulli dementes ac sensibus tantus
dedisti efficiunt: germanus in quies
meus harolus mortuus est. Iste
vero cretus omnibus etiā animā/
tibus & seruat: & imminet. Itaq;
mortuus est: non tamen erul: apud
externas ac barbaras nationes ve/
neno consumptus: vt. Anibal aut
apud. Babylonez vt Philippi ma/
cedonum regis filius. Alerauder.
Non in peregrino litore nudus sa/
cuit: atq; inssepultus: quemadmo/
dum in egypto Pompeius: quez
etiā sacelles nequā Achilles ene/
cauit. Loneremauit. Lodnus. Non
apud ignobile linternum: in exilio
suis despectus: mortem obiit: vt.
Scipio. Maior. qui tot tātaq; de
republica bñ meritus fuerat: quam
ipsum vt reliqua: Emitantur. ex
lyarthaginesium saucibus eripue/
rat: non a sodalibus crennente:^o
vt in hiberia. Sertorius. Non tan/
dē in senatu a suis cōfossus: vt Le/
sar orbis terray: domitor postremo

Sermones funebres

nō sic ⁊ celoz ⁊ mūdi p̄dito: atqz
olam rex dñs n̄r Iesus x̄ps. Pro
cōi oīum salute mortēs: ab Hiero-
solimitano illis stultis improbis:
duris: atqz nequissimis: quos i tēp̄is
quotidie: forisqz docēs: cruditer: il-
berauerat: tanos effecerat: per Indī
br̄tū tādē i cruce firmus ē. Juniores
āt etatis n̄re duces rei militaris p̄
clarissimos. Bracium. Sfortiamqz
omīto: q̄ morte perierūt. Nicolāū
stē. Stellā recentē strenuū illū atqz
intrepidū neqz hos solū: q̄ fortunā
p̄sequunt: vt ait. Aulq̄. Sed mul-
tos: ac multos vrb̄iū dños: vobisqz
sintimos q̄ magno. cū dedecore ⁊
nobilitatē ignominia: sede. rursus
qz vitā finire. Cui⁹ rei crepla vob
sunt an̄ oculos i piceno p̄ plurima.
At vero dices. Immaturoz excessit
e vita. Harolus etiā regnū nobis in-
getū reliq̄. Quonā p̄o nō Pan-
dulfe nō tēp̄stū⁹ emozit is: q̄ bh:
fortiter iuste. p̄ceqz vincts: post mul-
ta demū egregia: p̄claraqz facino-
ra p̄cnes snos emozit. Algedū libe-
at Haroli fratris vitā: resqz cū do-
mitū etiā militie gestas: v: cui recē-
sere atqz ab incūte ei⁹ etate o: diri
Adolēscētē audio: sub patruo suo
pandulfo fanensiu rege duceqz ar-
mi potētissimo. Primū militasse: se-
cūqz diuti⁹ apud. Bririā vrbē Iga-
lia citeriore ⁊ clarā ⁊ p̄potētē re-
bus bellicis exercitātū: per id t̄ps:
cū maxime ad repellēdū ducē me-
diolanēsum. veneti nitebant. I co-
bello. Haroli Junioris virtus. nec-
dū etiam pubescētis p̄ter oēs eni-
uit. Itaqz cū nō adolēscētis s; for-

tissimi cuiusqz deterrimiqz ducto-
ris operam abunde nauasset. a pa-
trno militis ac multis p̄ciosissimis
munerib⁹ donat⁹. atqz honorat⁹ ē
donec tādē vici⁹. Pādulfo amī-
sa Bririā sanū rediēt. ocio sese ⁊ re-
b⁹ vrb̄anis. iā tuz senex imersit. Iza-
rolus ad malatestā genitor: ē reuer-
tit. In altera p̄o Iuuetē suc militā-
tia. Harolus q̄ntū laudis ac glorie
adept⁹ fuit apud P̄sippū Ma-
riam Mediolanēsiū ducē tyrāno-
rū oīum n̄ri t̄pis maxmū. atqz for-
tunatissimū. i co bello. q̄ ad p̄sus
venetos gerebat. Id ego nequaquā si-
lētio p̄mittendū cēsi. Ad quē
cū a genitore v̄io Malatesta mis-
sus cēt paulo post q̄ i castra venit
vntuerso exercitū. q̄ p̄marim⁹ erat
p̄fect⁹ ē. atqz oīum iperatoz decla-
ratus. quo t̄pe ⁊ Nicolāū ille piceni
n⁹. Ceteroz s̄n̄ vlla p̄trouerka n̄ri
t̄ps. dux i re militari p̄stātissim⁹. ⁊
frāctē sfortia vice comes hic ipse
piceni moderatoz. ⁊ ceteri p̄multi
clarī fortissimiqz ductores i eadem
militia p̄sabant. Neqz p̄ id q̄dem
etatis nō pedites. nō tyrones: ve-
lites. nō roziarij cē: urides s; tunni-
tuarij qdā milites. nō cōmilitones
s; plurimaz atqz fortissimaz legio-
nū duces aderāt. Apud hos oīs
ars ei⁹ semp. Cōsiliū sela. v̄t⁹ atqz
ai magnitudo. mirādū in modū cō-
probata Is adē splēdor. ac decus
nemini adhuc ex p̄ncipib⁹ v: b̄um.
Contigit nisi Harolo Juniori. qui
Malatestaz familiāz tā claro titu-
lo deco: anit. Tertiū est ei⁹ militiā
⁊ recētē ⁊ vltimā. q̄ sibi aduersus

litterales

quosdā illosq; p paucos vrbis vfe
 pditores fuit. nō nifi inuitus remis
 niffoz. In eo.n.bello tetto. atq; fee
 leftiffimo qđ fupioribus annis ad
 euellēdā fundit. Malatefta p pif
 faurēfiū firpē. engeni⁹ pōtifer ma
 rim⁹ gellit eff vos a fedib⁹ pffis. vr
 be vīa piffauro pellicemini. tu qdē
 optimis aufpicijis fecit. ad palebrū
 ac noble municipiū. Gradarlū vo
 bis i oi re dubia. femp fidū cōtrēdi
 ftī. Galcaz vrbīnū ad forū femp ro
 nī. harolus fefe recepit. Ibi nequa
 ē i oculo. p foz: dū tps terere. ant
 metu pculfus cedere. neq; fomno.
 deliffisq; io: pefcere paffus ē. Qui
 poti⁹ Jauētātē illā fuapte nā bel
 loz anidā. Pzīmū ad manēdam
 vrbē: excitat cōmeatus vndiq;. Cō
 portari iubet. arcē firmat. creubias
 accurate locis quibusq; difponit.
 fuos inf muniedū docet adnerfus
 nefarios. quosdam tererrimofq; p
 ditores: bellum fozē pro patri. pro
 libertate pro plugibus liberis. Nā
 plures ex hac vrbe fecū aufugerāt.
 Itēq; p parētib⁹. aris. focis tēplis
 deniq; pro bonozū oīam falute pu
 gnādū. his igit inmina cū celerita
 te ftudioq; difpofitō. tēp⁹ idoneū
 nac: us iuuentute Sempzoniana.
 Lohozibusq; ppaucis comitātib⁹
 in agrū Piffaurēfem erūpit: caftel
 la qdaz partim i deditōne acc: pit
 partim expugnat. ptim obfidet. Sz
 mor harol⁹ a Joāne vitellio pfcē
 tū ppretore bonoz oīuz ingulato:
 erat vl repellif. ad arecfq; fempzo
 nianas detrudif. Nihilō tñ minus
 ad vrbem piffaurum crebas excur

fiones parat: ipfeq; non nūq; pā
 mns in Algen descendēs: agros
 depopulabatur: hofces infra me
 nfa repellebat: vrbīq; r prodito
 ribus fupplēta: cedēs: incendia mī
 nitabatur. Utrinq; pugnatur acer
 rime: pellitur ceditur vincit: oppu
 gnatur. Res crant in fupmo difcri
 minē. Quid plura. Libenter. M:
 ifta preterimus: arte prudentia: ea
 liditate. iduftria: cura vigilis: ope:
 labore: fudore. harolū paucis poft
 temporibus: et vrbis: et vitellū pro
 pzetoris vires attrite funt: ita vt
 populus inedia periens: atq; ege
 ftate coarctatus: auro: ibns: pditio
 nis trucidatus. harolam ipfum: eius
 ingenti omnium plaufa: leticlaq; i
 fedes patrias renocauit.

Hec hec fuit il

la felix miltitia: in qua fortiter
 pro communi omnium falute
 pugnatur. harolus nocēs ac dies
 omnem acris intempericm: vento
 rum etiam afperitates: cftus frigo
 ra: nines imbres famem fitim vigil
 lias: omnesq; extij casus: r rei milt
 taris difficultates tolerando: nims
 rum egrotatōis illius fne caufas.
 Immo vero mortis exhanfit. egre
 gios illos preftantiffimofq; roma
 nos immitatis. Dora: tum cocitē
 Mito scenolam curritum: ac de
 cios: qui ipfi forti animo pro rep.
 fuam mortem oppetere. Hac igit
 tur triplici miltitia crecretatus. ha
 rolus: vita excefifit cum fupmo re
 rum bene geftarum fplendore: ac
 gloria. Jamq; fenior vt milti vide
 g iij

Sermones funebres

tur: et consilio: et sapientia' becedēs.
Per hec ampla magnificaq; ne-
gotia percucurrūt: quemadmodum
et a maiorib; suis et genitore vestro
Malatesta. reuera semideo dignus
fuerat: regius vobis abnude com-
positum: firmum: tutum: quietūq;
reliquit. Quas igitur meroris cau-
sas habueritis si vitam illi^o a pue-
ro singulatim ad adolescentem: ab
adolēcente ad virum. Itemq; a vi-
ro ad senē vt dicimus intētis ocu-
lis animaduertētis: timētis ne for-
sitā: quod vos veluti mancos in
regno presentiaq; sui viduos: orba-
tosq; deseruit ob hoc ipsum in so-
llo melli sedētis herētis ancipites.
Ne te deieceris pandulfe. Etenim
eadem mentis acies: que illi fuerat
eadem in consultando sapientia:
vnum pectus vna acies: vna pro-
videntia in agēdo: dexteritā par-
similis in audiendo facilitas: simi-
les etiam in imperitādo. Iusticia
virtus temperantia: deniq; frater-
nus omnis vigo: similitudoq; tibi
proxus inheret. Immo ne frater-
nus quidem. vtz paterna vis po-
tius: omnis tibi penitus inrita est: et
quod vnum l. zarolo minimū fuit
perhiberis l. omni litterarum gene-
re peritissimus: quod munus in pri-
cipe: vt est magnum atq; admira-
bile: ita etiam hac nostra tempe-
te rarū esse consuevit. Quādo qui-
dem igitur id quod optimo cuiq;
regi propriū esse debet fas sit mee
vno perspicere: profecto quid dole-
as quid antius sis: haud equidem
video. Quamobrem fac queso. Pā-
dulfe vt etus illius germani tui oc-

casu tibi maiorem quendam virtū-
tum cumulum in imperitādo. Chal-
carq; admissum esse cernam^o: quē
admodum etiam nonnullis alijs
fortib; atq; clarissimis viris factū
esse lectitauimus. Neptolome^o. N.
ille achillis fili^o post genitoris mor-
tem: acrius atq; vehemētius l. res-
trofanas cōcītatus ē. Et quo. Vir-
gilianū illud dictū pendet. Uelut
bulā ante ipsum primoq; in limine
Pyrrh^o. Erulāt telis: et Luce co-
ruse^o aena. Itē illud. In statui pa-
tria. pyrrhus nec claustra nec ipsi.
Custodes sufferre valēt labat arie
te crebro. Janua: et emoti pēcāt
cardine postes. Et alibi. Uidi ipse
furentē eede Neoptolomū: et gemi
nos l. imie Uridas. Agamēoni et
Menelao. Pyrrhus ante posuit.
Sue^o. n. etiā. Pōpci^o: magni. Pō-
pei filius: paterni splendoris imita-
tor: senatusq; et resp. Lagūētis rui-
nā pmolesse ferēs: ita ipigre sese re-
b^o Cesarianis obiecitse ferē: vt pa-
rū abesset: quin l. hispania. Cesar
aut ab illo opprimeret: aut sibi ipse
pprijs manibus mortē cōfesseret.
Quē se vni^o hois iteruētū: a tot sue
cessib; retardari aspiciebat. Mibi
aut hoc loco res gestas. Rō in aīo
volūtātī. L. Martij virtus igens: l.
pmissq; ad mirāda vi: q. cū. Scipio-
nes illi: duo belli fulmīa: vt ē apud
poetam: post multas ac multas vi-
ctorias i. hispania cecidissent neq;
salutis villa spes Romanis linque-
ret: exercitū. q. tāte cladi superat: si
in lachrimis cōsenescere neq; infa-
ga spem hēre passus: quāmmo Pa-
latel colligere: sanctos curare oliq;

litterale

religias in locis munitissimū addu-
cere: optima ē rat^o si prius q̄ cum
hostib⁹ agredere: apud suos v̄ba
faceret: ofonē z aptā p tpe z reb⁹
olibus q̄ marie trepidantib⁹: educ-
nientē h̄uit: ac sibi cōcionāti s̄ama
q̄dam ab vnicuerso exercitu frontē
obuolitare: indeq; supra caput ce-
lum versus attolli visa ē: qv̄ omen
salutis spem illis iniecit Ita q; cuz
perorasset mor cū ingenti clamore:
ac plausu: Martinus impator: olus
declaratus: hostes victoria supbiē-
tes aggressus: noctēq; dieq; pseq-
tur. sternit: fugat: interimit: dissipat:
donec tādē victoria potit⁹ Scipio
nū morte vltus est. Igitur hui⁹ ip-
sius virtus: sicuti z reliquorū: nun-
q̄ fortassis tam clare venisset in lu-
cem nisi Scipionū occasus preces-
sisset. Eoz igit morte: z ingenū hūc
ad res ingentis aggrediendas et
citātū: z summa laus acquisita: q̄
neq; antea neq; post: tantopere il-
lurit: ita tibi factundū certūno. Pū
dulphē: z. Malatesta pater imitan-
dus: z noua quedam virtus susci-
tanda. Quod si feceris: vt cepisti:
omnis malastarum. laudes: atq;
trūphos equaueris neq; n. tibi
quoquo versus mentē volueris de-
sunt auxilia: neq; animē: neq; fortu-
ne. Animus est ad omnia perma-
gnus obuersatur: preterea militie
galeaz frater: qui consilia tua: res
deniq; vrbanas omnis prosperio-
res efficiet. Ad sunt etiam nepotes
magna indole prestūti ingenio ve-
nustate ingenua: quos ipsos s̄ātam
prosa gire posse confidimus parētū
simillimos fore. Reliquū igitur sue

rit. Pandulfe: vt in hoc tanto luctu
quē audis mentez firmes: ac tibi le-
gē imponas ita vt sicuti nos regis:
z iam tui pectoris moderator: z tā
q̄ auriga quidam bonus intelliga-
re: vt glorie tuam victoriz q̄ ma-
time circa sinus collachimat: et
regis sui memoria quem amissit: pe-
nitus afflicatur: consilio precibus
diētis: lenitas: crigas consolere: possi-
bet: vt vrbes: ac populos: q̄ vobis
parent: q̄ maxima potestas: sapien-
tia: fide: cura: pietate: iusticia: tue a-
mini. Nos etenim te ad vñā Pan-
dulfe: teq; Galeaz. reges nostros et
salutamus: z volumus. valere.

Cō: s̄ s̄unobis. Pio q̄cunq; Im-
patric. Regia. Ducissa. Marchio
nissa: in cōstatiā directa Pilauren-
sium Domnam.

n Escio quo fa:

to nobis mortalis⁹ euenire solet
idq; s̄fortuniā parit l ol fere nego-
cio n̄ro possim⁹ icu sare vt q̄nto ma-
lore ad rē petirā studio scstinamus
eo lōgi⁹ ab eadē repellamur. Eñ ve-
ro si qs q̄h nolēs ac tanq̄ alio q̄ p-
posuit vt cursuz s̄lectat z vortū suū
dissimulās remorā: tactusq; sub-
stit: desiderij cōpos. necesse ē q̄ po-
stea sines: quot maloz cās: q̄ discer-
mina: quos luctus acerbissimos pa-
riāt: res n̄re h̄ūane testimōio sūt.
Mcreatorē. N. videm⁹ pre nimio
diuiciā ardore: n. ne indos: hunc
asiā: nūc armenios: z sine vlla des-
tigatiōe: ac metu scythas: nūc Hy-
tānos: nūc lybiā pagrantē: vno se-
pe naufragio afflicti: nūc nudatūq;
scit tādē morte: cū s̄ā distissim⁹ sceret

Sermones funebres

ab eo ipso felicissimo cursu interce-
ptā. Lōge ab suis vitā finire. Quis
nō agricolas ipsos ēt atq; ēt admi-
rari nō possit: q̄ nisi sepi⁹ fallerent
puo admodū t̄p̄is curriculo. Nisi
miserēt. Sed illos vel acris itēperi-
es: vt sepe accidit: vel agroz malig-
tas: in qb⁹ t̄fi colēdis neq; dico: ne
q; nocēs p̄quiescūt: vel armētorū
interit⁹: alia q̄cūq; vis hūana tot
vidiq; circūuolūt inēdmodis: Ita
trepidōs atq; anrōs tenet: vt q̄sq;
dē sese oī spe nōnūq; frandatos vi-
dēt ip̄i semp̄ aliene for̄i iuidia ma-
cerant. Nauticatos: itē lōga salti-
dit⁹ nauigatōe: cū portū q̄scendū
studio tā plēs: vt poctā inq̄: velis
igressur⁹ eēt: coorta de ip̄ouiso tē-
pestate: aut vñ h̄mū soluerat: ad lō-
ginq;ora detrudit littora: aut factis
anchoris mālifesto cū piculo vētis
aduersantib⁹ obistere: cūq; tā v̄fel
sua foret: nouo de integro subire la-
bores cogit. Blarima h̄mōi possej
in cōspectu v̄ro adducere que pla-
ne oīa sine vlla defatigatōe: ac te-
dio: nisi me penit⁹ offenderēt liben-
tissime recēserē: qb⁹ ēt luce clarus
appret: nō solū nautas: agrestes:
ac mercatores: quos dirim⁹: verū ēt
ductores: bello p̄clarissimos: resq;
publicas aplissimas: vt r̄liq; artū
opifices reliq;: suis q̄busdā fatis
sterdū sic astringt: cōp̄rimiq;: vt q̄-
nis oī suo conatu ac virib⁹ sūma re-
rū potiri p̄tēdāt: fortunē t̄fi iteruen-
tu penit⁹ ab cadē nō sine marimo.
sicuti ab incelo p̄posuerā. h̄sanaz
re: ludibrio retrahant. atq; v̄tinā
has ego similitudine minore p̄isan

rētū. d̄ano patrieq; h̄at⁹ n̄re cala-
mitate lōge magis tolerabilī tūsq;
Alexāder fortissime lachrymis. nō
tā p̄petuis r̄ferre ī mediū potuissē:
Etenim paulo ante. q̄ h̄ec tāta v̄-
scrimina vni⁹ p̄stante morte. de in-
p̄ouiso emergerēt. atq; in cernices
n̄as effunderent. que nā ī v̄niuer-
sa italia Luitas si bella q̄ iam fere
extincta erāt e mediū sustulerūtus
h̄ac vna felicit: nūerari poterat q̄
nā in medijs ēt fluctib⁹ min⁹ trepi-
da. que nā ab eo florēs a deo plac-
da terra mariq; tā frugifera v̄niq;
tā brā. q̄ nā regina q̄s itē popul⁹
h̄ac tēpestate inueniri potuisset ea
pollens regina q̄lis apud nos d̄fia
bat cui tāta ēt ab leūte etate ines-
set idoles: p̄ndētia: tātus aī vigor
facundia: pietas: iusticia: pulchritu-
do: pudicitia: v̄t: diuina p̄ atq; hu-
manaz rez cognitio: dotes deniq;
oēs q̄ nō de v̄gine nō de muliere.
nō de Matrōna nō v̄ regina. nō v̄
Iperatrice: de nulla demū nymphā
v̄p̄ v̄ dea poti⁹ q̄dā vna oīz splē-
didissima br̄issimaq; p̄dicari potu-
issent: At nō h̄ec citēs p̄stātissimi
aliquādū tanq̄ in cella q̄dā peni-
tione p̄quiescēt: necū q̄so p̄tiam
ni reminisci. Nunc postq̄ oēs in lu-
ctu sum⁹. Reminisci calamitatū su-
perioris t̄p̄is libeat. Quis etenim ve-
strā penit⁹ exercuari nō possit. quo-
tens ad memoriā reuocare agredī-
tur. quonā modo: ac potius truculē-
tia: tot annos nobiscū fortuna me-
rudnerit. ⁊ quasi nonerca quedam
imp̄ssima exēdnerit. sitq; imani
quodā furore atq; insania magno

litterales

impetu sup̄bissime debachata: No-
nus ac decimus annus circummagi-
tur: et̄ senio: ille Malatesta noster
verbis ne dicam huius: sed italice
potius vn̄iuerse parens: quidaz ac
moderato: morte obijt: quo ip̄o re-
gnate vt scitis etas nimiruz fuisse
aurea: et saturnus apud nos alter
Imperiū gessisse vsus est. sub cuius
morte p̄ fortuna nobis inuidia ma-
lis paucorū consilijs omnis de ip̄o
uiso bene regnandi ac seruēdi mo-
dus perijt: quibus citā auctoribus
huiuscemodi segetis: que eā quat-
tuor annos proximos in agris na-
te sūt nostris messuimus: deinceps
carolus iunior: cuius: et consilio: et
virtute regnū nobis aut potius res
publica quedam optima restituta
erat mor̄ aduersa eo: repletus valitu-
dine. quā belligerando cōtraxerat
nature concessit. nō multo post eius
frater Pandulfus archiepiscopus
patrianus presētī sane ingenio: at-
qz incōparabili sapiētia rer̄ vita et̄
excessit. Quib⁹ extinctis bellū hoc
finitīmā quod pene ciuile atqz inte-
stinū appellare possumus: cum ho-
ste acerrimo eorum et urbe et ca-
stella circum adiacentia. et agros
opes deniqz nostras omnis ita di-
sturbant: soluit at̄ruit: vt q̄ntis iā
quasi defessi essemus: nosmetip̄os
tamen integros atqz recentes ad-
uersanti fortune obiectarem⁹. ade-
rat enim. aderat Constantia illa no-
stra imperatrix prudentissima mu-
lierum omnium nostri temporis de-
cus reuera stipes cōstans regni hu-
ius et solidissimā patrie sue firma-
mentum: aderat atqz: adest vna se-

cum domi: tum deniqz miltie due
intrepidus: herosqz prestantissim⁹
Alexander Sforzia: quem illa regē
nobis Pisanensibus: et fama: et
virtute et sapientia sua plusquā hu-
mana conquelescerat aduocauerat
Introduxerat pepererat ante ocnlos
eorum locauerat. Quibus ita impe-
rantibus ciues primi: atqz infimi
agricole vroz: es liberti templa do-
mus deniqz fortane omnes nostre
beatissime fore censebant. Quibus
iterū superstitibus bella hec seculi
ma iam magna ex parte sublata eē
videbantur proximeqz dici poterāt
extinguēda. Jam sere omnis inur-
datis. procella. fremitus. ardo. bellis
cus increpuerat: et quodam modo
preletitia menia ipsa vn̄iuerſa re-
spirabant cum subito nescio que
deorū indēmētia. ex ceteris et hoc
litto: e adriatico ex patria ex vrbe
hac puleherrima. ex cecidibus. ex tē-
plis. ex foro: ex concione: ex affatu
omnium mutuo: ex manibus: ab
oculis ex visceribus crepra est no-
bis. Constantia italice splēdor: mu-
lier: atqz sine vlla dubitatione prin-
ceps: ac regina domus sine iam la-
hentis firmamentum. Clypeus ad-
uersus omnem fortune impetum:
noster campus. Mauis portus:
propugnaculum. ar: tutissimumqz
perfugium. Quis enim viuente illa
motus. aut seditio pullulare: aut si
pullulasset: quonaz modo adolesce-
re: aut si adolensset. quibus tamen
incōmodis obesse ciuibus potuis-
set: cum videremus vim quandaz
illius menti spiritumqz diuinitus i-
fissum ad omnia maxima de se pre-

Sermões funebres

standa: Quam in mulierem mihi dabitis: tum natura duce tum studio atq; industria tam faciem ad bene dicendum: que sine premonitione, siue de improviso loqueretur siue poetice: siue oratorice: siue philosophice: siue humanis: seu tandem diuinis de rebus quereretur: non ipsa videlicet: que diceret. Sed composuisse potius videbatur. Quotidie inerat manibus Seneca Cicero Lianus Salustius ac diuus in primis Hieronimus: Aurelius Augustinus Gregorius: Ambrosius: atq; Laurentius. Certei quidam latinus lingue proceres versabantur. Quantum vero prosa tum precipue metro esset admiranda: id quidem non collectura seu quotidianis assequi disputationibus licebit: sed epistolis orationibus. Que permultis ac deniq; versibus tum disparibus: tum heroicis ad regem iussu Alexandri summo artificio cultu suauitate lauticia nitore: atq; elegantia scriptis prociui apparet. Quam sane puritatem decique vnice sibi met etate nostra vendicauerat in qua ne dicam feminas prope nullas. Sed neque etiam viros satis multos videmus qui litteris nisi maxime vtilibus ut aiunt indulgeant ac si qui prestantes inuenientur odio sunt omnibus. Denique si quis datur honos is qui dem scimus: ac tenuissimum dari consuevit. At vero quibus hec litterarum cognitio in mulieribus vix apparere per magnum sibi ut viuenti tulit sic denique mortue decens allatura est silia tamē atq; alie sunt lo-

ge magis admiranda: que sibi longiorem quandam perpetuitatem efferrent. Fides quidem illa est et caritas in maritum Alexandri singularis: que veluti gēma quedam splendidissima flosq; vnus: oīum spectiosissimus relucet in vroz in que certo neq; Andromache in suis Hectorē cedeat. Costantia non Penelope in Ulysses non Landonie in Protheilaum: non Pāthie in Iuliam: non Artēmisie in Myrtridates neq; Cassandre in Curā non deniq; ne in Italia redeam: Iulie in Pōpetū aut Portie in Brutū: perpetuis vroz vere reluminibus: impar aut vlla ex parte scior: vnq; visa est. Quo sit Alexander preclarissime ut quoties illius presentia: effigiem: mores lautissimos: pudiciciā humanitatez: atq; ipsam reuera constantia: virtutezq; ingentes ad memoria reuocaueris: Recta ipse quis poeta quis orator quis te demum Philosophus ab alio quodā gemitu planetq; continere possit: aut sciat. Ne non potius vna tecū ingemiscat. Inclamitet: torqueatur expalleat: maerere: menses: dies: noctes: horazq; diffundendis lachrymis impartiat. Jam vero quanta foret in omnes etiā sumos facilitate ac misericordia quod minus fieri maxumū velle in principe ita etiā hac tempestate earū esse consuevit: tota ciuitas Pisarenis restabitur in qua nemo est: qui vnq; nisi gaudens: beneq; ab illa psumus discesserit. Neq; N. Titio optimi Romanoꝝ imperatoris: quid vixit instituta necesse videbat: qui

litte rales

sepe apud suos dicere consueverat regē bonū decere nunq̄ eos: quib⁹ imperat auditos ab se male p̄ctos dimittere. Itaq; cum forte fortuna i terditū audiendis ciuib⁹ abstinnis set: in se eandē respicēs: amici diē perditū esse querebatur. Itaq; moriens: ante q̄ ex hac vita nec dū q̄ dragenarins emigraret: dixisse illū fertur nisi vnq̄ se se cuius penitentiā merito subire posset: preter vnū effecisse: quod tñ inde nō prodidit. Hac igit̄ via degens. Cōstātia quā sibi ab teneris mater Helysabech Camerinorū regina sūmo ingenio ac sapientia mulier atq; gubernandi laudibus preter omnes etas nō stre p̄stantissima: quāq; aua etus Baptista diuina quidē illa p̄monstrauerat: qua nescio an quicq̄ nature vnq̄ maius i eo seru: post Mariam virginē genuerit. Eius semodi tandē salgens indole: tā diuinis p̄pollens laudibus: tot tantisq; dotibus circumcomitata Cōstantia ex hac tandē uita: quā Cicero montes potius appellare auder: sibi quidez soli felix creessit atq; ut omnes nostrī temporis mulieres: beatissima nobis uero P̄saurēnsibus scib⁹ calamitosa die noctuq; semper imposterū edelamanda. Ego igit̄: rex noster sapientissime Alexander in hoc tam imenso: ne dicā tuo: ueruz potius P̄saurēnsiuz olum dolore: ac naufragio: quibus rationib⁹ animuz istū tuū labefactatū consolari ac mansuacere pergā: nō inuenio Nisi forsītā abste vno incipiam: rur susq; in eundē omnis nostra resun-

datur oratio. Nō sum enim nescias quātis ⁊ nature dotibus: ⁊ fortunē ornamentis: nisi te deseras: p̄didit⁹ es: qui ipse nedū multa ⁊ multa lep̄ctando: sicuti ab initio iunēte tue fecisse predicaris: uerū etiam domi: m̄lilitēq; agitando: tā fortia tibi eō parasti p̄fidia: ut ea eo: poris atq; animi bona: que tibi nō superat eadem iure optimo: sūmus omnibus ⁊ uirio ⁊ regibus defutura esse uideant. Paulatim ex animo tantū istū dolorem: ut deponas ⁊ ratio in primis optima. primaq; medicinarum omniū: ut Cicero docet ⁊ tempus utillissimū etas ad id remediū densiq; cōsilia ipsa: te tua ceporbuntur. Cura. N. atq; anxietas nullo fere artificio medicabilis: ut meminuit. Euidius longa tandem mora extenuatur. Tuam igitur fuerit: quē admodum certo potes: ut tibi ⁊ impare uelis: ⁊ moderari. Quod te sine ol̄ suspiciōe sc̄tū ire p̄fidim⁹ Reliquā itaq; fuerit. ut sicuti ab initio regnare cepatis ita ip̄c p̄seueres Alexander: sc̄tū. N. P̄saurēnsi oluz ⁊ oculos ⁊ a los: i te ita p̄uersos: ut nulla vnq̄ rōne: ab eo: tū uiderio tam imenso abalienari posse illos crediderim. Operam igit̄ dabis: ut tanq̄ nonus qdā hercules: ad nos uenisse iudicaris: cui⁹ ductu: auspicioq; ⁊ cines: ⁊ patriā hāc pulcherimā: ab omnibus vndiq; mōstris: atq; hostium audacta liberatā nō sine ingenti gloria triumphoq; tuo p̄clarissimo sentiam⁹. Nos. N. te regē nostrū ⁊ salutem ⁊ uolum⁹ tuā n̄: etā tāq̄ tui miserebere. dicit.

Sermones funebres

Cratto funerea in quęcunq;
Equitem auratum Fratris Tho-
me acerbi Aconensis.

Tamquaz

quę est mors cōmuni forte
hominū corpore disti-
pat. et inanes vertit in
cineres. nec equa tamē lege cūctis
terribilis est. Sed his vōtarat qui
bus. vt ait Cicero cum vita omnia
extinguitur. hīs vero quorum laus
emori nō potest ingentium laboꝝ.
ac prope infinitarū molestarū est
equissimus finis. Et cętu autē gene-
ris humani. quę nos Ciuitateꝝ ap-
pellamus duo hominū genera esse
sp̄ctio. quoz p̄tuteꝝ et glōria. nec p-
prie solum familie. et potentes et cla-
re euasere vęꝝ vrbes ipse et fortu-
na medioꝝ. ex sęda seruitute in li-
berū impertū. et ad successus sp̄plissi-
mos peruenerē. Vt sunt Senatoꝝ
ordo atq; quester. Quis alter ex
altero pendeat. et in vnā p̄sonā
ambo quādoq; conueniant. Que
si mihi res ante hōdiernā dicz du-
bium fecerit animum. quando Bri-
tānicū nostrū ornatū equitis. de quo
in p̄sentiaꝝ apud vos patres suꝝ
verba facturū. meliores mihi i mē-
tem veniant. sic s̄io certioꝝ. vt aliud
suscipientes existimem longe a ver-
tate abesse. Namq; ab hīs et Britan-

nica familia rebus potens et atro
ac multa glōria insignis effecta. et
quę est habendū pluris. hęc nostra
Ciuitas eorum p̄claris gestis il-
lustrioz reddita est. Et quāq; nec
hominū vni deus omnipotens ma-
ximus. naturaq; omniū parens in
genua. cuncta ornamenta contule-
rit. quin potius velint. non vna tā-
tum. sed alia atq; alia hominib;
hominibus virtute p̄stare. hoc si
honestissimo equite tot taliaq; v/
deo ornamenta conuenisse. Cum a
fortuna nauq; tamē maxime ab p-
sa virtute p̄fecta. vt nulli vel ca-
rissimo oratoꝝ possit deesse vel na-
teria dicendi. vel causa. Summas
tantam dicendi p̄uinciam in tes-
ta clarissimorum viroꝝum frequen-
tia. quāuis sit mihi exiguum ingy-
nium. ac serme ad dicendum p̄cē-
poris angustia inparatum. hęc
nā solum die ad hęc dicenda et i-
uitatus sui et monitus. vestra tantē
virū Britānicū fetus humanitac
p̄imum de p̄clara familia. de
de moribus. de virtutibus. de
uicis Britānicū gestis dicetur
accedo. Si familie. quę Britānicū
eius noster est natus. Si nobilitac
quę iam prope in vetustatem ra-
ces agit. Si gentis titulos et arms
et litteris claros recensere voluer.
nō sermabo animi mei institutus.
et fortassis tracta in longum or-
tio. et impoztuna vobis crit. et in-

litterales

lesta: **T**aceo igitur viros ex fami-
lia insignes. Joannem Angelum.
Jacobumq; supra ducentos sexa-
ginta annos a federico imperato-
re comite creatos. Recensebo so-
lum superiorem. Britannicum: po-
sterosq; huius ordine virum corpo-
ris virtus: ingenio consilio: belli
gerendi peritia clarissimum. Hic
namq; vti litterarum monumentis
prodium est: post multas et quide-
m prudenter: strenue: gloriose ammini-
stratas pugnas pro rebus vestris
viri Britiani pro vobis Civibus sa-
tis: pro huius Reipublice nostre sa-
lute et incolumitate: annos octo et
viginti natus: mortem oppetit eo
bello: quod ferme postremum. **N.**
hec Civitas gessit. **D.** iuvenem di-
gnum profecto illo clamore et laudi-
bus demostenis quibus in Arthe-
misio in Marathone in Salamine
defunctos pro patria commendavit.
Hic Britanicus ab illo inclito viro
M. est genitus: qui pro suis huius me-
ritis atq; egregie ab illustrissimo
domino. **N.** aurata militia donatus
fuit. Ceteras laudes omitto:
quia me urget tempus. et discedi lo-
cus ut descendam ad Antonium di-
gnum virum: tot clarissimo: et
adulescentiam parentem: quos in-
ter vos Pullatos sedere timeo: quos
et honorandi et consolandi causa in
tam frequenti Senatu convenissetis
de quo scire prius habenda est

mentio: quia prius ex humanis re-
bus et genitorum: per imaturam mor-
tem sublatus est. Sane Joannes
Britanicus facillimis atq; summe
ingeniis moribus natus: ore ocu-
lis. fronte. facie. toto ipso corpo-
ris aspectu: motu: incessu: gestu: compo-
situs erat: non exhorrescens ullam
hominum infirmitatem: aut
consuetudinem diuinam quan-
dam benignitatem atq; clementiam
prescrebar: et quod visu euenit rarius:
pares civis: non superiores contem-
ptu maledice: ve singillatim. Quid
Iustitiam. Quid Temperantiam:
Quid Liberalitatem: Quid Ma-
gnificentiam: in postrema totus erat
effusus commemorum: laudem: cele-
brem: hoc mihi loco latus patebat
campus dicendi. Si non in foro:
Si non in privatis tectis. Si non
in angulis ipsis. Si non essent de-
um eius virtutes: hac tota in ur-
be vulgate. Ecce viri Britiani: quot
quantisq; viris Britanicorum fa-
milia. Constatum et in arte militari:
et in aurata militia claruerit ducta
longo ordine antiqua ab origine
gentis. Sane hac mea brevis com-
memoratione accipere potuistis:
quantum equestris ordinis gra-
dum. dignitatem. splendorem.
Conseruauerit aueritq; mirifice:
Ideo ut summa cum ratione
dici possit. plus honoris accessit
se dignitati equestri. et huic viris

Sermones funebres

¶ Virtus et ipsa dignitate. Fateor equidē equestre ordinē esse nobilitate propria insignē ac clarum et vti etiā Archidam^o Milesim^o sentit: qui primus de cōponentia. Respu. Scripsit: et laeo illis in libris q sunt ab eo: eadem de re preclare conscripserat: et omnis Phile pater et pnceps summ^o Aristoteles iter tres quas assignant republice partes. Si nō summas summe tñ proxime accedere existimo: non quidē ab re: quia Cives reliquos aduersus hostes i sua habeat tutela: et patriā sua manu defendere: et sese pro ea strictis gladīs obijcere. Quā vero sit gloriosus pro ciuibus suis et patriā ocubere sua inclita fama duo deē testantē. Prestans igitur sua parte natura est prestantior vero gloria rerā gestarū eorū vtroz qui in ipso clarere. Prestantissimus autē vel hoc is equester ordo haberi potest: q̄ ex eo lectos fuisse cōstet: patres illos: qui primus a Romulo mox a prisco Tarquinio rege in senatam fuere conscripti: a quibus ille patrie Romanoꝝ familie Ingeniū. rebus gestis. fortunatissimis speciosisq̄ simisq̄ triūphis per totum orbem terraz tanq̄ virtutū omnium hūa narū clarissima lumina manauere. Quis igitur memoratos Cives nostros non dicat laude dignissimos: qui non solum non intulere decus aurate milicie: sed et suis sortiter pie animose: magnifice gloriose gestis. Splendore multo illustriorem fecere. De quibus hec pauca a me hinc dicta succincte et leuis suarum

cōparatione virtutum. Quis sane multa breui et integre clareq̄ cōmemorabit: Est nisi tps breui/tas: ac propterea in silentio multa pretereo: nec tñ eis moueor verbis quibus nescio quosdā accepti egre ferre: a nobis quēpiam in hoc die dī genere esse laudatum. Idē equidem nō assentior: nec vllē etiam vīro vel libero vel probato iri assensum puto. Quir. n. vtroz honorū laudes debent esse vel moleste vel graues. Ignauū inuidi scelesti perdidit etuis est: eorū cōmendationes vel prosequi odio: vel inuidi auri bus accipere: qui sua industria sua virtute suis laboribus suo deniq̄ sanguine et morte et ornamento huius vrbis et saluti consulerent. Meritissimo quippe iure in ore omnium nostruz summa cum laude semper versari debent viri illi: nostrisq̄ animis ac memoria vsuere: quoz maximis laborib⁹ atq̄ periculis ab iminēte ab hostibus strage: et vt ita dixerim morte pseruata fuit hec nobis Carissima patria. E igit̄ predictā eadē Britānicā domū summisq̄ laudibus effere dā. Quod ita eē cūlibet clarum facerem atq̄ per spectum viri prestantes. Si suas vitiorū ligues: si templa suis vertilis et spolijs onusta: Si etatas si obfidionales si vallares: si ouales atq̄ triumphales coronas memorare constituissem. Sed non est mihi mens tot ac tanta verbis cōplecti ad Britannicū enī: quem nunc nunc sepulture mandauimus: nra festinat oratio. Cui p̄ mitissima s̄

ta in hac vrbe. Situs amenitate so-
li felicitate: aeris puri ac prope ri-
dentis claritate: antiquitate: rerum
ferme olum abundantia tot iuge-
nitorum excellentia: tot eruditissimo-
rum visoria atq; fortissimorū iupe-
ratorum: et copia et vberitate clarissi-
ma: ita ut possit cum omni alia gen-
te et civitate de nobilitate contēde-
re et ex his quos paucis ante rebis
nominari contigit nasci Nobilissi-
mis viris in tanta rei domesticæ: ac
diuitiarū copia quanta alia nulla in
hac Civitate possit haberi. Nō vul-
gari statura a natura donatus. Sed
prestanti membrorū forma ac proce-
ritate quadā Senatoria: vbi mihi
videtur corporis moles alī sit civi-
ta fuisse: et enim varis: et membris.
moda: venusta. magnificaq; cor-
poris spēs surrigit ac constat. Sic
illa tantū ab viris pbatissimis cru-
ditissimisq; phis: et amata plurimū:
et in ammiratione semp habita male-
stas animi rōnisq; Robustissimum
decus q̄ multiplicibus morū virtu-
tūq; honestamentis deducit: cōstit-
tutaq; mirifice. Fuit. n. vir iste pa-
tricius per annos etia tenēros mul-
ta humanitate ornatus. Lomis mā-
suctus: benignus: cisq; constitutus
moribus quibus facile ab omnibus
posset amari. Dignatus vero eque-
stri dignitate cum sese prestitit. qui
primū fuisset. Quis vero est Linceus
qui conqueri possit ab ipso quippiā
perpetratā per insolentiam. per ar-
rogantiā. per superbiam: Profecto
non quidā minimū huiusce generis
meas attingit aures in totā id ppe/

tū tempus. quo fuit diu vobiscum
verſat⁹. At in Linceos pauperes ho-
minesq; rusticos nō iustissimus so-
linus. verum semper clementissimus
fuit. De equitate autē impares atq;
superiores. non satis cum laudare
possem. Non cupidus: non avarus
nō tenax. neq; rebus alienis voran-
dis vlli ei studium fuit. quin magis
continuo. et acriter timore tenebat. ne
quid mali per libidinem a domesti-
cis suis per iusticiam esset irroga-
tū in quēpiā. Quis ita: Quis scie-
bat. idq; iterū iterūq; volebat se ad
vniū iudiciū subiturum. Inustusq;
oīs. crudeles. et ut aiunt. famelicos
lupos inhūmans mēbris duros
acerbissimas penas et obscurissimis
orei saucibus. et in illa inferna. can-
ctis expauescenda voragine. Is sa-
ne timor ingenuus Hystanci. cordi
erat calcari adhibitiū ad liberalita-
tem. atq; beneficentiā que iure san-
cta a nobis appellari debet. Ea. n.
large magnificeq; vsus est non mī-
in splendida hōiam nobiliā. p̄ in-
cipimq; hospitalitate. at. q̄ ē lon-
ge Sanctus longeq; prestanti⁹ in
egenorū susceptione. et illis diuinis.
actionibus. quas sacre scripture
misericordie opa vocitat. assiduus
fuit. Sāma certe. et q̄ claritas eluce-
scat. ac semp sūme sit laudanda ho-
spitalitas. qua mortalū imortalū-
q; rez p̄ditor. christus n̄ sanctissi-
mus rex in egenis p̄sona excipit.
Quod si fortasse quis neget: memo-
ria repetat in euangelio. dñi voce
dictū. q̄ vni ex minimis meis feci
istis. mihi fecistis. Consulto sapiēter

Sermones funebres

preclareq; ab Britanico hoc esse factitatum: nō possu. nō fateri. Neq; enim deus optimus maximus. p̄bis iustisq; nisi hōp. cā meritoꝝ gloriay tribuet immortalē: neq; improbos atq; sceleratos nisi p̄o cīs scriptis bene factis eterno dānabit incendio. Sepe Reoꝝ memoria Britanicus agitabat: id p̄he oraculū: quo dicit misericordiā volo. ⁊ nō sacrificiū. Nec vana fides mea atq; inspicio: ut crī cognitu facillimū ex his que paulo post a me de sna pietate: atq; misericordiā dicit n̄f. Reoꝝ inq; secl̄ hęc sepe colloquebat. Britāni ce qm̄ inter auratos viros ascitis ⁊ annumeratus fuis: tibi primū accētus estensis ad tnedas partes: in sticiāq; hōim miserō: n̄. Sunt et pedib; iuxta calcaria quo si cūq; nerit vsu standus equus: sis fortiterq; agēdū p̄ patrie ⁊ tuoz ciuitū salute. Postremo es gestandi auri potate donatus: ut q̄m aurum: metalla olamature nobilitate atq; fulgore precellit: in tantū moꝝ virtutū: actionūq; cōpositione: elegantiā atq; splendore reliquis ciuibus p̄stes. Que ab Britanico cogitata a vobis splendidissimi eqtes hand q̄q; sunt postergāda: neq; obliuīdi tradenda. Vos quippe hęc non cogitatuos: sed facturos iureiurādo promissistis. Miles n̄q; vel gregarius vetustissimo more sacramento fiebat cuiꝝ rei testes locupletissimi sunt: ⁊ Cicero p̄mo officioꝝ libro ⁊ Catonis senis epistola ad Pōpiliū

Impatorē monētis: ne filis suis q; pugnādi cupiditate ardebat: cum hoste cōgredi patiatur: nisi se p̄muy sacramento obligauerit. In vobis adhuc ista vetustissimoz militūꝝ disciplina precepta q; perdurant. Hō enim nisi iurati ad nullā auratay estis admissi. cogitate queso vestra interesse. vos eos esse quoz officing sit aliene infirmitati succurrere. Nomen militis id aperte innuat a malo entis arcendo per etymologiam dicitū est vti grāmatici vetustissimē tū maxime doctissimi tradūt. Atq; ideo is qui sup̄a. Archidamus militē belli propulsatorē vocat. Vos vero qui non milites solū estis. sed equites. nec equites solū: sed equestris ordinis flos: plura maiora que decet: alia in pace: alia in bello. In bello quidē arma tenere suos ciues iunare patriay ab improbis ⁊ sceleratis veratam tueri. At in pace nō deseret fortitudinem equitū p̄prias auratus miles. Si viduas verari. Si pupillos spoliari. Si homines fortune erigere vī ⁊ armis proprio fundo pelu conspercrit: sese opponere debet resistere: ⁊ huiusmodi calamitosum genus hominum consilio ⁊ ope iuuare. Vī vestre custodie: vestre fidei traditi sunt: vobis patres crimī ex munere proprio pauperum iminet cura atq; sollicitudo: propterea seorsum a plebe reliquisq; ciuibus selectum locum digno rem honorarioꝝq; tenetis. Sed iā in id redeamꝝ. vnde digressi sumꝝ

litterales

Quod non ab hoc consolatorio gene-
 re dicendi alienum existimo: nihil
 puto dissimile: quod dignissimi patres
 ad vestram vilitatem honore Brit-
 tannici laudemque conducant. Non
 tam enim in commemorandis homi-
 num laudibus: quam adhortandis ani-
 mis ad bene agendum et beatam i-
 mortalitatem constitutum est. Igitur
 Britannicum ob hanc inaurate mi-
 litie susceptione factam deo Imo-
 tali hominibusque fidem semper mi-
 sericordia pietateque insignem vidi-
 stis: eaque res multa ac varia. ut qui
 alteram equestris officij partem in-
 tuenda. scilicet patris maiores sui cu-
 mulate absoluerint: ne quid a Bri-
 tannica familia decoris absesse ipse
 tantum alteram observavit ac co-
 luit: ut summa profecto sit laude vi-
 gnissimus. Cui enim vidue peten-
 ti non fuit auidio: Testes ex omni
 mendacantium ordine viri religio-
 si ac semine eius in omnes personas
 cultui divino dicatas officiosissime
 pietatis. Testes vos Lince que ista
 ipsa frequenter oculis vestris obire
 potuistis: quandoquidem fueratis
 multa consuetudine et familiarita-
 te devoti. Testes denique ut unum
 referam ex multis infinitis pupilli
 ferme omnes: ac misseri homines ad
 uersam passi fortuna: et nostri et vi-
 cini agrum quando coacta arma fre-
 mebant. Eos nampe perpetuos
 dica duobus conductis pistoribus
 panes confici iussit: neminem a do-
 mo repelli pauperem: nemini hostium

claudi. Tertium certatim undecimque
 venientes iussit Deus per humane
 perbenigne suscipi hospitalitate.
 Singularis viri probitatem atque
 misericordiam. Uicte in eius pecto-
 re erga deum et proximum pietas:
 auaricie insatiabilem famem. Non
 enim recusavit non existimavit hanc
 tantam elemosiarum largitionem:
 in ea permagna rei frumentarie
 caritate qua ferme tota Italia op-
 primebatur. Quid de illis virtuti-
 bus: que ad quietam et salutem vitam
 attinent dicam. Qua enim vacavit.
 Qua non ornatus fuit: Qua non
 excelluit. Que tamen essent digna
 memoratu superuacaneum tamen
 existimo referre vobis: qui me lon-
 ge melius ipsa teneatis studium. scilicet
 Curam vniuersam. que ipse pacis
 interpres et auctor: ad sedandas li-
 tes conciliandos et in amore ac be-
 nivolentia confirmandos hominum
 animos: frequentissime gessit. Dis-
 sa igitur ista omnia facio. Taceo
 etiam trepidantes suam in parvis
 conscientiam: qua videbatur spre-
 uisse ingenue factum mundi glori-
 amque fallacem. Non enim vel ele-
 gantiore vel profuso cultu corpo-
 ris quandoque est usus: quin magis
 se astrinxerat voto: annulo atque
 cingulo aureo duntaxat exceptis:
 nunquam alijs se ornamentis au-
 ratis ornari. Que res nec apud
 vos commendationis continen-
 te atque senectutis sue fidem: quam
 maximam sacre potest. Cōstat enim
 h g

Sermones funebres

apud nobiles veteresq; Romanos
plurime laudi datum fuisse Laio,
Mario. L. Suffido. Calpurnio
et Manilio: qui et alii quidam pre-
stantissimi equites Romani auro
nunquam vultu voluerunt. Tacco anic-
tias per connubia suis auspicijs
contracta: optimatum et principum
nobilissimorum: quia nemo nisi sum-
me prudens neque pmereri neque co-
scrutare potest diuina omnibus plu-
ria estimandas: abunde nactua est.
De religione eius postremo atque in
deum pietate: que lingua satis dis-
cere poterit: que lana cum eius vir-
tute poterit comparari: Cedant, sa-
ctis verba. Cedat sanctitati ora-
tio necesse est. Eo siquidem magni-
tudina amor Britanni charitasque
peruenit: quod frequenti desiderio
tenebatur se pro Christi fide ac
legibus vitam cum interitu com-
mutare. qua re nullum potest affer-
ri: amoris signum ardentia. Quo-
tidie si commode fieri potuisset re-
bus sacris interesse volebat. Sepe
Ieiunans corpus premebat: quibus
in illa sua assidua mentis ad deum
elevatione: atque orationibus san-
ctis attentior semetiorque dedeba-
tur. Quotannis patri nostro ac prin-
cipi deo per delictorum purgatio-
nem que per humana fragilitate ge-
neratim ab omnibus fere hominibus contra-
hibetur ad sacerdotis pedem recedebat:
et quod est animi eternis rebus
dicari ac prope divini: quando pro
christiano more per singulum quemque
annum ipsum dei nostri sacratissimum
christi corpus sumebat. tanto spiritu a

tan celesti rapiebatur ardore: ut se se
posset luctu ac lacrimis cohibere.
Spectanda sane et admirandum factum
non annorum senem. et illa tanta multa die-
rum graditate profectum inuicem esse
constantique sermone. Non sui etiam diffi-
milis fuit. quam in hec sua ultima, sa-
ta puenisset. Eadem. n. eucharistia et
reliqua nostre fidei sacramenta pau-
lo antequam excessit e vita sibi conferri
poposcit. Quibus munus nos in hac
misericordia valle et tanto malorum tur-
bine dimittens superos adiit. bene-
acte vite honorumque laborum immorta-
lia. ut puto et excelsa premia susce-
pturus. Quis. n. neget iustissimo
cuique et optimo viro non patere ex-
pedi iter ad celos: Quia pro Bri-
tannico nec contineri dicit inter iu-
stissimos viros et optimos: Ex his
precepto quod illi animi sui probitate. et
mirifica nature igniculus. quos
clari illi progenitores sui et ingenus
sent et hanc nunc vobis coram. memora-
tia aliaque copiosius consulto pererit-
tas ingenus viri additione memi-
nerit. et equa ratione pertractat. di-
etiam metis fide abrogatur et nemo.
De quo si hec a me pauca ex illi sibi
excussa ingenio. Si dicta letune: si
portua in fascem complicata. quod suum
digesta per ordinem. mihi queo per-
te viri ornatissimi. abstulit a me. et
cogitandi copia et dicendi et temporis
angustia. Urget me etiam ut grauis-
simus conspectus. quem ne protra-
ham longius statim ut vnum di-
xero. finem dicendi faciam. Ad vos
adolescetes nobilissimi. quos velle
luctuosa tectos videmus et iter tot

litterales

pereres tristes morientesq; sedere
 in hoc orationis calce. noster se fle
 erit sermo. De casus vestri acerbi
 tatem cogitantē subit: quodaz misse
 ratio tristic. virq; fieri posset. vt a
 lacrimis temperarer. si mihi firma
 mēs esset. vtrū tā probū tā mansue
 tū. tā piū. z vobis tā dulcem perdit
 disse. Quis nempe nisi ferreus. nisi
 duro et silice natus non doleat in
 amissione z tantū orbitate parētis?
 Cuius vultus iucunditas. z oris
 sermonisq; suauitas vos spē vni/
 cam posteritatis sue persepe conso
 lari potuit afflictos. De fortassis
 ista ipsa cogitando puenistis ac p
 pterea vos tristitia vtilitat. vestrū
 q; cor exulcerat dolor. S; si meū
 meministis. quādo hanc in lucem
 venimus. nobiscū eē genitā mortē.
 hunc luctuosum diez factū animo
 z equa mēte serretis. Nāq; non vt
 emocrit⁹. Empedocles. Diogenes
 voluerūt: casu res humane. sed nu
 tu diuino atq; puidētia gubernan
 tur. que animos hominū indissolu
 bili z eterna natura creauit. qd et
 secutus est Socrates. sensiq; pēla
 re. quō rōaculo apollinis sapientissi
 mus iudicatus est. Dic. n. non tum
 hoc tum illd. sed semp dicebat ani
 mas hominū eē diuinas atq; ideo
 quando ergastulo corpis solamur
 z mortali hac carne exulmur vide
 tmur ad illam nostri animi immor
 talitatem tradere. Ipse se morientē
 ī carcere Socrates. quez in eodē me
 morauit. hac ratione immortalita
 tis consolatus est. hac ipsa quoq;
 diogenes. Carneades. Possidoni⁹

Aliphomachus diuersis etatibus di
 nerforum hominum lamēra minue
 runt. Ceterum si horum phōrū. qz
 gentiles sunt apud vos parū au
 toritas sit. in sese conserat animus
 atq; ingenium vestrum. z cogite
 tis quanta maxima potestis memo
 ria nullū a vobis hominem secun
 dū hunc nature z rerum humana
 rum cursum. in ventū tri certo scio.
 qui nō fuerit magno mortis impe
 rio superatus. Nobis quoq; paulo
 post moriēdū est. Sic omnium coz
 pora cōstituta sunt. Sic fata volūt.
 Sic deus marim⁹ inber: cui quam
 possit repugnare nihil. necessarium est
 contra voluntatem. eius quicq; de
 liberata animi ratiōe sentire. Dat
 vobiscum vester auus clarissimus
 fuit. Jam sibi viuēdum erat. z alia
 vita fruendum z fortassis longe me
 liore ea quā vobiscū diutissime dul
 cissimeq; conuixit. Nec uito: equi
 dem vos in spē vanam adducere.
 Enimvero nihil auo vestro clarissi
 mo viro defuisse vidistis ī vita ista
 mortali ex hīs. que vel vera vel ad
 umbrata bona hoīes existimant.
 Fuit enim nobilitate et malo:um
 gloria clarus. Senato: precipuus.
 eques auratus insignis. mo:um ele
 gantia compositus. Iusticia picta
 te clementia religione. z multa ani
 mi probi. ate ornatus. Si sunt au
 tem et a deo qui summa sapientia
 cuncta gubernat vel nulla vel pau
 ca corpore sine animi ornamenta
 negata in hac mortaliū sede mi
 ferrima quanto credi par est Imoz
 tales petēti sedes. fauores pstitos.

Sermones funebres

quo in eterno regno beatorum felicitate perfrui possit. Nō vobis ita q3 volendum: accōmodet se tempori ratio: et vt ait Lomicus. Si id q3 volumus fieri non potest id nobis volendum est: cui refragari nō licet. Hoc nostra hec oratio: et hi ornatissimi viri a vobis exposcunt: quibus et in p̄mis vobis rectores Magnifici deinde vobis Britanni: elices: q3 mihi dicenti tam faciles et tanta attentione aures prestistis: et qui in hoc supremo vire discessu Britannicum nostrum: totamq3 Britannicam familiam ornatissimo conspectu vestro decorastis. Si non quas debeo: saltem quas possum ago atq3 habeo gratias imortales. Deūq3 maximum supplex oro: vt et Britannicum et nos omnis ad sempiternum oculum beatorum traducere dignetur. *Dicit.*

Oratio pro aliquo doctore siue aliquo philosopho defuncto: fratris Gregorij Britannici.

e Quis vestrum

est viri doctissimi: qui forte admiretur: q3 ego qui neq3 ingenio neq3 eloquentia is sum: qui in Ant. Bri. fune. c. audeo: necq3 oratione mea ornare sed pene verbis referre possim iter vos p̄missis: peccati atq3 optimi viri huius virtutes imēsal ausus sum enarrare: hanc totam in Joannē Bri. nostrum causam vertat: qui potius sua solita benivolentia que aut auctoritate mea aut aliqua orandi facultate: q3 imenullas ei sentio adderet. Hoc mi

hi dicendi onus adiecit. Quis ex ea amicitia que mihi cum illo ita3 dies est haud equum esse censui morem suis in lachrimis negare. Malorem tamen immo dum cupiebas: q3 cum de Antonio Bri. defuncto orationem audireturi fuissetis nō mei sed ipsius Liceronis fuisset oratio: qui cum magna dicendi copia tam ex citationis v̄ predictus sit. Sententia mea hanc sibi rem vendicare debuisse. Tamen quando earissimū velut patris atq3 suauissimū preceptoris morte: lacrimę vt videtis hoc fieri vctuerunt: hanc ad me redetulit: non q3 in dicendo aut doctior aut vberior vobis sum qui mihi semper preceptores et magistri fuistis. Sed qui huius ornatissimū viri laudes mecum forte sepius q3 vobiscum edimicare solitus erat: verū neq3 mihi tantum assumere: viri litteratissimi vt Antonij Bri. laudatione mea diuturniorem famam consecuturum putare nisi ite gerrinam eius in omni parte etas summam religionem scientiam sedem: cōtinētiam aspicerem: et si nō orando: enumerando ecce: non minimā sibi gloriam vendicare poterunt. Quod enim genus orationis: que copia dicendi: que aut dicendi scribendę auctoritas huius nobilissimi viri clarissimiq3 philosophi: satis ornate satis digne laudes edimemorare posset: quas ipas potius vltio q3 mortuo vltimam referre nobis edigisset. Sed incertus atq3 inopinatus casus: hanc optatissimam nobis voluptatem itercepit:

litterales

Nam quæ summ⁹ potest. Constā
tiam ire constituisse: nonnullosq;
summe auctoritatis viros: & sapien
tiae atq; erga hanc nostram religio
nem insigni quadā pietate affectos
sibi delegisset. Antonium primo ha
bere constituit qui in hanc lauda
tissimam rem: necessariumq; nego
tium: ita omni curam studij di
ligentiamq; contulit: ut neq; vni
quam neq; infidias neq; met⁹ per
spicere: nec senectutis sue incōmo
da: aut labores extimare videret.
Quo circa huius tam vni agitate
dixisse lacerateq; religio nostre di
uino prope affectu permotus pon
tificibus maximis: qui ipsius graui
tatem prudentiam: ac vitam tanq;
celeste oraculum venerabant. con
ciliū sententias quantum in se fuit
susceptūdas fore: suadere conatus
est: & ut cetero:ū honorum iudicij
q; adhereret omnem stueris longi
tuā: hinc: frigo: hinc: vīarum
asperitates: atq; morte si opus eēt
perferre iustituit que cum ut cogita
rat p̄fecta fuissent inueteratos gre
gorij errores ad Romanay religio
nem sua opera: ac diligentia dedu
xisset. Quo quidem officio omni lau
de atq; honore dignissimo quid
mau⁹ fieri aut diuini⁹ excogitari
poterat. Quam coronay. Quas sta
tuas huic viro cui nullus honos:
nisi debitus nulla gratia nisi dispo
nissima reddi poterat. Homines si
l vīta dicitus fuisset statuissent. Ip
se mediūstudij non solum vrbes
sed ipsi prope dicam agrī. colles et

si nō pares maximos certe honores
Antonio decreuissent. Sed cū pre
ter suam opinionem atq; omnium
honorum iudicium commune om
nium libertatem desensam videret:
& ad vniū voluntatem redacta om
nia tandemq; pontificem suum ad
fugam redactum assiduis sebribus
obfessus est. paucosq; post dies do
lore magis urgente: qui modo ex
cessit e vita immo si diligent atten
dere: ac vere iudicare voluerimus
ad eam accessit vītam ad quā ma
iores nisi suos illustres viros ascen
disse arbitrabant. Qui cum suis cu
ris ac molestijs solui fuerant supe
rorum immortalium cetum adire
affirmabant: quibus non modo sta
tuas. vr̄um etiam aras ac templa
dedicabunt. Eorum sententias si
quis nostrum velut sacinus proba
ri nescio cur non Antonio nostro:
inter ipsos superos constitutum lo
cum iudicemus. presertim cum to
tius ante acte vite sue mores cōspe
xerimus omnemq; p̄teriti tempo
ris ac pueritiae rationem recordari
voluerimus. Quam demum ado
lescens incredibili pene virtute sū
mam fuisse declarauit. Quis enim
est qui tam singulari humanitate
verecundia molestia adolescentiay
sua: omanerit: qui eo tempore om
nes libidines propulsauerit: q; om
nem sui corporis partem ilectay sars
etissimāq; huauerit: Qui teneris
adhuc annis se sic ad. philosophiā
liberaliūq; scientiay studia p̄tulit:
ut adolescēs iū p̄hos & doctrina
p̄ iij

Sermones funebres

et vita numerare. Hec viri optimi
pancis contigisse legitimus. Plato
nem nanq; et Aristotelem aliquot
post adolescentie sue annos philo-
sophie operam dedisse constat: quo-
rum eodice: quos in senectute e me-
dia philosophia haustos scripserat
hic adolescens magno studio cose-
cutus est ut ceteras deinde sue et
satis partes clarissimis virtutib;
nedum ornaret. sed ut nuq; ex ho-
minum memoria euelli posset esse
cit. Hi sunt gradus virt clarissimi
qui ad dignitates: qui ad honores:
qui ad famam liberos ascensus pa-
rant. Hec sunt ea virtutis elemeta
que no summis ac nobilissimis vi-
ris solum: veru etiam infimis Imo-
talem gloriā vendicant. Vni^o ni-
miru adolescentia omnes vos sem-
per probastis qui tam egregie tra-
ducta future senectutis sue funda-
menta his morib; ac vita leccrat:
et que vsq; ad postremos ipsius ci-
neres sibi pudicitiam castitatemq;
seruarat qua seculoru nostrorū me-
moriam litteratoru virozū commen-
dationes optimozū hominum lau-
dae diuinis laudibus celebrabant
pari deinde virtute aīo cura oēs
auaricie impetus propulsauit: que
no solu priuatos penates: veru etia
ciuitates: puicias: omniūq; oma-
menta corūpit. Ab se enim precla-
re actum existimabat: cui minus pe-
cunie multu glorie domū repositas
ser: quanta fide: quanta integritate
rationis pecunia ex europa exacta
qua totam pene lustrauit. Cum ex
biranci obfidione ligat^o ad ipsius

principes missus esset Imperatoris se
designauit. Qui principes cu belli
necessitate adducti cui maxime di-
gnitate sapientia et auctoritate ho-
minis moti magnam auri partem
conulerunt. Quia in legatione. sa-
pientiam atq; fide maxime admira-
rati sepe premis cum ipsam ad se
ductus conati sunt ut suis in reb;
gerendis consilqs capiendis tan-
ti viri prudentia dulcissimaq; ho-
minis familiaritate vicerentur. Sed
ut ab omni libidine corpus ita ab
omni lacri suspicione animu sem-
per auersum habuit. Quod admodu
enim ille ipse transalpine volupta-
tes nullam in ipsum luxurie suspi-
cionem iusserre potuerunt. Sed co-
tinentie potius sue cunctis exem-
plum ac experimeta extiterit: itaq;
nequillu auri fitis. neq; glorie aut
honoris cupiditas. neq; ambitio
vlla ab instituto opere retardauit.
No reueram clarissimis viris atq;
optimis artū us Italiam ad quiete
elegit. non lmineti deniq; bello ob-
latum ocu anteponit. Sed tanta
abstinentia vsus est. ut que ceteri
magnope optare vident ab se ea
ipsa spernenda iudicant. adeo ut
non ex Britannia antiquissima Lus-
tate Augustorū vide. aut ex patri-
cia familia oriū. Sed velut e celo
demissum hoies Ituerent. Quia ve-
ro ceteris reb; moderatione hūa-
nitate elementia vsus fuerit facile
oēs intelligunt. Hec scio an reuo-
cratē. aut Tarētinu archytam. aut
reliquos hoies i phya clarissimos
Antonio Bri. non mo anteponere.

litterales

sed nec equare possum. Qui cum aliqui ab emulis atq; inuidis detractū sue dignitati apud impatores intellexerit. non mō eos cum facile posset vitare. Sed vitare se i periculis eorū defensor: ē patronūq; p̄stituit. Ampla hęc laus memoria Britānicorū nominis dignitas atq; gloria: et vt modo dixi que ex mortalibus hōibus sup̄iorū immortalū ceteris auget. Sed liberalitati ei^o quā aliā comparabim⁹: Difficillimū ē iudicare vtrum maior: et laude dignus extimet: an ea qua i suos: an i alios vsus sit. Cuius rei testes: q̄ plurimū nisi nota hęc vobis essent: adduci possent: in vnū tñ Joānem Brit. nostrū dicā: qui eū grecay lītarum. In quibus nunc p̄tissimus est Antonia sibi p̄ceptorē delegisset ab eo non modo doctrina ac moribus ornatus fuit. Sed multis alijs p̄petuis ac maximis b̄nificijs sepe numero adiutus. Quō nomē min⁹ in oēs qui vel artibus suis vel opibus eguissent fecisse cōstat quotiēs eā mihi aut sciant: aut alicui studiose rei operam dare institissent egestate impediti si Antonius defuisset incepta nundū re defecissent. Quanta vero pietate misericordia fuerit non gratissima solū in parentes et necessarios b̄nificia: in Līnes suos in patria diuina prope inuenta dederat. Uxetia in nostram religionē immortalisq; dei cultū honorisq; augendos assiduis laboribus postremaq; hęc legatio demonstrauit. Que amādi ratio. Illud ego ausus sum dicere: qui sepius a sapien-

tissimis atq; optimis viris audiat eū in sermone de Antonij amicitia incidere: neminē vnq; aut beneuolentia in oēs: aut amicitia i bonos viros ipm antecessisse: neq; in cōparandis ac p̄seruandis amicitijs maior: ē diligentiaz adhibere. Nec id solū sibi ipsi p̄suadebat veruetā quom nihil ip̄i tam virtutis p̄sentaneū: tam iocundū: tā necessarium: et suis et aduersis reb⁹ extimarēt. Omnis quantū poterat notos ac necessarios hortabatur: vt ceteris rebus humanis amicitia ātponerent. Nihil etiā vel ad augendam gloriā vel ad p̄pitiā cōtemq; olum vtilitatē p̄seruandā maius neq; vtro bono dignius a natura dari posse dicebat. Illi sunt virtū Clarissimi humanitatis et sapientie fructus: et exp̄ssa hęc signa virtutis eōiq; omnium p̄sensu diuina nature cōmēdatio. Que etiā si morte hac extingui non valeant tanti viri p̄suetudine nos minime trā orbatos vīdeo quorū omnium nostrorū dolorem amico rū ac necessariorū luctus interorem patrie domus Britānicorū calamitatem quo pacto possis sine lachrymis referre non vīdeo. Ea. n. etate nobis ereptus ē: qua nobis artib⁹ optimis disciplinis et grecis et nr̄is haud parū p̄desse poterat. Itā. vt primū ab his scolis quas toto animo p̄ceperat soluisset omnē ad scribendū studiū opam atq; ociū p̄tulit. Et grauē atq; acerbū diē hunc: q nō solū domesticis ac ciuib⁹ tuis veruetā externis hęc tuā mortem nūciavit. Et lugubres eplē nūq; hęc

Sermones funebres

plectere lachrymas ac tristitie ple-
ne. **O** sors holum ignara instabi-
lisq; forma. **Q**uæ repete ea pgratula-
tio: cupiditas ac voluptas? **Q**uæ tui
locuti redit? expectatio paulo ante
tuis oib⁹ afferebat ad lachrymas
pcederit: q̄ nos vndiq; ad luc⁹ no-
stroq; merores duplicat: et in p̄mis
charissimi necessarij tui viri ornatis-
simatq; illa tua nobilissima fami-
lia dignissimi Joânis Britânic⁹ la-
chryme mouet: q̄ certe me plurimū
ad dicendū speditit. **C**ui qd infelicis
us accidere: aut accerbis inferri
poterat minime scio. **H**ic ē q̄ gñis
tuo dignitatē: studia: honores cetera
q; patricie familie tue ornamenta
lacerata penesq; erilita nō mō cla-
ra sobole: sed optimaq; artium disci-
plina: quas abs te olim didicerat sa-
uente deo reflectet. **S**ed omittam⁹
nūc de Joâne dicere. **C**ui⁹ hūanitas
scientia incredibilis virt⁹ ac sa-
pientia alios sibi locos vendicare
poterūt et ad id nra redeat orō: q̄
superius dicendū erat: cum Antonij
studij et industriā cōmemorāre: eu-
lus ingentis ego ip̄e: qui nihil de co-
matu: aut mirabili⁹ ante ea audie-
rā afferri posse credebā: sepi⁹ ac ve-
hemētē admiratus sum. **N**ā cum
is grandis esset nullius p̄ceptoris
auxilio nras pdiditit lras sibi one-
ri visum ē: cū tot an⁹ p̄p̄e studij
vacasset ad pueritā lrasq; clemētia et
reuerētē cōmoda atq; oēs asp̄ari
somnia ac voluptates oēs regere
totiq; id ip̄s q̄ ad res suas fami-
liares obedas q̄ ad ipsas corp̄is
regem dari oportebat. **C**unem in

hac nostrā scientiā pdiscendā p̄-
lit lona paulo post tm̄ p̄fecit: vt do-
ctissimis lrasq; viris nris cū equa-
re latinū minime dubitauerit. **Q**uod
haud nra: solū illustrāda: causa:
q̄ clarissimis p̄p̄s eloquentissimis
oratorib⁹ sūmisq; bonasq; artū do-
ctorib⁹ resertas audierat verū ad
istā et p̄pagandā et p̄sermandā scē-
tā fecisse videt. **N**ā cū grecos oca-
lis vestrū adhuc ita patere video:
vt nūc vere credere incipiatis gre-
cos hoies oim̄ quōdā sciāq; oim̄
bonasq; artū ois vite: optimasq;
rerū omniū inuētores p̄ceptores
magros fuisse. **C**um Antonij vestri
vitā p̄spicis: q̄ oib⁹ in reb⁹ ita ir-
rep̄hensus vixit: vt hūc beateq; vi-
uendū cōctis se speculū exhibuerit.
Quod qdē cū mecum renouo tandē
vobis spectatissimū viri m̄sibiq; per-
suadeo: equo alo Antonij mortem
esse p̄ferēdā: q̄ ita ex hac nra vita
excessit: vt immortalē ip̄s alim: et
ad meliora p̄fiscit et nobiscū semp
esse arbitrari possimns. **S**ed quo
nūc te p̄tes greca. **Q**uas parabis
lachrymas. **P**hilosophosq; omnia
tuos Antonij morte m̄sibi pene ser-
pultū gen⁹ vi. **C**ui post hūc vacuas
scholas trades: **C**ui veteres tuos
illustrū viros ānales. **C**ui quōdā
ex maiorib⁹ tuis ortam p̄stam ass-
gnabis. **Q**uē sibi heredem lrasnes.
Te ipsas lugere oportet. **N**ihil enim
mali accidisse Antonio sed tibi ar-
bitro. **E**t si qd accidit tui solū isoz-
tunij merore accidit. **O** Socratis
sapientia. **O** Platonis vīnū in-
gentū Aristotelis admirabilis cur

litterales

etis in reb^o ordo. Demosthenis elo
 quētia oīumq; Phoz Atheniēsiū
 gymnasia: nūc ex vris tot vigilas.
 Laboras: famā comitatis: Quid ī
 fortunij tibi ī felix grecia addi pote
 rat nisi vt tot regib^o cunctis tot vr
 bib^o cunctis tot rebus publicis de
 lectis tanti quoq; philosophi deco
 rē amitteres: Sed cū nihil hac re
 certius hōi a natura datū sit neq;
 reliquis in rebus nostris sempiter
 nū aliquid aut diuturnū fecerit cō
 positū animis ferrēda sunt omnia:
 vnum tū tibi p̄suadere nō omittā:
 qm̄ illustrissimoz Imperatorū: at
 q; horū virorū quos nūc dixi: sem
 per sedes ac domicilium fuisse: vt n̄
 solū huc locū statuas aut ea cor
 porū simulachra erigas q̄ p̄teritis
 hōibus dedicabae: sed suaz imoz
 taliū virtutū eas cōstituas effigies
 q̄ apud futura secula sempiternaz
 de se laudē p̄dicent: z ne hoc clari
 minus etiā grata videare: imorta
 lē sp̄ius memoriā cole. Cole p̄tine
 tiā: moderatōnē: humanitatem: co
 le liberalitatē. quā in propinuos
 in amicos: in patria: gessit: cole stu
 diū doctrinā diuinā humanā
 q; rerū scētā hominis sui. vos au
 tē viri eloquētissimi notate q̄ eius
 opa nostre tm̄ illustrate sint ī se. S; z
 recordatione ac desiderio amissis
 mī atq; amantissimi Antonij no
 stri gloriā illius nomenq; totis
 animis atq; ore celebabitis. Naz
 cum omnibus rebus terminos li
 cet incertos natura posuerit: ho
 rum tamē vrozum eternam a: ud
 mortales famam nisi interiderit

negligentia scriptorum: ingenia: a:
 tesq; referant.

Oratio Jo. Britā. In obitu ma
 gni. Magistrat^o Britanni Nicolai.
 Duodo habita Britē.

Ep:enti mibi

Magnifice pro: vosq; Ama
 plissimi Patres Britanni acerbis
 simū luctuosissimūq; merorē: quem
 ex obitu Nicolai duodo huiusce
 nostre vr̄bis p̄fecti optimi conce
 plistis: aliqua ex parte leuare: duo
 quidē occurrit: que nobis sane nō
 molesta esse non possunt: alterum
 q̄ ea me non esse cruditione ī
 telligo: quē eam possim vobis affer
 re consolationem: qua vnumquēq;
 vestrum maxime egere cognosco.
 Alterum q̄ videam mibi tam par
 uum temporis spactum ad cogitan
 dum esse datum: vt et expectationi
 vestre: z vobis tamē mee haud qua
 satissacere possim. Tam multa enī
 p̄clara erant tamq; magnifica
 egregia laude extollenda: que de
 hominis v̄ra pariter z moribus dē
 cēda erāt: vt incredibilibi dolore nō
 affici non queam eo me dicendi cā
 po coarctari: vt effusus habens: vt
 vos solasse z cupiebais et ego vo
 lebam: vagari non liceat. Accedit
 p̄terea hoc qd̄ sāra animi p̄turba
 tiōe cōsternoz: vt ego nō min^o in tā
 to luctu solāduz sim q̄ vos: q; vos
 solatur^o accedo. Itaq; Magnifi
 ce p̄tor: vosq; ornatissimi p̄sires
 Britanni facia vt potero opāq; va
 do: vt qb^o in hac mea si molestia
 remedij vroz: his ēt vos: si aptior

Sermones funebres

ribus non licuerit. uti. mecum vna possitis. In tanti talisq; viri obitu ingentē esse nostrā iacturā non negabo. Is enī nobis morte sublat⁹ est quo r̄ maior⁹ gloria r̄ sua ip̄ius virtute altā neminē. neq; excellētio rem. neq; innocentiorē nr̄a fortasse nouit etas. Si itaq; ea que ad familie sue splendorē pertineant intueri voluerimus r̄ perspicere. ea esse ortam familia intelligemus. cuius atq; ip̄ius plurima beneficia in rē pub. venetā. tñ obseruandam. tum etiam augendam extiterē. Ex trib⁹ enim fratribus Thoma arsenio leone. quos r̄ preclaros viros veluti tr̄ia. respū. sustentacula peperit domus duoda. Patrē habuit Arseniū virū illum quē etas sua oī honore honestatū vidit. Senatorq; n. ordinis cum esset totius senatus cōsensu constantinopolis rector. r̄ magistratus balulus quem vocant creatus est. quē quidē magistratus ca animi integritate rexisse fertur. r̄ moderatus. ut in patriam reuersus sit. venetiā illico consiliarius sit designatus. Qua in dignitate q̄ sancte quāq; sincere se gesserit. Illud indicio est. q̄ sequenti anno decem virorum caput. quod aiunt creat⁹ ē. Que dignitas q̄ seuera. quāq; oībus formidolosa sit r̄ terribilis. nemo est vestrum qui non cognoscat. Omitto autē q̄ etate iuniorē. Trēmītū prefectus fuerit que Ionius egeum. r̄ omnia deniq; Maria ab hostibus. r̄ pyratarū incursione tuentur. Que omnia dignitatū genera velut hereditaria. reliquit duo

fr̄es: Thomas r̄ Leo sunt assentit. Thomā. n. scim⁹ classis maritime Imperatorē fuisse. ex qua re tantū laudis r̄ glie reportauit ut r̄ terrestribus exercitus gubernator senatus vere to constitutus cuius vigilis cōsilio r̄ animi prudentia hostes sepe fusi fugatiq; sunt Leonem patruū alterum. et si ego taceam. cuncta nostra ciuitas nouit pretozem suū. Quem magistratū quāta victoria r̄ animi innocentia administrauerit. cū vnus quisq; vestrū intelligat nō est necessarium cōmemorare. Etus corpus hūmī sepultum in hac nostra ciuitate quiescit. Hunc eundem constat duccem crete ante fuisse. q̄ dignitas quanta sit illud vobis documento esse pōt. q̄ ea insula olim Minois potentis. Regis sedes fuerit. r̄ regnum habuerit domo centuz vrbibus habitata postea l vrbem reuersus decēturum oībus suffragiis principatum obtinuit. Nicolaū autē cuius honore video vos omnes tristes r̄ mestos. Arsenij supradicti filium. Thome r̄ Leonis nepotē. cū optinus semper fuerit senator. constat primū omniā nauis que i egyptum quottannis ad merces exportandas mitti solent prefectū fuisse. mox r̄ illis imperasse q̄ in Britaniā r̄ occidentem nauigant. Quam dignitatē cum tā in patriā remcasset. subsecuta est pretura Rauēnas. r̄ intericeto paruo temporis spacio. adeptus preturā Bergomatē. Quibus in locis tam sancte tā iuste versatus est ut in patriam reuersus decem viratū sūma cū laude gesserit

litterales

postea in hanc Ciuitatem nostram non sine magna oīum vestra expe-
 ctatione missus sit prefectus. Ubi
 ob egregia sua benemerita. ita om-
 nibus fuit carus et acceptus. ut ei
 ducta tota ciuitas se ipsum quoti-
 die felicem appellauit. mirabilisq;
 deuolentia hominē obseruauerit
 et pietate. In eo enim oīa erant et
 que Plato sapientis. et sumus p̄bus
 optimo principi vendicāda cēsuit.
 Ea enim fuit integritate et iusticia.
 eaq; prudētia. et animi moderatio
 ne s̄spatus. ut cum nōnulli singula-
 ri aliqua. vel ingenij. v̄l doctrinē. v̄l
 virtutis p̄sencia inter ceteros siue
 illustres. solus ipse omnes simul lau-
 dem sit cōpletus. Quicquid. n. age-
 bat secū ante. diu multiq; medita-
 batur. quicquid etiā considerabat.
 quicquid dicebat mirā semper p̄e-
 se ferebat bonitatem veritatē et sapi-
 entia. Nihil. n. ab eo fictum. nihil si-
 mulatum. nihil deniq; ineptam p̄si-
 ciebatur. Illuc etiam eius omnes
 animi cogitationes tendebāt ut ma-
 nificētie sue sine ac gremio. opes et
 paupes cōplecteret. Qua qdē vna
 re nihil in hōe potest esse excellētis-
 us. Innocētia et abstinentia q̄ntope-
 re in se ipso tueri p̄fauerit. q̄s igno-
 ret ē nemo. Tantū enim a rapinis.
 et a p̄cedis alium alienum habuit.
 ut turpi⁹ nihil neq; sedi⁹ vnusq; q̄
 daret eo q̄ id largitionibus et p̄-
 m̄is corruptis nō facit q̄ iusticia
 factū iri postulat. Illud etiā semp
 sibi quadā nature bonitate vendi-
 cauit. q̄ Pericles mōebat Sopho-
 clem ut nō solū oculos abstinentes

haberet. sed mentē etiā et cogitatio-
 nem oēm. Et quid in magistratu v̄l
 gnus aut glorio⁹ agnosci possit
 Non ne etiā illud miris laudibus
 effereudum est q̄ ita cunctis in re-
 bus turbulētissimos iracundie et in-
 dignationis impet⁹ coercuit. vt ad
 animi moderationē imitandū sibi
 Aristidē assumpsisse visus sit. q̄ v̄llē
 cum qui deliquerat punire iratus
 noluit. Et p̄be quidē. Nemo enim
 iratus recte iudicat. nec alios qdē
 quisq; bene et sapiēter moderatus.
 qui seipm̄ nequit. Sed quid multa
 Nihil sibi ducebat potius q̄ iusti-
 tiam. et pietatē. Omnia ad officia
 boni virt. oīa efferebat ad deū. Ea
 animi religione v̄sit. vt ex ore eius
 q̄s turpe esset. q̄s q̄s offendere pos-
 set quicqd̄ verbū nō exiuerit. de p̄-
 tute semp essent oratio credere gra-
 ui et seria loquebat. quāta ai fortē
 et iudicē semp fuerit vel ex hoc solo
 cognosce⁹ ly. q̄ in tam graui tanq;
 v̄turna valitudine nullā vnq; p̄-
 turbatōis significatiōe ex aliqua
 parte iudicauit. Immo vero oīpo-
 tenti deo gratias innumeras quoti-
 tidie agens. ita casum suū paciēter
 ferebat. vt ab ipso deo: si hoc egritu-
 dinis et morbi satis nō esset: aliud si-
 bi maius postulare daret: vt merito
 certe alterū Job possimus appella-
 re. Que oīa efficiunt. vt hunc virū
 optimū et sapientissimū v̄studicem⁹
 sit necesse. h̄ humani. n. generis fragi-
 litatē ita nouerat. vt hęc que telis
 fortune subiecta sūt q̄ nos bona ap-
 pellare cōsuecū⁹. vt caduca et fra-
 gilia x̄pi florescerit sēp: nihilq; sibi

Sermones funebres

excellentis. nihil gloriosus comparari iri putauerit. quod ex omni parte ista vita sua componeret. ut cum ex ea magna esset celi portus sibi pateat inueniret. Damus. n. oibus qui patris: ut ipse fecit: confirmauerint. adiuuenerint: fuerint certum esse loco locum distinctum. ubi beati sempiterno suo fruuntur. Nihil. n. illi principi deo: qui omnem mundum regit: quod quod in terris fiat acceptius est: quod in illi ciuitatibus reiores: et preseruatores. Quis igitur non suae dolcat atque alio vehementer crucietur in huiusmodi virtute obitu qui ad humani generis beneficentia: et ad aliorum potius commoda et utilitate quod ad sua ipsi fuerat. cuius iam amissione Patres optimi vel equo animo facile fertis: tristitiaque uestra: et merore omittitis memores ea nos lege nature creatos esse: ut ex his vinculis corporis: tamquam carcere omnino sit euolandus. Quicquid enim sit lege nature: id et si acerbum uideri solet: ob infirmitatem humani generis: perfecto non modo in malis uocanda non est. sed in bonis potius. Nec. n. quos nos extinctos uocamus mortui sunt: imo uero uiuunt: et hec que dicimus uitam: mors est. Et enim que mors appellatur: quedam est separatio ipsius animi a corpore: hoc est immortalis nature a natura mortali. Itaque qui uinculis et mole corporis soluitur. liber certe est. magis ac magis uiget et sapit. Quare si recte uolumus rem ipsam nobiscum animo uoluntate: non est nobis morte subleuatio. Nicolans. Dico: qui ex his tenebris: intolerabilibus erumnis: hu-

mane uite in celeste regnum ad uitam sempiternam: caeteraque lucida et perspicua: omniaque gaudio abundanter euolant. Recepit iam prima huius aere uitae: frustrum peccati omnipotentis dei. quem in hoc uita tam pie tanquam sancte coluit: ut ipso Jesu christo nihil esset ei dulcius nihil suauius. Nunc apud eum letat. gaudet: exultat quod id bonum tandem esse consecutus: quo aliquid nullum neque uel ei potest neque cogitari: aut felicitas: aut beatitudo. Quamobrem petre uododo: ut ad te conuertat: cuius aliam patris tui amissio maxime commisit: te hortor: rogo patienter seras oblitum: cum iam liquido cognoscas ob bene sanfeteque acta uitam: in eam sedem in eorum locum celi receptum: ad quem quisque optimus ab omnipotenti deo recipi solet. Uidisti. n. quanta animi et corporis patientia ualitudine sua tulerit exaueritque more optimi christiani omnia christiane religionis sacramenta sibi dari: ut de se id uere dici possit. Beatus seruus quem quum uenerit dominus inuenit uigilantem. Conscius tu petre eius innocencie. Ceterum uobis tam: et misericordie uel omnia: ut omnino tibi sit manifestum ab eo prima illa recepta: que deus omnibus iustis et pijs promittit quom dicit. Beati misericordes quum ipsi misericordiam consequuntur. Crede ergo Petre. Credite omnes. Nicolaum misericordie diuine sum exceptum: apud ipsum deum sempiterno gaudio firmi. Quam misericordiam: et ubi et nobis omnibus omnipotens ipse uere larga manu donet ac tribuat pro omnia secula seculorum amen. Unum nobis restat Magnifici. prece:

litterales

vosq; ornatissimi Patres Britanni
 vt mortales oibus vobis nomine
 Petritoriusq; familie Duode oluz
 q; etus cognator; z ppinqnoz gra
 tias agamus. q; cu alias sepe. nunc
 demum maxime ostenderitis. quato
 amore: et obseruantia. Acolorum
 Duode colueritis: Cuius obitum:
 amissioneq; tanto ai luctu: z squa
 lore: hodierna die psecuti estis: vt
 calamitate vobis cu Petro. z eius
 familia com ee dixeritis. Quoruz
 vnam benignitate vram z beniuo
 lentia ipse Petr; cu tota sua fami
 lia Nobilissima. Pollice se semp
 recordaturu. *Br. l. 491.*

C Eto p quociq; Principe La
 pitanco. Magistratu. Legato. Do
 ctore oi scientia celeberrimo. Utri
 buta. Dno Carolo Zeno.

Am *Am*

plissimum mun°. Illustrissi
 me princeps hodierno die ad me v
 lati video q; dignitati ac magnitu
 dini reru de qb; victurus su: oe in
 gentia: z eloquentia: ampez ee cogno
 sco. No. n. video vbi latius vbi sub
 limi° mea potuisse versari oio q; v
 Clarissimo ac ornatissimo viro La
 rolo Zeno: dicere. cui° interu nō flo
 retissima mō nra respu. verctia to
 tus terrarū orbis singularē q; dda;
 dec°: ac ornamētū amitt. Fuit eni
 nā: stitua: gloria tā exellēs: vt etiā
 hoc vno etas nra potuerit ol gūe
 laudis cum antiquitate certare. Qui
 quom vix aut par a lris suis alium
 querere sētret casq; sensim sinistre

rep ac tpoz varietate extingui co
 gnosceret. ne tpoz studioz vet° illa
 glia deficeret i italia nauigauit. cla
 rissimāq; z celeberrimā vrbe florentias
 applicuit. doctissimospoib° optimis
 q; studijs assuetū nōnullasq; etiā
 italie ptes sūma olum expectatioe
 z diutius ppe laudib° adgr: vbi z
 si q; plurimos magnitudine ingenij
 z Idustrie: viros excellētes ee intel
 ligeret minimū sane aut nullū abs
 q; nostris lris adtumentū attulit.
 Quas paulo post ciuitates cu gre
 cis disciplinis tā optimis artib° sc
 misq; virtutibus ita ornat ac liti
 tuit vt z ptoz z bonos viros pmul
 tos efficeret: adeo vt nō pntia mō.
 s; futura etiā secula ingētis suo no
 minis gratias. nisi lgratissima fuerit
 referrent. Nōnulla. n. que pterito
 rā aut negligentia aut aliqua alia
 culpa ex veteribus annualibus nris
 ac codicibus crederint. Manuclis
 industria ad lucem redierūt. hoc
 etiam concedi posse arbitroz q; ex
 his litteris per multū inerenētū an
 rli; z facultatis: nris studijs addi
 tū sit. Quāplura Placidis at Plu
 tharchi monumēta. Demosthenis
 reliquozq; virozum illustrū libri
 nostrorum excellentissimozum ho
 minum atq; grecorum gesta apud
 nos velut ante ea latuissent. nisi tā
 tum Manuclis beneficiuz nostris
 hominibus grecarum litterarum
 scientiam: studiumque suassit.
 Sed vt hec: z vobis. z toti orbis
 nota pteream: non ne inter natu
 ralis hystorie ac philosophye princ
 pes Manucl annūerat° est. cū. p.

Sermões fúnebres

ipſi⁹ grauiffimas ſententias: andio ipſum illum mediuffidus gallum quem apud Carouem maiorẽ legi viſus ſum videre quẽ in ſtudio eccl̃i metiendi: atq; terre ipſe. Lato pene emori videbat. Qualis in rerum diuinarum cognitione fuerit. quẽ metaphiſicẽ greci appellãt. vir grauiffimus. Sacrarũq; litterarũ princeps maximus Ioannes Fabricianus teſtis eſt. qui cum manuẽ brattuoꝝ ⁊ viginti queſtiones ſoluendas poſuiſſet nullo per id tempus ſtudio precedente nullis tunc perlectis codicibus: diuina q̃ ſentẽtia ac grauitate diſcuſſit: nec abſq; maxima perſiſſimozũ hominũ aſtantium admiratione: ac laude. Eloquentiam vero eius admirari magis q̃ laudare cogo: viri doctiſſimi. Quis dicendi ac ſcribẽdi. vini: ex his que apud nos ſcripta extant: percipimus: ⁊ in ea maxime vtriuſq; Rome laudatõẽ: quã literis grecis editaz. Imperatoꝝ miſit. In quo in auditum hominis ingenium incredibilis verborum vbertas ſententiaꝝ copia nõ vt ex arte confecta. ſ; vclut diuino quodã ore prolata ſint pleguntur. At ne quid ſtudioſo homine dignum: ipſius ingenium denegatſet: agricolendi ſeicuta ⁊ voluptate mirifice afficiebatur. Que catonis ſentẽtia ad ſapientis vitam prime videtur accedi. ⁊ vt illi ſeni optimo ac ſapienti viſum eſt. nulla beatioꝝ vita eſſe poteſt. Neq; ſolum officio q̃ hominum generi vniuerſo cultura agroꝝum eſt ſalutaris: ſed etiam

delectatione: ⁊ ſaturitare copioſa rerum omnium: que ad victum hominum et ad cultum deozum pertinet quãdam in ea re ſolertiã mannel adhibuit. Emitto qua ex parſis ſemilibus generantur parſiſ uam ceteraꝝ que abſq; alicuius opere: terra largitur. Trãſeo pecudes ⁊ apud ⁊ eramina ortis penſiles pretereo: quos ſuo ingenio ſuis manibus fruxerat. Lupreſſus omniumq; arborum ordines. Quib⁹ in rebus nemine ſibi vnq; vlla etã aũponet. Qua fortitudine quibus moribus ſuam omnem etatem geſſerit dicere pretermiſſam: quonſaz et his que pauloãtẽ comemorant quom in hoc tam communi preſtiſſimozum hominũ concursu atq; frequentia neminem eſſe videam q non ſit viũ⁹ viri deſiderio ſuiq; ſu neris pietate vehementer affectus. Que q̃ ita ſint humaniſſime princeps iniquum tum eſſe ducebas vt ego: qui cuius optimos ofam ſemp laudationis officio proſequendos eſſe putarim: hoc tam egregium honeſtumq; laudandi munus recuſarem ab his ad me delatum quozã benevolentiam ⁊ auctoritate meo de me iudicio preferendaz arbitrarer. Dolebã preterea Patres Ampliſſimi ⁊ indignum eſſe cenſebam. nobiliſſimozum ſunercum laudes: ſ; hac potiſſimum vide: tantum humanitatis: ac eloquentie ſtudio afluẽti: ab externis hominib⁹ uſurpati. Cum id ⁊ martinis ⁊ optimis eiusbus quos omne p patria officium explere deet preſta landabi

Itaq; consuetudine concedi soleret. Ego vero cū nec ingenium nec eloquentiā: nec etate deniq; meā parum huic loco aucto: itatez prestare posse confidā: omnē spem meā atq; consiliā humanissime p:ncepa te locauit. Solus. n. p:o innata tibi mā fuetudine cū de laude ciuitū tuoz agitur et eoz maxime q de repu. bene meriti sunt. aurea tuas incredibilis quadā attentione prestare: vos quoq; patres optimi: qui huius funeris decorādi causa: tanto studio: tanta inuitata frequentia conuentis: omissio dolo: aures iā vestras accomodate his laudibus quaa v̄ vita: de ingenio: de virtute: v̄ gloria huius prestantissimi nostri ciuis dicitur sumus. Que cum quanta sint mecum considerare: vereremur ne maximarū rerū vbertaa orationis meā excederet: statui ea tantū: que vestra expectatione aut huius funeris amplitudine digna essent: breuiter oratione cōplecti. Nō dicam. de huius. in qua natus est: ciuitatis gloria: et splendor: que rerū a te gestarū magnitudine: incomparabili diuinitate libertatis: prestātia ciuis: et nouitate quadā ac firma: oportunitate vir vlla laude digne ornari posset. Non dicā de antiqua: patrie atq; familia sua: que tot egregioa ciues edidit: vt nō satia cōstituerim plus ne illa huic ciuitati. an hec ciuitas sibi splendoris attulerit. Non dicā de iustissimo ac fortissimo viro Petro zeno p̄e suo: quo nescio an quisq; eorū: quos vnq; vidim⁹. aut audim⁹: aut legimus: gloriosus

mortem oblerit. Qui classis Imperator aduersus Mo: bassand christiane religionis crudelissimus hostem: vna p deo imortalis: p:o patria: p:o socijs p:o amicis: p:o sua deniq; dignitate tuenda: acerrime dimicādo: ad imināa cecidit: vt vna morte omne gloriosum facinus: vno faetore omnē gloriosaz mortē pariter sit amplexus. Nō dicā deniq; de liberts: nō de necessarijs: nō de amicis: qui quales in eū fuerunt ex coplacitū: et merito cognosce. Sūt alia his mala: Caroli nostri ornamenta. Quia. n. vt a vita incipiam: non vere iniret preclarā oēa etatis sue institutionē: qua nihil aliūa pr̄ sua: q̄ ad itā ad sūmā gloriā que sit se visus est: Primus. n. pueritie sue partē: mortuo patre litteris eruditam ornandāq; putauit. a quibus quicqd oēs et intermissionis dabatur: nō ad ignauitā: aut inertem. Sed ptem ad corporis: armorūq; exercitacionē aliquid etiā opere mittere: ac fidibus accomodauit vt principem grecie. Themistoclem: cui forte et omnia gloria par fuisset: in hac laudatissima parte superaret. Quiberalē institutionē et preclara hūmane vite fundamenta. Quibus athene ille omniū artū imētrices neq; plura neq; melio: potuerunt erogitare. Ita q; vt primum est laudo. atq; his puerilib⁹ eruditioa exerceat vt illustrem aliquē oēs suū fructum ex negocio vendicaret. i meliciam confestim profectus est. In qua cum ingenio: viribus fortitudine ceteris facile prestisset: ad pon-

Sermones funebres

Efficem maximam expectatus adole-
scens excessit: a quo dignitate qua
dam apud patras etate sua longe
ampliozem est assecutus. Pulcher-
rimam profecto iudicium et maximo
pontifice dignum: qui cum adolese-
tem moribus et disciplina egregie p-
ditam cognouisset: non virtute ante
sed annos virtutem metiendos ce-
putauit. Patras ergo trajectens cu
difficillimas pacis et bellis res: cum
cōsilio cū opera et ipso ministeraf-
set in varias deinde terrarum regio-
nes enauigauit: tum orbis vssendi
studio quod plerofq; summos et vi-
ros et hos fecisse legimus: tum
etiā vt nauigalif rei disciplinā: qua
potissimū vnusquisq; relictus iter
mortales valere plurimū iudicat:
longa exercitacione teneret. His ar-
tibus praeditus cū in patriā in sum-
ma re et tēporum difficultate ve-
nisset: apud patriciū ordinem: et se
natum amplissimis honoribus et
magistratibus p- tinue donatus. In
quibus tantū fortitudinis atq; cō-
stantie: tantū consilij ac prudentie
deklarauit. vt expectationez oīum.
que de se maxima erat clarissimis
rebus terra mariq; gestis facillime
superit. Quaz cum maxima fama
celebritas eēt pleriq; illum poten-
tissimi reges desiderabant. Aliqui
vero apud se habuerunt his tamē
annis. quibus nostra respublica. cū
tranquillitate et ocio tam prest. itif-
simozū hominum copia. quā pluri-
mum semper excelluit fruebatur.

Quid vero demum is grani tā eta-
te consecutus. cum a republica cui
omnem ferme vite sue fructum: et
agendo et consulendo prestiterat: et
ocium se contulisset: quid inq; suo
ingenio: sua virtute: sua gloria di-
gnus: aut facere: aut excogitare po-
tuerat q; sentis suis innumeris la-
boribus: longa vigilia crebra nau-
gatiōe assidua milita varijs fortuna-
ne casibus: ac periculis tā decessuz
suauissimis et hōestissimis lra et stu-
dijs psonere. Sic Solonē Latonē
Lucullum multosq; clarissimos vi-
ros senectutem suam soltos lara-
re: legimus in his tūm studijs. Hic
noster ita modeste versatus est vt
cum nullam iocundiorē volupta-
tem haberet in vita: nunquā tamē
neq; patrie neq; amicis p- nato cō-
silio defuit: Quo pacto omni sine
vite aut prudentis aut pulchrius
potuisse consulere: qui cum probe
ocium ad negotia retulisset ita p-
fecte vtrunq; conplexus est vt ex
eis maximas virtutes et amplissi-
mam fuerit gloriam consecutus:
Quid honestius ex ocio socrates.
Quid ex negotio clarus. Alexan-
quchisse potuerat. Hec itaq; quum
permaxima sint patres optimi cri-
stimo tamen ab his qui prestan-
tissimum huic hominem cognone-
runt: hand minus diuini illi inge-
nium laudari de quo cum hoc mi-
hi loco dicendum sit. Letor. In p-
mis humanissime pnceps q; apud
te dico: qui id cogitatione potius

litterales

¶ verbis equare posse intelligis. Scis enim quanta ingenij celeritate vignerit: quantam in perspicendis rebus facilitatem habuerit qui non disce: sed tenuisse prius: omnia visus est. An forte poterat ingenium illud rerum sublimitate superari an varietate pfundi. An multitudine obrui: Dicam pfecto illustrissime princeps. dicaz que te sentire non dubito neminem facile potuisse: aut in rebus altis sublimis: aut in diuersis perfectius: aut in multis copiosius dicere. atq; ornatus. legimus plerosq; summos viros crimina ingenij magnitudine floruisse. sed eam tamen et numero rerum et proprietate quadam fuisse finitam: qui non in omnibus sed in quibusdam tantum artibus excellere potuerunt. hunc autem profusus nescio. ad quem primm ingenij usum natura genuerit. Cum singulis in rebus non versatus. sed genitus esse videretur. Nil minus tamen ex ea ingenij facilitate. studij et vigilanti in cognoscendis rebus adhibuit. Et quantum ceti. aut ludis: aut spectaculis: aut eiusmodi voluptatibus. ad eo: poris animiq; requiem temporis concedere solent totum id Carolus ad relaxandos publicos honores locidissimis litterarum studijs conferebat. Martimus fuit in eo colendi ingenij ardor: et vehemens optimarum artium studij. Multos ille cruditissimos

ac summos viros hospitalitate donauit. Multos preterea singulari quaedam cognitione: ac amicitia dignos fecit. Quo enim: vt alios omittam: studio. qua humanitate Antonium massanum eloquentissimum et integrum hominum ac diuinarum artium cruditissimum coluit. Quanto amore ac vsu Suarinum nostrum grecce. ac latine lingue peritissimum coplerus est. Non Lisander Archiepiscopus: non Athenodorum: Cato: non Luculus Anthiocum maiori consuetudinis ac humanitatis officio prosecuti sunt: vides sane vir sapiens quantum ad gloriam. atq; laudem hec litterarum ornamenta condeant. Quarum quom philosophiam potissimum ac oratorum munus: tum ad bene beateq; viuendam tum ad publicam hominum utilitatem conferre intellexit: non quantum occupatissimo viro et in quotidiana marinarum rerum varietate versato. Sed quantum aut philosopho aut orator: par fuerat. In his est artibus assecutus. Quid. n. illam sublime philosophie cognitionem extollam: Quid illum dicendi usum ac rationem edisseram: Testis es tu Illustrissime princeps nosq; patres conscripti. qui sepe cum in senatum rogati conuenissetis suauissimam illam vocem grauissimasq; sententias maxima semper cum admiratione audistis. Testis est Romana curia: que hunc ipsum

Sermones funebres

quattuor et decem annos orantem
summo studio laudauit. Testis est
Italia. Testis est grecia. Testis est
galia. Testis est britania. In quibus
sepe cum altissimas causas grauissi-
ma oratione perorasset. singularem
semper dicendi palinam: omnium do-
ctissimorum hominum iudicio est
consecutus. Quid illam rei milita-
ris disciplinam laudem? Nullam est tan-
nouam: tam inauditum bellorum ge-
nus quod illi cum nostra: tum etiam
aliarum gentium fortuna ignotum
fuerit. Quid diuinas et humanas le-
ges commemorare? Quid patrias con-
suetudines? Quid iura gentium.
Quid varias hominum nas: Quid
fitum orbis. quid ipsas prope omnia
rerum ac artium cognoscendum. Que omnia
ipse Carolus ita egregie tenuit: ut
vir credibile sit aut a multis ho-
minibus una etate: aut a multis eta-
tibus ab uno homine tolli potuisse.
Quo vero pacto: hec sine singulari
ac pene diuina memoria fieri pote-
rant. Lucium lucullam maxima rerum
recoardatione vixisse legimus ma-
torum: tamen verborum hortensium. hic
vero nosceret: cum miro quodam mo-
do vtriusque excelleret: nec multitu-
dine impleri nec eius memoria te-
poris diuturnitate exhauriri po-
terat. Itaque cum eius ingenium tan-
taque celeritate: facilitate amplitudi-
ne tanto studio: et industria: tot re-
rum et artium cognitione ornatum esset
hoc tantum ampliori laude dignum
arbitror. quod hec ipsa non nisi ad vir-
tutem accomodata esse existimauit.

Ita enim dum viveret sentiebat sine
virtute nihil esse in vita magnope-
re expectandum. Contra vero prope
virtutem: extremos cruciatus: dolo-
res: pericula mortis: et ipsas denique
mortem forti animo esse tollerandas:
cur ita? Quia cum de animorum immor-
talitatem religiose sentiret: neminem
aditum in celum patere posse arbi-
trabatur: nisi ei qui virtutem in primis
constantissime coluisset: que cum non
solum nostre sed preceorum quoque philo-
sophorum religioni consentanea
sint quo in loco constitutum esse crede-
mus cum: qui tot tantisque virtutum
prestitis ornamento et vita discessit?
Quas equidem si ut a me institutum
erat singulas recensere contedam.
Sed profecto hanc meam vocem
ipsamque diem medius in laudibus et
secturam. Quare humanissime prin-
ceps in dicendo mihi modus habere
dus est ut tanti viri virtutes peni-
tus laudatione non careant. Et ego
hac tua benigna facilitate audien-
di longius abuti non arbitror. atque
ut a publicis rebus initium summam
penultimam Ianuense bellum omnium
perniciosissimum: que vix hęc nos-
tra ciuitas gessit innumeras huius
viri virtutes offerre potest. Nam cum
in armis semper aut legatus: aut
Imperator: terra marique fuisset: quod
fuit illud in dubiis rebus consilium.
Quotus in difficultate labor. Que
in periculis fortitudo: que celeritas
in consiliendo. Que industria in ex-
plo: ando. Que tolerantia in agen-
do. Maximas in eo bello opes et

litterales

fudit: vulnera suscepit: oculi amisit
 hostes prostravit. Intestina
 mercenariorum militum solus ipse con-
 pressit et Scipionis exemplo cum li-
 tora nostra videlicet hostili in armo-
 rum fragore sonarent in Januenses
 fines cum classe inuicta plurima
 diripuit: incendit: atque vastavit: quod
 ante illum uero non dico non fece-
 rat: sed neque excogitauerat quidem.
 Sic bignone uero illius uulgatissi-
 me nauis expugnatione preterea
 multa res eo bello clarissime ge-
 stas quae carolis iste ad lenas
 nostras calamitates: quae non sine
 animi perturbatione audire nos
 posse arbitror. Iste fortiter constanter
 declarauit. Audisti enim haec
 omnia fortissime princeps qui in his
 ipsis periculis summa cum laude
 quotidie uersabaris uiderunt haec
 plurimi uestrum patres clarissimi
 quorum opera et consilio ingentem
 rei publice expectationem atque ui-
 etoriam dedit. uiderunt haec hostes
 ipsi: qui nescio huius ne ornatis-
 simi uiri uirtutes maior odio: an ad-
 miratione prosecuti sint: sed quid
 ego antiqua commemo: Enses
 uestri adhuc hostili cruore rubent
 ex ea uictoria quam postremo ex Ja-
 nuensi classe apud Januam glorio-
 sissime retulisse. Cum id quoque bel-
 lum eius imperio prudentia: fuit
 sumptum administratum: atque con-
 sectum fuerit: ubi tantum superiores
 clarissimasque uirtutes superauit. quam
 tum et aetate et quotidiana armorum
 et maximam rerum exercitatione si-

bi uindicasse par fuit. Uideo hic
 egregie huius uirtutis testes plerisque
 nobilissimos Linceos nostros: qui in
 ea expeditione fuerunt. In primisque
 Iustissimum ac optimum uirum Leo-
 nardum Docenicum fratrem tuum
 qui legatus cum aliquot triremi-
 bus haud mediocriter in ea pugna et
 laudem assecutus. Taceo reliquas
 amplissimas uictorum etate sua
 uictorias quibus quantum momen-
 ti sua uirtus presentiaque presterit
 hoc loco pretereo. Nam id sicuti uo-
 bis ita uniuersa penitus Italia celebra-
 tum est et ampliore decem locis
 desiderare uidetur. Quod si carolis
 uirtutes singularem potius enume-
 rare quam collectas breuiter attingere
 instituissem: qua uerborum copia
 quone splendor orationis res ille
 complecti possent: quae decem an-
 nis apud mediolanum unam omni-
 um cum laude et admiratione ges-
 sisse constat: Nam praetor urbanus
 consiliarius socius legatus ac praetor
 plerumque in praenunciis cum fuisset
 in his est tam ceteris: et integre: tam
 fortiter: strenueque uersatus ut ipsi
 uictoria grauissimi uirtutis sententia sum-
 me rerum proficisci mereretur. Non
 itaque minoris sibi gloriam uendi-
 cavit uirtute propria quam militum ad-
 iumento. Cum enim et profecto no-
 strorum memoria hominum his fo-
 tutibus: quas carolis praenunciatus ex-
 creuit fortitudine: patientia: graui-
 tate: consilio: liberalitate: que in hoc
 uno. et perfecte et copiose uisuerunt.
 Itaque quos triumphos humanis

Sermones funebres

hinc princeps suis victorijs quas coronas suis vulneribus: quas statuas suis virtutibus decernimus. Sed cum hæc præsea virtutum insignia ac monumeta exolerint: ita nullam sua vita: suo ingenio: sua virtute dignum fructum putabim⁹ nisi gloria ipsarū: atq; laudē: qua nihil hominis pulchrius: in hoc mortaliū cursu potest excogitari: Et si gloriam existimas celebrem: ac divulgatam hominum opinionem que a publicis virtutum meritis emanauit nisi video huic viro ad summam gloriam defuisse. Cum is in amplissima venetorum vrbe publica omnes ferme quas poterat dignitates ante habuerit q̄ voluerit. ante tenuerit q̄ queherit. et vt de impijs: et magistratibus taceas: quos ille sepe donis et foris pace ac bello terra mariq; gessit: et fuit illis. Quātūne patricij ordinis de illo iudicium cum eodem sancti marci quem maxime ex superis optimus semper patronum: hæc ciuitas sensu sic cure fidelq; commisit cum ex eo loco tum illustrissime princeps in hac summa totius imperij nostri arce fuerit collocatus. Id autem eius et domi et paulo ante se neccitatem suam obtigerit eius num forte adolecētia maximis honoribus caruit. Bellum atrox quod patrafin⁹ populus cum finitimis gessit: hic quantum et vlgessimum vi-

te annum agēs suo ductu atq; auspicijs ministravit. Quanta vero apud Joannem galeatum medico lani ducem ei⁹ fuit opinio. Qui eū prope omnia illustria mundi ingenia collegisset: non tamen satis habuisse credidit nisi hunc ipsam et habuisset et collocasset imprimis. Regem vero cipriū vsq; adeo hæc ipsum probasse scimus: vt quātūmsul regni incolūmstatem: atq; salutem tantū profecto cum existimarit fortunam vero quis ignorat id si bi glorie tribuisse: quod paucis vris quā excessit. que cum bellicis precipue in rebus varietatem soleat atq; incōstantiam declarare nullum tamē cum carolus septius confixisset: aut aduersum aut non felicem pugne exitum reportauit. Que nam igitur. amplior glorie molestas: quiclarior splendore: huic viro adijci poterat qui in amplissima venetorum republica: qui apud potentissimos reges et populos. qui apud deniq; fortunam ipsam et domi et foris terra et mari tantum glorie tantū laudis habuit: vt eius vitam laudent omnes: ingenitū mirentur: virtutes summa celebratione colantur: facti hoc patres amplissimi: vt nostram facturam ac eius interitum minus molesto animo perferamus qui vt tam omni genere laudis accumulata primo: et octogesimo etatis

litterales

anno dimisit: quo numero cum in se omnem prorsus perfectionem conductam teneat: eos qui perfuncti erant diuinitatem quadam affectu putauit antiquitas. Que cum ita sint illustrissime princeps ita la crimas atq; merorem quibus hoc celebratissimum funus decoratum est dimittendam esse censeo. Neq; tam nectos esse oportet suo discessu: q̄ letos ea presentia q̄ olim dum vsueret formidissime fruebamur. Nam posteris homines. Ad quos celebris tantarum rerum fama defluerit beatos nos appellabunt: qui hunc diuinum hominem: his nostris oculis intueri potuim⁹. In primis itaq; tu petre optime dimissis lacrimis id solum videas. quo modo paternam gloriam hereditario tibi iure relictam possideas. nos vero rebus tota ceterioris galia a se clarissime gestis. testes sumus. Omnes fere eius etatis imperatores superauit. sibi tum ipse cessisse visus est. Cum in cumanas alpes profectus cū parua admodum militum manu ferocissima et vi et armis ante indomitam multitudinem comitate et consilio sibi conciliauit. Quot sibi militum legiones tradidate fuerant. Quot exercitus delecti. Quot duces celi. Nō ferro nō viribus non acie conflictu. gens ea cum animorum inmanitate. tū difficultate locorum debellari poterat. Sed nono quodam et inuisi-

tato bellandi genere. i. auctoritate humanitate. clemētia: affabilitate comitate: eloquētia: quibus Carolus inuictas vrbes et agrestes animos vicit domauit atq; subegit. vt qui maximis Imperatorib⁹ i prouidentia et fortitudine par fuisset his quoq; artibus cince illi prestantissimo homini non succumberet. **D**ecus etatis huic et clarissimum seculi nostre lumen quod tibi inter tot tantaq; aut nature aut studij aut fortune ornamenta datum erat. quod non ad communem omnium salutem tibi datum esse arbitraris. Quo ad enim gerendarum rerum adiumenta sibi etas concessit haud magis sibi ipsi. q̄ sue glorie ac hominum cōmodis viuere. sese putabat. Septuagesimum enim iam natus annum. Cum ciprius traiecisset: Quod antea gestarum rerum argumentum: quem tibi virtutis sue vsu expellit. Nam vt ea omittam que ad mores hominum: ac eius regni dignitatem amplitudinemq; tuendam instituit: quantam est eo bello laudem affectus. Quod ab rege se duce eius Jannensibus actum est. Cum enim hostium insulsa res cipree in marimum discrimē venissent: Carol⁹. et copijs et bellorum machinis longe. inferior fortissimos hostes breuimora conuertit in fugam: et regem ac regnum ipsam summoq; periculo liberauit. Digna certe scnee

litterales

que ab insigni Londonico patre et
 vrbano militaribus rebus sue eta
 tis primario fortiter et sapienter sunt
 gesta: nisi marimarū rerū vbertas
 orationis nostre modū excederet:
 tantoq; honori succēberet virtus
 cui difficilis eēt exitum q̄ p̄nci
 plum inuenire. Quis est q̄ nesciat
 q̄ optime Joānes Britanni⁹ ei⁹
 filius de florētissima Britanorum
 rep. meritis fuerit: que sua mirabi
 li sapētia extiterit diuissime guber
 nata: auctoritate ornata: fortitudi
 ne aucta. Tandē nequa in re laus
 Britana a Romana virtute exee
 deretur is pro sociorum salute ple
 risq; vulneribus maguanime con
 solatus est. E animā excellentissimū
 o vix memoria colēdū sempiterna
 qui nihil fortius nihil gloriofius ni
 hil diuinius eē duxit q̄ de ea re
 pu. a qua ortum educationē inu
 mirabiliaq; ornāmēta susceperat:
 Neduz infinitis laboribus: sed etiā
 suo gloriosissimo obitu bene mere
 ri. Accedit insuper hoc loco cōme
 morandus illustris Andreas Bri
 tannicus cuius excellentissimas vi
 ctorias q̄ Medos Indos p̄thos
 mariaq; terrasq; q̄ sepiissime debel
 lauit. S. M. Tullius eloquentie
 maximam et vnicū exemplar sua
 oratione cōplecti vellet sub tanto
 onere p̄fecto deficeret. Ictico ni
 hil ē: amplissimū. p. q̄ mihi verear
 p̄cessus iri: si tā arduam viderebar
 pronūctā subterfugisse: et eo potis
 simū: q̄ hec vobis sunt p̄ ceteris
 notiora: q̄ suis pelarissimis triūphis
 sepenuero interfussis: et ita inter

fussis vt probatissime eius testimo
 nio p̄sepe Barbarus populus: pa
 ce alioz dixerim: plurimū illi victo
 ric contulerit. Hic erat qui ea vos
 cōplectebatur humanitate: vt non
 Impatorē vestrū: s; clementissimū
 patrē p̄seruaretis. Quātū p̄o An
 dreas hīc nosser: cuius gratia hec
 a me dīcta sunt: sub tanto patre tā
 tīsq; fratribus: educatis: bellicis in
 stitutis floruerit argumento sunt:
 maxima acerimaq; certamina. Bri
 tana nāq; respu. ex tot clarissimo
 rū hominū numero. p̄stantiores ha
 buit neminē: cui. accumulādū distr
 buendūq; exercitiū credidisset. In
 credibilis fuit in hoc homine fidei
 sedine calor: fragorum: vigiliarum
 tolerantia cū a ventorum tēpesta
 tibus electus blēnto ab hostibus
 crudelissime detentus est. Nullum
 armorū genus equitandi nauigan
 di vtrū istum p̄teritū. Quanta v̄q;
 imortales vsus est egrate in cunctis
 magnantibus quos cum domitū
 foris amplissimos semper exereuit.
 Nemo est qui vnq; a iusticie trami
 te p̄celo amore minūsq; deflexerit:
 Urbes quōdam omnes: quibus ille
 clementissime p̄fuit eius pruden
 tiam cognouerunt. Industrias ad
 mirate sunt sanctitates p̄dicarūt.
 Nulla mentis acies ignoret tantū
 ante oculos posita cerneret: sed et
 que futura essent: tanq; presentia
 intneretur. Quis vnq; sub purpu
 reo ambiclosq; ornāmēto religio
 siorē virum cōspexit: Qui indignū
 factuus arbitrabat: quicq; omite
 re officij quod ad religiosissimum

Sermones funebres

vel cultum pertineret. Quis igitur
his et alijs innumerabilibus oma-
mentis: que si a me ordine essent co-
mendanda: nec ingenij misit: nec
mentis sufficeret insignem vestram
familiam et clarissimum genitorem
predicam vidimus. Nichil est quod
vos filij dignissimi tanto patre magis
in primis Joannes optime genero
seque adolectens fortunam vestram
deploratis. Comode autem a vobis
sunt lachryme: quibus muliebris ani-
mus potissimum declaratur: nec spe-
ctatissimum genitorum in presentiarum
mortuum: sed vere viuere existime-
tis. Qui ita hodie ex hac vita deces-
sit: ut ad vitam accederet. Idcirco
enim mortali carne veluti vinculis
detinebatur. Unde pater videtur
hodie ex misericordia mundi de dul-
cedine ad tranquillissimam sedem eua-
sit. Adhuc oculos ad hanc elemē-
tissimum presulem spectatissimum
presectum magnificos rhetores:
eiusque ornatissimos: qui pro sua si-
de et parietis vestri in se benignolen-
tia singulari: more vestro: neque sit
non dolere: verum immortalis potius
deo gratias agite: qui felicissimum
genitorem vestrum ex mundanis situ-
ationibus: ad tantissimum portum
reuocauit ubi per suarum virtutum
meritis euo eius electis fruatur sem-
piterno. *Dixi.*

*Oratio funebris eodem Fratris
Gregorij Britannici.*

Quantum fal-
laces et caduce res hanc
sunt magnifici domini ac vestri pri-

dentissimi: quotidiani casus osten-
dunt et clarorum hominum testant in-
teritus. Nam qui precipue dicam de
ipso sancto Britannico: quod vniuersam
certam quodam vicit. Quis profuit
oibus mandans in pare sui tamen
nulla profuit potestate. Quibus itaque
nullis artibus: nullis virtutibus:
nulla denique potentia: mederi pos-
sumus. Quo circa bene lingue lati-
ne decus: et auctor maximus Virgi-
lius comenciacies inquit. Optima
quaque dies misis mortalibus egris.
Prima fuit subeunt morbi tristisque
senectus. Et labor et diu rapit in cle-
mentia mortis. Maximus et bene
viuenti Magister Tullius inquit.
Sed ut dies et menses et anni nec pre-
teritum tempus unquam reuertitur: nec
quid sequatur sciri potest. Et si lon-
ginqua et eterna memoria: tamē ea
in proposito assequar. dum modo plura
quibus afferat aliqua consolatio:
Quod si ipsi clarissimi homines coar-
tare hunc terminum mortis valloze
multo respectu minus nos. Qui co-
rum comparatione homunculi sumus.
quod si suis diuicijs: omni que sua
potentia quom cursus mortalium re-
geret prouidere potuissent: ne mor-
ti omnibus dominantibus subderent:
haud quaque credo: facile obsecuti
suis. Quom itaque lecti potestas
ex necessitate pueniat. Cur igitur do-
lemus egeque scriamus: quod ex necessita-
te prestat. O felices: imo feliciores: quod
mortui tanta cum parte: ut necesse
eorum in eternum viuat atque irrefragabiliter
monendo in optimo vite statu collocentur.

litterales

Oratio sanebis pro muliere
cōis: Fratris Gregorij Britannici.

q
Dom nobis

ex instituto nature firma sit
mor:endi ingenita ex duo arbitroz
eē vtri Magni. quibus cum omni
tū maxime christiano homine. hoc
durā mortis imperiū. equa mente
ferendū est. alterā virtutis. alterum
nature beneficio dat. Que mihi ita
vndiq; in hoc consolato:lo genere
dicendū occurrunt. vt ab his non di
uertere animo. nō ea lingua tacere
facultas sit. In decessu huius egre
gle matrone. quā quom fere nunc
perepisset vitam eam interitu eō
mutasse. egre tali preceptam mihi
eē temporis copiam. commendatio
nis sue. Quo circa erit necesse. me
succincte percurrere in eius eōmē
dationis virtutibus: moribus: ge
stisq; precipuis: multasq; cogar et
certe meritas laudes silentio prete
rire. Sna quippe bene instituta vi
ta: r vulgata maloꝝ suozꝝ gloria:
longiorem q̄ facturus sum verbo
rum campum deposecerunt. Ex anti
qua enim ac apprimere nobili pere
grinoꝝ familia orisda est: in qua
r edneata r ornata ingenuis mori
bus: quom in annis nubilibus eēt:
fame nobilitate: in clara emillioꝝ
familia mat:imonio collocata est.
Putauerāt quidē emilij accessuz
ad suam gloriam singulare r preel
puū rei familiaris incrementum: si
hac dñs sanguine r virtutibus cla
ra liberi foreut procreati. Putaue
runt nec vana spe fuerē delusi. Nā

inceptit ex viro liberor: pro m̄imōi
ali dignitate: religiose scēq; ednea
tos: suis instituit moribus. Sub vi
ri tutela degens: pudicicie orname
to Romana Lucrecia non multū
inferior viro orbata Paule Hiero
nimiane. et Judith sancte castimo
nia: laudataq; sacno: a est egregie
prosecuta. Er si mihi est pmissum le
gibus ea audenter loqui: qbus nec
publica fama nec priuata fides ob
sistit: vltra sacrum conjugalis offi
cij vinculū non fallo: nec indigna
creditu loquar: itāta fuit p̄cedita ea
stitate modestia: integritate: vt nō so
lū p Romanoꝝ mor: veste p̄seera
tos focos in colere r capitoline Ju
nonis puluaribꝝ icubare. Neq; p
religioe n̄a: inter sacratos virginū
choros p̄sistere. Inre mario potuiss
set: q̄ppe hāc inuenum hāc senum
vnaq; omniū voce laudari sentio.
An ne quoq; tūc huius sue pudici
cie phibuit fere inuictū oibꝝ als ar
gumētū: qñ p̄ inelemētia r celsi ma
lignitate: mariti orbitate subijt: ex
stans etate itegra r forma insigni:
Eo ex tpe: qd̄ in lōgitudine quinqu
gita ānoꝝ creseit: Ad hec vsq; sup
ma fata lūdnato thoro: viduali ca
stitate v̄tā p̄duxit. Cuiꝝ ai atq; san
cti p̄positi cōstantia a me nūq; ac
nunq; satis laudanda ea radice: eo
desiderio nasel videbatur: quo v̄ni
na precepta: r futuram immortal
tatem lōge ampliori animo: q̄ ista
omnia: que cuncti cernimus peritū
ra complectebatur. Recte igitur di
eta Antonia. Id. n. nomē ptim qd̄
v̄m̄inum: partim quicquid mortalis

Sermones funebres

felicitatis contemptū per ethymo-
logiam significat vite nomen: et no-
mini fama ubiq; consentiens. Non
ergo indignus: sed pro meritis est as-
secuta illam vocis celebritate: sena-
tus ac plebis assensu: q; felicitet iter
hujus urbis primarias matronas
connumeratur. sane idoneam sue
probate vite testimonium. qd apud
vos ciues si non malus fieri posset:
saltem noua comemoratio illarū
virtutū suarū: ipsaq; testificatione
opinionis mee vestri animi dulci il-
la et consueta recordatione caperen-
tur. Sed quid dissonat sermo incul-
tus tanto splendori. nec paruum in-
genium rei magnitudinem suffert:
Ante virtutis lumine. Latro pen-
dens in cruce eius xpo. Beata imor-
talitate consecrat: vnica p̄tutis acti-
one: angeli sempiterna gloria deco-
rantur. Ano hospitalis protectio-
beneficio Raab meretrix Salomo-
ni Iudaeae tribus p̄ncipi in matri-
moniu iuncta est: et sacra p̄ littera p̄
laude donata perpetuo. Ac Quis
vltensis Latonis Hispania: Epy-
ros. Achala Lelades Insule sunt vber-
rimi testes p̄tinentie: vna tamē Ly-
p̄lace pecunie v̄portatio mirū nec
satis laudatū ortū: tam glorie eius
prebuit incrementum. Quare non
est mihi consiliū ingredi exercitum
illum tam variū tam imensum bo-
norum mox virtutū: et insinuat p̄
pe actionū pro xpo pro sua salute
pro p̄ximorū salute habitari: quib-
us quomodo qualibet laudibus
per que s̄ba si in satisfactorius: cer-
te nō video. Sed ne habeat inuid

sublicens que nouerit cuncti. An-
tonina pietate clemētia: elemosinis
multiplicibus h̄sq; frequētib; xpi
pauperes fouit. Antonina: humani-
tate benignitate. frugalitate: in su-
as conciuēs ornata tantā hominū
beniuolentiā sibi ascuerat. Antoni-
na timore religiosa: ceremoniarum
nostrarū obseruatione veneratione
in superos imortales deumq; opti-
mū maximū ea diligentia ac gratia
versata est: vt clarissimis etiā femi-
nis potuerit esse ciuilib; sacre q; con-
uersionis ac totius vite matrona-
lis exemplar. Abstinentia quaq; da-
ta semper laudi mulieribus. ac vite
paruitia floruit. Quia factū esse
existimari: tā longam etatem qnq;
felicitet. So. anno; eā cum suis dul-
cissimis liberis conuixisse. Quos vt
es ipse moralis p̄h̄e pater: atq; ab-
stinētie p̄cepto; alopecensis So-
crates minime vidit: quē apollo-
rus: et phalerus demetrius: serage-
nariū obisse referunt auctore laer-
tio. Potuit itaq; pater venerande
petre: tuq; ex equestri ordine dignū
finie. Thoma ad quos p̄imum no-
ster sermo flectendus est: potuit inq;
gentrix vestra his auxiliarijs p̄tu-
tum copijs circūspecta nō moleste
Imo gaudenter obuiā mortem cre-
perc. Quid etiam potuit esse dolori
qñ a vobis sequestra morte se oīno
abitura conspiceret. Vidit vos vi-
ros animi viribus ac corporis inte-
gros: vidit opib; m̄ditos: vidit i be-
niuolentiā eē ac singulari p̄cium
vxo; e catholice. Alterū pontificis
legib; i curia Romana ap̄ sacros

litterales

proceres nō exigue gratiā: ac nostre
 vrbis canonicum semp inter p̄mos
 habitum: alterum iam armis encri-
 tum: aurata dignitate multa q̄ bo-
 nitate insignit. Non defuit Antoni-
 ne genitrici vestre clarissime ip̄a be-
 neficiorum suorū memoria in ea an-
 cipiēti & turbulētia mortis angustia
 comes vna fidissima omnīū quaq̄
 nullum est: aut certus auxiliū. aut
 dulcius morientī. quē admodū faci-
 nozosis hōibus. nihil formidolosi⁹
 tetriusve: q̄ male acte vite recoz-
 datio. Quom tante adessent cause
 potuistis vos: potuit & ip̄e vestroz
 consanguineorū affinitūq̄ cetus vo-
 lozem p̄p̄inere: p̄tinere lachrymas
 gemitus: suspiria coherere. q̄ ei⁹
 animā vidistis tot bonis stipatam
 operibus: ac oibus ephatolice fidel
 sacramentis armatā: ex tenebroso
 carcere corporis & oīm molestiaz
 plenissimo in vitā aliam: mortalita-
 tis dolorisq̄ expertem cōmigrasse.
 Jam de hoc satis. Quod hō sc̄do
 p̄posuerā. s. nature beneficiū apte
 vobis suadet: tristitia debilitatoz
 animos ad viros solitas reuocare.
 Nam ip̄sa quoq̄ imansuetā impla-
 cabilis moris deposita sarozis sui sa-
 cie minus in matrē vestram seuire
 visa est: & eo probitatis sue habuit
 se rōnem q̄ eā in graui senio noce-
 rit. Nāq̄ senectute excepta: omni
 relique etati longe est durior: iste a
 vita discessus: humanarūq̄ rerum
 super: ma mutatio. quando ve ip̄i i
 maturi lucoctiq̄ fructus: nō sint vī
 decerpantē ex arbore: ita iuuenili ex
 corpore animus repugnante natu

ra diuellit. Senibus vero id non
 enenit molestie. lassaz debilitatisq̄
 vinculis corporis. sed animi confor-
 tum presertim ad dissociationē in-
 elinente & ferme impellente maloz
 illa turba innumera que secū ducit
 ac trahit. Undiq̄ inualida senect⁹
 Uelut. n. poma maturitate cōfecta
 & mita sua sponte leniq̄ casu deci-
 dunt senes q̄ eoz animi e corpo-
 ralis vinculis egrediuntur: redituri
 ad patrē oīm deū. Unde eozū cri-
 tus non moris dicenda. Quin potius
 ex itinere longo nimisq̄ difficilī
 in suauē quēdam soporē: & placidam
 quietē resolutio vocanda est.
 Satis vobis genitrix vestra vixit:
 satis laudī humane: satis nature.
 Sibi suisq̄ virtutibus viuendū sis
 pererat: & eo p̄notādum. vbi bonis
 bene acte vite corona bonarūq̄
 oīm actionum p̄emis p̄seruntur.
 Nil certe subest cause: q̄ doleratis
 in hac orbitate & extremo discessu
 parētis: quifateor: est improbis te-
 rrimus & ante oīa formidolosus:
 at illi nihil mali opinor euenisse.
 Nam quē admodū quā hīc nobiscū
 viueret Antonina illa drusi germa-
 nici felicissimi imperatozis vxore: cō-
 iugalī amoris: & vidualis p̄uētie
 gloria nō inferior. ita nunc hīc de-
 gressa: p̄out mihi fert animus non
 multū abest ab illo sanctorū vidua-
 rū ectu. In quo etiā fortassis beata
 felicitate perfrust. Abeat igit̄ me-
 ritus aius abeat lachrymē. nō mero-
 ris opus est vbi in vnam p̄cordem
 letitiā virtus & natura conueniunt
 Vbi etiā iste amplissim⁹ senat⁹ ad

Sermones funebres

vos lenandos. sibiq; dispersenda
doloris vestri causam: si qua est in
vobis: tanta frequentia p̄sident. Ad
quē in hoc sine dicendi nosse se cō
serat sermo rē. Vobis igitur in pri
mis rectores magnifici rē. require
gratiarū actiones rē.

Sermo funebri: pro biotphanato. cōis: Fr̄s Gregorij Britan.

In lugubri et

tristi hęc funeris pompa p
ozaturus. Amplissimi. Magistra
tus: r cines integerrimi: nescio quo
sermone vel p̄claraz Britānicorū
domū tanta clade p̄calsaz vel hoc
Inopinato casu merentes aios ve
stros releuare r solari queā. Sen
tio equidē miserandā nostrū Joan
nis interitū lachrimis postus r la
mentis: q̄ allicuius solatū admini
culo p̄sequendū. Sufficerent p̄se
cto ad ingeminandos luctus tūcz
optimū illustis familie non infimū
Deus: ornatissimos fratres integer
rimā p̄tūgē etatis tenere dulces na
tos amicos: p̄p̄inquo: q̄q; leta cō
fortia imatura nimis necesse deseruis
se. At vero horrendū mortis gen^o
quo extinerū sp̄scimus vestra pia
peccora imensis doloribus angit.
Joānes non in paterno thalamo:
nō inter sollicita: suoz obsequia: nō
inter amaras fratū: p̄iugis: ac na
torū querelas: nō inter p̄sas amico
rum lachrimas nō inter sanetas sa
cerdotū manus consecutus senio vl
timū efflauit spiritū: sed inter insa
nos fluctus: inter vndarū voraces
vitalibus p̄celnis auris icolumē
floridā colluctantē alani exalauit.

Fama mali velox nūcia p̄tinuo do
mū clamoribus magnis incendit: r
vniuersaz vrbē repente p̄culit. Fle
te et iues optimi. Flete Britānicel
oēs. Flete cā amarissima genitrice
tristes natū acerbā parentis vestri
fortē: nō parcāt oculi lachrimis. nō
corda doloribus. Pro meo tamen
erga vos officio proq; spectata i re
bus aduersis virtute vestra: q̄ vari
os hūius mādī casus: vnica r imo
bilis dei p̄uidētia regit nō ambigit
animos vestros p̄ussos ad altiora
pro virtutis sustollere conabor. Fi
des nosse pietas: r recta rō p̄r sua
dēt oēs creaturē rōnalis bonū in
deco optimo āplissima largitate re
seruari: esseq; in hōibus diuinum
quoddā: quo r immortalitātē attin
gere r beatitudinē valeāt adipisci.
Nec ea rōne terrarū in eolam deus
hōlem constituit: vt perpetuo inter
an. nātia hūita vitā degat: s; vt ex
tremo clauso die carnis vinculis
absolutus pro virtutū suarū meritis
in celozū amplitudinē inter angel
eos choros dei p̄fortio p̄seruatur.
Quod pleriq; quō nō intelligāt p̄
dicē religiose. honeste vite p̄cepto
res sunt. Adalūt. n. ad oēs carnis
illicebzas sp̄reto deo imortales sen
sus inclinare: q̄ suscipere sidera: et
celestia bona suspirare. Proinde va
rietati multiplici: r amaritudie pla
rima: humana gaudia respicit de^o:
vt intelligant homines nihil esse i
mundanis rebus tantū. nihil stabile
nihil omnino p̄seuerans. sed om
nia que sub sole sunt vanitati fore
subiecta. Admonentur identidem
oēs: carnem vniuersam dei manu

litterales

elandi. proq; iustissime voluntatis
 sue placito cuncta disponi. Libeat
 pariter mundanos fastus terrenas
 opes: et humanas delicias intueri.
 libeat principia arces palatia disti-
 tum et inopu casus suspicere. libeat
 per uniuersum terrarū orbē. diuer-
 sa mortalitū studia: mentis oculo p-
 currere. et patebit satis gemitibus:
 anxietatibus. erūnisq; cūcta cōple-
 ri. et mille piculis: mille casibus. mil-
 le mortis speciebus. vna eadē hora
 miserimā mortalitū vitā. in interi-
 tum mergi. Et. n. beati Pauli ver-
 bis vtar periculis fluminū perit. la-
 tronū. p. ex genere. p. ex gentibus. p.
 in ciuitate. p. in solitudine. p. in ma-
 ri. p. in saltibus. Videbitis
 hunc fortune fallacis blādīs elatū
 sano:ibus ad alta fastigia conuola-
 re. mor squalore carcerū oblitū. et
 capitis sententia plectendū. Vide-
 bis cum auro et argento complere
 thesauros. nec aggregandis optb⁹
 modū ponere. mor inter miserāda
 egestatis angustias infelicem actu-
 rum vitā. Videbis illū membris
 columē pulcherrimo iuuetutis flo-
 re. pulcherrima eōingis specie pul-
 cherrima libero:ū sobole amenssi-
 ma voluptatū ingressus prata. mor
 vel rapido flumē. vel aucipiti gla-
 dio. vel repentino modo. vel inopi-
 nato casu indignatā animā paludi-
 bus stiggs dedisse precipitem. Te-
 net enim vt beatus Job inqt tym-
 panum et cytharā: gaudet ad ta-
 ctum organi. ducunt in bonis dice-
 suos. et in puncto ad inferna deseē-
 dunt. Idēs admonet dulcis natos.
 parens clementissimus. nō humāis

fidere rebus. nō mareescentem et in-
 stabile mundū diligere. non sceleris
 bus addere: scelera. nec inter pecca-
 torū sordes securos corpore sonos:
 Admonet itidem equissimus iudex
 semper manu dei. cruceos mortali-
 um p:imi. et omni loco corpore. vel
 negocio ardētissimā tre diuine gla-
 dium in peccatorū interitum cōsi-
 bari. Edocemur proinde p:tinue p-
 cepta dei inuolata lege custodire.
 salubri panno: singulis horarū mo-
 mentis aduentū expectātes domi-
 ante tribunal xp̄i paratos alios ex-
 hibere. Et. n. saluator docet. estote
 parati q: qua hora nō. p. f. h. v. Et
 iterū. Vigilate q: nescit. d. neq; h.
 Vex ad Jo. n: redētes solamē
 ni iunice ciues optimi in v̄bis istis
 Jo. ea nece extinet? Et quā vitis tū
 sapia. ac iusticia est diuitis. ac p:ā-
 te magnis fallax mund⁹ sepensicro
 solet istigē. quā nihilomin⁹ elemētis
 simū. optinū. eq:simū. et oipotētem
 deū an tpa. eterno suo p:ilio dispo-
 sisse credim⁹: Nec v̄ salute ei⁹ que
 piā dispere. aut sollicitū eē veli. qm̄
 h̄z diuina scripturay p:issima do-
 cumēta sepensio q olum corda no-
 nit tā felici et horēda morte morta-
 le corpis plectit. vt immortalis spūs
 salu⁹ fiat. Josias optim⁹ gladio ce-
 cidit: Sāct⁹ p̄ha leōi tradit. Nec tā
 graui lactura solatā domū ap̄lio-
 ri tristitia absorberi sinit. Reuoluit
 te Britānet opū v̄orū matorū āna-
 lia. Reogitate viros ap̄issimos. q
 sapia. pietate iusticia. opibus ac po-
 testate v̄ram domū immortalī glia d
 lustrarūt auxerūt. ap̄liarūt. post bel-
 lo partos triūphos. post p̄nicitas

Sermones funebres

domi laudes: ad alias sedes trans-
misse. Nec tñ in pñtiarū illustres
equites: comites incliti: egregij do-
ctores: et viri itegerrimi defunt: qui
tum familie Britannicorū tum vrbi
Britannicę clarissimū decus afferūt.
Transiit Jo. ad suos. Reliquit or-
natissimos fratres. cara propaginē
sue pignora ī qbus ppetuo et extm
etns viuet. Nolite tanto fletu lmo-
talem animā: ad imortales migras-
se sedes cōdolere. Quin potius per-
pñtū olum studia et opa pietatis:
ac vite sanctimonīā. gressus nros
ad itinera celestia et nos dirigere la-
boremus. Dixi. grām actiones et.
Oratio pro aliqua nobili mulie-
re. cois funerea frs. Gregorij. Brit.

m Arime vellez

clarissime pto. Insignisqz
perfecte: pñtissimi viri. Epitimiqz
etnes: vt et mihi dicere: et vobis au-
dire vacaret: quāte amplitudinis.
quāte claritatis quāte prestātie su-
nus hodierno die proscuti sumus.
ostendrem. pfecto vobis: si mō mi-
hi tantis laudibus par oratio inue-
niri possit: hac matrona primaria:
nec pñtatio: em. uec generosiorē al-
teram facile inueniri possit: seu ma-
iorum suorum imagines inspicere
libeat. seu vite sue rationes: quibz
et se et familiā suā probe instruxerat.
Idqz fateor: nō q in tantū maiorū
laudibus istis agere temp⁹ censēā:
sed spectatissimo equestris ordinis
viro. do. N. De. N. et generoso huic
cetui filiorum tāteqz turbe cogna-
torū et affinitū: toti deniqz ciuitati.

Que in tanta calamitate mēsa et
lignbris cōspicitur. His pñm ol-
bus ignoscendū et monstrare: si se
lacrimis tēperare non possent: quā
tante probitatis tāteqz excellentie
seminā amiserint. Deinde consola-
tionis potissimū incundū et rōnē.
q vitam illius tā bene istitatā spe-
ctantes desiderū sui terre nō possu-
m⁹. Facile. n. cuius appareat quā
tantopere coluim⁹. et obseruauim⁹:
vt eius absentia nō magis pñmi
dolcant: q̄ nos oēs in ea virtutum
olum insignia cōstitisse. Nulla enī
res alia vim tantā habere pōt: vel
possit: que nos sine discriminē oēs
ad amandū: et propterea cōmiserē-
dū alliceret: nisi virtus egregia: q̄ ī
pñis pñdita hęc semina sunt. Nō
est igitur magis dolendū: q̄ iucun-
dissima eius pñctudine carcam⁹:
q̄ gandendum q̄ virtutis sue fru-
ctus vberrimos hodierna die susce-
perit. Dunc autem huius generose
domine claritate si min⁹ hac mea
tumultuaria oratione tā b: cubns
spacis circūspectus. pro dignitate
prosequi possim⁹ facile patiemini o
clarissimū viri. Acqz. n. nunc regren-
dū et arbitro: et genus et proauos
et sortia facta suorum: que quanto
clariora sunt: eo nobis notiora esse
debent. Quis. n. nesciat. N. Domū.
eius edita est stirpe q̄ potēs aul
attausqz fuerit. Nec magis vbi
nupta fuit. N. familia desiderat: vt
sua cōmemorē decora: alta parētū
cuius dec⁹ et columen extat moestis
simus contūrit clarissimus eq̄stris
ordinis vir. D. N. quem virū si pos-

fit hec cūctas imortalē fieri vellet.
 Abiunt igit̃ ab orōne funebri pot̃-
 tētia ista poetaz. Virtutesq; vix se-
 rios & tāta nepotū per tot duera vi-
 ros antiq̃ ab origine gētis. Nec q̃-
 rat n̄ h̄c luctus: q̃ crasso laquea-
 ria filia metallo mōtibno vt alte-
 grais effulta n̄ tēfēt. Altria conge-
 stos satis explicare cliētes. Nec oc-
 cupati summ̄ enarrare diuitijs p̄-
 potētēs domos: q̃s possent vtro cō-
 tingere gēmas. Aut aurū violare
 cibis. Que bona sortunc quāta iue-
 rūt & sint in vtraq; familia: ipsi me-
 lius p̄cipere: q̃ ego explicare pos-
 sem. Hec t̄m cōmemento: asse ad id no-
 bis cōferant vt documēto sint om-
 nibus hodierna die nō extrinsecus
 pendere s; sitas in nobis cē oppo-
 sere bh̄ viuendī rōnes. Mis. n. quo
 mō dicit. nemo melior: nēo sanctor
 efficiatur: nec. ea nobis p̄nt h̄c vitā
 p̄tendere cuius dulcedine delictis
 affluētes nimisq; pleriq; capti so-
 lem̄. Necq; nō q̃ bona appellam̄.
 Bona sint: s; ad n̄si iudicia q̃dam.
 Nā si nos tātis. d̄i vium̄ illece-
 bris suis raro demulceat monētes
 t̄m cōtinno eleferūt. Nihil h̄o p̄ igit̃
 sua cē recte q̃s dixerit: q̃s nō p̄pe-
 tuo possideat: Q̃s aut̄ n̄rūm q̃s q̃s
 vere dicim̄: q̃s & boni opati sum̄.
 id semp nobiscū manet: semp quo
 cūq; trinus nostrum iter p̄sequit̄.
 Q̃s quā probe itelligeret p̄u-
 dētissima femina vitā suā bh̄ ac sa-
 pientie instituire curauit: effectiq;
 vt itelligi posset: nō amirandas cē
 opes: atq; diuitias: q̃s qui possidet
 vitiosior sepe efficiatur: ammirādos

aut̄ & oi lande p̄sequēdos cē: q̃ hu-
 iuscemodi rebus modeste vterent.
 Quare sup̄ioribus omissis ad ea
 q̃ppe acriter intēdam̄ aluz: q̃ mo-
 res fuerūt: q̃ disciplina vite: vt exē-
 plū illinc q̃s exortū fuerit: hinc nō
 p̄ maiore vite sue etatem vigerit.
 Nā a suauissimis suis moribus lei-
 p̄ti: humilitate tāta fuit: q̃ tā vult̄
 & oris dignitas: quā tā totius cor-
 poris apitudo polleret. Nulla taz
 abiecta dom̄: nulla tā humilis sa-
 milia fuit. quā nō illa opibus suis
 tūnerit & vbi opus fuerit cromate-
 rit: Cōmemento: asse posses ciuitatis hu-
 ius q̃ plures infimi & obscari loci
 malicris q̃s mansuetissima mulier
 tāta beniuolētia ac charitate com-
 plectebat. vt eas nec comites q̃des
 dedignaret. Qua in re magis eni-
 tuit claritudo sua. Nihil. n. in vrbe
 n̄ra illustrius fuit: q̃. Dñc. n. comi-
 tas & humilitas q̃bus si alienos tā-
 tā denūterat: q̃d domesticos dixe-
 rimus: Nō possuz optimi viri non
 lōgius p̄gredi: quā plāgores & eti-
 lat̄ seruoꝝ & ancillarū reminiscoꝝ:
 q̃bus paulo aq̃ atria tota cōplebā-
 tur. Testes sunt germani clemētie
 & māfuctu dñe dñe. N. Quā miserī
 illi q̃ nō velut dñas: s; q̃n parētem
 flebāt: & p̄clamantes appellabant.
 Erat. n. spectatissima mulier & oib̄
 suavis & iucūda & cā nō magis ve-
 rebant: q̃s amabāt. Ita. n. res fami-
 liaris suo ordine p̄cedit. In q̃ ser-
 uis & ancille nō vi sed amore parne-
 rint: q̃s illa nimis maria p̄tate cō-
 paruerit. Mis. n. imperando magis
 q̃ agēdo sua queq; ad opa p̄cisa.

Sermones funebres

bat. et si quod expedire dicitur erat manus
operi prima inseribat. nec missam illas
poterat. quod acelle officium gerere videbat.
et recte quod dicitur. Nec enim aliter ad res gerendas
famulos matrona istam dicitur. quod strenuum
impator exercitum. Hinc inquit lachryme. hinc gemitus suspiria
placatus. quod tanto bono tanta breuitate frui
licuerit. Est quod dicitur quod doleas vir clarissime.
N. Est quod dicitur quod lugeat oes
iunices egregie. quod tamen amiserit bonum.
Est pro utique quod solamini si mihi
nisi: quod in mentem venit illam pacto la
borum suorum cursum ad suum promissum
reddidit. Hec enim sua vultus si nobis orna
mento erat atque vultus. Illa tamen suas ac
tiones oes ad vultum sine tetedit. ut in
tandem creatori ac redemptori placere.
quod ita esse ex multis rationibus percipere
possim. Qualis enim illi in pauperes
christi misericordia et liberalitas fuit: quod
quod ex his. quod publice mendicant. ne
minime dedisset. misero plures tamen oculis
te sustentabat. Id enim prudentissime
ut cetera faciebat egregia mulier.
Nouerat enim iesu christi. deo acceptissimam
esse elemosinam. si archana et soli
deo cognita fuisset. vix quod in vita
latuit. in morte necessario patuit. Placet
reminiscenti quos placet. quod lamen
ta modo per vultum fraudata sunt. vultus
personabat populi vocem. Oportet de
plorantis fide. Uel miseris. quibus
penitentia optima hec atra dies tam sub
ito eripuit. Qua ex re facile declara
tur. quod misericors. quod benigna fuit. nec
alta quod esse potuit. quippe quod religioni
deditissima fuit. Predicator. Ser
mones. Missas. Saluberrimas am

monitiones. divina officia. ceteraque
pia quod multiplicata in amplissima hac
urbe sunt: tanquam certum fontis aquam
desideras: sic ista audissime audie
bat. Id ita esse ex operibus suis facile
diagnosci potest: quod inaptus illa: sed
oculta oia: verum modicis sepe ex re
bus magna deprehendas. Quam
enim orare videas: quam ieiunare. quod
contineret esse hanc cristum potes
altas oblectationes corruptibiles me
ditari: Quod vere sanctimonialis mu
lier. Quod speculum viraginum: Que vultus
quod seminarum: tam corpus suum ieta
nisi: labore: vigilis: et oratione macera
uit. Cuius rei testimonium vultus maxime
fuit. Illa quodcumque facere magna ma
iora aut alio concepit. In hoc vero
suo lagoi ac mala valitudine ab
se patitissime tulit. adeo enim oibus
suauissimam: ut si desparet ut plerique
faciunt sed exultans atque letabunda
mortem desiderare. videret tanquam alie
patitissimum Job. Vultum vero iesu
tanto amore ac pietate diligebat ut
aliud in mente aut in corde velint de
simus ignatus nihil habere videtur.
Ex quibus oibus hoc vultum ne nra in
suis prope modum infinitis virtutibus
ponendum si vage o: o admonerem esse:
non esse flectenda: quod ita se parauerat. ut si
moris: si imortalitatis principem absque
vlla dubitatione facta esse credam.
Nam si meremur quod tale repete amisi
mus: id quoque meminisse debemus. nisi
hinc futurum videri posse. quod aliqui
sine non sit habitus. Quamquam enim aliunde
supstes fuisset annos et tamen haud ita
multo post mortem dicitur fuisse. Quod ut ita

vobiscū loqr̄ vīr clarissime. D. N. Spectatissimiq; iuuenes nolite flere. quāz celestis regni municeps eē intelligitis. ne sibi pot̄o mūdere vī deamint: nec taz mortē illi^o flere: q̄z inēōmoda v̄ra dolere. Pulchrū ē enīm fortī vīro: quales te esse cogno uimus vīr prestantissime. ⁊ vos esse decet o iuuenes egregj: humanos casus: virtute inferiores ducere. Quod si feceritis letabitur anima illius quūm viderit nolle vos diuine voluntati obuiam ire. Erphylarabitur tantorum vīrorum aspectus non mediocriter. Recreabitur tota ciuitas: que vestro merito conficitur: omnes existiment hanc sibi calamitatem cōmunem esse. Nam vobis magnifice pretor insignis prefece. Prestantissimi vīri: optimiq; ciues: qui hanc pompam funeris: taz pie taz miserabiliter prosecuti cētis quūm supra memoratorum nomine vīrorum pro hac in eos primum ptissima voluntate vestra gratias ingentis agam: maiores tamen semper in vos: eos habituros esse polliceor. Satis enim uero mihi exporatum est: gratias vobis nec cariores: nec prestantiores aut agi: aut referri posse: q̄z si eos senseritis a lectu ⁊ squalore desistere. Dixi.

Oratio p vno doctore: ⁊ genere Nobilissimo funerea cōmunis Fratris Gregorij Britānici.

Stent fortas
se Magistri Magistat^o i

signis q̄stor spectatissimi egtes clarissimi iurecōsult: vosq; ceteri mestissimi pies: q̄ hoc loco ad ornatū ac decus hui^o nobilissimi nri funeris nō solū pprias eius laudes: atque ipas qdē aplissimas. s; ⁊. N. familie vbi hic nri oritur: imo ⁊o vī nūc dī scedit: dīser vetustate ac gloriā plurib^o sbis lōglozeq; orōne i media p̄crrēt. S; si q̄s vīr ē q̄ id ē me fieri hōdicerna die expectet: lōge mihi credite: v̄ra fallit opio. Nā et si vellē: ob incredibile nī passiones: qua nūc p̄ter modū afficioz id in p̄sentia; agere nequa q̄ possis. Et. n. tā nobilissimo iuene tā fidissimo i oēs bonoz studioz adolescente vī socio tā amātissimo ac s̄ nauisio s̄e destitutus: fateor egdē ingenuo: cōdoloze ea pene aī perturbatione cōmotus: ac deniq; vict^o s̄ā: vt hec ipa lingua: nullā ad dicēdū: modicā etiā ad stādā pedes ipsi facultates mihi suppeditēt. Id ex vultu: ex pallore facile vos iudicare potestis: tre mo tot^o: alget sanguis: ⁊ tā vox ipa faucib^o p̄: ret: vbi ⁊o q̄s aīo tūcon stās ē: ibi qd ex eo vnq; pbare possumus. Effet hoc quidem. N. meo debitū amictice. S; vrget dolor in stā: lachryme: fieri nī p̄oi: vt hoc tpe lōg i corā vobis s̄monē factā. N. familie dignitatē supiorib^o dieb^o ab hoc Iselctissimo die lōge diuersis at q; q̄s ipse larib^o: quā de ea mētio nē facere oportune mihi datū eēt pluribus sbis p̄secutus sum. Vultus ⁊o. N. nostri laudes ac ornamēta: q̄s tanta rerū igno: antia dam /

Sermones funebres

natus est: q̄ ea nō plenissime sciat: atq; intelligat: hōi^o tā singularē acūmē ingenij: tā exquisitā plurimarū rerū doctrinā: q̄s nō cognouit: pbauit sepius: hīc ut unico hōbo. N. nō vitā integerrimā: ac suauissimos mores p̄stringam^o: hīc inq̄s ut p̄lara maiorū suoz vestigia imitaret: non prius e puero excellerat: q̄s sponte ad litterarū studia se contulit: grāmaticā: atq; eā sciam: quos nos artē dicēdi. Græcā rethoricā vocant: quātum in eius etatis viro fas erat: cōsecutus. flagratū quodā aīo statī celsareas leges amplect^o ē. In ijs puo admodū tpe: q̄ntū tā p̄fecisset. Illa florētissima ciuitas. patria: studiorū n̄forū alūna: atq; sile totus noster ordo scolasticus: q̄ hunc ipsam. N. nostram publice ac priuate de legibus sepissime subtiliterq; differētiē: et vidit et audiuit: probe testatur. Nos etiam patres amplissimū: q̄lē tā de eo opinionoz saccretis: oēs intelligūt. Apud vos huius suco: ritas plurimū ī eo hęc n̄ra valere tā ceperat. Ciuitas: non pus honoris ac dignitatis spē. J̄s collocauerat. et haud iniuris q̄dez. Erat in ip̄o. N. n̄ro singularis q̄dā oībus in reb^o agēdis grauitas: ac senilis prudētia. In amicos offosissimus semp̄ fuit humanissim^o ergo oēs. Nemini iſensus: nō loquax: nō maledicus: nō s̄loz vitiozū p̄dicator. In maiores tāta fuit obseruantia: tāta impares com̄tate: ut maiore nō posset. Ea hō religioē pietate supos oēs p̄scq̄bat: ut in hoc extreme vite sue spū: denz ip̄m sibi amī

cū factū ē: facile oēs iudicare possim^o: et debeam^o. Ad hęc quo tātarū virtutū splēdo: illustrio: ad hęc se populo gratioz eēt: lectissims corpo: is facies secedebat. Mēbrozū eā cōpago. Ad oīa aī mādata ad oēs penē labores p̄serēdos robur sufficiēs. Et hīs q̄nū ḡre hīc apud oēs tā sibi compasset hodiernis die p̄fes integerrimū p̄be declaratū ē: quū vnluera ciuitas n̄ra: totus populus: oīs etas oē sacerdotiū. atq; ip̄a: tota religio. Deniq; vrb̄ facies ut ita loqr̄ et mentia: et ei^o obitu clamāt: merēt s̄stignē. Nūc quā ita vitā instituisset suā: atq; ī ea florēda cōstē cōsistit^o eēt in q̄ virtutis sue laureā: laborū ac vigiliāz p̄remiū iure p̄seq̄ tā obtulisset: is ab hac iniquissima morte: ab hoc impijssimo mōstro nobis iterecept^o ē. Oh infelice die hūc mihiq; quo ad vīas p̄ter ceteros etiā semp̄ acerbū. Oh mors ip̄jssima: tu totū mali nostri fōs et origo fuisse pp̄ te hęc mes crebra suspiria hīc mei longozes amarissimū: hoc meū lāgnidū cor. q̄ me durissimū singulū^o hęc mee lamētōnes ineffabiles: hęc mea infuats lacrimarū effusio: hęc mee sept^o ad celū porrigunt inan^o. Tu sola me tristē p̄petuo reddidisti. Tu viscera mea tu cor meū tāto doloris ip̄petu tātaq; meroris sb̄dātia dilacerasti: ut summos cruciat^o: se iſinitas: ut ita dicam mores singulis horis pati se sustinere videar. tu sola p̄p̄ dolor. tu spē meā: tu dec^o meū. tu v̄licias meas. tu deniq; N. meū vitā mea mihi cario: ē hęc luce p̄uasti:

hunc & p̄didisti. Et mors amarif
 sima mors dico: mibi felle atq; sar
 donis amarior herbis. Que. n. pie
 ces nre tā r si suplices ac humane
 fuerint. Que nre calamitates. q̄ mi
 serie ad pietatē te flectere vnq̄ po
 tuerūt: Nū crudelis aspect⁹ iuns
 tanta heu misis stragem indoluit:
 Nū fletu igemuit nro. Nū lumina
 flectit. Nū lacrimas victus pietate
 vedit: aut ē miseratus amatē. Heu
 heu q̄ rectissime sentiūt. q ab oi. pr
 sus humanitate atq; clemētia alie
 nā te eē. antumāt. r credūt. r p̄di
 cant. Nullā legē nullaz orationem.
 nullaz egtatē p̄te ferē tibi libido p̄
 mo legib⁹. oēs ita bonos sicut ma
 los. ita iustos sic in iustos pari men
 te cōsternis. r illa tua lenitabili sal
 ce quodāmo secas ac metis. Et q̄
 ecerte magis serēdū ē. lōge crudeli⁹
 in bonos q̄ in malos tuam aliq̄ i
 manitatē exerceo p̄ oē ius. omnem
 egtatē. oēm cōsuetudinē. oēm mo
 rē hoc fieri p̄hibētē. Si quē miser
 ac te sepius vocantes vides. ab eo
 procul fugis vbi vero quē fortuna
 tā felicem. ac bonis oibus affluen
 tē conspexeris. tu iuida. tu i proba:
 tu proterua. tu oi demū rōe carēs:
 illū totis viribus inuadis. inuadēdo
 cōsumis cōsumēdo p̄dis perdēdo
 ad nihilū tandē redigis. Et mors i
 festissima. q̄ tu mitius mirē poterat
 pariete nostros nō eos irrūpe: aut
 subuerterē tecta. aderāt ful. affines
 amici q̄ p̄ hui⁹ hāda vita iterita
 ros oēs vltimo se tibi offerebant. s;̄
 voluisti vt arbitro: strepitū tuū vn
 diq; circūsonare. Quid p̄ imortale

deū in ignis in me nuper cōmittere
 potuisti. qd excoflare crudeli⁹. q̄
 vt virū p̄tute virētē. forma p̄clax
 etate florētē. genere magnū. opib⁹
 potētē. M. M. scolasticum nostrum
 mibi vī qdā arripes ac auferres.
 Qd nō satis adhuc alo meo p̄sua
 dere possu. tā inauditū scelus. taz
 indignū factū abste potuisse pari.
 Illud mibi sepi⁹ ante oculos ponā
 necesse ē: qd si adesset r ipse poeta
 n̄ magno eū genitu declamaret.
 Quis te. Palinure deor. Erripuit
 nobis. Verū qd ago imprudēs. an
 fortasse me p̄crit. id nature officiū
 eē. vt nos mortalitati oia vbeam⁹.
 .N. nosser qd hoc nat⁹ erat id sibi
 morēdū fuit. Morē neq; p̄silio.
 neq; sapiētia q̄sptam mortalitū cul
 tare vnq̄ poterit. Stat sua cuiq;
 dles breue r irrepabile tps: oibus
 ē vite. P̄o viribus igiē lacrimas
 snutiles cōprimam⁹. voelcratōes
 fletus suspiria cohibeam⁹. Max vt
 ait ille nihil arefcit citius lacrimē.
 Qd in huiusmodi casibus maiorel
 n̄: viri fortes facere cōsueuerūt in
 terdū alo p̄curram⁹. pericles Atthe
 n̄: hū p̄nceps. qn̄ de obitu duoz
 filioz exinē sp̄el n̄tius ad eā ac
 cessisset. is vt historte traditū ē. nul
 lo p̄: sus edito genitu. nulla facta
 vultus mutatiōe. ita r̄ndit. Nihil
 nihil a flecti non. Huius tāti p̄nci
 pis ac similī morēs. atq; vestigia.
 sequamur. Feram⁹ equo alo casus
 eos. a qbus nulla rōe possum⁹. Tu
 q; .N. cōsanguinec id inprimis sa
 cias q̄so. Noli ampli⁹ flere. dimittis
 te ne macera. tu temetipm cōsolare

Sermones funebres

ne maiore q̄ oporteat dolet afflicta
re. Tu quoq; M. affinis. clarissime
iuriscōsulte: quē sopnari casus do
lor lacrimis parcere nequaq̄ fuit
Idez nobis pcedere: aduerte qualē
i hoc ipso adnerse fortune motu te
cē oporteat. Vos ceteri viri mestis
sini qd̄ hoīes sūma prudētia pari
q; fortitudine p̄ditos deceat: dilige
tius considerate. Experti reuocate
animos lacrimis atq; mero: cedite.
Id ipsuz q̄ ego nūc miser a vo
bis peto si q̄ prius a me: q̄ n̄ nō
cōfido: fieri poterit: felix: heu nimis
felix: hui⁹ tā amātilsimi fratris mei
consuetudo: familiaritas: amicitia.
quātā voluptatis haberet: carēdo
nunc magis intelligā: q̄ fruendo:
Hec satis. Plura nō sunt dolo. Re
liquā ē vt ad id: q̄ p̄ difficile ap̄
oēs cēseri solet: hoc ē ad gratiarū
actionem p̄pius accedam. Oibus
igit̄ vobisq; imp̄rimis. Magnifici
et generosi p̄sides. Insignis q̄stor.
clarissimi equei: Facūditissimi iuric
cōsulti. Ceteriq; viri hūanissimi: p̄
eo q̄ hōderna die nobilissimū hoc
funus nostrū. v̄sa p̄sita decorare
minime grauati estis huius totius
familie nolē q̄s possū ingētes ac i
mortales gr̄as habeo agoq;. Id n̄
parue quidē pietatis argumentū
fuit q̄ hec tota n̄ra ciuitas hoc ex
tremū munus vale amantī nostro
dederit. Viri.

Oratio funerea communis. Fra
tris. Gregorius B: itannici.

9 **Clod caduca**

quamq; breuissima sit hec
mortalitū v̄sa magnifici. Rectores

Equites Illusterrimi. Egregij orato
tores. ciuesq; p̄stātilsimi: satis sup
q; quotidianis edocemur casibus:
Allos. n. in ipso lucis exordio. mox
nascētia subsequit. Nōnulli in me
dia decessit iuētute. Quidā ho
r si postri seculo lōginseculē vidētē
senio tñ cōfecti deficere necesse est.
Hec q̄ppe nobis domestica sunt. I
dieq; experimēto p̄bant: quo qui
dē sit. vt eos min⁹ debeāt iherre do
lorē qn̄ p̄tigerit qn̄ tā sint familia
ria tanq̄ exēplo notissima. Cōditō
nis n̄q; n̄c nō fortune mutatio ē
Itaq; dulcissim⁹ parēs n̄r. Egregij
ciuea hōderna die in fata cōcessit:
Cui⁹ qdē acerbissimo casu: si tamē
acerbissimus dici pōt n̄m̄to et ego
vtiq; dolore affectus suz. q̄ eā mul
to studio multoq; honore observa
baz: cū ob iudiciz nobilissimāq; il
lā familiā. tā maxime ob ipsius ho
nestā religiosamq; cōsuetudinē. q̄
oīa qn̄ ita sit v̄r quā hec puto co
hiberē lacrymas. nisi egssimū elem̄
tissimūq; dei nuntū crebris alo cogi
tat: oibus volutarē q̄ summa pul
dētia sua. cūcta disponit. q̄ sue iēsa
bilitis sapie lūminib⁹ circūspicit in
p̄ tnef. d̄iudicatq; vniuersa. v̄ren
dū si qdē ē ne quū necessarios ca
rosq; n̄ros p̄ quadā miseratōe ex
ipso vite cursu ad se euocauerit si
vltia q̄ par sit cōtristemur et arde
scat in nos q̄ si de ip̄i⁹ pudētia q̄
rulos ciuisq; qua nos ira defendat
Eā itaq; ob rē paululū mēte rece
pta ad vos p̄tē h̄mūnā facio. vt
oīam. n̄ quē cōcepistis mero: ē p̄
cul. lōgeq; ppulsetis. Que. n. occa
sio ista ē. vt fidel iusticie modestie:

litterales

tpantle. ceterarūq; virtutū plenū
virū lugere debeat. Lugeat mo-
tu. s; ille quē gehēna suscipit. quē
tartarus deuorat. in cui⁹ pena ceter
n' ignis cōsumat. nō quoz eritum an-
geloz turba comitat. q̄b' obusam
rps occurrit. Grauemur magis si
diut' in tabernaculo isto mori ha-
bitem⁹ qm̄ q̄dā hīc moriamur. vt
ingr' apostol' pegrinamur a dño.
Rēdebitis forsā arbitro. Jō do-
lem⁹. qm̄ vita decessit. quē tātopere
diligebam⁹. Aliqd ne noui et cōti-
git: Nōne mortālē illum sciuitis:
Hūc q̄ppe terminatū ab iēdē om-
niā ortu. cōctis q̄ sub celo sūt reb⁹.
Indissolubili atq; sancta q̄dā lege
nā sirit. Nā quā ex p̄rjs terrestria
ista constituta sint. vt dissoluant oꝝ
aliqñ: inter inū nāq; bellā inter se
agāt ipsa p̄ria. at quoz alterū cri-
terit victor. tā repē in clemētia. e-
q̄bus cōpactū ē resoluit corp⁹. Si
calo: q̄ hōi ē. a suo p̄rio algore. s; v-
titer' fuerit. tā humani oēs art⁹ re-
dignē in cineres ⁊ i fatalē diē hō
ipse preuenit. Monarepa ille pho-
phātū. Arist. in eo loco q̄ de gñā /
tōe p̄notat. vniuersa q̄ ad hāc Lu-
cē p̄ genem veniūt suā necessario
eritū habere p̄ritū voluit ob idq;
vel citi. vel sero oportere eozāpi.
Nō igit nobis dolēdū ē si c̄ vsuis
excesserit q̄b' fuerit moritur⁹. nihil e-
nō vs subtraxit. nullā' oio nobis
tulit iniurias. Nō inq; fundende
sūt laetitia si tātā optimarū vir-
tutū pens ad domiciliū p̄ritū diē
suū clausit extremū. Quā obzē sum-
me vobis si sapitis. p̄gratulandū ē
q̄ q̄ mortē obierit. s; qm̄ ē sortit' i

mortalitatē. neq; hō igemiscēdā ē
qm̄ hāc terrīma luce o:bat' sit.
qu' port' letādū eēserit d; q̄ tā glo-
se tā p̄bate. nē debiti p̄soluerit. cō-
plures legim⁹ apud gētes: audita
natorū necē q̄ si lacrimas mō fluxit
se: s; ne mēstie qdē vili fecisse hō /
vō. Anaxagoras maxim⁹ celebratū
simusq; ille i toto terraz orbe p̄s
quā cōpta a nūciariis filij earssi
mī v̄funicōe: cēt hīlarū placidoq;
vultu lūisse serē. Nihil expectatū
aut noui nūciat. Nemin. n. me
es genuisse mortālē. Xenophon q̄
q; sit mortales doctissim⁹ filij ma-
loris nata morte itellecta: q̄ in p̄lio
ecclerat: eozonā tm̄ vponē p̄tē
fuit. Algebat. n. solēne sacrificiū. De
inde q̄ nā pacto occubiss; seiscitā
vt accepit acerrime cōpugnādo. ite-
rissē: capiti vnuo eozonā respuit: ac
mīna. q̄bus holocaustū offerebat te-
stat' ē maior: ē se ex filijs p̄tute volu-
pratē: q̄ amaritudinē v̄ mo' sentit
Lacena quā sūstā i bellā miss;: au-
dissēq; insectū: iccūro ingr' eā ge-
nuerā: vt cēt: q̄ p̄ p̄sa si dubitaret
occubē. s; qd tot ⁊ tātos gētilim:
hōes. q̄ si mozi solis: si dubitarent:
vz cē libēti alo: vltroq; ad mortē
iussē cōmēozē: Nōnulli l' cōnatōes
rogos. alij in p̄fidissimos aq̄rū vo-
ragines qdā hō p̄ p̄ria p̄parētib⁹
pp̄ijs p̄ amicis tādē: occubē neq;
q̄ somidarūt. S; quā ob eā. Nul-
lā ob aliā putem⁹: nisi pp̄ hui⁹ mī-
di calamitates. mīstias: crūnas. do-
los: p̄furias: caliditates. ac vt tādē
ad imarcessibile illā eternāq; bea-
titudinē p̄tingere valerent. Dist.
Gratias age. l; iij

Sermones funebres

Oratio cōmūnis funeb:is Fra-
tris Gregorij Bistranuel.

¶ Olenō nōmul

Il Magnifici p̄tores Equi-
tes auro dignissimi. Splēdidissimi
Iurecōsulti: qui sese oratores p̄fite-
tur: et poetica mella solos se eman-
re p̄fidunt: quū hūius generis ora-
tiones funereas sunt habitar: ime-
diā defuncti laudes ceteraq; orna-
menta adducere atq; in eis p̄ se
ferendis m̄strū in modum operā na-
nare: quorū quidē sententiam v̄tri
p̄stantissimi: p̄siliū meū non est in-
presentiarū velle me imitari. Nam
quū per desiderū hūius Dñi. N.
nostrī: v̄tri siquidem optimi. M. Do-
mū videam totā lugubrez merore
m̄lrisq; in luctibus esse multo sat-
tus fore duri: ea me nūc potissimum
discere: que lenire nec renouare do-
lore hand integrassere. faciunt. Ad
hī igit̄ sat erit vestris hūanitatibus
hoc vnū p̄suadere q̄ benignissima
oratione mortem. s. ipsaz ab oībus
equo animo eē serendā. Facite igit̄
tur vos m̄hī attētissimos: et que di-
cturus sum ais aduertite vestris.

Mors itaq; teste Platōe nihil aliū
ē q̄ aie a corpore dissolutio. Cui et
Petarcha. La morte el sine diua
p̄regione obscura. Alma gentis: ale
altre nota. Cui nel fango posto
ogni lor cura. Que quidem mors si
qd nouū aut insolitū eēt: sumope-
re dolenda foret. Ceterū quū latif
sine pateat: illā oībus equā esse: ne
miniq; parere. a mortalibus equo
animo tollenda illa videt. Quip

pe oīa orta occidunt. Cōstat enim
ceteraq; lege hoc positū ē: vt p̄stet
genitum nihil. Stat sua cuiq; dies
breue et irreparabile tps oīb' est vt
te. Et horati⁹. Debem⁹ mortū nos
nostraq;. Enimvero hec ē illa: q̄ so-
la fatet: quātala sint hōiūz corpū
cula. Mors hec. 7. Reges q̄ a p̄n-
cipio p̄dite v̄rbis Rome regnarūt
abstulit. Mors deide Cēsares oēs
rapuit. Mors insubū Duces Il-
lustrissimosq; p̄ncipes ac bellozum
duces clarissimos secū depactei co-
egit. Sed vetera n̄m̄i cōmemoro
vulneri profecto stupēi artis mee:
quū in hac patria desideratorū in-
gens catrua m̄hī succurrit: et qdē
p̄boz hōiū. Nā p̄hō dolor. vbi
nā est patrie? ille vir Dñs. N. hu-
lus patrie pater cū tā clara libero-
rū indole. Vbi. M. vbi. N. vbi. N.
vbi. M. M. v̄tri si qdēz eruditissimi
literaz. Vbi oīum. N. legū profes-
sor. Vbi. N. ille p̄hicus egregius:
Vbi tertio ille Lato Senex. Cui ha-
redus ille Dauid teste Aug. Quis
ē hō inq; q̄ viuūt et nō videat mor-
tē etē. Profecto hī oēs vitā eū mor-
te mutaret. Atq; n̄ eius certe gñis
holes suere. quoz q̄ppe in p̄mis di-
uina ope: opa. auctoritate: et p̄siliis:
illud factū. istud p̄hibitū. hoc sabri-
catū. Idq; gestum est. vt merito hoc
corruptibile corp⁹ induit leonrupti
hilitatē maluerint. Epe p̄cedū th̄
erat. tā mane q̄ vesperī apud sor-
p̄osec v̄ros graues et patricos cer-
nere dignissimos. Multi illis erant
sabri multiq; Latones. Sed v̄tri di-
gressi sam⁹ aliqui n̄ra fdeat oīo. V̄

detis ecce viri p̄stantissimi q̄s h̄c cō-
mori. Oēs. n. ip̄es nascimur: s̄ p̄es
mori mur: Cū r̄ Maro Māian⁹
ait. Optima queq; dies m̄s̄is mor-
talib⁹ cui prima egit. Subeūt mor-
bi tristisq; senect⁹. Et labor r̄ d̄re
rapit inclemētia mortis. Que q̄des
res nos lugere p̄hibet: p̄pterea q̄
quotidiane necēs iterinisq; multo
rū sedationē merendi afferāt pat-
est apud Homē. Licrone teste: i
tusculanis q̄ sic latine canit. Nāq;
nimis multos: atq; oī luce carētes
Lernim⁹ vt nemo possit in croze va-
care. Quo magis est equū tamul̄s
mandare pemptos: firino aīo r̄ lu-
ctum lachrymis finire d̄urnis.

Quisnetiā si virtutes ip̄sas Cardī-
nales p̄sumus nulla crit cap: que
nos nō arguat: r̄ a luctu deterreat.
Alderit in p̄mis fortitudo: q̄ nos eo
aīo eē dicit: vt oīa que hōi enenire
p̄s̄t: fortiter tollerem⁹. p̄ nihilo pn-
temus. Alderit tp̄antia: q̄ tarpiter
neq;ter effeminateq; facer̄ nihil pa-
tictur. Nec insticia sinet nos facere
ista: asserēs duab⁹ de causis nos iū-
iustos esse quū feram⁹: q̄ vtendū
accepim⁹: moleste reddidisse. Naso
ne iubeite v̄ra data ē: vtenda da-
ta est sine fenore nobis mutua: nec
certa p̄soluenda dic. Atq; itē. Fa-
ta manēt oēs: oēs expectat anar⁹.
portitor r̄ turbe vit̄ satis vna raris.
Tendim⁹ hac oīs: metā p̄peram⁹
ad v̄nā. Oīa sub mors vocat atra
suas. Pr̄ adētē vero qd̄ n̄debim⁹
dicture veritate sola se eē contētū.
Quō ad h̄i sic etiā ad h̄i v̄nēdū
Quare si v̄m legēq; ip̄sius mortis

si rē ip̄az: q̄ luctū vetat p̄sideremas
Si deniq; virtutes cōsultrices h̄c
velimus: nihil ē viri. P̄robatissimū:
q̄ morte luceam⁹. Ea p̄pter D̄ie
N. Uosq; filij dulcissimi. N. r. M.
desideriū p̄ris vestri. M. viri si qd̄
optimi: d̄i vita manebat eo animo
tollerate: vt poti⁹ clemosinis: r̄ oīo
nibas: q̄ lachrymis eius aīam h̄c
forte labe detinet redimatū quo ce-
lerius redigatis vbi beati sempiter
no euo fruam⁹: ad quā gloriā illo
nos perducatur r̄c.

Oratio cōs̄ f̄nebz: is Fr̄is Gre-
gorij Bataunici.

Quum inccum

reputarem viri p̄stantissimi
quonā ḡnē oīōtis. Vniūce viri
grauissimi obitu vtendū foret: p̄po-
suissemq; mihi de dolore leniendo
simouē facer̄ extēplo p̄sto mihi sue-
re stoici r̄ Peripatetici p̄hi pluri-
mū inter se de affectib⁹ hōium dis-
serētes. Stoicis. n. placet sati⁹ esse
nullos affect⁹ admittere q̄s difficil-
le qd̄: r̄ arduū valde vidē: q̄ eos
h̄c r̄ tēperare sicuti Peripatetici
eis visum est: sic dicētib⁹. Nos hōi
m̄tionēs sum⁹. oīa nobis negare
nō possum⁹. De h̄c⁹ sed par. Lō-
cupissem⁹. s̄ moderate irascamur
sed placabimur. H̄oz ego p̄patetici
cop v̄z suā secut⁹ incredibilis sum
moq; dolore putare. T̄sim. M. con-
fortis sue desiderio tabescere atq;
afficere debē. nisi mihi succurreret
ea hōle prudētia p̄ditū vsq; fuisse.
vt nō h̄c dūtarat. s̄ alios plerosq;
casus aduersos i suo amore pinga.

Sermones funebres

Uequo a lo ppeffus fuerit. neq; se /
cut^o ac sapiētē deceat vix. Quippe
Sapientē Teste Alineo Seneca ad
oem lecuruz mult^o: r Interit^o nō si
paup^{tas}: nō si luct^o: nō si igni^{ntia}:
nō si dolor: ipetū faciat: pedē fferet
sz iterit^o p̄ illa ibit: r iter illa iuxta
illud Sibillā dicit. Tu ne cede
malis: sz s̄ audacior ito. Enimvero
credideris ego atq; ad eo rez veluti
explo: atā mihi p̄sado. Dñm. N.
illā sniaz p̄ficā penit^o ac medullit^o
t^o bibisse: nihil v; quā acciderit ad
mirari: nihilq; qv̄ eueniat: nō eueni
re posse arbitrari. Ea pp̄ Tcretius
ille p̄cipit do sic dicei solebat. Eēs
quā se de sunt rez max: tñc marle
secā meditari o;: quo pacto aduer
sam crūnā ferāt: picula: dāna et ilia
pegre rediens secā cogitet: aut filij
petri: aut vxoris mortē: aut morbu
filie. Lōta eē posse ne qd vnq; a lo
nouū accidat: q̄q; p̄ter spem ene
nerit: oē s̄ putare eē in incro. Atq;
etiā illō Euce Troiani dicere Sia
p̄cepti atq; a lo mecū an̄ p̄gi sc̄t̄ /
eo aduersuz ei^o gñis holes qb^o nec
lōga vita: nec in l̄ta; rez vsus atq;
exp̄ntia q̄q; p̄fici. Inuehit Ju
uenalis haud iniuria dice. Ut ni
hil in meli^o tot rez p̄ficis vsu. Ma
gna eadē sacris q̄ dat p̄cepta libel
lis v̄ctrix fo: tunc ē sapia. Dicim^o
aut̄ hos quoq; felices: q̄ sc̄e icōmo
da vite: nec lactare in gū vita didi
cere magistra. Vos tñ duos affe
ct^o has aī p̄turbatōes r passiōes:
q̄ sepeūero c̄rea pingalē amorē
accidere solēt: mulieb: is sex^o tanq;
ibecillis icōstās ac minime firmas

tollerare ac p̄peti nō pōt: qv̄ qdes
duax clarissimaz mulier̄ creplum
d̄mōstrabim^o altera q̄ Julij Ce
saris filia p̄m̄ sigdē Romano; i
peratoris. Altera Catonis v̄ticēsis
Julia nēpe Cefaris filia: magniq;
p̄p̄et vxor: quā viri sui vestē san
guinolētā e capō Martio domum
relatum iri vidisset: metu territa ex
a lo p̄cidit: p̄tūq; tā v̄o p̄ceptū eē
eere coacta ē demūq; ita exp̄rauit
Portia vero Catonis filia r Brutū
p̄tanx quā vix suā i Thessalia vi
ctā r iterē p̄tā cognosceret: deficien
te sibi ferro: ardētes ore suo carbo
nes sumere ausa ē: m̄n̄ liebz aīo pa
rētis sui mortē instrata. Ples alijs
.v. p. vob̄ cōmemorare mulieres: q̄
vel nature ibecillitate vel n̄mia in
viros indu: gētia: suos affect^o m̄ni
me tēpantes mortē sibi p̄ctact̄ q̄s
ols: ne vos v̄lo affictam tedio p̄te
reo. Quātū igit̄ in viros maxie sa
piētes. r ceteros. n̄cend r mulieres
q̄tū ad affect^o sedādos iuxta per
p̄theticoz sniaz inēit. ex his q̄ an̄
ca a nobis porata sunt latissime p̄.
Quāobzē vt aliqñ modū hūc oio
ni faciam^o elegātissime atq; verissi
me etiā a Stoicis illud paradoxō
dictū est. Eēs stultos isantē. v̄rl.
Teratio cōis sanebzis Fratris
Gregorij B̄stannici.

¶ X fonte hōe

statis. v. Probabilissimū x̄t^o
vna elicit quā fortitudinē: r aī ma
gnitudinē appellāt philosophātes
cāq; in potētia aīe. q̄ rōnalis dī lo
cū h̄ie volū. Aīa. n. put vult Aī!

suoz Ethioz pmo. duas h3 ptes
 sine potētijs q̄p altera rōnis ē pti
 cept altera rō exps. vñ quā p̄cipif
 vt nobismetip̄is spem hoc p̄cipif.
 vt rō ip̄a coerceat temeritatē. Naz
 ē in als oluz sere nā molle qddā v̄
 missuz h̄sile enervatū quodāmd̄ z
 ligūtdā. z si n̄hil aliū eēt. n̄hil eēt
 hoic v̄formi. Teste Licrone l. 2.
 Tul. S3 p̄sto ē v̄na oīuz z regina
 rō q̄ p̄nca p se : z p̄gressa lōgi fit
 p̄fecta p̄t. Er q̄ deniqz nascit̄ illa
 cul^o ope mlti Clarissimi viri filioz
 suoz obitū nō egre. s3 equo alio vi
 uinā grā spirāte ptulere. Letez vt
 oēs itelligāt quozsuz hec n̄ra tēdat
 oīo an̄ oculos. vob viri. P. Claroz
 holuz tria adducā exēpla. q̄b^o qdē
 scif̄ licebit q̄ta al̄ eānimitate ac to
 lerātia huīuscemōi. acerbos imatu
 rosqz casus p̄stātissime passi sūt: ad
 quoz qdē imitationem z tu Dile
 .N. desiderū dulcissimū p̄is tui nō
 moleste serēdū eē intelliges. Nunc
 aduerte q̄so ad memoratu dignūsi
 ma. Paulo Emilio Romano Cui
 clarissimo: eā dico: q̄ v̄ fge p se triū
 p̄hanit. Erāt. 4. filij: duo in adoptio
 nē aliāz familiaz datū. Scipio v3
 z sibi: duo ēt in p̄tate retēti: quos
 ex alia v̄roze postea suscepit. Hoz
 ali qnqz dieb^o an̄ triūphū: mo: m^o
 ē. 16. annoz etate. Alē duodeciz an
 noz etatis tertio die p̄ triūphū de
 cessit: nec fuit q̄sqz Cuiet q̄ hūc filio
 rā Emilij casū si dolentē ferret. Eni
 li^o tñ recta rōne fret^o sortitudinē z
 p̄stātā nō solū aduersus arma: sed
 aduersus oēs fortunā p̄ter h̄i daz
 ratus: ea moderatōe mortē filioz

tulit: vt sc̄is aduersa : z domesticā
 publicis obscurata: dignitatē z ma
 gnitudinē rerum neq̄ v̄sturparet.
 nā statiz p̄ fun^o p̄mi ex filijs: q̄ de
 funct^o ē triūphanit. Alio deide p̄
 triūphū v̄functo: pplim Romanā z
 p̄conē vocant. Ibiqz f̄ba fecit si
 hols q̄ p̄solatiōis l̄digeret: s3 plane
 q̄ cines suos ob ei^o lecomodū iugen
 tes p̄solaret. Erat eius oīo apud
 Plutharchū Lheronēsez p̄y: z hi
 storici clarissimū. Quil^o Marfius
 rex: hoc erit alterum: Supioris La
 thonis collega: filij z ip̄e s̄ame pie
 taz marlez spei: z q̄ nec pua cala
 mitatē accessio fuit: vn̄leum amisit.
 Quūqz se obitu ei^o subrutū z ener
 suz videret: ita volozē altitudinē cō
 filij coereuit: vt a rege inuenis pro
 tinus curiam peteret senatūqz
 quē eo die habere oportebat cuo
 caret. Quid de Anaxagora dice
 mus. Hoc erit vltimum. nōne quūz
 sibi enunciaretur mors filij: nuncio
 inquit. n̄hil mihi teste Valerio su
 expectatum: aut nouū n̄cias: pro
 p̄terea q̄ illum ex me natū sc̄ibaz
 esse mortalem. H̄is an̄ aduersis
 multisqz aljs: q̄ sibi adducere ve
 lūm: hec dies me deficiet. Profecto.
 vbi. P. illi mihi dolendū vident: q̄
 bus oēs vita mors fuerit: necnō q̄
 curios simulāt z bachanalia vsurēt:
 nō qui v̄sūt in laudē: non qui v̄ta
 hanc mundanā omnem: nō patriā
 sibi: sed pegrinatōnē existimarunt:
 nam patriā nostra z p̄nersatio n̄ra
 illo clamante qui apostolatū ade
 ptus est: in celis est: ad quā ipsam
 eo quis sc̄icior nobis. ac beatior

Sermones funebres

videri debet quo et lentus simul: ce-
leriusque redierit. Non igitur. P. L.
tam stendus est hic noster. Dñs N.
qui tuncis viri bonique filij officij
executus: ac mundana peregrinatio-
ne vinculisque corporis liberat⁹: sit
quasi longo postliminio ad supernas
rem provocatus. ne minus visu re-
rum atque prudentia predicti videamur
quod lacena muliercula illas tra-
dunt: que quum filium in acie pro profia
interemptum: sepeliret: ait veluti la-
mentanda. Sit stendum miseros: hy-
laris te nate sepulcro codo meum pa-
riter et laccedemonia huiusmodi ho-
ba quicumque sane mentis homo ac bo-
nis preceptis imbutus emittit. que
si quis efficaciter anribus admisit
non ignorabit ita filios esse procre-
andos: quum meminerit hinc a deo et
accipiendi spiritus et reddendi eodem
momento temporis legem dei. Atque
ut mori nemine solere. qui non vitet
rit. ita ne vitare aliquem: quidem pos-
se. qui non sit mortuus. Dixit.

Oratio communis funebris Fra-
tris Gregorij Byzantici.

11 **olumus vos**

ignozare de dormientibus
ut non pristemini sicut et ceteri. qui
spem non habent prime Tim. 4r.
Enimvero si aliam vitam preter istam.
Sicut pagani et ceteri. qui spem non
habent minime sperarem⁹. M. vosque
N. re. grandis nobis fuerat super
defuncto nostro luctus assumendus
tum quod eius vita nobis gratissima
fuit aspectusque suavis ut sapienter vo-
ce meriti de ipso dici poterit. Dile-

ctus deo et hominibus. c. m. l. b. e. qui se-
cunctis amabilem. promptam libera-
lemque exhibuit. ut ad eum veluti ad
fratrem proprium quisque pro sua neces-
sitate recurrere. tum quia in hac apostolica.
re. p. vel civitate nostra. que bonos
semper requirere sollicitus. Ipse insti-
tic zelator: in consilijs pro nudo. pan-
perum tutor: viduarumque et pupil-
lorum strenuissimus ac acerrimus
defensor: quod plurimum utilis erat atque
necessarius. Sed aliam vitam. patri-
bus quondam repromissam per eum
quo nobis vita est acquisita. firma
fide credentes. et ad eam similes vi-
ros virtutibus confertos accedere
posse minime dubitares: iuxta
prepositam Pauli sententiam ne
quaquam tristari: verum potius ma-
nibus applaudere debemus. Solet
nimis perfecte diligentiam talis esse
consuetudo: ut quum amicus et vo-
ragine procellarum liberatus portum
tutissimum caput sibi vehementius
collent. Qui autem mari consimilis ma-
rius deterior: huius vita persistat ex Aug.
sententia possumus indagare dicen-
tis. Vita hec est vita dubia. Vita
ceca: vita erunosa: vita imunda: ma-
lorum domina. Supborum regina: miseris
et erroribus plena: que non est vita
dicenda. sed potius mors: in qua momen-
tis singulis per varios mutabilita-
tis defectus: diversis exituum generi-
bus morimur. Nam quid ergo quod huius
vitam in mundo dicere possumus
vitam quam hamores humidat: dolo-
res exterminat: ardores cruceat: ac-
ra morbidant: sicutiusta hebetat: loca
dissoluit: tristitie presumunt: sollicitu-

do coartat securitas hebetat dicit /
 tie lactant: paupertas deſicit: inuē
 tus extollit: ſenectus incuruat inſir
 mitas frangit: mero: depſimit: ⁊ hiſ
 oibus mors ſurbunda ſuccedit: ſi
 niulꝝ gandꝝ cunctis: iuſti penoſe
 vltē ſine imponit: ita quā eſſe deſie
 rit nec fuiſſe putent ille. Si ergo tā
 miſerā vitā ciuis noſter euāſit ade
 ptus melio: ē: nolite cōtriftari: ſicut
 ⁊ ceteri qui ſpē nō habent: ſed po
 tius exultate ne videamini de eius
 glorificatione dolere: licet. n. chariſſi
 mi iſte tante probitatis fuerit: totꝝ
 ac tantis virtutibus vt merito de
 buerit vſa preſentia decorari. Pro
 quinqꝝ tñ ipſius hoc nō debito: ve
 ruꝝ potius benignitati veſtre aſcri
 bentes innumeras vobis ac imorta
 les referunt gratias ſeſe ſuaꝝ vſis
 opportunitatibus offerentes. Nob
 niſilominꝰ ille retribuet. Qui ſine
 fine vi. ⁊ regnat. **N**ō poſſuz ſi doler
 ⁊ grauiter quidē fratres chariſſimi
 quā me ſentio nō. ea eſſe erudiōe:
 ⁊ litterarū ſcientia: qualē fortaſſe ⁊
 vos in primis ſperatiſ ⁊ ego mar
 me optarim. Vereor. n. ne expectati
 onī veſtre ⁊ deſiderio ſatiſfacere nō
 poſſim. In oī namꝝ gratie ſcientie
 oportet eſſi qui alijs aliqd monſtra
 turus eſt pfecte eruditū eſſe: ne ſi ce
 cus ceco ducatū pſtet: vterꝝ in ſo
 ueā deuoluatur. Quare vnū ē: qđ
 a vobis ſuppliciter peto atꝝ pten
 do: vt ſi forte a me minus luculēter
 minus ve ornate: qđ pſidebatis ali
 qua circa hec litterarꝝ ſtudia vobis
 pcepta fuerint tradita. nō iam vo
 luntati mee: que egregia eſt ⁊ mirifi

ca in vos: ſꝝ ignozantes aſcribatſ.
 Id tñ vobis veltꝝ explozatū ſit me
 pro virili laboraturū: vt niſi ipſi ſi
 deſſe poſſit agnoſcere. Diligentiaꝝ
 certe meā nō deſiderabitſ. Veltim
 ſi liceat cor meū itueremini. Intelli
 geretiſ niſi mihi magis cordi eſſe
 qđ vobis vniuerſis rē gratā facere.
 Sed vt hec ōmitramꝝ illud acce
 ptiſ: qđ volo enee erga vos oēs
 beniuolentie teſtimoniū eſſe me illū
 fore de quo vobis omnia polliceri
 poteritiſ. Niſi mihi gratiꝝ accē
 dere poterit qđ veſtriſ ſeruire com
 modis: ⁊ ea oīa facere: que ad vtili
 tatem veſtraz pertinere arbitratiſ
 fuerit. Ad lectioniſ: aut explanatio
 nem deſcendemꝝ.

Coꝛatio ſuſcipiſ cōmunis Fra
 tris Gregoꝝ Britānici.

Nō poſſū nō

dolere ⁊ grauiter quidē.
 Mag. pꝛetoz. Excellentiſſimi docto
 res Līues ornatiffimi. voſꝝ ceteri
 viri Briticeniſ pſtantiffimi qnom
 me non ſentio ea eſſe eruditione ca
 litterarum ſcientia: qualē me for
 taſſis ⁊ vos imprimis ſperati�: et
 ego marime optarim. Vereor enim
 ſatiſ ne expectationi veſtre ac deſi
 derio ſatiſfacere non poſſim. In oī
 nāꝝ dicendi genere oportet cum
 qui cor: am alijs monſtraturus eſt:
 perfecte eruditū eſſe: ne ſi ceco eccꝰ
 ducatiſ preſtet: vterꝝ proculdubio
 in foucā deuoluatur. Quare vnū
 eſt: quod a vobis ſuppliciter peto
 atꝝ pten do: vt ſi forte a me minus
 luculenter: minusve ornate qđ conſi

Sermones funebres

debatto: aliqua e' rea hec funerea
omamenta: fuerint precepta tradi-
ta: nō iam meo voluntate: que egre-
gia est: z mirifica in vos viri Brixie
fca: sed tēporis angustiat: que me
habuit aut ignorantie potius a' cri-
batis. Id tamen velim vobis explo-
ratum sit: me pro virili laboraturū
vt mihi ipsi nō deesse possitis agno-
scere. Quom itaq; solcant nōnulli
qui sese oratores profitentur. z elo-
quentiam solos se nō ignorare cōsi-
dunt huiuscemodi orationes fune-
reas. sunt habituri: in medijs defun-
cti laudes ceteraq; ornamenta pro-
ferre: si profecto mihi nō solādi gra-
tia meos occidisse videntur verū
vt doctē potius distudicari valeāt.
Nos igitur operā nauantes: vt q̄
falsa q̄ fallacia sint in cognoscēdis
bonis hoīum iudicia positā agno-
scere illud Satyrici poete Iuvena-
lis Satyra decima q̄ diligentissime
examinaudum duccimus.
Omnibus in terris: que sunt a ga-
dibus: vsque.
Auroz am: z gangem: pauci digno/
scere possunt.
Vera bona: atq; illis multaq; diuer-
sa: remota.
Erroris nebula. Quid enim ratio/
ne timemus.
Aut cupimus: Quid tā dextro pe-
de concutis vt te.
Conatus non peniteat: votique
peracti.
Multi sane extant: viri pbatissimi:
qui diuitias z elegantiam: atq; hu-
ius mundi gloria. Qui etiā longa/
nimitate vite bona esse autumant.

Sed de diuitijs quid dicat Roma-
nus ille poeta clarissim⁹ Tibullus
libro tertio audiamus.
Nam graue quid prodest pondus
mihi diuitijs auri.
Aruaque si fundant pinguis mille
bucæ?
Quidue domus prodest: frictis In-
ra colūnis.
Tenare huc tuus: huc earyste tuus?
Et memora in domibus sacros imi
tantia lucos.
Aurateq; trabes: marmo: cumq;
solum:
Quidue in erichreio legitur que lit-
toze concha.
Tinctaque sydonio murice lana
iunat:
Non me regna iuuant: nec litus
aurifer amnis.
Nec quas terrarum possidet orbis
opes.
Sed, omīssis ceteris: ppter ea q̄ bre-
uis oratio a me nunc est habenda.
de longanimitate vite pauca per-
ramus. Non ne Iuvenale teste: hec
est data pena diu uiuentibus: vt re-
mota semper clade domus. Multū
in luctibus: inq; perpetuo meroze: z
nigra veste senescit. Multa prete-
reo mala quoz olum si cathalogus
facere instituerē: hic dies me desice-
ret. Sed accipite queso viri optimi
aures verba: atq; diuina: que sene-
ca cordubensis scribit ad suū lucil-
lium epistola nonagesimatertia in
hunc modū sonās. Obiurgamus.
quotidie fati q; ille in medio vite
cursu raptus sit quare ille nō rapit
q̄re ille senectutē z sibi z alijs gra/

nem longius extendit. Utrum obsecro equius iudicas te nature an tibi parere naturā. Quid aut inest quod citissime creas: unde utique creatū dū est. Nō vt dixi vitāmus curandū est: sed vt satis. Nā vt dīu vitāmus sato opus est. vt satis: animo. Longa est vitā si plena est. Impletur aut quom alius sibi bonū suum reddat: et ad potestātē sui se trāsiert. Quod quidē assecrūtū fuisse dñm Antonij Britānicū nemini dubiū est: vitā atq; mores eius p̄templant. Ea pp̄ dñe Joānes et tu dñe Angele ceteriq; filij et filie desiderium eius quo feratis alo: dicatisq; id patientissimū Job verbū: Dñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit: ita factum est: sit nomē dñi benedictū. Benedicētes ergo p̄fem vestrā dicatis. Benedicat te p̄r mī ille: qui vīuit in secula amen. Dixit.

C. Ratio matrimonialis Joānis Britānicū.

e. Si mihi iure

letandū est Magnifici Rectores vosq; Amplissimi p̄res Britānicū q̄ ea mihi dīcedū materia sit oblata: q̄ nihil oīo i actiua ciuiliq; vitā versantī pōt esse neq; iucūdi neq; pueniētius. Nō possam tñ nō edmoneri: quū intelligo eā dicendi facultatē mī sine assecrūtū esse q̄ et vestre de me expectationi et egregie mee in vos volātati satissacrere possim. Non. n. me fugit in hunc locum nihil sane nisi perfectū ingenio: elabozatū industria afferrē oportere. De matrimonij enī laudibus. et nuptiali bono dicendū est. Itaq; cōsi-

deranti mihi imensa et innumerabilia. p̄modū esse beneficia: que hō mane nature largitus est. p̄potes deus matrimonij vīsum est et rei dignitate et fructu ceteris oībus anteponendū. Quod sacramentū quidē quanti faciendū sit nemo ē vīm qui nō p̄be intelligat vel ex hoc maxime: qd̄ ab Imortali deo institutus fuisse certū scim⁹ quū in paradiso terrę resti dixit primis parētibus. Crescit te et multiplicamini et replete terrā. Quare eoz explodēda est imō dānāda vt heretica opinio: q̄ affirmabant in statu p̄ngali hoies seruari nō posse. Nā quū id sentirent: deus ipsuz qui p̄sugij auctor: et institutor fuit: peccati auctorē statnebāt. Sed mus enī pene oēs sanctissimos viros veteris testamenti vrozibus copulatos fuisse. Nec solū Adā p̄mū parentē n̄m. S; et Enoch trāstat⁹ fuit in paradisiuz terrestrē. Noe qui finatus fuit i diluuiō. Illos tres patriarchas gloriosissimos Abrahāam Isaac et Jacob. p̄ndētissimū et sapientissimū Joseph Mosē illū legis datorē: q̄ adhuc vīuēs inuēit deū videre et alloq. Tanto rem spiritus sancti. Dauid p̄phetam. Ezechia qui fecit solē redire in celo. et in eis. Optimum illum Josiā. Deniq; et ipsam dñi matrem mariam desponsatā fuisse Joseph que nō p̄ hoīem s; p̄ sp̄m sc̄m facta est p̄gnās. Illud et nos fingere nō v; d. n̄m Jesum xp̄m nuptijs iteresse voluisse factis Icana galilee: ubi eas p̄bādo et p̄sentia sua decorādo aquā noui sine marino miraculo in vīnū p̄uertit. vnde et Augu. ille sanctissimus ait.

Sermões funebres

nuptiarum bonum: semper quidem bonum est: Quod bonum semper fuit in populo dei. Quid ita: quia quæ ex matrimonio omnia bona procedunt: id omnino bonum appellanda est. Que bona ista: liberi nepotes: cognati: posteriq; oēs. Quid postea: hinc ita familie propagantur: ut quæ vnus edibus capi nequeat in viros primū: deinde in ciuitates transeant et regnum. Quid alis ne adsunt bona: Infinita: quomodo: quia per matrimonium immortalitas quedam nobis est: que ex liberis et nepotibus nobis partitur. Nam et sic eorum: mortales sumus nomine: tamen nostrum per longum mittere do genus immortale efficitur. Illud et accidit quod quis vixi adhaerit illi: et turpes vitas concubitus: illud quod seruat quod precipit Apostolus ut vnusquisq; suam vas possideat: matrimonij etiam beneficio et coniugali caritate et ardentissima odia et grauissime inimicitie extinguuntur. Quod quidem: quæ multis exemplis comprobari possit vno tantum aut altero ut breuitate studeam contentus ero. Non enim ignoramus quædæ Julia magis Pompei vxor et Cæsaris filia in humanis egit fœceris et generum aiorum contumelione vitisse. Qui postea trauelutissimo mortua in Italia non sine magno toti terrarum orbis detrimento bello: et ciuiliū suorum patriam penitus subuerterunt. Que quidem atrocitas non accidisset. si Cæsaris et Pompei concordia communis sanguinis vinculo cōstricta mansisset. Non ne etiam scimus

per fabianas mulieres inter Romanorum primū regem et fabianos grauissimas inimicitias et iam flagrantissima bella restineta fuisse: Possem profecto per multa commemorare quibus ipsa coniugij bonitas elucesceret nisi considerem id vobis minime obscurū esse. Sed tamen tantum sacramentum debito honore defraudare velle videar nonnulla statim commemorasse quibus liquet id quod tamen non ignoratis videre poteritis quante sit vtilitatis esse scendum. Quis enim est tam a communi sensu remotus qui non intelligat hominem statim vbi matrimonij vinculo se astrinxit quasi veteri deposita pelle nouos mores sibi inducere. et alia atque consuevit vita incedere: et ut antea per lasciuam et inueniensem intemperantiam etatem egit suam. tunc demum ducta vxore vitam suam honestissimè exercitū: que ad rei familiaris amplificationem pertinent: Omnes enim cogitationes suas ad sua suorumq; commoda confert ut ea sibi more boni patrifamilias parcat: quibus et sese et vxorem suam liberosq; suos honestissime aliat et vestiat. Eademque ratione vxor ad rei domesticæ conseruationem nullis parentis laboribus que industria mariti parta sunt quantum potest custodit tuncque fitque vtriusque studio et diligentia ut res domestica in dies creseat et augeatur. Quod contra in his sepe fieri videmus qui sine coniugio vltam agunt eorum enim bona in dete

nuptiales

vltus quotidie labuntur: utpote qui
 bus omnes infidient: quuz interim
 nulla fit custodia vigilatia sed oēs
 ea potius dimpiāt & dissipent: ut ol
 no perspicuum fit matrimonio in
 hac etnili & actiua vita nihil esse
 nec vtilius nec beati⁹. Quid q̄ nō
 mediocris ex piuglio percipitur de
 lectatio: Nemo enim est: nisi fatu
 us: qui non intelligat nihil esse taz
 iucūduz tamqz festiuū: quod ante
 poni possit ei voluptati: quā paren
 tes et filiolis suis cape solent. Quā
 sepe enim videmus parētes varijs
 miserijs & sollicitudibus referios
 omnem illam animi tristitiam tene
 re insantie osculis & blandisculis
 congressibus lenire: Quid dicaz q̄
 iucundum q̄qz voluptariū fit ma
 rito: cū se mulierē coniunctum sen
 tit: cuius sepe sibi spectata fit mul
 tis in rebus fides atqz probitas
 pudicitia nouerit parsimoniam dil
 gentiam atqz charitatez: Nihil pro
 feeto homini pōt esse suauius: vro
 ri id. Quā deinde iocunde vro: in
 mariti prudentia: p̄silio: industria:
 ac mutua erga se voluntate p̄que
 scit: Sed quid dicam quāte fit vo
 luptati parentibus. quuz in liberis
 procreatis tanq̄ in speculo sese in
 tueātur. non solū esse sed perpetuo
 fore: hoc qui omnium suauissimuz
 non iudicet arbitror esse neminez.
 Sed ne nimio inuolucro auribus
 vris fastidiū potius. q̄ voluptatez
 partam omissis que iure de lau
 dib⁹ matrimonij dici poterant: Ad
 sponsam me sponsumqz conuertā.
 Sz quo te exordio alloquar Mar

garita. Tam multa misit: quod ad
 laudem decusqz tuam pertineat:
 sunt dicenda: ut vnde auspicet sim
 p̄p̄modū nescius. In te enim om
 nis virtutum numerus p̄fulget.
 Nam sine ingenij tui aciemē & pru
 dentia: siue fortitudinem per cōstā
 tiam: siue animi modestia: siue etiā
 corporis tui honestatē: & prudentiaz
 contemtor: nihil sane habeo qua
 re te miris laudibus efferendū nō
 censēā. Et igitur ab eius prudentia
 patres Amplissimū incipiā nemine
 esse vestrum existimo: qui iure puel
 lam prudentissimā esse nō iudicet:
 omniqz cōmēdatione dignam. Nā
 quam in rebus humanis prudens
 sit agere. recta vtraqz eum ratione:
 delectumqz habere bono: uz & ma
 lorum quis insciabitur Margaritā
 tam hac vna virtute: ceteris omni
 bus antecellere. Nam quā his tē
 poribus. Alij quibus omnino nihil
 est iudicandum eccius summū bo
 num in diuitijs ceterisqz fortune bo
 nis statuam existimātes hinc verā
 illā. quā q̄rimus beatāqz vitā p̄ce
 dere ipsa Margarita omni mētis
 eccitate ingenij fulgore discicta co
 gnouit dñm nostrum lesam christū
 quē aha. ples ei⁹ hebraica multis etiā
 opprobrijs et crudelitatibus erat nec
 tradidit vey bonū esse. cum q̄ abo
 litis & antiquatis illis veterib⁹ ce
 rimonijs & figuris nouum eondidit
 set testamentū cuius mandato per
 spicū eēt nemine seruari posse. ni
 si qui sacrosacti baptisimatis aqua
 lauaretur. Et q̄ admiratione ma
 rtime est prosequēdū nondum puel

Sermones

la decimā etatis sue annū exple-
rat quū diuino quodā afflata spū
hebræos tunc suos detestabilī in er-
rore versari sensit: q̄ inuincibilī qua-
dā animī duritia z p̄tinacia. d. n̄z
iesum xp̄m quē p̄phete toties i ve-
teri testamēto v̄tūz p̄miserāt nul-
lo mō agnoscerē voluerūt. Nā quā
tenella adhuc vt dixim⁹ etate i edi-
bus paternis Donati adhuc viuē-
tis hebræice legis doctoris celeberrimū
suiqz postea mariti. Dauid
eiusdem legis magistri crudelissimi
vanis documentis falsisqz veteris
testamenti interpretatōibus imbue-
retur: a iaductis v̄pote q̄ ingenij
examine nemini cedat: z aut z ma-
riti osamqz iudcoz mentē immen-
so tenebrarū nūbilo innoluit: q̄ quo-
tidie prophetas solerti d̄iligētis le-
gentes nō intelligerent itaqz illū mes-
siam venisse: nec tam amplī⁹ expe-
ctandū de cuius aduētū totiens p̄-
dixissent ipsi p̄phete. Cōsiderabat
enī d̄iligentibz examine pōdera-
bat ea q̄ a Zacharia v̄ messia dicta
essent: de christo sine cōtrouersia in-
telligi. Quū aut. Quid sunt iste pla-
ge: in medio manū tuaz: his pla-
gatus sum in domo eoz qui dilige-
bāt me. Nōne apertissime iudet n̄-
f̄i eoz oculis offusa cēt caligo itel-
ligere possunt hunc eē iesum xp̄m
qui ligno crucis eas passus cēt pla-
gas quas Zacharias p̄: uidit atqz
p̄: nouit. At Margarita doctrinē
hebræice peritissima mētē suam ad
veritatē indagandā erigens certe
ait. De iesu xp̄o oīo sensit Zacha-
rias. Nam hec oīa in christo fuisse
certissimū est. Et immēsas puella sa-

piētiam: que q̄ v̄rillo serus iuda-
cus nō sine sua ipsius p̄ditōne nō
intelligit. ipsa adhuc paruula cum
anime sue salute recte intelligit z
credit. Mēte etiā pertrac̄abat q̄
a Dauid p̄pheta dictū est idemqz
super illo Zacharie dicto cōfēta-
neū. Foderunt manus meas z pe-
des meos. d̄numerauerūt omnia
ossa mea: z dederunt in escam meā
fel: z in siti mea potauerunt me ace-
to. Quibus oīo colligebat de alto
nemine dici q̄ de iesu xp̄o. Cecosqz
suos iudcos appellabat qui q̄ tā
vero verius esset non agnoscerent.
An nō dicemus hāc puellam diui-
na potius q̄ humana existere intel-
ligentia z cognitione? Quid illud?
Istae p̄phete: q̄ perspicaci mentis
acle intuens trutinabat. Tradidit
in mortē aīam suā z euz sceleratis
deputat⁹ ē: z peccata multoz tulit
z p̄ trāsgressōibus rogat⁹. Nō. n.
Margarita ignorabat hec ostēdit
xp̄o dici quē sciebat inter latrones
z sceleratos cruci affixā fuisse. Il-
lud etiā Isate cōtēplabaē. Ecce nō
go cōcipiet z pariet filij: z vocabit
nomē ei⁹ emannel id est de⁹ nobis-
euz. Oculos iḡit intellectus sui ad
apiens tā amplius messia nō expe-
ctādū p̄spiciebat: quā tam ex virgi-
ne maria natū sibi p̄staret. Sed id
puellā maxime mouebat: z vt cre-
deret istā Messia venisse magis at-
qz magis impellebat q̄ apud Da-
nielē sepe legere contigerat z post
ebdomodas. 62. Occidet x̄ps z nō
erit popul⁹ ei⁹ qui cū negatur⁹ est.
Quā clare enī quāqz dilucide ve-
rū messia fuisse iesum xp̄m testat⁹

nuptiales

E. Daniel: Qui eū occisam iri a iu-
 dæis scriptū reliquit: affirmādo popu-
 lū in daicā dñi sui iterēptorē: oī cū
 regno suo pīturum. Que oīa an iu-
 deis post efferatā illā in pditōem
 dñi rabiē acciderint malus in ver-
 bis nō ē pfequēdam. Neqz. n. in scj
 estis Amplissimi patres. Tēporib⁹
 titi romanozā Impato:is: quanta
 cū oīam iudæici noīs populoz cō-
 sternatiōe hīerolyma fuerit euer-
 sa. Ita. n. euerfa sunt vt indens ex
 oī regno suo ciectus p omnē terra-
 rā orbē incertis domicilijs oībus
 nō solā christians sed cūctis natio-
 bus iuisus erret atqz vagef. Quid
 hoc loco magis mihi libeat excla-
 mare q̄ illū. O stultī ⁊ Tardi cor-
 de ad credendum in oībus que lo-
 cuti sunt prophete. Hec igit ⁊ alia
 multa his similia qualia l veteri te-
 stamēto scripta sunt quā scire quo-
 tidie legeret beneqz pensitaret: q̄ a
 recto veritatē tramite decurrerent
 iudæi facile intellexit itaqz secū plu-
 rima voluens q̄ ex suis nemini cō-
 mittere auderet mente sua cōcepit
 fide iudæica nihil eē vanus nihil-
 qz fallatus: christiana autē fide ni-
 hil verius. nihil sanctius. Statnēs
 igitur anime sue qua nihil habz ea-
 rius salutem parare cogitavit sepe
 adhuc vt dixim⁹ paruula quomo-
 do ignozātibus suis ad fidem chri-
 stianam: quā oīo religiosissime cole-
 bat atqz tacita secū venerabat cō-
 fuger posset. Quægd. n. dicebat: qe
 qd cogitabat. qe qd agebat ad lan-
 dē dñi nrī iesu xpī referrebat. Cū
 eius cogitatus in xpo erant. Quid
 plura cōmemo:ē. Tam multa cōti-

neter de fide christiana loq̄bat vt
 parentibus suspitionē iniecerit ne
 ad nostra: q̄ tñ fecit: castra vere si-
 des tanq̄ transsuga migraret. Ita
 qz puellā nrā adhibitis custodib⁹
 egredi domo nō patiebant: ⁊ quo-
 eā ab sanctissimā opīnionē veterre
 rent nondū viro maturā in matrī
 montū David de quo supra dictū
 est tradiderunt. sperātes nuptiarū
 lenocinjs fieri posse vt puella vo-
 luntas imitaret. Ceterū quo plu-
 ra ad eius voluntatē labefactādā
 fiebant eo quoridie puella seruen-
 tiorē ad religionē christianam fere-
 batur aīo. Viderat hinc anus. Naz
 patrē isans amiserat. Viderat illinc
 mater: adcrant cognati: adcrāt de-
 nīqz oēs domestici quos varijs ar-
 gumētatiōib⁹ p̄suadē nīentes lōge
 meliorē nrā eē fidē iudæicā puella
 dissimulato aī sui scīssimo philio in-
 eā ducebat spē vt iā nihil apli⁹ eis
 ofide puella eē timēdū: h̄ o ceci ⁊
 h̄e l oib⁹ ceci iudæi q̄ n̄ itelligebat
 q̄ callidū adolefētule eē p̄gressu-
 rum phīlū. Expectabat utmīz t̄pis
 oppozunitate: quā tādē nacta ē:
 Memoz. n. erat xpī dicentj. Surge
 vent. p̄ia mea: viū tibi feci. cōcide
 retia: ⁊ vent ad me speciosa mea. co-
 lūba mea: surge p̄pera. Ego p te ra-
 biē tēpestati sustinui. ego fuer⁹ q̄
 tibi debebant excepti. Tristis ē scā-
 aīa mea p̄ te vsqz ad mortē surre-
 xi a mo:uis fractis mo:re aculeis ⁊
 iserni vīual dissolui. Ecce trāsit
 h̄yem⁹ ⁊ flores vīli sūt l̄ fra nrā: t̄p̄
 putatiōis ē h̄ ē purgatiōis perōz p
 baptīma. exclata igit̄ sc̄pi⁹. mar.

Sermones

z quasi ad ostium spiritus pulsante
diuino. quod in animo iam paruula
habuerat non minus fortiter z quod
constanter peregit. Matre enim
quod in credibili pietate colebat. ma-
rito: fratribus cognatis omnibusq; do-
mesticis relictis: eorumq; fictibus et
lachrymis despectis sentiens cum
illo dautico. audi filia inclina aure
tua oblitiscere populum tuum: z do-
mum patris tui: vesperi surgit: et do-
mum nostrum. Iesum christum questrata
furtim domo discedit. Cumq; ad vi-
cinam quandam mulierem sane bone-
fissimam fugiens sese contulisset: ab
eaq; esset admonita ibi tuto esse non
posse: abiens illico trepida vna cum
vicina ad edes pretorias confugit
putas ibi omnia sece sibi ut fuerat
tuta z tranquilla. Quam Petrus Do-
natus vrbis pretor magnificientissi-
mus intellecta eius aduentus cau-
sa: huiusmodi: ut est in omnes comis et
benignus excipit vultu statiq; Lan-
re vxori sue que cum omnibus et
prisce z etatis uife mulieribus non
solum castitate z sapientia sed omni
virtutum genere certare potest tra-
dit atq; commendat. Quanta antea
vtriusq; animi leticia z iucunditate
puellam tanquam optimam spiritualem
fidam naeti: in domo sua habuerunt
commemorandum non censeo. Nam
quanta hic noster splendidissimus
pretor: bonitate z iusticia sit vos oes
locupletissimi estis testes: qui quoti-
diane ut optimus pastor beneq; de
repu. nostra meritis ac merentem: mi-
ris effectis laudibus: felicem omni-
no appellantes ciuitatem cui talis co-

tigerit habere gubernatorem: qui in
omni seu tempestate seu tranquillita-
te reus rectusq; semper iusticie clausi
temuerit. Sed hec quod pluribus
quod iam nobis intueri liceat effusus
libertatis habentis hodie hinc tam
magnificam nuptiarum apparatus cele-
bret: suaq; ipsius impensa faciat.
Neq; enim diuitem hominem quod am-
plius sibi soli possideat diuitias com-
mendandum censemus: sed cum qui
quum locuples sit in alios liberalita-
tatem exercet. Unum esse mihi quod
non mediocre vobis vniuersis et al-
laturum voluptate narrandum pa-
taui. Spero precium. n. est audire pa-
tres amplissimi christiana quod officio-
sa inter ipsum pretorem z Hierony-
mum campagnolam patauinum eius scri-
bam contentio orta sit. Nam quibus
vtriusq; cuperent puellam suis ipso-
sumptibus alere: z tam diu domi ha-
bere quod diu et prospectum esset: hic
ronymus ut omni stipatus z qui si-
bi hac tanta beneficentia gratiam
domini nostri Iesu christi promereri z ede-
licare posse putauerit multis prece-
bus tandem pretorem expugnavit ac
vicit: puellam habuit: quam inter filias
suarum benignissime: pure: caste: ino-
centerq; in hunc usque diem habue-
rit non putavi referendum. Hoc tantum
dixero hac vna pietate z caritate:
nihil enim deo elemosina z caritate
est acceptius multum apud deum vere
gratie inuenisse. Sic. n. illa quam quod
mus oes celestis patria nobis pa-
rat. Acceptam puellam curant statim
ita mandatum domini baptizari. Et per
quem sacerdotem: per eum profecto q

nuptiales

Inter alios huius urbis sacerdotes vite integritate optimus habetur rerum salicet antistitem. s. Agate. Qui vna cum vtroq; pretore et scriba beneficiu beneficio addetes infatigabili studio solertiq; diligentia opera dant vt puelle quo letiore ia facta christiana ageret vita dos coquiratur. Quia quide dotē q̄ factile collegerint incredibile dictu est. Nō enim solū hec amplissima resp. cōmuni olani consensu: sed priuati etiā ciues multi nō relinquētes eā quo semper Hyrtiani ambulauerint liberalitatis tramitē certatim quodāz modo era conferētes. paruo tēporis spacio grandē sane dotē aggregauere. Ita vt Margaritā nō solū Petrus Donatus urbis p̄tor et Hieronymus campagnola patavinus scriba liberalitate profecuti sint. Sed tota ciuitas amplissimis beneficentie finibus sit complera. **E**mnia profecto Margarite diuina quadā volūtate et ientētia successere: nec inierito. nā q̄s ēt al bōis dotata ē vt Idignū nō sit si bonos quoq; extremis q̄ ad bñ tranquillitatem viuendū marito solēt esse adiūto exornat. Dolco vehemēter p̄ces amplissimū doleo inq; in tibi nunc orōnis mee vehiculo p̄ amplissimū puelle p̄tutū campū decurrere nō licere. Naduisisset enī puellā q̄ta semp; lz fuerit hebreā: mod: ista castitate: cōsuetudine: integritate. nihil enim arbitrabā ē optimis moribus esse dignius. Ita semper visit vt in erni ocio nihil tibi magis duceret aduersum: sciebat. n. ignauia vīn i

genū tabesceat et robur corpis hebetari. Itaq; nullū vnq; sibi tempus vacuū dedit quin aut aliquid non modo hebraice sed et latine legeret aut familie curā nō minus idūstris q̄ sapienter ageret. Quare vt orōnis mee sine imponam habes. Philippe arigone q̄s tibi maxime lectūduz sit q̄ cā nactus es vrozē q̄ lter alla et corporis et fortune bona: q̄s ante omnia sponso querēdū est: ad te laura est egregios sanctosq; mores naz vt plautus ait: mulier satis dotata est: si bonis moribus donata est: neq; etiam id tibi non solum eū Petro Donato p̄tore urbis et Hiero. capagnola quoz vtrinsq; i puellam infigne fuit vt scis studiuz p̄trahitur: sed eū vniuersa hac ciuitate nostra q̄ puellā vt filia suā singulari quadam beniuolentia complera est et charissima habet. Illud etiā tibi Margarita sūme sit incūditatē q̄ coluueni p̄iuncta es: quā ue sigillatim eius ornamenta que plurima sunt percurrā nullo virtutis genere: si tibi asiponi nō pateris te inferior est censendus. Que cum ita sint nihil aliud mihi restat q̄ vt ad ipm: q̄s felix faustū fortunatūq; sit desponsationis munus accedamus. **Dixi.**

Eratio conjugalis christofori: Barcysij.

q̄ Valen in p̄c

senti causa inq; hoc ornatū nio rñ tantoz viroz frequentia augustissimo loco oratorem esse oporteret nō sum nescius. pr. M. vosq; l ij

Sermones

optimates et viri clarissimi. Nam sine
contingit et sacrarum sedarum vim pre-
stantiamque spectemus: res est in eu-
sus laudem vite humani vultum suffi-
ciat ingenium: siue eorum qui in pre-
sentia hoc sacro iugendi sunt. Et
etoris scilicet Martiucngi et Lanre
male claritatem virtutemque in tinea
mnr: altero nobis demonstrare. ant
Liccione ad meritas eorum laudes
referendas opus foret. Quod qui-
dem quam mecum animo reputa-
rem. intelligeremque pronuncia non /
ge meis imparem viribus esse pro-
fecto: uti iugene fatetur si per eos
mihis licuisset. quibus pro summis
erga me meritis nefas ducere ad
uersari. hoc dicendi seu munus. seu
onus que libentissime declinasset. Le-
terum in hac mea quam dissimulare
non possum sollicitudine. quum sin-
gularis vestra omnino humanitas
ac moderatio mihi pridem perspe-
cta atque probata vehementer re-
creet et considerare hortetur. cum et me-
cum in re difficili et subitaria confi-
lium. quo constitui breuitate. et mi-
hi altoquam imperatam. et pro tem-
ris ratione etiam consentaneam ac pro-
pe necessarias. precipua imbecillita-
ti mee subsidium fore. Quando con-
sultus omnino et rectus est que con-
sequi non speres non attingere: que su-
cepto temere oneri turpiter cede-
re. Quia obrem imenso dicendorum ma-
gnitudineque territus ita de vniuerso
huius cause genere dicam: ut itel-
ligatis me magis: que sumis fuerat
laudibus celebranda enumerasse:
quaeca quomodocumque par fuerat

oratione illustrasse. De studio itaque:
ut iam inde pro meo instituto: mee ha-
tus: quocumque est: dictionis initia au-
spicer. quid a me dici potest: quod
vobis vestris doctissimis atque expertis
sumis non pridem audiam sit et cogni-
tury: An existime vos ignorare ma-
trimonia legitima esse Marti et se-
mine conjunctione cum indissolubili vi-
te societate ad humani generis pro-
pagatione: continuamque illius lapsus
remedium et reparatione: a deo initio
instituta: uti ex primis istis duobus
tantum parentibus innumeris populis
gentesque prodirent: et assiduo veluti
supplemento preseruari. Quod quod
de et Cordubensis tragicus in Hip-
polito his senariis comode vereque
astruit. Prout ille maritum ma-
di parcas: quam tam rapaces carne-
ret sati manus: ut damna semper so-
bole repararet noua. Lusus quidem
sacramenti si dignitate querimus:
olum nobilissimum atque excellentissi-
mumque: non auctore tantum aut loco vel-
tpe: quibus rebus haud dubie ma-
xime prestat. Sed quod et ceterorum
sacramentorum fundamentum sit et hu-
mani generis seminaria vere stan-
terque affirmabimus. Si in fructus pro-
pendimus. quod externorum bonorum cum
suis in quibus ipsi ut plurimum pa-
rentes et corpore et aie recognoscuntur
et quodammodo perpetui atque
imortales sunt potest comparari: Si
vero fide. comoda honestaque volu-
prate inspicimus. Quid instantius
quid expeditius: atque iucundius ho-
mini esse potest. que ubique inque omni
vita atque fortuna fida confugere et be-

te contententē sociā haberet. Pre-
tereo hoc loco q̄ et multa et extēta
de ſingulī fide atq; amore ex hīsto-
rijs vltro offeruntur exempla: vt ſ
Alceſte. Hypſicrata: Lucretia. Ju-
lia: Porcia. De ſempronio. Itē Gra-
cho: Pompeio: Bruto: duobus plā-
tijs: et alijs Innumeris. Pretereo illō
quod ſublato iure et pudore marita-
li: permiſſiſq; paſſim promiſcuis eō
cubitiſbus: preter aliud quod certa
nulli ſoboles eſſet: cū primo ſanctiſ-
ſimo oīum neceſſitudinis vīnculo et
ſtrictiſſam pariter verecundiāq;
omnē precipua humane vite orna-
menta perire nullumq; inde aut q̄
mīnīmū inter hominē: et belluā di-
ſcrimen fore. Pretereo tantā conu-
gij vim et ſanctitatē apud oīs gētes
ſemper fuiſſe: vt preter quod nobis
euāgelico oraculo ſanctū ē. Neſas
hominī eſſe ſeparari: quos de^o pū-
xerit. et ei^o iterantiſſe maria odia:
et inueteratas inimicitias Imo et ſa-
grantiſſima bella reſtineta atq; cō-
poſita. Cōtraq; eo reſeſſo aut vio-
lato cedes Inumeras florētiſſimarū
vrbū direptiones: et opulentiſſimo-
rum regnorū cuerſiones ſubſecutas
teſtes in vtrāq; partem permulti
Ceſar et Pompeius octau^o et An-
tonino: Sabini et Romani Athen-
enſes et Cretēſes: Greci et Troiani:
aut verius Europa omnis et aſia.
Omittā et illud coniugio nō non
fidem tantum et prolem: ſed et ſacra-
mentū: hoc eſt occultum quod dam
myſteriū in eſſe. Quid. n. aliud legiti-
ma et ſancta viri et mulieris comun-

etio prefigurat: quā eternuz dei ver-
bam patris thalamo egreſſum et
noſtre mortalitatis carnē iudatū mī-
litantem eccleſiam ſibi per fidem in
ſuo ſanguine deſponſaſſe. Sed hoc
hactenus pretereſſo quā admodū
nobis propoſitū eſt attingiſſe ſuffice-
rit. ſupeſſet nō de ſūmis eximijſq;
ſponſi et ſponſe laudibus et orna-
mentis diſerere: ſi qd attineret eos
alicuius oratione illuſtrari: quos
per ſe et fortune et nature et ani-
mi bonis maxime claros atq; illu-
ſtres nemo poteſt inſiciari. Qui-
bus. n. non in noſtra tantum clui-
tate. ſed in vniuerſa Italia anti-
quiſſime atq; inclite Martinega
et Mala ſanctie poſſunt eſſe igno-
te: quum ex vtraque referre liceat
innumeros in quouis virtutis et
laudis genere preſtantiſſimos. Epi-
ſcopos: ac dīos moderatiſſimos.
Ductores fortiſſimos: comites incli-
tos: equites ſplendiſſimos. ſenato-
res ſapientiſſimos: ciues egregios
in q; et toga et armis probatiſſimos.
Pretereo eorum res domi belli q;
ſapienter et magnifice geſtas. Pre-
tereo: opes: aſſiuitates: amicitias:
clientelas. Pretereo cetera: que
vix a me enumerari poſſent virtutū
q; gentis ornamenta. Poſſem vero
et piuriſimas egregiaſq; ſponſi et
ſponſe a maioribus ſuis nuſquam
degenerantium laudes et pro-
pria ſiſtis bona ſoꝝum memora-
re: vt habitam: ſomnam ſirmiſſi-
tem: ingenium: ſtudia: crudicio-
nem: continentiam: integritatem:

Sermones

fidē modestiā religionē: et id genus virtutes atq; insignia si vel ea magis mihi quā vobis: et vniuersē noīstre ciuitati nota essent et spectata: vel illi iph non satis interiori conscientie acquiescentes: externas etiam commendationes et plausus cōsecrētur. Quibus quidam rebus ita sese habentibus quis non facile ominabitur indubitatoq; affirmauerit: presens coniugium atq; hos hymnos et generis claritate et opum magnificentia: et studiorum morumq; quod haud dubitanda est: similitudine: quam eximios: cuius conspicatissimos et fortunatissimos esse ac perpetuo fore. Quod vti et diuino quoq; numine atq; fauore: sine quo nihil possunt cetera: firmetur atq; sanciat: summū martiū et imortalem decū: voce pariter ac mēte supplex iuoco atq; adoro: vt quē admodū leta hucusq; prosperaq; p̄siti p̄nubio ola successere: ita et postea p̄p̄tuo fauore et felicitate prosequat et foueat vt generosi iph coniuges ad honorem et gloriā ipsius omnipotentis dei patris amici eoz decus et emolumentū: suamq; ipsorum felicitatem et salutē videāt filios filiorum suorum paces super israel. Dixi.

Oratio communis nuptialis:
Fratris Gregorij Britannici.

Gaudet dominus deprecationem meam
Dominus orationes meas assumptus
p̄siti tē. Scribuntur hec verba in p̄pheta David. Ps. 6. Omnium p̄di

tor deus qui cuncta prospicit et dispiscit: et incipio factum est nihil. Primi patris nostri Adam qui ex pomo boni: et mali: contra voluntatem eiusdem conditoris gustare ausus fuit tantam ab alto cernens in obedientiaz decreuit in hoc seculo: hominē solitariam vitā ducere nō debere: et similem sibi sempiternam contulit in adiutorium. Hoc enim conditor idem fecit: quod Mafculus de se ad filiorum generationem sufficiens nō erat feminaq; et multo minus Sed utrunq; preparauit ad generationem. Opus etenim sacrum condituit coniugium: quod s̄bo precedere te placet: ex viro: et muliere copulatur. Hec enim in celis matrimonio suo prius constituitur demum in terris hominum operibus perficitur atq; ex hoc rationale genus humanum efficitur legitimum. In hoc enim tantam posuit delectationem quod homo audeat parentes derelinquere propter uxorem: et duo efficiunt in carne vna. Aduertendum est ergo omni cura vt in tali coniunctione homo se associet et coniugat cum muliere sensata honestaq; et pudica bene affinitata et diuicis sulcita: que quidem a parentibus contuluntur. Sed virtus a solo deo. Porro vā alti tonās in cetera Antonina copulari cum Bartolomeo circumisset tali sacro: affiat Bartolomei parētes sanguinei et affines collettant gaudio magno valde congeste Antonia p̄ibatā sensatā beneq; affinitatam formosamq; ac diuicis copiosam. Hec igitur in p̄senti

claras habui patres prestantissimi
 multū v̄ matrimonio p̄termittis ne
 forte plurib⁹ verbis delicatissimas
 aures vestras diuini obtunde-
 rē. Que ad solemnē presentis act⁹
 celebratōis necessaria foret: et opor-
 tuna. Tamē ad ea exponenda cō-
 modiori ac gratiori tpe reseruans:
 omnipotentem deum scias xpm et glo-
 riosam virginē p̄is et diuotis p̄ci-
 bus iterum atq; iterum obsecro: vt
 hoc sanctū et felix p̄sugium multos
 faciant durare per annos.

**Oratio cōis nuptialis. Fratris
 Gregorij Britannici.**

n **T**alla mihi pa-

tres āplissimi et ceterosq; p̄stan-
 tissimi vberior: aut incundior: com-
 mitti oratio potuisset: q̄ vt de ea p̄-
 illustrum celebritate nuptia p̄ ho-
 dierna die in tantorum optimorum vi-
 rop̄ cetū diciturus essem. Enimvero
 si ea que expositurus suz vobis gra-
 ta p̄stabit: nullā me āplior: em di-
 gnitatē p̄seq̄ posse putabo. Vides
 nāq; mihi viri ornatissimi: non mo-
 do hūanū: s; celeste atq; diuinū sa-
 cratissimum p̄ugis vinculū. Est. n.
 vt ita dicā. tot⁹ orbis plātarū atq;
 seminariū quōdā. Vbi et p̄pinguatū
 et affinitatū gradus: ita p̄ne inu-
 merabiles emanare vident: vt to-
 tus certe mūdas inde vnitatē so-
 cietatis appareat. Sicut equidem a Li-
 cecrone didici in his que de officijs
 tradidit. Et q̄q; in idipsuz procreā
 de prole atq; cōseruandī generis
 gratia sp̄llat ipsa natura. hortē-
 tur egēs: ornatissimaq; moneat cō-

uetudo. altiorib⁹ tamen principijs
 atq; dignioribus quibusdam cati-
 sis in idipm trahi duciq; videmur.
 Quā felice ergo teipsum nunc pre-
 dicem ornatissime Angele cui a ce-
 lo et diuinitus datum est vt hāc cla-
 rissimam et modestissimā Luciam
 ex optimo viro natam tuo copula-
 tam coniugio: tam splendidissimā
 nuptijs felicissime cernas. Sane
 mea quidem sententia nemo te for-
 tunacior: nemo felicitior: quem ea ip-
 sa deoat atq; exornat. Ipsa enim
 est: que fide pudicitia: et honestate
 ornatissimisq; virtutibus veteres
 filas superabit mulieres. Vnde neq;
 se illustris illa p̄uenissa. Vido neq;
 pudicissima Lucretia: neq; aman-
 tissima Arthemisia: neq; felicissima
 atq; castissima Tanaquil vilo viri/
 tutis genere: nunquā audebit com-
 parare: ad teipsum ergo modestissi-
 ma domina Lucia vt concludam
 sic mecum conuertam sermonem.
 Que te tam leta tulerunt secula
 Qui tanti tales genere parentes.
 Infreta dum sinuq; current: dum
 montibus vmbre lastrabūt cōnexa
 polus dum sidera pascet semper
 honos nomēq; tuum laudesq; ma-
 nebunt. Ad dei laudem.

**Oratio cōmūnis nuptialis Fra-
 tris Gregorij Britannici.**

Clere nōnulli

Magnifici optimiq; viri et
 ceteros amplissimi: et hī quidem non
 ignobiles sane auctores: qui huma-

Sermones

num admirantes ingenij eius co-
profissima inacuta opera in mediū
lucēq; pertulerunt. Et hoc quidey
non inuisa quom aliq; sententias:
aliq; vero rei militaris aliq; nautigan-
di: edificandiq; artes sunt professi.
Addunt etiam frequentes homi-
num ceteris iure sociatos: ac lege vi-
uentes que civitates appellantur
esse preclara mediissimas ad mor-
talem usum conferuando: um aut
alendorum simulacra: aliq; autē qui
bus assentio: rem vxoris que a no-
bis presentia: agitur lōge ceteris
prestantiorē cenere solēt: quoniam
omnia et donet et confirmet: et ex ea
enim homines sunt qui sila superio-
ra excogitant que maris et semine
legitima cōiugatio antecessit. Atta-
men si mortales ritu serarū in pro-
miscuos serint concubitus origine
incerta et sublata filio: nm nepotū
et vxoris caritate: quibus laborat.
nulli futuri sunt. Nullus erit qui
millet qui agrū colat: qui nauiget
qui edificet. Hec est qua mortale
genus ad corruptionem: ad perni-
ciam semper obnoxium: et nature
lege semper occiduum: immortalē
quadam successione longa lataq;
amplificatur ī secula: ipsaq; passim
tenet terrarum orbem. Quid si ea
tollatur e medio. Dominum mul-
titudine vix vno duratura est seculo.
Quom igitur res vxoria deletos
instaurēt deficientesq; reficit a qua
si omnes etiam quos cernimus
creati conseruari: institutiq; perdu-
rant. In ipsa quoque coniugia pri-
ma sociata esse non inficiantur. Ex

qua cum plures propinquū tam p-
pagatio etiam sobolis tum etiam
que origo est ciuitatum: et quasi se-
minarium rerum publicarum est
ipsa etiam ciuitatum cōstitatio et ami-
citia: promulgatorū. In ipsa re
preterca pudicitia cōtinentia casti-
tas et fides necnō custodia flagitio-
rum suas sedes: sua cacumina suas
deniq; arces collocauit. quoniam
intra viri et vxoris affectum cir-
cumspēta et reclusa voluptas in
alienos rumpendū complexus li-
cētiam amisit: quid admirabilius
quidem docet caritas. q̄ vt mar-
tus et vxor morum probitatum vo-
luptatum puritate deuineti: id effi-
ciant: q̄ vult pitagoras ī amicitia
vt vnus fiat ex pluribus. Ad hac
autē rem comprobandam: non ad-
ducam Liberium et Corneliū: non
Pompeium et Iuliam: et nō Plotiā
et Aristilā vxoris caritatis exēpla.
Ipsi exēplo et testimonio sit pudī-
cissima adolescētula: et vere carita-
tis spōsa purissima: dñs. Lucia An-
gelusq; Britannicus quos virtute
nobilitate animorum similitudine:
adco coniunctos fore vaticinos
vt hanc quidem etati speculo: poste-
ritati etiam admirationi sint futuri.
En nobis adest virgo nobilis
moribus pudicitia. probitate mo-
destia frugalitate insignis ob q̄s
quidem virtutes clarissimis ac sa-
pientissimis viris et magna per ne-
gotia cognitis astrauo prauo auo
patri ita rfidet vt ea non min⁹ da-
munt illustrauerit. Quam ea /
nalium domo fuerit illustrata.

nuptiales

Non dicam hoc loco de crimia patris prudentia liberalitate virtute quem tum alle iphus res et actiones tuas vel acta integerrime ac fortiter multorum oppido:um prefectura declarat. Alias.n. dabit aptior dicendi locus. Nunc autem absit ut narrare subdubitem mansuetudinem atq; animi magnitudinem: quibus tum totam patriam ornas tum vero non degeneras a maiorum imaginibus et vetustissime familie pertra: p: tot ducta viros antique ab origine gentis. Quas ob res magnifici viri ciuesq; prestatissimi matrone primarie. virgines ornatis sine: plaudamus: et congratulemur huic coniugio: quod tanta laude voluntate officium predictum prospicimus. ut non optimo: non factus fuisse auspicio excogitare possim. Prestet itaq; deo opotens maximus optemus hos venustissimos sponso: vi dea a nobis nedum parentes vix amos proauosq; felices. *Diri.*

Oratio communis nuptialis Fratris Gregorij B: stannici.

Si abunde

aliquem dicendi modum qui rei magnitudinem congruus esse queat in medium me afferre posse non putez: cogo: tamen ad animum vestrorum desiderium explendum membris tremebundis: voceq; submissa et tremula in hac oratione intenta posterno die de re ipsa: quam

dicturus accessi paulisper attingere. Quom enim in omni actione: ve ab Hierone omnium eloquentissimo traditum est. Tris sint tenenda videlicet appetitus rationi parere quo nihil est ad officia conseruanda accommodati: ut ad ea que pertinent ad liberalem speciem et dignitate moderande sint cause. Et quanta illa res sit quam afferre velim: quo neq; maior labor: neq; minor diligentia suscipiatur: quam causa postulet diligenter animaduertere debemus. Hoc siquidem agere: quo potero curar et arcum mearum viris magis protraham: quam natura ipsa patiat: Ut mea sane extrema parte certus sum vehementer erro: quom ipse maiorem curam operam: quam res postulet: et mihi persuasum habeo profecto susceperim.

Quis enim omnia que ex deo originem transisse prospicimus verbis extollere posset. Quis non intelligit nihil posse ex diuinis proficisci: quod non iustum ac sanctum sit. Et quidem sepe audiuim inuitorum humanarum ferme prius quam humanum genus in nullam culpam inq; nullius calamitatis inpplicium incidisset. quod celitus tradite et commedate sunt nuptie: quibus non quasi per libidinem: aut alicuius rei seditionem humanis membris abuti liceat. Ut his tanquam totius humanitate nodo vincimur omnes. Hec est inquam societas in qua omnia insunt que putant homines expectanda: honestas gloria tranquillitas animi

Sermones

atq; locunditas. Et cum hæc absint beata vita sine his esse non potest. Atq; hoc intelligam⁹ in omni domo. in omni familia in cunctis ciuitatibus. atq; opidis & demum in toto terrarum situ nihil esse salubri⁹: q̄ amicitias & charitatem: quibus retinendis nil est contagio vtilius. Quis nempe fideles: quis fratres: quis illo amore ac fedre conuincos iterum fecat. nisi nobilis viri mulieris matrimoniam fore: et impositū quo beneficio utiq; ita ab vtriusq; vere deuincimur ut nūq̄ vlla amoris nostro incidere possit calamitas. Atq; huius rei necessitatem vna cum hæc ratione cōcludam. Futuri eramus: ut nostra vena dixerim ipsi bestijs inferiores nisi nos nubēdo & q̄si perenni amore constrigendo vincti essemus. Sed de hīs ætenuis accurate & diligenter per ipsum oratorem. excusatione vsu dicta fuisse: omnibus vndiq; circūstantibus operatissimum est: q̄ in his magnificis nuptijs: criminis nō fuerit apparatus: & ad omnium vota vniuersa non processerint: Cui rei responsum paucis dabo preferam cum excusatione opus non erit: quippe quomō res ipsa fuit iudicio: q̄ inter cetera que hoc conuulso preclara fuere hęc potissimum fuit abundantia rerum: qua instauratur defectus. Hęc preparatio diligens: que non nobis modo s; quorū vis domino: nū gestisset morez voluntari. Hęc optimus ordo: quo sine ad votum quid procedere nullo mō potest. Hęc & q̄dē q̄d factus

esse duxi. Tantis accedere bonis: Quibus quo amore: qua benignolētia erga nos conuulsum hoc gestū sit: animo complecti admodum possumus. Quare ex parte affinis vroris vobis cunctis gratias agens: qui plarem hunc diez suscipere voluistis deuz oro: ut hi videlicet vroris parētes et affines: contra: ea valeant facere que desiderio vestre vilitatis adp̄reant & his vtilia sint et commoda: et sic vltro citroq; vna agentes vos ea operimini. que dei sunt quibusq; perennes illas summi & supremi omnipotentis sedes consequi non nequeatis: quoad ipsius diuinitatis gloriam nostra omnia referenda esse ducimus ad laudem ipsius qui cuncta creauit in seculorum secula.

Ceratio cōmanis nuptialis. Fratris Gregorij Britannici.

¶ Ideoꝝ videre

ornatissimi viri. Matrone primarie: et virginis pudicissime vosq; omnes qui huius conuulsi decorandi gratia conuenistis non potuisse huius honestissimi tunc p̄nis connubio non admodum letari quod utiq; ex vestra humanitate credo exortum. Namq; nihil hęc manū a vobis alienū puto si recte mecum vos attēta mentā animoq; liberali renouere cura uero vep̄ne longius mea protrahatur oratio id sane dicam: quod ad rei magnitudinem pertinere potissimum minime volebam. Datus est. cuius

actioz dilecti locus q̄ egregia mea
 poscebat voluntas. Nullas. n. mihi
 vberiozem aut locundiozē edmicti
 orationē potuissēt: vos nō p̄tereāt
 p̄ces amplissimī q̄ me de tam illu-
 strium celebritate nuptiaz hōdier-
 no die in tantoz optimoz virozuz
 ceta dicturuz. Enūmero si ea que
 expositurus sum vobis grata cōsta-
 bunt. Nullam me ampliozēz digni-
 tatem consequi vniq̄ posse putabo
 sed quid tantū sacramētū attinet
 vobis ista cōplecti quom nec mihi
 cūcta cōplectendū cupido incesse-
 rit: Atq; verbis incultis: explicare
 potero: q̄ rei magnitudinē nullate-
 nus respondere: Nō dicā profecto
 de sacratissimo conjugū vinculo in
 quo p̄cunt quodaz amore iuuenis
 ipse ⁊ hec adolefcentula: cui⁹ opti-
 ma indoles future p̄bitatis iditū
 nobis facit cuiusq; p̄tutes ipse su-
 stulerit ad fidera nomē diuino ius-
 si p̄sancti sunt p̄petuoq; ligatī. Et
 hec quidē nō modo humanā s; ce-
 leste: atq; diuinā mortales credidit.
 Quis. n. per ipsum adolefcentē de-
 re ipsa explicitum eē: vobis oibus
 ap̄tissimuz est. Non dicam de lau-
 dōis tante familie: que vt omni-
 ni huius castri ventis dixerim sus-
 te: acquisitis supat multos nōnul-
 loequat op̄bus: Et quid melius
 .s. ietate liberalitate. benignitate:
 iusticiaq; in omnes: que nota sunt
 omnibus p̄statur vniuersis: Nō
 diū de virtute ipsius virtutius
 vit ab iēte etate ad bene beate
 q̄ uicadum: est egdez constituta.
 Nō dicam de nimia liberalitate

que in hīs magnificis nuptijs mari-
 mum elurit. Nō dicam de hīs que
 a si vno quoq; conuūto necessaria
 sunt. Quaten⁹ ea sint ex lentētia di-
 stributa: quippe cum nec hic defue-
 rit cibozum diuerfitas nec rex abū-
 datia: nec p̄paratio diligens nec
 optimis ordo nec bona voluntas
 aut bonozum vultuz accessio: qui
 vt aiunt quo amore: qua bēiuolen-
 tia: obsequium in amicos actum fit:
 aperte offendit. Et quid demum in
 hīs magnificis nuptijs deceē potuit
 q̄ hūc conjugio vel minimuz pos-
 set afferre pudorem: Nihil inq̄ cui⁹
 vniuersa adeo ad omniū vota lau-
 te ⁊ op̄spere pacta sint vt nihil su-
 pra. Quas obres vt finem faciam.
 Magnifici viri. Matrone p̄ma-
 rite ⁊ p̄gines ornatissime: p̄gratule-
 mar hūc conjugio: quod tāta laude
 volūate tanta atq; tāto officio p̄-
 ditum p̄p̄cimus. Id autē eo factum
 fit auspicio humiliter obsecro vt hūc
 virum optimuz. ⁊ p̄tinuo patrem:
 post aū felitem eē videamus. Nil
 ergo aliud superest p̄stātissimū vō-
 ri: vosq; pudicissime matrone vt vo-
 bis cunctis gr̄as agā: q̄ op̄ime vō-
 plares hūc diem susceptum habere
 voluistis. Quibus pro rebus ipse
 qui omnia respicit quiq; corruptio-
 ne caret senerato rependat p̄mio.
 Ad laudem ⁊ gloriā sup̄reme sue
 deitatis.

Et ad p̄uiniū nuptialis cōs.
 Fr̄s. Gregorii Britannici
 n. **Q**uoniam vereretui

Sermones

ri clarissimi quicquid in minimis modo
rebus se. Sed ne in summis quidem in
tam excellentissimo: ut hominum con-
suetudine agere: nisi hoc ipsum grande
de perdifficile onus hodierno die
ad me delatum extitisset. Nulle quidem
res vel dignius vel elegantius mea
oratione extornari debuissent: quod hoc
sacratissimum matrimonium: de cuius
laudibus hoc in loco a me di-
cendum est: ubi nulla descendit facul-
tas: nullum tam elegans ac prope di-
uinum ingenium satis digne suffice-
ret. Cum enim nihil tam preclarum vel
magnificum a me audire possitis: quoniam
meliora ac grauiora reperiantur de
eodem tamen: quod de huiusmodi reb-
us ornamentis ad hanc que celebrata
est: hodie solentatem attinet. de sa-
cramento legitimi amoris. scilicet atque
de hoc splendidissimo conuiuio. Ad
cenam enim ad quam tempestive ve-
nimus oppipere hoc apparatus
erat prouisus: cuius amplitudo tria
in se per ordinem plera est. primum
est voluntas dispositiua: que ve-
lutis forma cuiusque rei substantiam
operatur una cum potentia operandi.
Que quidem voluntas: largiflua: cla-
ra: et efficit hoc in loco extitit tota
cum facultate. Quod plene veram
ipse testatur effectus: ut ex Augu-
stino colligitur. Ex specie operum cla-
rebunt intima cordis. Res in super
quantitas abundat. Nunc nobis o-
bus delata est: cum hilaris facie: tum
diligenti ministro operatum tam or-
dine pulcherrimo redimita in extre-
mo. Præterea quid de rebus liberis

tate quid de loci claritate quid de
frequentia: atque copia cinium edisse-
ram: Neque enim in priuatis: sed in pu-
blicis conuuiis solent versatur: ut
maioris mos est. Igitur veram glori-
am adipisci valet qui cunctis liberalita-
tis officijs functus est. De his atte-
nus. De sacramento legitimi amo-
ris quod aliud attinet dicere nisi quod
natura diuinaque scriptura et mun-
dus ceteris rebus sacris id esse ex-
cellentissimum ostendit. Est enim socie-
tas secundum naturam maris et femine
procreande sobolis causa: visus est au-
tem impossibilem feminam siue mare
hoc adimplere. Quare eorum con-
tractio ut perpetuitas impleatur: est
necessitate constituta. Id enim in
certis animalibus absque ratione
fit et in quantum nature capaces sunt
et procreandi causa solam in cinibus
antez distinguitur magis apparet
enim hinc anilla mutua: et libidinis
curatio. Ex quo fit ut sacramentum
celitus sit institutum ut nostra do-
cet fides. Demum ne mundus labe-
retur egit omnipotens maximus deus
ut sacramentum istud esset principium
urbis et quasi seminarium reipublice.
hinc sequatur soboles hinc fratrum
coniunctiones hinc incredibilis ac
diuina familiaritas: qua nihil stabilius
arbitratum est. Mores præterea
crescant: sed quod maius ceteris est:
celestia loca implentur. Quanta igitur
contemplatione: quantoque amore
venerari debeat facillime intelligi-
tur. O liberale itaque institutum: et hu-
mane vite presidium. O sanctissimum

nuptiales

manus a dñs immortalibus inuen-
 tum: & solis hoibus largitū. Quo
 genere orōnis suē omnitto. Post
 eibū sūptū quēdā regratiā: actio
 quū sepe meū repeterem patres
 clarissimi qd ad summos honores
 mihi hac die p̄ vestras reuerentias
 impensos posset ingenio vel opera
 dignum vestra expectatione acce-
 dere nil aliud eo in actu hoc diffi-
 cilis a me excogitari posse vide-
 bam q̄ cum ipso opere supotētis
 nec satis dignū ad referēdas gra-
 tias me sufficētes arbitrabar. Tā-
 tis vestris beneficiis nō video nec
 nec verbo persupplere posse. Si
 igitur pro vestris immortalibus de
 me meritis parum vobis gratiarū
 accunilate cgero. Quēso atq; ob-
 testor mee modice facultati potius
 q̄ magnitudini vestrorum benefi-
 ciorum tribuendum putetis. Que-
 enim tanta potest existere vbertas
 ingenii: que tanta dicēdi copia:
 quantum desertum ac incredibile
 genus orationis: quo quisq; possit
 vestra in me vniversa promerita
 non dico complecti sed ne impense
 numerare quidem qui hunc: nō
 actulum tantis viris grauisimis:
 atq; honestissimis seruitis hac die
 visitare dignati estis: pro quibus &
 summis: & maximis bñficiis vti mi-
 hi par est nam concessit in morta-
 les. Ergo gratias quantas possum.
 Ergo q; dū vitam p̄mo omnipotē-
 ti deo eiusq; genitrici postremo do-
 minis & patribus meis et successi-
 ue cunctis hic presentialiter con-

gregatis.
 Oratio nuptialis cōmunis. Fra-
 tris Gregorij. Bitunici.

Enscō plerōs

q; mirari. Reueren. p̄ses.
 Magni. p̄tores strenui m̄lites do-
 ctore:q; Erlunij. q; ego qui nec au-
 ctoritate nec copia vlla dicēdi va-
 leo in hoc ornatissimo loco & in tan-
 ta prestatissimorum virorū frequē-
 tia cunctisq; scilicet de consu-
 glo quicq; aulam dicere. Et nemo
 hoc velim sibi persuadeat sponte
 hanc a me susceptā causam. Quis
 imo ab amantissimis dilectissimis
 q; viris quibus memoria beneficiis
 sempiterna sum obstrictus magno
 studio ad me esse delatant. Qui
 cum diutius excusationi insticti-
 sem ipsis morem gerendū esse
 existimant ne vis amicitie a me
 sp̄ta esse videretur. Si quid itaq;
 minus apte minus grauer: & om-
 ne ex me fulserit: vos quēso: atq;
 obsecro patres humanissimi nō to-
 rum mihi: sed partim amicis qui
 mihi hoc dicēdi onus apposuerit
 partim rei excellentie splendoriq;
 vestro assignandum esse iudicetis.
 Quis enim tanta est eloquij prestā-
 tia quis tanta animi p̄ditus ma-
 gnitudine qui coniugalis matri-
 monij substantiam sua oratione in-
 tegerima explicare possit. Quisne
 intus se orātem apud tot grauis-
 mos viros vndiq; stipatū: non pe-
 neseret ac obd̄ artū: & tremiscerj

Sermones

Constitutus itaque ante hunc dignissimum conspectum pauca ad monitionem de nuptijs dicam quoniam nam hos non esse non felicissimas neminem vestram arbitror ignorare. Quasque enim et ab ipsis superis et a maioribus nostris multa tradita sunt: quibus commodatissimam et iocundissimam vitam agamus: tamen quod nihil in rebus humanis coniugio salubrius atque prestantius sit: non facile dixerim. Nam videmus salutem hominum humani generis conservationem urbis fortunam: ac domi sine legitimo coniugationis vinculo stare non posse. Quare cum divina illa providentia cuius nulli sunt fines quasi quendam mortalem in terris deum sese intelligeret vitam ac feminam matrimoniali copula conglutinauit. quo nostrum genus conservaret amplificaret reconseruatum perspicere in mortale: ut videmus: redderet: fornicationes: adulteria celsus: supra: multorum denique malorum et flagitiorum genera per matrimonium extingueret. In quo ram locum sola viri et uxoris coniugatio pudicitia: honestas: et multum ad bene beatamque viuendum virtutis genera nisi succrescerent nisi atque extarent profecto nihil esset quo in procreandis alendisque liberis a ritu ferarum differre videremur. Nam cum hoc nobilissimum sacramentum innocens et puritatis tempore institutum fuisse ex sacris litteris dicere minus satis certe admonitum sumus. Nos innocentes puros in tegeamus ab omni denique luxurie

et seditionis turpitudine remotos: et alienissimos esse debere. Aduertimus insuper patres optimi maritimas discordias truculentissimamque dissidia hac unitate contugisse sedata et paces optimas diuturnasque amicitias hac coniugum constitutione auctores parare et in dice parare conquireque videmus. Scripsit hystoriarum primo Titus Livius quod Sabini cum Romanis vehementissimas inimicitias acerrimasque plene inire Sabinas feminas legitimas propterea quod publice viri Romani habere sibi voluerunt uxores populi quidem prius inimicissimi non modo teste Quidio hoc conciliati maritali raptu. sed etiam paritatis seruire vniti fuerunt: ut qui antea duas postea vniam ea demque colerent urbem. Quicquidem res Romanis tunc pullulantis imperij firmissima quedam fundamenta iulcit. Nisi enim in suscipiendis inferendisque bellis Sabini Romanorum comites fuissent non tot potentissimi populi non tot cetera nationes quiritum ditiori parauissent. Quinetiam Scipio ille Africanus. qui superior cognominatus non contentus eorum florentissimo senatorum ordine in sanctissimo Iouis domicilio et in splendidissimo populo concordiam cum Tiberio Gracco diuulgasse Corneliam quoque filiam: ut est apud valerium maximum pertinens ei despondit. Arbitratus enim fuit homo et litterarum peritia et eorum gestorum gloria prestantissimus concordiam nunquam illam mo

nuptiales

rituraz esse: si fuisset cum tiberio a-
 finitate cōsuetus. Et sancta fuit cō-
 cordia hec et tanq̄ comune quod-
 dam vinculum. Parentem namq̄
 Cornelia atq̄ Maritum: vq̄q̄ ad
 extremum vite spiritum mutuo nu-
 truit amore. Preterea mulier est
 hominis suauissime vite coaduto-
 riam in cuius mutua benivolētia
 conquiescat qua cum omnia sic lo-
 quatur: vt secum: cum qua itez res
 prosperas lectores aduersis vero le-
 uiores communicando faciat: hec
 omnia et alia plura breuitatis cau-
 sa scilicet obmittenda esse pu tant
 Quā sanctum igitur est hoc sacrum
 vinculum quod immortalis deus
 sanctas ipsa instituit q̄ fructuosus
 q̄ suauē. Jocundum amplectendū
 q̄ ab omnibus: quod pro nulla re-
 ligiōe nullaq̄ aut diuine legis: aut
 sacrorū canonū institutione tolli-
 tur et veneratōi maxime habeatur
 Que non ita sunt: totq̄ bona per-
 rant prouidus vir Angelus Britā-
 nicus dominā Luciam seminā ho-
 nestam et pudicam progenitam et
 hōie vno atq̄ spectatissimo patre
 .N. Legittimā mox ducit vxorem.
 Hac igit̄ gratia domini humanissi-
 mi dei optimi maximi gloriosaz
 eius genitricē Mariam cunctosq̄
 superos exoremus: vt hūc splendi-
 do pugio immensa quadā largita
 te faucant: quo sit illorū potissime
 secundum dñm: quoz amplissimas
 virtutes magnifica gesta illustres
 victorias omnium mortalū fame
 celebrant. Reserant etiā honores
 et gloria. In p̄mis generosis hui⁹ et

nitatis p̄sidiis: quoz presentia pla-
 rimum hęc nuptias illustrant. Po-
 stremo vt dicendi finem imponam
 eundē cunctorum rez opplice vni
 uersumq̄ superorū cetum: acura-
 te rogabimus vt hoc conjugale se-
 dus: sit sponso sponseq̄ fausta. Le-
 tum cognatis vero amicisq̄ gratis
 simum. Amen.

Oratio cōiugalī communis
 Fratris Gregorij Britannici.

Videre videoz

Spectatissimi p̄sules vos
 q̄ alij cūes peregregij: si in tā fre-
 quenti doctissimo: v̄ virozū quē tu
 hoc dicendi manus aggrediar: nō
 paruo t̄ meritatis: atq̄ insolentie
 crimine versari. p̄feram quā ma-
 iores nostros: qui huiusmodi offi-
 cii suscipere consueuerunt. Natura
 eloquentia summa oris facili-
 eteteris prestare oporteret. Me ve-
 ro: q̄ nullo penitus studio nullaq̄
 dicendi vbertate valeo: nōne maxi-
 ma impudētia atq̄ arrogātia idu-
 ctum esse existimabitis: quom vos
 tanto splendore: tantaq̄ benignita-
 te tāta deniq̄ p̄udētia instructos
 esse animaduertō: vt q̄ facile vobis
 cōster: an idoneū consentaneumue
 sit: vt cui a teneris: vt appellant vni-
 gulus cū litteraria consuetudi-
 ne cum paternis amicitie vinculis
 denictus sim. Aliq̄ manusculum
 hoc hic mali tempore nō afferrem:
 q̄ v̄ostro honore cōmodo emolu-
 mentoq̄ futurum esse considerem.
 Quare cūes p̄sularij si de hu-
 ius sanctissimi federis copula non

Sermones

tā digna auribus vestris exposue-
ro: quæso præstetis: quod vos facile
mibi p̄cessuros esse p̄sido: si ingenij
mei opinionē recte itellerentis me
nō vltius gloriæ vendicariōis: sed
potius suorum erga me merito: r̄
eā in hūc locū descendisse: qui si vos
dicēdo explere nō potero conabor
felitez de tā ardua re q̄ expeditissime
q̄q; celerite s me fieri poterit p̄tra-
ctare: ne aures vestras irrita quis
dā dicēdi p̄liritate p̄tūdā. Quā
quidem peritissimū viri cū inter ce-
teras scientiæ ptes tā serendi: aran-
di: pecoris pascendi: domosq; fun-
dandi: disciplinæq; castrensīs arti-
ficia recōditā esse existimaret. Quin
z Jocundissimos hominū p̄uinct^o
quotidiano cultu: vnaq; viuētes
iugendas esse nō dubitant. Sunt
z qui cōnubia longe magis ceteris
prestare arbitrant: maxime cū oīa
nobis præstēt donēt atq; cōfirmēt:
que si terris penitus s̄ducerētur:
generis humani conditionē parua
temporis eriguitate: oīno interire
necesse esset. Quo circa ciues orna-
tissimū p̄siderate: animoq; diligēter
agitate: quantū in ornanda ampli-
ficandaq; re familiari oportunita-
tis commodiq; consequat. Nōne
illud p̄ceptū ac singulare cōsue-
tis amoris fundamentū: oībus re-
bus merito quidē atq; optimo in-
re preferendū esse dixeritis: vt pro-
bitatem: fidē: mores: pudorē: pud-
icitā sedatāq; cupidinē: pari mu-
tūaq; dilectionē teneant: amplectā-
tur: atq; p̄seruent: ite vt duo corpo-
ra vno sensu regi gubernari: ac vi-

gere videantur. Nec veluti in ar-
mis militū virtus ferocitas magna
nimis proceræ deniq; corpora sic
ducendas vroz maiores nostri
ea p̄ceptue eligi voluerunt. Quid
expectatis. Quid aplius queritis
ciues. Si enim in huiusmodi re:
diuturnior esse vellem hic p̄fecto
dies mibi nō suppeditaret. Vos tñ
nōne longo nisq; ego dicere sciā
percepistis. Quo fit vt silentio
a vobis desiderari malim q̄ inani
mea garrulatione p̄dēnri. Ad hu-
ius itaq; rei dignitatez p̄ceptis me
p̄uertā z ad eos sermones p̄feray
de quibus nuptiarū res agit. hōne
ita nobis adest Tōdea Britānica
sponsa quidē prudentissima probi-
tate modestis indole venustete re-
uerentiaq; insignis: quibus quidēz
virtutibus nec a genitore suo iam
Antonio Britānico nec ab auo q̄
dem sapiētissimo atq; eruditissimo
viro Bartholo. Britānico degene-
rare videtur. Qui cū doctus opti-
marūq; scribā sit apprime erudit^o
spectatq; virtute in antiqua Bri-
tannicorū familia hand iniuria q̄-
dem reponendus esse videt. Sub-
iectusq; ante oculos: atq; oīa ve-
stra positus est ornatissimus adole-
scens Joānes cimin^o benignitate:
animi magnitudine: ingenijq; acri-
mōia: vrbāitate: ingenijq; mo-
ribus litterarumq; cupidissimus
ac studiosissimus: studijq; huma-
nitatis ornat^o deniq; affabilis atq;
tractabilis.

Ratio conjugalis cōmunis
Fratri Gregorij Britannici.

m **Primum me**

du tenuit desideria Ange
le Britannice amantissime quo alii
qua mihi prestaretur occasio: ut et
mea in te charitate declarare et tuo
favere honori possem: sicut splendi
di mores tuae in me observata
et cōmunia studia meruerunt: in q
bus me vel discere vel sociū vel ora
tores habuisti. Nunc vero tota quae
mente petita desit. Ecce enim res
prestantissima connubiū. s. qua hu
manis in rebus honestior cōmodior
reperiri facile nulla potest: vis ho
nestatē: ea est tuarum ceterarum et vir
tutum tuarum castimonie norma
atque magistrā cū intra legitimam
maris et femine copulā humanos
coherceat et frenet appetitū: et solu
tos more ferarū enagari non sinit
affectu: vis utilitatem: hinc omne re
rum publicarū seminariū hic insolubi
li cathena Cūstateo colligantur
confirmantur propagant. Quid
et illa censenda est cōmoditas. Quae
egregio te civitū affinitate locuple
tas: et nobilissimum virorum amicitia cir
cūcingis et gravissimorum hominum sa
militate magis atque magis or
nas. Quorum honestissimū ordinem
hoc in loco frequentē asare video
Quantā vero illā dixerim iucundī
tatē: que facit dulce presens cogno
scere nomen: ut inquit poeta nobi
lis. In qua curas omnes molesti
asque deponis: aut mitigas. Secun

das res perinde letiores facis atque
maiores et unum demum sit alius una
mens una voluntas. Est et aliud do
ctissimi viri et civis nobilissimi huic
siquidem tante honestati utilitati
iocunditati quasi quoddam admē
tū et quaedam suavitatis cumulus. Ac
cedunt vir atque sponsa: qui tanta
modestia puritate prudentia inte
gritate moribus optimis ac cetera
rum virtutum similitudine ornantur:
ut duo non solum una in carne pro
dusio precepto: sed et una in mente
futuri sint. Tantū potuit in Ange
lo quidem litterarum amor: et bonarum
artium disciplina: quas pro eius gra
uitate fide animi magnitudine non mi
nus ornat quam ab illo ornat. In spō
sa vero non minus valuit domestica
subproba matre educatio: quam malo
rum suorum invocatio. Quibus ex reb
us altarum flos appellata sum nomē
defraudasse haud visa est. Reliquus
est igitur cuncto spectatissimus: ut opti
mus scilicet et sanctus uterque coniugium
ut lectos inter se annos feliciter exi
gant: et superstitēs non modo filios
videant: sed pignora cara nepo
tum. Dixi.

Finito

JMC
101

a. ~~trans~~

leto com. 94 fls.

7

